

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΒ'

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 21 Δεκεμβρίου 2003, ημέρα Κυριακή και ώρα 11.39' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Εμμανουήλ Φραγκιαδουλάκη, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σπερχειάδας Φθιώτιδας ζητεί την εκτέλεση έργων ανάπτυξης στην περιοχή όπως την ολοκλήρωση του αρδευτικού έργου Βίστριζας, την αποκατάσταση της αγροτικής και δασικής οδοποιίας κ.λπ.

2. Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Νομού Πιερίας ζητεί την ίδρυση Εσπερινού ΤΕΕ στην Κατερίνη.

3. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Σιδηροδρομικών Θεσσαλίας ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικών αιτημάτων μελών του.

4. Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων ΝΑΤ ζητεί την υπαγωγή στις διατάξεις του Ν. 3075/2002 των συνταξιούχων ναυτικών οι οποίοι έχουν θαλάσσια υπηρεσία μικρότερη από 15 χρόνια.

5. Ο Βουλευτής Αθήνας κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Κρεστένων Ηλείας καταγγέλλει παράνομη διάθεση εργατικής κατοικίας σε μέλος του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1170/23-7-03 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ιωάννας Στεργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/18430/1234/

11-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή η βουλευτής κ. Ι. Στεργίου, και σχετικά με το θέμα μεταβίβασης σύνταξης λόγω θανάτου στα ανίκανα προς κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά ανεξαρτήτως χρονικού σημείου επέλευσης της ανικανότητας προς άσκηση βιοποριστικής εργασίας, που εμπίπτει στην αρμοδιότητά μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με το άρθρο 20 του ν. 2556/97 εναρμονίστηκαν με τις διατάξεις του ΙΚΑ οι όροι και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης για τα άγαμα παιδιά όλων των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Καθορίστηκε δε ότι το δικαίωμα σύνταξης των προστατευόμενων παιδιών θανόντων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων θεμελιώνεται εφόσον α) είναι άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους. Το όριο αυτό παρατείνεται μέχρι του 24ου έτους, εφόσον φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, β) κατά το χρόνο του θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία, εφόσον η ανικανότητα τους επήλθε πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους ή κατά τη διάρκεια της φοίτησης στις ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι του 24ου έτους.

2. Τόσο από τις παραπάνω διατάξεις όσο και από τη γενικότερη φιλοσοφία της κοινωνικής ασφάλισης, μια από τις βασικές επιδιώξεις είναι η σφυρηλάτηση πλέγματος κοινωνικής προστασίας της οικογένειας.

Σε καμία δε περίπτωση ως προστατευόμενο μέλος οικογένειας δεν μπορεί να θεωρηθεί πρόσωπο που η ανικανότητα για άσκηση κάθε βιοποριστικής εργασίας επέρχεται μετά το 18ο ή 24ο (εφόσον σπουδάζει) έτος της ηλικίας του. Και τούτο διότι οι ηλικιακές αυτές κατηγορίες συνυπολογίζονται στο εργατικό δυναμικό της χώρας και κατά συνέπεια, λόγω της άσκησης εργασίας, υπάγονται στην ασφάλιση κάποιου ασφαλιστικού φορέα (ας σημειωθεί ότι και οι άνεργοι από 19 έως 55 ετών μπορούν να υπαχθούν στον κλάδο ασθένειας του ΙΚΑ). Η παραπάνω ασφάλιση των ενταγμένων στην αγορά εργασίας ατόμων καλύπτει - μεταξύ άλλων - τόσο τον κίνδυνο ασθένειας όσο και τον κίνδυνο του ατυχήματος.

Ειδικότερα: α) Σε περίπτωση που η ανικανότητα προς κάθε βιοποριστική εργασία (αναπηρία) προέλθει από κοινή νόσο για την εξ ιδίου δικαιώματος θεμελίωση αναπηρικής σύνταξης απαιτούνται μόλις 300 Η.Ε. για όσους δεν έχουν συμπληρώσει

το 21ο έτος της ηλικίας τους. Οι ημέρες αυτές αυξάνονται προοδευτικά σε 4.200 με προσθήκη 120 Η.Ε. για κάθε έτος με το 21ο (π.χ. αυτός που έχει συμπληρώσει το 22ο έτος για να θεμελιώσει δικαίωμα αναπηρικής σύνταξης χρειάζεται και 420 Η.Ε.)

β) Σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας για τη χορήγηση αναπηρικής σύνταξης αρκεί και 1 ημέρα εργασίας στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

γ) Σε περίπτωση ατυχήματος εκτός εργασίας για τη χορήγηση αναπηρικής σύνταξης αρκεί το 1/2 των Η.Ε. που απαιτούνται για τη χορήγηση αναπηρικής σύνταξης από κοινή νόσο.

Από τα ανωτέρω καθίσταται φανερό ότι οι εργαζόμενοι - ενταγμένοι στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας καλύπτονται για τον κίνδυνο του ατυχήματος, δικαιούμενοι υπό σαφώς καθορισμένες προϋποθέσεις σύνταξης λόγω αναπηρίας.

Αντίθετα, θέμα τροποποίησης της ισχύουσας νομοθεσίας, προκειμένου να δικαιούνται τα τέκνα που η ανικανότητα τους για άσκηση κάθε βιοποριστικής εργασίας επήλθε μετά το 18ο ή (εφόσον σπουδάζουν) το 24ο έτος της ηλικίας τους τη σύνταξη λόγω θανάτου του γονέα τους δεν αντιμετωπίζονται για τους λόγους που αναλύθηκαν ανωτέρω.

Ο Υφυπουργός
Ρ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ»

2. Στην με αριθμό 1169/23-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεώργιου Καλαντζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 109498/0092/1-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιώργος Καλαντζής, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η παρακράτηση της ειδικής μηνιαίας εισφοράς από τις συντάξεις υπέρ του Δημοσίου η οποία θεσπίστηκε με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 20 του Ν. 2084/92 και τις όμοιες του άρθρου 26 του Ν. 2592/98, εξακολουθεί να διενεργείται αφού δεν εξέλιπαν οι λόγοι της θέσπισής της και από καμία διάταξη της νομοθεσίας δεν προβλέπεται η κατάργησή της.

Ο νομοθέτης των ανωτέρω διατάξεων, άφησε στη διακριτική ευχέρεια της Εκτελεστικής Εξουσίας το χρόνο κατάργησης της εν λόγω κράτησης με έκδοση σχετικού Προεδρικού Διατάγματος και κατά συνέπεια η μη έκδοσή του, θεμελιωμένη νομικά στην ανωτέρω προβλεπόμενη διακριτική ευχέρεια, δεν μεταβάλλει τη συνέχιση της διενέργειας της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του προαναφερόμενου νόμου κράτησης σε παράνομη.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ»

3. Στην με αριθμό 1142/23-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικόλαου Κατσαρού δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35784/11-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης του Βουλευτή κ. Ν. Κατσαρού, σας πληροφορούμε ότι :

Το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Π.Τ.Α.) το οποίο θεσμοθετήθηκε με το Ν.2539/97 (ΦΕΚ 244 Α) είναι το χρηματοδοτικό εργαλείο του Επιχειρησιακού Σχεδίου «Ι. Καποδίστριας» για την ανασυγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Το Ε.Π.Τ.Α. καταρτίστηκε με κατεύθυνση την ενίσχυση του αναπτυξιακού ρόλου των Ο.Τ.Α. και αφορά στην πραγματοποίηση των απαραίτητων υποδομών και στην υποστήριξη της οργάνωσης και λειτουργίας των δήμων και κοινοτήτων της χώρας.

Το Πρόγραμμα έχει διάρκεια επτά ετών (1998-2004).

Οι αρχικά εκτιμώμενοι πόροι για το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ανέρχονταν σε 1 τρισ δρχ. (2,94.δισ ευρώ).

Οι πόροι αυτοί αναμενόταν να εισρεύσουν από το ΥΠΕΣΔΔΑ αλλά και από άλλα Υπουργεία.

Οι πόροι που θα χρησιμοποιούσε το ΥΠΕΣΔΔΑ θα κατευθύνο-

νταν είτε σε συνολικές δράσεις στήριξης των ΟΤΑ (μετά από πρόταση του ΥΠΕΣΔΔΑ) είτε σε δράσεις στήριξης των αναπτυξιακών επιλογών των ΟΤΑ (μετά από πρόταση των ΟΤΑ και των Περιφερειών).

Έως σήμερα έχουν ενταχθεί έργα προϋπολογισμού 3,4 δισ ευρώ υπερκαλύπτοντας συνολικά τους αρχικά προβλεπόμενους στόχους.

Συγκεκριμένα, από τα Υπουργεία: Μακεδονίας - Θράκης, Αιγαίου, Πολιτισμού, ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., Οικονομίας και Οικονομικών, και την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, έως σήμερα έχουν ενταχθεί έργα - δράσεις στο Ε.Π.Τ.Α., με πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού, που ανέρχονται σε 1,1 δισ. ευρώ και βαρύνουν τους παραπάνω φορείς.

Την ίδια προγραμματική περίοδο από το ΥΠΕΣΔΔΑ έχουν ενταχθεί έργα -δράσεις στο Ε.Π.Τ.Α., με πιστώσεις που ανέρχονται σε 2,3 δισ ευρώ και βαρύνουν τους πόρους του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.

Τα ανωτέρω έργα που χρηματοδοτούνται από το ΥΠΕΣΔΔΑ, αφορούν:

α) δράσεις συνολικής υποστήριξης της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης (π.χ. προμήθεια μηχανολογικού. εξοπλισμού, μηχανοργάνωση, υλοποίηση προγραμμάτων σχολικού τροχονόμου, « βοήθεια στο σπίτι» κ.α.) συνολικού ύψους 560 εκατ. ευρώ.

β) έργα βασικής υποδομής και αναπτυξιακές δράσεις των ΟΤΑ ύψους 1;74 δισ ευρώ.

Ειδικότερα για ης αναπτυξιακές δράσεις των ΟΤΑ του Ν. Λάρισας, μετά από πρόταση των αντίστοιχων ΟΤΑ και της Περιφέρειας Θεσσαλίας έχουν ενταχθεί έργα - δράσεις προϋπολογισμού 53.954,275 ευρώ και οι πληρωμές που έως σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί ανέρχονται σε 42.109.242 ευρώ.

Σας επισυνάπτουμε πίνακες έργων που έχουν ενταχθεί ανά ΟΤΑ του Νομού Λάρισας με εγκεκριμένους προϋπολογισμούς έργων και τις αντίστοιχες πραγματοποιηθείσες πληρωμές.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 1095/22-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στέλιου Παπαθεμελή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 77918-ΙΗ/5-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1095/22.7.03 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στ. Παπαθεμελής και η οποία αναφέρεται στην πρόταση στον πίνακα προσωρινών αναπληρωτών των εκπαιδευτικών που είναι πολύτεκνοι, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το αρ. 7 του ν. 3027/2002 (ΦΕΚ 152/2002 τ.Α'), οι προσλήψεις προσωρινών αναπληρωτών γίνονται:

α) από τον πίνακα Α' του άρθρου 138 του ν. 2725/1999, ο οποίος προηγείται κατά τις προσλήψεις και

β) από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών ο οποίος συντάσσεται κάθε έτος και στον οποίο κατατάσσονται κατά σειρά που εξαρτάται από το σύνολο των μορίων τους, όσοι έχουν προϋπηρεσία προσωρινού αναπληρωτή σε δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και όσοι επέτυχαν τη βαθμολογική βάση στον τελευταίο διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π.

Σύμφωνα με το αρ. 6 παρ. 16 του ν. 3027/2002, υποψήφιοι για πρόσληψη σε θέσεις προσωρινών αναπληρωτών εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που έχουν τέσσερα και πάνω παιδιά, τα οποία είναι ανήλικα ή υπηρετούν τη στρατιωτική τους θητεία ή σπουδάζουν, εντάσσονται στον οικείο πίνακα προσωρινών αναπληρωτών με απόλυτη προτεραιότητα έναντι όλων των άλλων κατηγοριών υποψηφίων. Η σειρά κατάταξης μεταξύ τους εξαρτάται από το σύνολο της προϋπηρεσίας τους.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι δεν έχει γίνει νομοθετική ρύθμιση

της εγκυκλίου Δ2/5682/14.4.1989 και τη Φ.350/77/105679 /Δ1/8.10.2002 που αναφέρονται στη μείωση ωραρίου και την απαλλαγή από εξωδιδακτικές εργασίες των μονίμων πολυτέκνων εκπαιδευτικών.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ*

5. Στην με αριθμό 1190/24-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35921/12-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Μ. Καρχιμάκη, σχετικά με τις πιστώσεις της ΣΑΕΠ Κρήτης 002 έτους 2003, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από τις πιστώσεις του έργου «Αποκατάσταση ζημιών Εθνικού-Επαρχιακού οδικού δικτύου, λιμενικών έργων Περιφέρειας Κρήτης από θεομηνίες Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου-Μαρτίου 2003» έχει εγκριθεί για το Νομό Λασιθίου με την αριθ. 1060/10.6.03 απόφαση, διάθεση πίστωσης 400.000 €, για την αποκατάσταση Επαρχιακού δικτύου Περιφέρειας Μεραμβέλλου, Ιεράπετρας και Οροπεδίου Λασιθίου, με φορέα υλοποίησης τη Ν.Α Λασιθίου.

Από τις πιστώσεις του έργου «Αποκατάσταση ζημιών» Επαρχιακού οδικού δικτύου, καθαρισμός - διευθέτηση ρεμάτων Ν. Λασιθίου από θεομηνία Μαΐου 2003», έχουν εγκριθεί για το Νομό Λασιθίου:

Με την αριθ. 3412/18.7.03 απόφαση, 70.000 €, για ενίσχυση παροχής αντιλυστασίου ΧΑ ΤΟΕΒ Ιεράπετρας, με φορέα υλοποίησης τη Δ/ση Δημοσίων Έργων.

Με την αριθ. 3516/23.7.03 απόφαση, 270.000 €, για αποκατάσταση ζημιών οδικού και υδροαρδευτικού δικτύου Δήμου Μακρύ Γιαλού, με φορέα υλοποίησης το Δήμο Μακρύ Γιαλού.

Με την αριθ. 3523/23.7.03 απόφαση, 200.000 €, για καθαρισμό και διευθέτηση ρεμάτων Ν. Λασιθίου, με φορέα υλοποίησης τη Ν.Α Λασιθίου.

Όλες οι παραπάνω αποφάσεις έχουν κοινοποιηθεί στις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες.

Ο Υφυπουργός
ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ*

6. Στην με αριθμό 1194/24-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 90022/18414/1226/11-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο παραπάνω έγγραφο, το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γεράσιμο Γιακουμάτο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Κατ' αρχήν, στις ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ, προβλέπεται προνομιακή συνταξιοδοτική μεταχείριση των απασχολούμενων σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, που συνίσταται μόνο στην απόληψη πλήρους σύνταξης γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας -και τούτο λόγω της πρόωρης εξασθένησης του οργανισμού όσων εργάζονται στα επαγγέλματα αυτά- και όχι στην προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

Κατ' εξαίρεση, προσαύξηση χορηγείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 § 8 του ν. 1902/1990, σε περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις και συγκεκριμένα σε όσους ασφαλισμένους υπήχθησαν στον κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και είτε λόγω αλλαγής επαγγελματικής ειδικότητας, είτε λόγω εξαίρεσης εργασιών και ειδικοτήτων από τους οικείους πίνακες της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ, δεν θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα σύμφωνα με τον Κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

Στην προκειμένη περίπτωση, δεν τίθεται θέμα χορήγησης της ως άνω προσαύξησης στη σύνταξη όσων αποχώρησαν οικειοθελώς από τα ναυπηγεία Σκαρμαγκά και Ελευσίνας, βάσει των ευνοϊκών προϋποθέσεων του άρθρου 13 § 5 του ν. 2367/1995. Και τούτο διότι, αφενός δεν προβλέπεται στο νόμο, κατά τα

ανωτέρω οριζόμενα, προσαύξηση στη χορηγούμενη σύνταξη όσων ανήκουν στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων -παρά μόνο στις ανωτέρω περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις του ν. 1902/1990- και αφετέρου οι ως άνω εργαζόμενοι επωφελήθηκαν των ευεργετικών διατάξεων του ν. 2367/1995 και έλαβαν πλήρη σύνταξη σε μικρότερο όριο ηλικίας από το προβλεπόμενο στις διατάξεις του οικείου κανονισμού.

Με βάση, επομένως, τα όσα ισχύουν αναφορικά με τη συνταξιοδότηση των εργαζομένων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, ο ν. 2367/1995 δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ως προς τη βούληση του νομοθέτη σχετικά με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των συγκεκριμένων εργαζομένων στα ναυπηγεία, τις οποίες προσδιόρισε με σαφήνεια.

Ο Υφυπουργός
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ*

7. Στην με αριθμό 1195/24-7-03 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασημίνας Ξηροτύρη - Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 90022/18419/1229/11-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από την έναρξη ισχύος της διάταξης του άρθρου 36 του ν. 3105/2003 που προωθήθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης, σύμφωνα με την οποία μεταφέρθηκε στο ΙΚΑ από 10.04.2003 η αρμοδιότητα των Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης, η σχετική με την είσπραξη και απόδοση στο Ίδρυμα των ασφαλιστικών εισφορών εργοδοτών των ξεναγών, καθώς και κάθε άλλη υποχρέωση, διαπιστώθηκαν πράγματι από το ΙΚΑ δυσχέρειες στην εφαρμογή της, αφού το Ίδρυμα καλείται κατ' ουσίαν να υπέχει θέση ελεγκτού και ελεγχόμενου.

Και τούτο διότι, από τη σχετική διάταξη του ν. 3105/2003, το ΙΚΑ επιφορτίζεται με τη σύνταξη των αναλυτικών καταστάσεων απασχολούμενων - εργοδοτών καθώς και των αμοιβών - εισφορών κλπ. για την παρακολούθηση της ασφάλισης των εν λόγω προσώπων που μέσα στην ίδια ημέρα απασχολούνται σε πολλούς και διαφορετικούς εργοδότες ή προσώπων που παίρνουν εντολή απασχόλησης από πρακτορεία του εξωτερικού, τα οποία δεν έχουν έδρα στη χώρα μας ή που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε μεμονωμένους περιηγητές ως αυτοτελώς απασχολούμενοι κλπ., υποχρεώσεις που με το προϊσχύον καθεστώς ασφάλισης είχαν ανατεθεί στις ΣΤΕ.

Η υπηρεσία μας, αντιμέτωπη με το ασφαλιστικό πρόβλημα που έχει προκύψει, απηύθυνε προς το Υπουργείο Ανάπτυξης σχετικό έγγραφο, στο οποίο έθεσε όλα τα ανωτέρω προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί από την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, εισηγούμενη την άμεση τροποποίηση της σχετικής διάταξης, παράλληλα δε μελετά και τη δυνατότητα εξεύρεσης νέου τρόπου ασφάλισης των εν λόγω προσώπων, στα πλαίσια της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

Ο Υφυπουργός
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ*

8. Στην με αριθμό 1289/25-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευτύχη Κοντομάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35924/12-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας ενημερώνουμε ότι το ΥΠΕΣΔΔΑ από το πρόγραμμα ΣΑΤΑ έτους 2003 έχει επιχορηγήσει μέχρι σήμερα, τους Ο.Τ.Α. Ν. Κέρκυρας, με το ποσό των 217.700,29 € για την επισκευή και συντήρηση σχολικών κτιρίων της αρμοδιότητάς τους.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 1264/24-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Μπασιάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 213/5-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής, κ. Ε. Μπασιάκος για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι δασικές υπηρεσίες του Υπ. Γεωργίας δεν εκτελούν Ολυμπιακά Έργα. Για τις ανάγκες αναδασωτικών έργων τα δημόσια δασικά φυτώρια παράγουν πολλαπλάσια φυτά από τα απαιτούμενα. Ο αριθμός τους ανέρχεται σε 15.000.000/έτος.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

10. Στην με αριθμό 1427/29-7-03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ηλία Καλλιώρα, Αδάμ Ρεγκούζα και Θεόδωρου Σκρέκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-54519/ΕΧΑ 211/20-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης σας γνωρίζουμε ότι:

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, προσαρμοζόμενη στις διαμορφωθείσες συνθήκες και ανάγκες αλλά και στις ευρωπαϊκές και διεθνείς τάσεις, έχει στρέψει σε μεγάλο βαθμό την προσοχή της στα ζητήματα προαγωγής της διαφάνειας των εισηγμένων εταιριών, και τη βελτίωση της πληροφόρησης του επενδυτικού κοινού, ασκώντας παράλληλα συνεχή και ενεργό εποπτεία για την τήρηση του θεσμικού πλαισίου. Τα τελευταία τρία χρόνια έχουν ληφθεί σημαντικά μέτρα για την ενίσχυση της διαφάνειας της χρηματιστηριακής αγοράς και τη βελτίωση της πληροφόρησης του επενδυτικού κοινού.

Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τη δημοσίευση των περιοδικών οικονομικών καταστάσεων ανά τρίμηνο με βάση το Π.Δ. 360/85 και τις ανακοινώσεις κρίσιμων μεταβολών στη μετοχική σύνθεση των εταιριών με βάση το Π.Δ. 51/92, συνιστούν επαρκές πλαίσιο για τη συνεχή, έγκυρη και ισότιμη πληροφόρηση της αγοράς σε σχέση με τις εισηγμένες εταιρίες. Η παραπάνω πληροφόρηση είναι προσίτη και πρέπει να τυγχάνει της δέουσας προσοχής από τους παράγοντες της αγοράς (επενδυτές, αναλυτές κλπ.).

Επίσης, το Διοικητικό Συμβούλιο του Χρηματιστηρίου Αθηνών με την απόφασή του 64/9-4-2001 έχει θέσει συγκεκριμένα κριτήρια για την υπαγωγή μετοχών εισηγμένων εταιριών σε καθεστώς επιτήρησης. Η υπαγωγή μιας εισηγμένης εταιρίας σε καθεστώς επιτήρησης αποτελεί ισχυρή προειδοποίηση προς τους επενδυτές ότι η εταιρία αυτή αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα και ότι επομένως οφείλουν να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί σε σχέση με τη μετοχή της.

Τέλος, ο Πρόεδρος του Χρηματιστηρίου Αθηνών αναστέλλει προσωρινά τη διαπραγμάτευση των μετοχών εισηγμένων εταιριών, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 παρ. 1 του Π.Δ. 350/85.

Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

11. Στην με αριθμό 1486/30-7-03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Στέλιου Παπαθεμελή και Κυριάκου Σπυριούνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 54653/ΔΕΚΟ 1081/20-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας γνωρίζουμε ότι η οικονομική κατάσταση των δημοσίων επιχειρήσεων διαχρονικά καλυτερεύει. Ειδικότερα, σύμφωνα με στοιχεία που έχει η υπηρεσία μας, το οικονομικό αποτέλεσμα χρήσεως στο σύνολο των τριάντα οχτώ σημαντικότερων δημοσίων επιχειρήσεων διαμορφώθηκε στα -195,08 εκ. ευρώ το 2001 και στα -81,78 εκ. ευρώ το 2002. Σημειώνεται όμως ότι οι δέκα από αυτές, που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, παρουσίασαν σημαντική αύξηση των κερδών, τα οποία από 680,14 εκ. ευρώ το 2001 ανήλθαν

στα 849,56 εκ. ευρώ το 2002.

Οι αμυντικές βιομηχανίες ΕΑΒ και ΕΒΟ παρουσιάζουν προβλήματα και αδυναμίες, που επικεντρώνονται στο υψηλό κόστος και στην περιορισμένη ευελιξία στην παραγωγή και στη διάθεση των προϊόντων, λόγω των ιδιομορφιών της αγοράς αμυντικού υλικού. Για το σκοπό της εξυγίανσής τους έχουν ήδη καταρτίσει Στρατηγικά και Επιχειρησιακά Σχέδια Δράσης, επίκειται δε η ενοποίηση της ΕΒΟ με την ΠΥΡΚΑΛ.

Οι Διευθύνοντες Σύμβουλοι των δημοσίων επιχειρήσεων επιλέγονται με διαφανείς διαδικασίες και τοποθετούνται στις θέσεις τους μετά από προκήρυξη σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 2414/96, αφού ληφθεί υπόψη η γνώμη της αρμόδιας Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

12. Στην με αριθμό 1678/7-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικόλαου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6238/25-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1678/2003 ερώτηση, που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2643/98 στις προστατευτικές διατάξεις του νόμου αυτού με τη μορφή της υποχρεωτικής τοποθέτησης σε θέσεις εργασίας, υπάγονται οι πολύτεκνοι γονείς με τέσσερα τέκνα και άνω, ένα από τα τέκνα πολύτεκνης οικογένειας και ο επιζών ή άγαμος γονέας τριών ανηλίκων τέκνων.

Από τα παραπάνω και όσον αφορά το συγκεκριμένο ερώτημα καθίσταται φανερό ότι η προστασία παρέχεται στον επιζώντα άγαμο γονέα τριών ανηλίκων τέκνων και όχι στα τέκνα.

Κατά συνέπεια, ορθώς θεωρήθηκαν άκυρες αιτήσεις υποψηφιότητας τέκνων επιζώντα ή άγαμου γονέα τριών ανηλίκων τέκνων.

Στα πλαίσια των προτάσεων που εξετάζονται για τη λήψη μέτρων κοινωνικής προστασίας, εξετάζονται και οι κατηγορίες προστασίας του ν. 2643/98. Τα θέματα αυτά συνολικά θα συζητηθούν στην Εθνική Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ»

13. Στην με αριθμό 244/1-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Μπασιάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 45/25-7-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής, κ. Ε. Μπασιάκος για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπ. Γεωργίας, εξετάζεται η δυνατότητα χορήγησης έγκρισης επέμβασης σε εκτάσεις δασικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 2941/2001 για την εγκατάσταση Αιολικού πάρκου στο Δήμο Δερβενοχωρίων.

Σημειώνεται ότι για την επέμβαση στις δασικές εκτάσεις τίθενται αυστηροί όροι, η τήρηση των οποίων θα προστατεύει επαρκώς το φυσικό περιβάλλον της περιοχής.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

14. Στην με αριθμό 330/2-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γ. Καρασμάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53/25-7-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρασμάνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Κατά τη φετινή εμπορική περίοδο, λόγω των κακών καιρικών συνθηκών που επικράτησαν (παγετός, βροχοπτώσεις) η παραγωγή κερασιών ήταν μειωμένη σε σχέση με πέρυσι (28.000 τόν. φέτος και 45.000 τόν. πέρυσι). Κάποιες περιοχές παρουσιάζουν υπερπαραγωγή, που έχει οδηγήσει σε μικροκαρπία δηλ. η ποιό

τητα είναι υποβαθμισμένη γιατί δεν έχει συμβεί η φυσιολογική αραίωση. Λόγω της υποβαθμισμένης ποιότητας, οι τιμές που απολαμβάνουν οι παραγωγοί είναι μειωμένες (στην περιοχή της Πέλλας γύρω στα 0,80 λεπτά / κιλό). Επίσης, λόγω των καιρικών συνθηκών δεν υπήρξε η κλιμάκωση της παραγωγής, οι ποικιλίες κερασιών ωρίμασαν σχεδόν συγχρόνως και συνυπάρχουν στην αγορά με άλλα φρούτα (καρπούζια, πεπόνια, ροδάκινα).

Η λήψη πρόσθετων οικονομικών μέτρων για τη στήριξη της παραγωγής των προϊόντων σε εθνικό επίπεδο δεν είναι συμβατή με το κοινοτικό καθεστώς.

Η πολιτική στον τομέα των φρούτων και λαχανικών, ασκείται μέσω των Οργανώσεων παραγωγών οι οποίες, θα πρέπει να ασχολούνται με όλα τα θέματα που σχετίζονται με την παραγωγή και να εμπορεύονται οι ίδιες το σύνολο της παραγωγής των μελών τους ώστε να εξασφαλιστεί ο προγραμματισμός της παραγωγής και η προσαρμογή της στη ζήτηση από ποιοτική και ποσοτική άποψη και να προωθηθεί η συγκέντρωση της προσφοράς και η διάθεση της παραγωγής των μελών της οργάνωσης.

Οι παραγωγοί θα πρέπει να φροντίζουν στο βαθμό που εξαρτάται από αυτούς, την ποιότητα του προϊόντος τους και να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της αγοράς συλλογικά μέσω των Ο.Π.

Οι εισαγωγές φρούτων και λαχανικών από Τρίτες χώρες επιτρέπεται, φέτος έχουν εισαχθεί 8,5 τόνοι κεράσια από την Τουρκία.

Σε όλα τα εισαγόμενα αγροτικά προϊόντα από Τρίτες Χώρες προς την Ε.Ε. κατά το στάδιο της εισαγωγής, πραγματοποιούνται έλεγχοι όπως προβλέπουν οι κοινοτικοί κανονισμοί οι οποίοι εξασφαλίζουν τις εμπορικές προδιαγραφές ποιότητας αλλά και την αναγραφή της προέλευσης του εισαγόμενου προϊόντος.

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Γεωργίας εφαρμόζει την υποχρεωτική τυποποίηση των νωπών οπωροκηπευτικών και στην εγχώρια αγορά σε εφαρμογή των κανονισμών 2200/1996 και 1148/2001.

Η εφαρμογή της υποχρεωτικής τυποποίησης, εξασφαλίζει στην αγορά σύστημα αναγνωρισιμότητας για κάθε προϊόν (υποχρεωτική αναγραφή της χώρας προέλευσης, ποιότητας, κατηγορίας, εμπορικό σήμα κλπ.)

Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι όροι των εν λόγω κοινοτικών κανονισμών, επιβάλλονται οι νόμιμες κυρώσεις.

Η δυνατότητα αναγνώρισης ενός γεωργικού προϊόντος ως Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) ή Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ), βάσει της διαδικασίας του Καν. (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, προϋποθέτει την υποβολή αίτησης των ενδιαφερομένων φορέων με τα απαιτούμενα συνοδευτικά αποδεικτικά στοιχεία που προβλέπονται στον Καν. 2081/92, μέσω της Δ/νσης Γεωργίας των Ν.Α., στο Υπουργείο Γεωργίας, το οποίο αφού εξετάσει την πληρότητα του φακέλου, διαβιβάζει την αίτηση στην αρμόδια Υπηρεσία της Επιτροπής Ε.Ε.

Μετά την εξέταση και τη διαπίστωση της συμφωνίας του φακέλου με τον ανωτέρω Κανονισμό από την Επιτροπή, δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. ανακοίνωση της αίτησης καταχώρησης (ή συνοπτική περιγραφή), προς υποβολή τυχόν ενστάσεων επ' αυτής, κυρίως από άλλα Κ-Μ, εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση αυτή.

Στη συνέχεια και εφόσον δεν υποβληθεί ένσταση η Επιτροπή προχωρεί στην καταχώρηση του προϊόντος ως ΠΟΠ ή ΠΓΕ στο «Μητρώο Προστατευόμενων ονομασιών Προέλευσης και Γεωγραφικών Ενδείξεων» με την έκδοση Κανονισμού της Επιτροπής «για συμπλήρωση του Παραρτήματος του Καν. 2400/96 «Μητρώο Προστατευόμενων ονομασιών Προέλευσης και Γεωγραφικών Ενδείξεων».

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι, στα πλαίσια των μέτρων του Ε.Π.Α.Α.-Α.Υ. 2000-2006: 4.3 «Προώθηση εξαγωγών και συλλογικοί φορείς» και 7.3 «Εμπορία γεωργικών προϊόντων ποιότητας» και των αντίστοιχων μέτρων των ΠΕΠ, ενισχύονται δράσεις που αφορούν μεταξύ άλλων και την αναγνώριση νέων προϊόντων ποιότητας ΠΟΠ, ΠΓΕ και συγκεκριμένα για τη δημιουργία

του απαιτούμενου φακέλου στα πλαίσια του ανωτέρω Κανονισμού 2081/02.

Επομένως οι συλλογικοί φορείς της περιοχής, εφόσον το επιθυμούν, δύνανται να υποβάλουν αίτηση αναγνώρισης του προϊόντος «τραγανό κεράσι Έδεσσας» ως ΠΟΠ ή ΠΓΕ, σύμφωνα με την περιγραφόμενη ανωτέρω διαδικασία και μάλιστα με ενίσχυση για τη δημιουργία του σχετικού φακέλου.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου μας είναι πάντοτε στη διάθεση των ενδιαφερομένων φορέων για τυχόν διευκρινήσεις ή λεπτομέρειες για την προώθηση της πολιτικής ποιότητας των προϊόντων που αποτελεί τον κύριο άξονα της γεωργικής μας πολιτικής.

Για τις καλυπτόμενες από την ΕΛΓΑ ζημιές που προκλήθηκαν στις καλλιέργειες κερασιάς στις περιοχές Έδεσσας και Αρχαγγέλου Ν. Πέλλας από το χαλάζι του Ιουνίου, η διενέργεια των εξατομικευμένων εκτιμήσεων ολοκληρώνεται πολύ σύντομα για να ακολουθήσει η καταβολή των αποζημιώσεων στους δικαιούχους παραγωγούς το συντομότερο δυνατόν.

Οι αποζημιώσεις σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης Φυτικής Παραγωγής είναι ουσιαστικές, αφού σε ποσοστό ζημιάς 100% ο παραγωγός πληρώνεται το 75%, ποσοστό που είναι από τα μεγαλύτερα που ισχύουν διεθνώς.

Για τις ζημιές στο φυτικό κεφάλαιο της καλλιέργειας κερασιάς που εντάχθηκαν στο Πρόγραμμα FROGY, υποβλήθηκαν συμπληρωματικές δηλώσεις το Νοέμβριο του 2002, ολοκληρώθηκαν οι εκτιμήσεις και εντός των προσεχών ημερών θα γίνουν οι αναρτήσεις και αμέσως θα πραγματοποιηθεί η καταβολή των οικονομικών ενισχύσεων.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

15. Στις με αριθμό 783/92/15-7-03 και 1292/25-7-03 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Σταύρου Καλογιάννη και Νικολάου Κατσαρού δόθηκε με το υπ' αριθμ. 130/5-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Σ. Καλογιάννης και Ν. Κατσάρος, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 313025/1994 (ΦΕΚ Β' 8) απόφασης του Υπ. Γεωργίας περί «Αναγνώριση προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης (Π.Ο.Π.) τυριού ΦΕΤΑ» και των αντίστοιχων αποφάσεων για τα λοιπά τυριά Π.Ο.Π., το Υπουργείο Γεωργίας προκειμένου να ενισχύσει την προστασία της φέτας και όλων των τυριών Π.Ο.Π. εξέδωσε την υπ' αριθμ. 411872/17-10-1994 εγκύκλιο με λεπτομέρειες εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την παραγωγή, τη συσκευασία, την ανασυσκευασία, επισήμανση, διακίνηση και εμπορία των εν λόγω προϊόντων.

Παράλληλα, οι υπουργικές αποφάσεις σχετικά με τις προδιαγραφές των εν λόγω προϊόντων ενσωματώθηκαν στον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών, στο άρθρο 83, οι παραβάσεις του οποίου τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις τους Αγορανομικού Κώδικα.

Την περίοδο πριν την επανακαταχώρηση της φέτας στον κοινοτικό κατάλογο ως ελληνικό τυρί Π.Ο.Π., το Υπουργείο Γεωργίας με έγγραφό του προς τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας (αρ. πρωτ. 379115/19-7-2000 και αρ. πρωτ. 278184/7-8-2002) εντέλλετο την εντατικοποίηση των ελέγχων κατά τη διαδικασία παρασκευής, διακίνησης και διάθεσης των τυριών Π.Ο.Π.

Μετά την πρόσφατη επανακαταχώρηση της φέτας στον κοινοτικό κατάλογο των ελληνικών Π.Ο.Π., (Καν. (ΕΚ) 1829/2002 της Επιτροπής -L 277), το Υπουργείο Γεωργίας προέβη στην έκδοση νέας εγκυκλίου (αρ. πρωτ. 296562/17-10-2002), με πρόσθετες οδηγίες ως προς τους ελέγχους στην παρασκευή -διακίνηση -επισήμανση τυριών Π.Ο.Π.

Το Υπουργείο Γεωργίας συνεργάζεται στενά με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς (Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενικό Χημείο του Κράτους κ.λπ.) και τους παρέχει την απαραίτητη πληροφόρηση για την διεξαγωγή του έργου τους.

Επιπλέον, με την υπ' αριθμ. 278186/22-8-2002 ΚΥΑ περί «Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του Καν. (ΕΟΚ) 1898/87 του Συμβουλίου «σχετικά με την προστασία της ονομασίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων κατά τη διάθεσή τους στο εμπόριο» αντιμετωπίζεται σε νέα βάση το θέμα των «μη γαλακτοκομικών προϊόντων» και οι σχετικές κυρώσεις σε περιπτώσεις παραβάσεων.

Με την ίδρυση του Οργανισμού για την Πιστοποίηση και τον Έλεγχο των Γεωργικών Προϊόντων (ΟΠΕΓΕΠ) η περίπτωση των προϊόντων ΠΟΠ-ΠΓΕ αντιμετωπίζεται πλέον συνολικά, σε οριζόντιο επίπεδο, για τα προϊόντα ζωικής και φυτικής προέλευσης.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των επίσημων δειγματοληψιών που διενεργήθηκαν και στο υπόλοιπο της επίμαχης παρτίδας, από το Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς Γάλακτος Λάρισας, δεν απομονώθηκε λιστέρια.

- Υπάρχουν σοβαρές επιφυλάξεις ως προς την αξιοπιστία και τη σωστή ερμηνεία των αποτελεσμάτων της Νορβηγίας, που κοινοποιήθηκαν μέσω του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών, λόγω του ότι:

- Δεν εφαρμόστηκε από τη Νορβηγία η μεθοδολογία της Ε.Ε. (Μέθοδος ISO 11290-1-2).

- Αναφέρεται ως εργαστήριο διεξαγωγής των συγκεκριμένων αναλύσεων η Κτηνιατρική Σχολή και όχι το Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς Γάλακτος, το οποίο η Νορβηγία όρισε μόλις πριν από 20 ημέρες.

- Δεν κρατήθηκαν αντιδείγματα για να γίνει επιβεβαίωση από τα Ελληνικά Εργαστήρια Αναφοράς Γάλακτος και σε περίπτωση ασυμφωνίας από το Κοινοτικό Εργαστήριο Αναφοράς.

- Δεν προβλέπεται έκδοση υγειονομικών πιστοποιητικών για προϊόντα που προορίζονται για ενδοκοινοτικό εμπόριο και την Νορβηγία παρά μόνο τα συνοδευτικά έγγραφα τους (CMR, τιμολόγιο) και οι έλεγχοι γίνονται στον τόπο παραγωγής και στον τόπο τελικού προορισμού, σύμφωνα με την οδηγία 89/662 που έχει εναρμονιστεί με το ΠΔ 420/93.

Ειδικότερα σύμφωνα με το ΠΔ 56/95 το προβλεπόμενο σύστημα των επίσημων ελέγχων σε επίπεδο εγκατάστασης το οποίο είναι κοινό και εφαρμόζεται από όλα τα κράτη μέλη, αποσκοπεί στην εξασφάλιση της τήρησης των υγειονομικών κανόνων παραγωγής και η έκδοση των υγειονομικών πιστοποιητικών (όταν και εφ' όσον χρειάζεται), γίνεται βάσει των διαθέσιμων στοιχείων από τα αποτελέσματα των αυτοελέγχων της εγκατάστασης μεταποίησης.

Μόνο στις περιπτώσεις που Τρίτες χώρες έχουν ειδικές απαιτήσεις, γίνονται εξετάσεις σε επίπεδο διακινούμενης παρτίδας.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

16. Στις με αριθμό 836/15.7.03, 1243/24.7.03 και 955/18.7.03 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Μιχάλη Χαλκίδη, Γεωργίου Κωνσταντόπουλου και Ιορδάνη Τζαμπτζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 139/7.8.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Μ. Χαλκίδης, Γ. Κωνσταντόπουλος και Ι. Τζαμπτζής, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για το πρόβλημα της ασθένειας της φυτοφθορας και συγκεκριμένα για την αντιμετώπισή της σε καπνοκαλλιέργειες, υπάρχουν μόνο μέτρα προληπτικού χαρακτήρα όπως χημικές επεμβάσεις, χρήση ποικιλιών ανθεκτικών στην ασθένεια αλλά και συνδυασμό των παραπάνω.

Σε περιπτώσεις όπου το ιστορικό της ασθένειας είναι γνωστό, υπάρχουν συγκεκριμένες οδηγίες για την αντιμετώπισή της. Οι οδηγίες αυτές περιλαμβάνονται στον Οδηγό Καλλιέργειας Καπνού, ο οποίος εκδόθηκε από τον Καπνικό Σταθμό Αγρινίου το 1994.

Με τα μέχρι τώρα δεδομένα, εκτός από την πρόληψη δεν υπάρχει άλλος αποτελεσματικός τρόπος αντιμετώπισης της φυτοφθορας.

Οι εντομολογικές, μυκητολογικές και άλλες προσβολές του

καπνού δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛ.Γ.Α σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης Φυτικής Παραγωγής και δεν εντάσσονται στις οικονομικές ενισχύσεις της Π.Σ.Ε.Α.

Σύμφωνα με το άρθρο 11.2.1 (ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΘΕΟΜΗΝΙΕΣ Η ΕΚΤΑΚΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ) των Κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας η επιτροπή δεν δέχεται ότι η εκδήλωση ζωικών ή φυτικών ασθενειών μπορεί να θεωρηθεί θεομηνία ή έκτακτο γεγονός.

Για το λόγο αυτό οι Ελληνικές αρχές είναι ιδιαίτερα προσεκτικές όταν υποβάλλουν παρόμοια αιτήματα θα πρέπει η εκδήλωση της ασθένειας να είναι αποτέλεσμα δυσμενών καιρικών συνθηκών, οι οποίες δεν επέτρεψαν τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων εκ μέρους των παραγωγών.

Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει η προσβολή να έχει μορφή επιδημίας η οποία δεν μπορεί να ελεγχθεί με τα συνήθη μέσα. Σε κάθε περίπτωση συστήνεται ειδική επιτροπή επιστημόνων η οποία τεκμηριώνει όλα τα προαναφερόμενα και στη συνέχεια υποβάλλεται το αίτημα από τις Ελληνικές Αρχές για έγκριση.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

17. Στην με αριθμό 846/16.7.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεόδωρου Πάγκαλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 143/5.8.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Πάγκαλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Πρόγραμμα αναδιάρθρωσης των αμπελώνων βαίνει στον τρίτο χρόνο εφαρμογής του με ρυθμό απορρόφησης που πιστεύεται ότι θα φθάσει στο 100% των χορηγουμένων κονδυλίων, ενώ παράλληλα αυξάνεται διαρκώς ο αριθμός των αμπελοκαλλιεργητών που εντάσσονται σ' αυτό.

Η εμπειρία που συσσωρεύεται με την πάροδο του χρόνου στο χειρισμό του Προγράμματος και ο καλύτερος συντονισμός μεταξύ παραγωγών και αρμοδίων φορέων, (Δ/νσεων Γεωργίας Ανάπτυξης του Υπουργείου) εγγυάται την καλύτερη εφαρμογή του με αποτέλεσμα την ποιοτική αναβάθμιση του Ελληνικού Αμπελώνα και τη λύση αρκετών από τα προβλήματα που δοκιμάζουν τον συγκεκριμένο επαγγελματικό χώρο.

Ο Νομός Αττικής έχει περισσότερα από 50 οινοποιεία στα οποία παράγονται 12 επιτραπέζιοι οίνοι με γεωγραφική ένδειξη (τοπικοί οίνοι). Σ' αυτούς πρέπει να προσθέσουμε και την ονομαστή ΡΕΤΣΙΝΑ με γεωγραφική ένδειξη (Αττικής, Σπάτων, Κορωπίου κλπ.). Οι παραγόμενοι οίνοι έχουν ποιοτικά χαρακτηριστικά πολύ καλά που διαμορφώνονται από την ποιοτική πρώτη ύλη (σταφύλια) και την εφαρμόζόμενη σύγχρονη τεχνολογία με αποτέλεσμα τη διάκρισή τους σε διεθνείς και εγχώριους διαγωνισμούς οίνου.

Όσον αφορά την μείωση της κατανάλωσης κλπ., είναι προβλήματα που δεν αφορούν μόνο τον ελληνικό οίνο αλλά αγγίζουν και τον αμπελοοικονομικό τομέα της Ε.Ε. Δεν μπορούν να ρυθμισθούν με συγκεκριμένα μέτρα από την Πολιτεία και τούτο διότι έχουν να κάνουν με τη γενικότερη αλλαγή των προτιμήσεων του καταναλωτή, της εισόδου στην αγορά νέων ισχυρών οινοπαραγωγικών χωρών (Χιλή, Αυστραλία, Ν. Αφρική κλπ.) και στις υπερβολικές τιμές που διαμορφώνουν τα κέντρα εστίασης και διασκέδασης για τους καταναλωτές.

Με την ένταξη πολλών οινοποιητικών μονάδων στο επενδυτικό πρόγραμμα (Γ' ΚΠΣ) θέλουμε να πιστεύουμε ότι σημαντικός αριθμός εξ' αυτών θα βελτιώσουν σημαντικά τη θέση τους στον οικόνομο.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

18. Στην με αριθμό 3744/29.9.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46261/21.10.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική ερώτηση, που κατέθεσε

στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος σχετικά με τις συνθήκες φύλαξης και συντήρησης του αρχείου του Δήμου Πατρέων και τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν προκειμένου να διασωθεί, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η υπηρεσία μας με το αριθμ. 45287/15-10-03 έγγραφό της απευθύνθηκε στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, προκειμένου να μας ενημερώσει σχετικά με το θέμα. Όταν τα στοιχεία περιέλθουν στην υπηρεσία μας θα σας ενημερώσουμε με νεότερο έγγραφο.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ»

19. Στην με αριθμό 3766/29.9.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Τσίπρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/20314/21.10.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 3766/29-9-03 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Τσίπρας, σχετικά με την επιδότηση αγοράς κατοικίας, από υπαλλήλους που

έχουν μετακινηθεί ή τοποθετηθεί σε προβληματική περιοχή, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 9, παρ. 4 του ν. 2085/92 (ΦΕΚ 170 τ. Α') και την υπ' αρ. ΔΙΔΑΔ/Φ48/9/οικ. 21023/ 25.9.2000 εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, η επιδότηση αγοράς κατοικίας παρέχεται μόνον στους υπαλλήλους που τοποθετήθηκαν ή μετατέθηκαν στην προβληματική περιοχή μετά τις 11-11-92, ημερομηνία η οποία αποτελεί την αφετηρία για την έναρξη ισχύος της διάταξης της παρ. 7 του άρθρ. 9 του ν. 2085/92 για τον καθορισμό των προβληματικών περιοχών με την απόφαση ΔΙΔΑΔ/Φ50/265/298477/30.10.92 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 667/Β' στις 11-11-92.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν είναι δυνατή η αναδρομική εφαρμογή των διατάξεων για την επιδότηση σε υπαλλήλους, σε χρόνο προγενέστερο του καθορισμού των προβληματικών περιοχών που είναι η 11-11-1992.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2004».

Το λόγο έχει ο κ. Κοντομαρής.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι τα επιχειρήματά μας για τον Προϋπολογισμό είναι ουσιαστικά, αφορούν την ελληνική κοινωνία και οφείλουμε με παρηρησία, με ρεαλισμό και με ειλικρίνεια να υπερασπιστούμε τις απόψεις μας και την ψήφο μας αύριο το βράδυ.

Θα έλεγα για την οικονομία πάνω απ' όλα που κυριαρχεί μια και κουβεντιάζουμε τον Προϋπολογισμό ότι εκείνοι που μπορεί να κάνει έναν Βουλευτή να στηρίξει ή να κρίνει ή να καταψηφίσει τον Προϋπολογισμό είναι ορισμένα στοιχεία που αφορούν τις κοινωνικές τάξεις, τις κοινωνικές ομάδες και που νομίζω ότι πρέπει να τα παρουσιάσει όπως θα κάνω τώρα εγώ και από εκεί και μετά να βγάλει τα συμπεράσματά του και ο ίδιος και η κοινωνία βεβαίως και οι πολίτες της πατρίδας μας.

Μιλάμε, λοιπόν, για τους αγρότες. Η σύνταξη των αγροτών καθορίζεται στα 200 ευρώ, 68.000 δραχμές, για αυτούς οι οποίοι δεν έχουν δώσει καθόλου εισφορά, ούτε προαιρετική από το 1988 και μετά, ούτε υποχρεωτική από το 1997 και μετά. Θα μου πείτε: «200 ευρώ, 68.000 δραχμές, τι είναι;». Αν το κρίνει κανείς αριθμητικά μπορεί να πει ότι δεν είναι πολλά χρήματα. Αν το κρίνει από την άποψη της προόδου αυτής της σύνταξης τα τελευταία χρόνια θα πει ότι είναι θετική.

Εδώ πρέπει να τονίσω και κάτι άλλο. Η υποχρεωτικότητα της σύνταξης από το 1997 και μετά οδηγεί σε μεγαλύτερη σύνταξη -γι' αυτούς που έχουν δώσει τις εισφορές βεβαίως- η οποία μπορεί να φθάσει και τα 300 και 400 ευρώ για κάθε Έλληνα συνταξιούχο αγρότη. Θεωρώ ότι είναι μία σημαντική πρόοδος, είναι ένα βήμα μπροστά γι' αυτήν την κοινωνική ομάδα.

Όσον αφορά το ΕΚΑΣ, κατ' αρχάς το κατοχύρωσε και το προχώρησε αυτή η Κυβέρνηση και σταδιακά το ανεβάζει. Έτσι μαζί με το ΕΚΑΣ πάμε φέτος την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ στα 550 ευρώ, στις 188.000 δραχμές. Είναι κάτι γι' αυτούς τους απόμαχους της δουλειάς σε σχέση πάντα με την κατώτατη σύνταξη και δείχνει μια ευαισθησία.

Βεβαίως, μπορούσαν να γίνουν και πρέπει να γίνουν περισσότερα πράγματα για τις συντάξεις, οι οποίες και φέτος προχωρούν με ένα ρυθμό 5%. Αν λογαριάσει κανείς την ακρίβεια που υπάρχει θα δει την απαίτηση από την πλευρά της ελληνικής κοινωνίας για κάτι καλύτερο. Πρέπει να το προσπαθήσουμε. Νομίζω, ότι το έχουμε χρέος απέναντι στον κόσμο.

Να πω δύο λόγια για την εκπαίδευση και ειδικά για το ολόημερο σχολείο.

Ανεργία. Όλοι οι δάσκαλοι σχεδόν έχουν διοριστεί. Το ολόημερο σχολείο δίνει τη δυνατότητα στην εργαζόμενη μητέρα, στους εργαζόμενους γονείς να έχουν τα παιδιά τους μέχρι μια προχωρημένη ώρα στο σχολείο. Ταυτόχρονα βελτιωμένο αυτό το ολόημερο σχολείο δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά να διαβάζουν, να μορφώνονται, να παίρνουν στοιχεία από το σχολείο και να μη χρειάζεται να ταλαιπωρούν ούτε τους γονείς το απόγευμα ούτε να πηγαίνουν έξω από το σχολείο είτε για μπαλέτο είτε για αγγλικά είτε για μουσική γιατί υποτίθεται ότι αυτά τους παρέχονται μέσα στο ολόημερο σχολείο.

Υπάρχει κριτική από την πλευρά των δασκάλων για μια ποιοτική βελτίωση. Θεωρώ, ότι πρέπει προς τα εκεί να δουλέψουμε περισσότερο. Όμως, δεν μπορούμε να μηδενίσουμε αυτήν την προσπάθεια.

Καποδιστριακοί δήμες: Βοήθεια στο σπίτι, κοινωνική λειτουργός, νοσηλεύτρια, αυτοκίνητο. Επίσκεψη στον ανήμπορο που είναι σε ένα χωριό, σε ένα καλύβι γιατί για τον α' ή β' λόγο είναι σε αδυναμία γενικότερα η ζωή του. Συμπάρσταση, λοιπόν, χάδι, προσφορά, να του πάρουν την πίεση, να τον δουν σαν άνθρωπο. Αυτός ο θεσμός πρέπει να προχωρήσει πιο αποφασιστικά.

Είναι όμως, μια ανθρωπιά. Δεν μπορούμε να μην το λογαριάσουμε στην κρίση μας για την οικονομία, για τον Προϋπολογισμό.

Οι μικρομεσαίοι. Υπάρχει γι' αυτούς που είναι από τουριστικές περιοχές η επιδότηση για πρώτη φορά από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης των τουριστικών καταλυμάτων. Μέχρι προχθές κάποιοι συνάδελφοι έλεγαν «μπα, σας κοροϊδεύουν, δεν θα πάρετε την επιδότηση». Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου την Κέρκυρα ήδη οι επιδοτήσεις έχουν φθάσει τα 2 δισεκατομμύρια δραχμές ως μια πρώτη εκτίμηση, μια πρώτη προσπάθεια μέσα σε μια γραφειοκρατία που πρέπει να γίνει πιο αποτελεσματική.

Να καταπολεμηθεί, δηλαδή, ώστε αποφασιστικά και γρήγορα να προχωρήσουμε. Προχθές ανακοινώθηκε το Ταμείο Εγγυοδοσίας.

Στα κέντρα υγείας και στα περιφερειακά ιατρεία υπάρχουν συγκεκριμένα προγράμματα για τη βελτίωση των υποδομών για τον ιατρικό εξοπλισμό και πρόσφατα δώσαμε κίνητρα με νόμο ώστε σε απομακρυσμένα περιφερειακά ιατρεία και κέντρα υγείας να προσληφθούν γιατροί, νοσηλευτικό και βοηθητικό προσωπικό.

Για τους ναυτικούς θα θυμάστε ότι πριν τρία χρόνια η σύνταξη τους ήταν το 47% του μισθού τους. Τώρα έχει πάει στο 60% έως 67,5%. Επωφελούνται και αυτοί που είναι στα πορθμεία.

Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς για τον Προϋπολογισμό. Προσπάθησα μέσα στον περιορισμένο χρόνο μου να αναδείξω ορισμένα θετικά του σημεία που, βεβαίως, θέλουν μεγαλύτερη βελτίωση. Με αυτήν την προϋπόθεση και με την προϋπόθεση του αγκυλάσματος της ελληνικής κοινωνίας για να γίνει μια κοινωνία συνοχής και αλληλεγγύης, μια κοινωνία που θέλει την ανάπτυξη και θέλει να καταπολεμήσει την ανεργία δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο κ. Σκρέκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στην τρίτη μέρα της συζήτησης του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2004. Πριν μπω όμως στον τεχνοκρατικό σχολιασμό του θα ήθελα να κάνω ένα σύντομο οδοιπορικό στο νομό μου διότι φοβάμαι ότι αν το αφήσω για το τέλος ίσως δεν θα προλάβω λόγω χρόνου.

Ο Νομός Τρικάλων είναι ένας νομός της Ελλάδας που απεικονίζει την πραγματική κατάσταση της οικονομίας. Δίνει μια εικόνα που δεν έχει καμιά σχέση με αυτήν που οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας παρουσίασαν στον ελληνικό λαό τις προηγούμενες ημέρες απ' αυτό το Βήμα. Το σημαντικότερο θέμα που βασανίζει το νομό μου εδώ και πολλά χρόνια είναι η ανεργία. Στο Νομό Τρικάλων λειτουργεί η Ένωση Δασικών Συνεταιρισμών Καλαμπάκας η οποία έχει ένα εργοστάσιο ξυλείας το οποίο έκλεισε. Από τον Ιούλιο του 2003 δεκαπέντε άτομα αυτού του εργοστασίου βρίσκονται χωρίς δουλειά. Παρά τις εκκλήσεις προς την Κυβέρνηση λύση δεν έχει δοθεί. Το χειρότερο όμως είναι ότι με το κλείσιμο αυτού του εργοστασίου εξακόσια ως οκτακόσια άτομα δασεργάτες που εργαζόντουσαν γι' αυτό το εργοστάσιο τώρα βρίσκονται χωρίς εισόδημα. Χωρίς εισόδημα βρίσκεται ένα ολόκληρο σύστημα που λειτουργούσε γύρω απ' αυτό το εργοστάσιο.

Πριν από λίγες ημέρες κατέθεσα ερώτηση προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Οικονομικών και Γεωργίας για να δώσουν απάντηση για το πώς σκέπτεται η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα του εργοστασίου ξυλείας του νομού μου στην περιφέρεια Καλαμπάκας.

Καταθέτω την ερώτηση στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Σκρέκας κατέθεσε για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ερώτηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, το δεύτερο που θέλω να επισημάνω είναι ότι από το 1991 στο Νομό Τρικάλων στην περιοχή Φαρκαδώνας φιλοξενούνται πάνω από τριακόσια άτομα, εκατό περίπου οικογένειες Ελληνοπόντιων. Από τότε μέχρι σήμερα, αυτοί οι άνθρωποι μένουν σε κοντίνερ. Η Κυβέρνηση διαχρονικά υπόσχονταν ότι

θα τους αποκαταστήσει σε σπίτια και βέβαια αυτοί οι άνθρωποι ακόμα και σήμερα βρίσκονται στο ίδιο σημείο. Πριν από λίγες μέρες, κεντρικό κανάλι των Αθηνών έκανε οδοιπορικό και κατέγραψε το χάλι και την κατάσταση στην οποία βρίσκονται αυτοί οι άνθρωποι, τους οποίους επισκέπτονται στελέχη του κυβερνώντος Κόμματος μόνο προεκλογικά. Τους υπόσχονται και την επόμενη μέρα τους ξεχνούν.

Το τρίτο που θα ήθελα να επισημάνω για το νομό μου είναι ότι ο κ. Σημίτης ήρθε το 1997 στα Τρίκαλα, υποσχέθηκε μία σειρά από χρηματοδοτήσεις για έργα που έχουμε ανάγκη στο νομό μας και τελικά δεν έγινε τίποτα από όλα αυτά που υποσχέθηκε.

Αναφέρω ένα από αυτά, τη σήραγγα Γκρόπας την οποία ξεκίνησαν μ' έναν προϋπολογισμό της τάξεως του 1,2 δισεκατομμύρια και καθώς περνούσαν τα κυβερνητικά στελέχη κάθε φορά ανέβαζαν αυτό το ποσό, με πρώτο και καλύτερο το σημερινό Πρωθυπουργό κ. Σημίτη, ο οποίος τελικά το έφτασε από το 1,2 δισεκατομμύρια στα 5 δισεκατομμύρια και στη συνέχεια ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Αλευράς το έφτασε στα 8 δισεκατομμύρια. Τελικά, η σήραγγα βρίσκεται στο ίδιο σημείο και κανείς δεν ξέρει αν υπάρχει χρηματοδότηση γι' αυτό το έργο.

Επίσης, θα αναφέρω το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο Μεσοχώρων το οποίο είναι έτοιμο από τα τέλη του 1999. Αυτό που απομένει είναι να κωσθεί ο διακόπτης για να λειτουργήσει το εργοστάσιο και να δώσει ενέργεια στην Ελλάδα και τον ελληνικό λαό. Παρ' όλα αυτά, το εργοστάσιο μένει ανεκμετάλλευτο. Δεν λειτουργεί, γιατί υπάρχει μια σειρά από λεπτομέρειες τις οποίες η Κυβέρνηση δεν αγγίζει ώστε να προχωρήσει η λειτουργία του εργοστασίου.

Όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο Νομό Τρικάλων, κλείνουν η μία μετά την άλλη μετά και από τη φοροεπιδρομή την οποία επιχείρησε τα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση διά της διαδικασίας της συνάφειας και των ανέλεγκτων χρήσεων, με αποτέλεσμα να οδηγήσει αυτόν το δυναμικό κλάδο στο νομό μας, όπως και γενικότερα της Ελλάδος, στον αφανισμό.

Αγρότες και κτηνοτρόφοι. Το εισόδημά τους μειώθηκε τραγικά και σήμερα η τοπική μας οικονομία αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα. Πριν από λίγες μέρες, άνοιξε ένα νέο σούπερ-μάρκετ στο νομό και ζήτησε να απασχολήσει περίπου είκοσι άτομα. Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, πόσες αιτήσεις συγκέντρωσε το σούπερ-μάρκετ μέσα σε μία εβδομάδα; Τρεις χιλιάδες εφτακόσιες! Αυτό δείχνει σε τι κατάσταση βρίσκεται σήμερα και η κοινωνία, αλλά και η οικονομία του νομού μου.

Έρχομαι να προσεγγίσω όσο το δυνατόν πιο γρήγορα το φετινό Προϋπολογισμό. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί τον κορυφαίο νόμο του κράτους και η συζήτηση του στην Εθνική Αντιπροσωπεία την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Αυτό συμβαίνει γιατί μέσω του Προϋπολογισμού προσδιορίζονται προθέσεις, στόχοι, στρατηγικές, σχεδιασμοί η ποιότητα διαχείρισης και αξιοποίησης των διαθέσιμων πόρων και η αναπτυξιακή προοπτική. Αποτελεί δηλαδή, τον καθρέπτη τόσο των δημοσιονομικών πράξεων όσο και των γενικότερων αναπτυξιακών επιλογών από τις οποίες εξαρτάται εν πολλοίς η πορεία της χώρας.

Ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός είναι ένα συνονθύλευμα αριθμητικών μεγεθών τα οποία στηρίζονται στη γνώση συνταγή της δημιουργικής λογιστικής που με αφοσίωση ασκεί εδώ και αρκετά χρόνια το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης και που μέσω αυτής αντανακλώνται τα αδιέξοδα της πολιτικής τους.

Πρόκειται για μια πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν μελετά και δεν λύνει τα μεγάλα και συσσωρευμένα κοινωνικά προβλήματα, δεν δίνει αναπτυξιακή προοπτική, δεν αξιοποιεί τις δυνατότητες της χώρας και τις μεγάλες ευκαιρίες αυτής της περιόδου για το σύνολο της οικονομίας, δεν αποτυπώνει τα πραγματικά οικονομικά μεγέθη...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν έχετε την καλοσύνη, δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

...και επιβεβαιώνει τη μόνιμη παθογένεια των πλασματικών

προϋπολογισμών που καταρτίζει κάθε χρόνο η Κυβέρνηση και φέρνει για συζήτηση και ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Το σημαντικό αυτό όχημα των μεγάλων ευκαιριών για μια σωστή κοινωνική και αναπτυξιακή οικονομική πολιτική η Κυβέρνηση το παραχώρησε κατά κυριότητα στη διαπλοκή και στη διαφθορά και έχει καταδικάσει την Ελλάδα σε θέση ουραγού στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ελληνικές οικογένειες στη φτώχεια, την ανεργία και την απόγνωση.

Οι δείκτες που αποτυπώνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, για τους οποίους ο κ. Χριστοδουλάκης τελευταία νιώθει μεγάλη απέχθεια, είναι αποκαλυπτικοί. Από τους δεκατέσσερις δείκτες που θα κρίνουν εφεξής την ανταγωνιστικότητα κάθε χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η χώρα μας λαμβάνει πέντε χρυσά και αντίστοιχα αργυρά μετάλλια για τις κακές της επιδόσεις. Κατατάσσεται, με ελάχιστες εξαιρέσεις, στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των δεκαπέντε χωρών. Είμαστε τελευταίοι στην παραγωγικότητα, την απασχόληση, τις δαπάνες για την παιδεία, την έρευνα, τις τεχνολογίες, την ανταγωνιστικότητα, την ποιότητα της Δημόσιας Διοίκησης.

Οι βασικοί δείκτες οι οποίοι αποτυπώνουν την κατάσταση της οικονομίας σήμερα είναι το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν και η ανεργία. Το 2002 το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν –και τελειώνω με αυτά, κυρία Πρόεδρε– στη χώρα μας ήταν στο 66,4% του μέσου όρου των δεκαπέντε. Το 1980 το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν ήταν στο 70%. Με βάση τη σύγκριση αυτή, έχουμε απόκλιση αντί για σύγκλιση από το μέσο όρο των άλλων χωρών.

Η ανεργία στο τέλος του 2002 ανήρχετο στο 10% και με στοιχεία της ΓΣΕΕ στο 11%. Αντίστοιχα, το 1980 η ανεργία με την τότε κυβέρνηση –την κακή κυβέρνηση– της Νέας Δημοκρατίας ήταν στο 2,7%, ήταν κάτω από το μέσο όρο του 4% που χρειάζεται για να λειτουργήσει η αγορά εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, κυρίες Σκρέκα! Ολοκληρώστε, γιατί έχετε υπερβεί κατά δύο λεπτά το χρόνο σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Με όλα αυτά η Κυβέρνηση πιστεύει, ότι μέσω της συζήτησης του φετινού Προϋπολογισμού μπορεί για μια ακόμη φορά να ξεγελάσει τον ελληνικό λαό και να τον οδηγήσει στις κάλπες, για να ξαναπάρει την εκλογή. Όμως οι Έλληνες πολίτες σήμερα δεν αρκούνται στα λόγια. Θέλουν συγκεκριμένη πολιτική, αποτελεσματική πολιτική. Μια πολιτική που μπορεί να τη δώσει μόνον η αυριανή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Φοίβος Ιωαννίδης.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον τελευταίο Προϋπολογισμό αυτής της βουλευτικής περιόδου. Είμαστε στην πορεία –με τη λήξη της περιόδου– προς τις εκλογές. Αλλά ας μου επιτρέψετε να πω, μια και το έχω ήδη κάνει δημόσια γνωστό και το ξέρετε περίπου όλοι σας, ότι είναι και για μένα η τελευταία φορά που παίρνω το λόγο για να υποστηρίξω έναν Προϋπολογισμό, δοθέντος, ότι δεν πρόκειται να επιδιώξω την επανεκλογή μου και την επάνοδό μου σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κανείς δεν το ξέρει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Επιτρέψτε μου να πω, πως δε θεωρώ ότι θα απολεσθεί η Ελλάς ή το έθνος εάν εγώ δεν θα είμαι Βουλευτής. Άλλοι αυταρέσκως μπορεί να το πιστεύουν, εγώ δεν το πιστεύω. Επιτρέψτε μου όμως επίσης να πω, ότι από νεαρής ηλικίας, από φοιτητής ακόμη σύχναζα σ' αυτήν την Αίθουσα που την ελάμπρυναν εξαιρετικοί πολιτικοί άνδρες και όπου η ατμόσφαιρα την εποχή εκείνη ήταν εντελώς διαφορετική από ό,τι σήμερα, διότι η Βουλή ήταν το κέντρο της πολιτικής ζωής, πράγμα που έχει πάψει να συμβαίνει. Και δεν ήταν μόνο το κέντρο της πολιτικής ζωής, αλλά υπήρχε πραγματικά και μια

πλειάδα στελεχών από όλο το πολιτικό φάσμα που εξέπεμπε έναν πολιτικό λόγο λίαν ενδιαφέροντα και επίσης, θα μπορούσα να πω, και πνευματικό λόγο:

Υπήρχε ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος, ο Ηλίας Ηλιού, ο Ηλίας Τσιριμώκος, και θα μπορούσα να αναφέρω πολλά ονόματα ακόμη διαπρεπών πνευματικών και πολιτικών ανθρώπων που κοσμούσαν τότε το Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζωή προχωράει και όλα αλλάζουν. Εγώ θεωρώ ότι παρ' όλα αυτά ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η πολιτική ζωή αλλά και ο τρόπος που λειτουργεί το Κοινοβούλιο δεν είναι ικανοποιητικός και βεβαίως μπορεί να σφάλλει αλλά εν πάση περιπτώσει μ' αυτήν την πεποίθηση και διότι δεν θεωρώ ότι μπορώ να συνεισφέρω ουσιαστικά στην πρόοδο αυτού του τόπου όντας Βουλευτής γι' αυτό και δεν πρόκειται να επιδιώξω την επανεκλογή μου. Αλλά αυτά αν θέλετε είναι και προσωπικές σκέψεις. Μπορεί να εκτιμάτε διαφορετικά τα πράγματα οι υπόλοιποι και να έχετε και δικίο.

Επιτρέψτε μου τώρα να πω δυο πράγματα. Κύριοι συνάδελφοι όταν συζητούμε τον προϋπολογισμό δεν γίνεται ουσιαστικά συζήτηση επί του προϋπολογισμού. Γίνεται μια γενικευμένη πολιτική συζήτηση. Παρά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, την επιτυχία, στο άρθρο 79 που προσδιόρισε νέα διαδικασία συζήτησης του προϋπολογισμού, πάλι η συζήτηση δεν γίνεται επί του προϋπολογισμού. Γίνονται παράλληλοι μονόλογοι συνεχώς και θα μπορούσα να πω γιατί παρακολούθησα πολλούς συναδέλφους ότι βεβαίως, υπάρχουν και εξαιρέσεις. Βεβαίως, άκουσα και ενδιαφέροντα πράγματα και από πλευράς ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας και από πλευράς ομιλητών των άλλων κομμάτων του ΚΚΕ του Συνασπισμού, όπως άκουσα και ενδιαφέροντα πράγματα από πλευράς αγορητών του κόμματος στο οποίο ανήκω.

Θα παρατηρήσω, ότι π.χ. υπήρξαν εξαιρέσεις και από πλευράς ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας, τουλάχιστον για όσους άκουσα εγώ όπως ο κ. Δήμας ή ο κ. Γιαννόπουλος. Ο κ. Γιαννόπουλος αναφέρθηκε στα θέματα της υγείας, περιορίστηκε σε έναν τομέα και αφού παραδέχθηκε το σημαντικό έργο που έχει γίνει επεσήμανε ατέλειες και παραλείψεις. Αυτή είναι πράγματι μια συζήτηση επί του προϋπολογισμού. Βεβαίως σε οκτώ λεπτά δεν μπορεί να επεκταθεί κανείς σε όλο το φάσμα των θεμάτων, αλλά αν ο καθένας περιοριζόταν να αντιμετωπίζει ένα αντικείμενο και επ' αυτού να έκανε μια κριτική όχι απορρίπτοντας τα πάντα και θεωρώντας ότι τίποτα δεν έχει γίνει, αλλά μια κριτική για τις παραλείψεις ενδεχομένως ή για τα λάθη τα ενδεχόμενα θα είχε καλώς. Δυστυχώς δεν γίνεται αυτό κατά κανόνα και υπάρχουν παράλληλοι μονόλογοι.

Επίσης όταν συζητούμε επί του προϋπολογισμού δεδομένα είναι τα έσοδα. Δεν άκουσα κανέναν να προτείνει να αυξηθούν τα έσοδα. Αν δεν αυξηθούν τα έσοδα το μόνο που απομένει είναι η ιεράρχηση των δαπανών αν είναι σωστή. Διότι αν μου πείτε ότι κάποιος προτείνει να αυξηθούν τα έσοδα, αφού τα έσοδα του κράτους είναι μόνο οι φόροι, θα πω, να μια άποψη να τη συζητήσουμε. Κανείς δεν προτείνει αύξηση των φόρων, κανείς δεν προτείνει αύξηση των εσόδων συνεπώς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εμείς προτείνουμε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Να το ακούσω, δεν το άκουσα. Δεν ξέρω πως το προτείνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Να πληρώσουν αυτοί που έχουν.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, το ΚΚΕ προτείνει την αύξηση φορολογίας στα μεγάλα εισοδήματα. Ε, αυτό όπως καταλαβαίνετε ιδεολογικά με εκφράζει και εμένα...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Να το υποστηρίξετε τότε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: ... αλλά δεν αποτελεί λύση οικονομική.

Εν πάση περιπτώσει εκείνο που έχει σημασία είναι ότι η ιεράρχηση των δαπανών μπορούσε να είναι ένα αντικείμενο σοβαρής συζήτησης αλλά και εκεί δεν άκουσα κανέναν λόγο συγκεκριμένο. Για παράδειγμα, άκουσα τον κ. Καλό της Νέας Δημοκρατίας που αναφέρθηκε στην παιδεία και είπε ότι έπρεπε να δώσει η κυβέρνηση ακόμη πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ για την παιδεία. Αλλά δεν είπε από πού θα τα βρούσε για να τα δώσει. Είπε, έπρεπε κάπου να τα βρείτε. Μα, το κάπου να τα

βρείτε δεν είναι πολιτική θέση. Τι θέλω να πω μ' αυτά; Όχι, ότι η Κυβέρνηση τα κάνει όλα καλά, όχι, ότι δεν έχει κάνει λάθη η Κυβέρνηση, όχι, ότι δεν μπορούσε να κάνει περισσότερα, αλλά δεν μπορεί να είναι αντίλογος αυτού του περιεχομένου, δώστε άλλα τόσα εκατομμύρια ευρώ εκεί χωρίς να λέτε πού θα βρεθούν.

Γι' αυτό θεωρώ ότι παρ' όλες τις αδυναμίες που μπορεί να έχει η Κυβέρνηση, παρ' όλην αν θέλετε την υπερβολική αυτοπεποίθηση κάποιων οικονομολόγων της Κυβέρνησης –Ξέρετε, εγώ δεν συμπαθώ πολύ τους οικονομολόγους, έχω την πεποίθηση ότι συνεχώς αμφισβητεί ο ένας τον άλλον και η μια θεωρία την άλλη και τελικά πουθενά δεν καταλήγει κανείς, ακούγοντας μόνο τους οικονομολόγους ή αποφασίζοντας μόνο με βάση ότι θα πουν αυτοί- ο καθένας θα πρέπει ασφαλώς να λάβει υπόψη του και πολλά άλλα πράγματα.

Κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια χώρα, η οποία είναι ανάμεσα στις προνομιούχες στον κόσμο αυτήν τη στιγμή. Έχουμε την εικοστή τέταρτη θέση παγκοσμίως. Θέλετε να ρίξουμε μια ματιά στη γειτονιά μας, θέλετε να πάμε στη δύσμοιρη Αφρική ή στη Νότιο Αμερική; Μόλις χθες διάβαζα ότι 120 εκατομμύρια ήταν οι φτωχοί στη Νότιο Αμερική πριν μερικά χρόνια, το 1981. Τώρα είναι 214 εκατομμύρια, αυτοί δηλαδή που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας στη Νότιο Αμερική.

Παγκοσμίως μεγεθύνεται συνεχώς, αυξάνεται το ποσοστό του πληθυσμού, το οποίο είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Θα αρκούσαν μόνο όσα ξοδεύει το χρόνο η Ευρώπη και η Βόρειος Αμερική σε αρώματα για να καλυφθούν οι βασικές ανάγκες σε νερό, υγιεινολογική και φαρμακευτική περίθαλψη σε όλο τον κόσμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άκουσα το κουδούνι, κυρία Πρόεδρε, αλλά θα παρακαλούσα να μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμα, όπως και στους προηγούμενους ομιλητές. Θα είμαι πολύ σύντομος.

Θέλω να πω ότι παρ' όλο που υπάρχουν προβλήματα, παρ' όλο που και εδώ υπάρχει φτώχεια, αν θέλετε, παρ' όλο που έχουμε το πρόβλημα κάποιου πληθωρισμού, της ακρίβειας, παρ' όλο που δεν καλύπτουμε όλες τις ανάγκες, είμαστε σε πολύ καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι είναι άλλες χώρες και στη γειτονιά μας και στον κόσμο ολόκληρο.

Σημαίνει αυτό ότι θα πρέπει να επαναπαυτούμε; Όχι, βεβαίως. Ή σημαίνει ότι θα έπρεπε να χειροκροτήσουμε; Δεν λέω αυτό. Λέω απλούστατα ότι αν σκεφθεί κανείς τη πέρασε αυτή η χώρα, αυτός ο λαός ολόκληρο τον προηγούμενο αιώνα ή τι πέρασε από τη γερμανική κατοχή μέχρι σήμερα, με τόσες συμφορές, με εμφυλίους, με μετεμφυλιακό κράτος, με δικτατορία –την καταραμένη- της 21ης Απριλίου και παρ' όλα αυτά έχει φτάσει στο σημείο που έφτασε, πρέπει να πούμε ότι βεβαίως αυτό οφείλεται πρωτίστως στον ελληνικό λαό, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να αναγνωρίζουμε ότι είμαστε και μια χώρα, η οποία εν πάση περιπτώσει έχει ένα σημαντικό μερίδιο και μια σημαντική θέση στον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να μου επιτρέψετε να διαβάσω δύο στοιχεία. Οι τρεις πλουσιότεροι άνθρωποι στον κόσμο κατέχουν περιουσία που είναι μεγαλύτερη από το άθροισμα του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος των σαράντα οκτώ πιο φτωχών χωρών. Το χάσμα των ανισοτήτων έχει βαθύνει στη διάρκεια των δύο υπερφιλελεύθερων δεκαετιών και φτάσαμε σ' αυτό το σημείο. Το 1960 το 20% του παγκοσμίου πληθυσμού βρισκόταν στις πιο πλούσιες χώρες και είχε ένα εισόδημα τριάντα φορές μεγαλύτερο. Τώρα, το ποσοστό του πληθυσμού που ζει σε πλούσιες χώρες έχει ογδόντα δύο φορές μεγαλύτερο εισόδημα απ' αυτό το ποσοστό που ζει στις φτωχές χώρες. Είναι και αυτό μια ένδειξη του ότι ζούμε σε έναν τρελό κόσμο, σε έναν κόσμο δυστυχίας από τον οποίο πολύ δύσκολα μπορούμε να βγούμε.

Εγώ θεωρώ ότι κανείς, τουλάχιστον από όσους θέλουν να μιλούν στο όνομα του σοσιαλισμού, δεν μπορεί να μένει αδιάφορος για ό,τι συμβαίνει γύρω μας και τι συμβαίνει σε ολόκληρο τον κόσμο. Όταν χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα από

την πείνα, δεν νομίζω ότι δικαιούμαστε να μένουμε αδιάφοροι και αντάρσκα να λέμε ότι εμείς πάμε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Ιωαννίδη, σας ακούμε με πάρα πολύ ενδιαφέρον, αλλά πρέπει να σεβαστούμε και το χρόνο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Βεβαίως, ο Προϋπολογισμός θα ψηφιστεί. Βεβαίως ελπίζω ότι και στις προσεχείς εκλογές το κόμμα στο οποίο ανήκω θα είναι νικητής. Αλλά όποιος και αν θα είναι νικητής, όποια και αν θα είναι η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές, θέλω –επειδή δε θα έχω άλλη ευκαιρία να το πω απ' αυτήν την Αίθουσα– να σημειώσω ένα μέγιστο κίνδυνο που υπάρχει για την ανθρωπότητα ολόκληρη εξ αφορμής της πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών. Στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, συνεχώς θα δημιουργούν πιέσεις προς όλες τις χώρες ώστε να περιορίζουν ολοένα και περισσότερο τα ατομικά και τα ανθρωπίνως δικαιώματα. Συνεχώς θα εκβιάζουν όλες τις χώρες, μικρές και μεγαλύτερες ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Ιωαννίδη, ανοίγετε πολύ μεγάλο κεφάλαιο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Όσο η Ευρώπη δεν θα αποκτήσει δικιά της πραγματική φωνή και θα πεθαίνει στα κελεύσματα των ΗΠΑ ο κόσμος θα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Και πάντως δεν μπορεί η μάλιστα της τρομοκρατίας να κατανικηθεί μ' αυτήν τη φοβερή αδικία που υπάρχει στο σημερινό κόσμο.

Δυστυχώς δεν έχω άλλο χρόνο και θέλω να σεβαστώ την Πρόεδρο. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε, αλλά θυμηθείτε με και μη δέχεσθε ποτέ αυτές τις πιέσεις που ασκούνται από τις Ηνωμένες Πολιτείες για περαιτέρω περιορισμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γιατί ήδη έχουν περιοριστεί αρκετά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Φοίβο Ιωαννίδη και αναμένουμε να συνεχίσει τη δραστηριότητά του, όπως μέχρι σήμερα, και εκτός Βουλής.

Το λόγο έχει ο κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μετά την παρατήρηση του κ. Ιωαννίδη για τους οικονομολόγους νιώθω ευτυχής που δεν έχω ετοιμάσει οικονομική ομιλία. Αλλά αυτά τα τελευταία σχόλια που έκανε δείχνουν ότι μπορεί να υπάρξει οικονομικός λόγος πειστικός όταν συνδέεται και με την κοινωνική και πολιτική ηθική. Και το πρόβλημα, συνάδελφε Ιωαννίδη, ακριβώς είναι ότι η οικονομική επιστήμη τα τελευταία χρόνια έχει αποσπαστεί από την ηθική.

Εγώ θα ήθελα να ασχοληθώ με ένα πολιτικό θέμα που προέκυψε από τη συζήτηση αυτή για τον Προϋπολογισμό, δεδομένου ότι ο εισηγητής του Συνασπισμού ο συνάδελφος Λαφαζάνης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Φώτης ο Κουβέλης και οι Βουλευτές μας έχουν εξαντλητικά –νομίζω– ασχοληθεί με τον Προϋπολογισμό, την κριτική του και την τεκμηρίωση της αρνητικής μας ψήφου.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σχολιάσω το γεγονός ότι πολλοί Υπουργοί και άλλοι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης κατέβαλαν μια συντονισμένη προσπάθεια να προβάλουν τον εαυτό τους ως φορέα μιας προοδευτικής πολιτικής με το επιχείρημα ότι η Νέα Δημοκρατία θα είναι χειρότερη. Αξιοποίησαν μάλιστα υπέρμετρα τις δηλώσεις του επιτίμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Μητσοτάκη για να υποστηρίξουν πόσο δεξιά θα είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας αν κερδίσει τις εκλογές.

Θα ήθελα να πω επ' αυτού ότι εμείς δεν έχουμε αυταπάτες. Εμείς γνωρίζουμε ότι η Νέα Δημοκρατία είναι ο κύριος εκπρόσωπος της συντηρητικής παράταξης της χώρας μας. Και γνωρίζουμε ότι εφόσον έρθει στην εξουσία θα εφαρμόσει μια πολιτική την οποία η ίδια χαρακτηρίζει μάλιστα ως το πρωτότυπο της πολιτικής που εφαρμόζει το ΠΑΣΟΚ. Το πρόβλημα είναι ότι η πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση, η πολιτική του ΠΑΣΟΚ, δεν αναγνωρίζεται πλέον από τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας ως εναλλακτική προοδευτική πολιτική. Το πρόβλημα είναι ότι την πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση ο κόσμος δεν την

καταλαβαίνει ως το αντίθετο της δεξιάς πολιτικής. Πολλοί μάλιστα μιλούν για δύο δεξιές.

Εγώ δεν συμμερίζομαι ακριβώς τον όρο αυτό. Θεωρώ όμως ότι πράγματι η πολιτική που έχουμε τα τελευταία χρόνια είναι μια παραλλαγή δεξιάς πολιτικής. Είναι μια πολιτική υπό την ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού. Συνεπώς το πρόβλημα είναι ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αναγνωρίζεται πλέον ως μια προοδευτική κυβέρνηση ακόμα και από στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Ακριβώς γι' αυτό δε φταίει νομίζω ο ελληνικός λαός που έχει αυτήν την εντύπωση. Και δεν φταίει διότι προοδευτική διακυβέρνηση δεν γίνεται ούτε με την περιφρόνηση του πολίτη ούτε με την προσπάθεια περιθωριοποίησης της αριστεράς. Προοδευτική πολιτική δε γίνεται με νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Προοδευτική διακυβέρνηση προϋποθέτει πολιτικές εναλλακτικές ανταγωνιστικές προς το νεοφιλελευθερισμό. Για παράδειγμα, διότι θέλω να είμαι όσο γίνεται πιο συγκεκριμένος, η παρούσα Κυβέρνηση διαλύει το δημόσιο τομέα. Ξεπουλάει τα πάντα, δεν έχει αφήσει τίποτα όρθιο. Μια προοδευτική κυβέρνηση, λοιπόν, χρειάζεται όχι για να συνεχίσει αυτή τη διάλυση αλλά για να δημιουργήσει εκ νέου μια νέα δημόσια σφαίρα της οικονομίας που θα είναι βασικό συστατικό για μια πολιτική δικαιοσύνης και πλήρους απασχόλησης.

Η παρούσα Κυβέρνηση με την πολιτική της υποβαθμίζει το περιβάλλον. Μια προοδευτική διακυβέρνηση χρειάζεται για να βάλει το περιβάλλον στο βάθρο του πιο πολύτιμου κοινωνικού αγαθού αλλά και για να το αξιοποιήσει ως ένα στρατηγικό πλεονέκτημα για μια βιώσιμη ανάπτυξη. Η παρούσα Κυβέρνηση αρνείται να θεσπίσει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όπως έχει θεσπιστεί στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν όχι σε όλες. Επιπρόσθετα δε, υποβαθμίζει τα δημόσια αγαθά και τα χειρίζεται ως εμπορεύματα, ακόμα και το νερό είναι στην ουρά να ιδιωτικοποιηθεί.

Μια προοδευτική διακυβέρνηση χρειάζεται για να θεσπίσει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, για να υπερασπιστεί τα δημόσια αγαθά και να τα καταστήσει προστά σε όσους τα έχουν ανάγκη και όχι μόνο σε όσους έχουν το χρήμα για να τα πληρώνουν. Η παρούσα Κυβέρνηση με την πολιτική της έχει οδηγήσει στο γιγαντισμό του ιδιωτικού τομέα υγείας και της ιδιωτικής παιδείας. Κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν έχετε συνείδηση ότι στην Ελλάδα έχουμε τον πιο αναπτυσσόμενο καπιταλιστικό τομέα υγείας ίσως και σε όλον τον κόσμο.

Μια προοδευτική διακυβέρνηση χρειάζεται, για να αναστηλώσει το κύρος και την αναποτελεσματικότητα του ΕΣΥ και του δημόσιου εκπαιδευτικού μας συστήματος. Η παρούσα Κυβέρνηση –ιδίως ορισμένοι Υπουργοί της σαν αυτούς που υπαινίχθηκε πριν και ο κ. Ιωαννίδης– έχει αγιοποιήσει το κέρδος, το χρήμα στις αγορές και μάλιστα έχει αναδείξει τις αγορές σε υπέρτατο μηχανισμό ρύθμισης της κοινωνίας. Εμείς νομίζουμε ότι μια προοδευτική Κυβέρνηση χρειάζεται, για να αποκαταστήσει μια νέα σχέση, όπου οι αγορές θα υπηρετούν την κοινωνία αντί να λειτουργούν ως δικτατορίες πάνω από τις κοινωνίες απέναντι στους πολίτες.

Η παρούσα Κυβέρνηση έχει κάνει πολλά θετικά επιμέρους στοιχεία. Μπορεί κανείς να βρει διάφορα θετικά στοιχεία και να τα απαριθμήσει. Ωστόσο συνολικά υποστηρίζει ένα πρότυπο παραγωγής και κατανάλωσης που ευνοεί, κατά την άποψη τη δική μου, την ανεργία αντί της απασχόλησης. Ευνοεί τη συσσώρευση πλούτου αντί τη δίκαιη διανομή του. Ευνοεί τη διεύρυνση των ανισοτήτων αντί την άμβλυνσή τους. Θα μου πείτε ότι αυτός είναι ο καπιταλισμός. Μα το ζητούμενο ακριβώς από μια προοδευτική κυβέρνηση είναι να αντισταθεί, να αναιρέσει, να θράσει αναχαιτιστικά προς αυτές τις τάσεις και όχι να τις ενθαρρύνει. Μια προοδευτική κυβέρνηση, λοιπόν, χρειάζεται για να θεμελιώσει ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης, στο οποίο οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη, η αλληλεγγύη πάνω από την ιδιοτέλεια, η συλλογικότητα και η συμμετοχή πάνω από την ιδιώτευση και την απάθεια. Κατά τη γνώμη μας μια τέτοια προοδευτική διακυβέρνηση δεν μπορεί να την προσφέρει ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η Νέα Δημοκρατία. Μια τέτοια προοδευτική διακυβέρνηση προϋποθέτει την ενίσχυση της αριστεράς, την υπέρ-

βαση του κατακερματισμού της, τη διαμόρφωση ενός νέου κοινωνικού και πολιτικού συνασπισμού εξουσίας. Και δεν είμαστε μόνοι μας σε αυτήν τη διαπίστωση. Είναι και χιλιάδες μέλη και οπαδοί του ίδιου του ΠΑΣΟΚ, που ζουν μια κρίση ιδεολογικής ταυτότητας εξαιτίας ακριβώς των ασκούμενων πολιτικών, είναι όλος ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ, που οι αριστερές καταβολές του, οι κοινωνικές του ευαισθησίες τον κάνουν να μη βολεύεται με τη σημερινή πολιτική. Γι' αυτό παρακολουθεί με ενδιαφέρον τις προσπάθειες που εμείς και άλλες δυνάμεις της Αριστεράς καταβάλλουμε για την προώθηση της συσπείρωσης, για την προσπάθεια διαμόρφωσης της Αριστεράς σε ένα νέο πόλο ανταγωνιστικό προς το δικομματισμό και το νεοφιλελευθερισμό. Κι ευελπιστούμε ότι πέραν από το ενδιαφέρον των δυνάμεων αυτών, η προσπάθεια που ξεκινούμε θα έχει και την ενεργητική τους υποστήριξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η πρωινή συνεδρίαση θα λήξει στις 14.30' και η απογευματινή θα αρχίσει ακριβώς στις 18.00'. Τονίζω το «ακριβώς», γιατί θα υπάρξουν διαγραφές εάν δεν είναι παρόντες οι κύριοι συνάδελφοι.

Ο κ. Φραγκιαδουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ένας από τους πιο κρίσιμους Προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών είναι αυτός τον οποίο συζητάμε σήμερα. Είναι εκείνος ο Προϋπολογισμός που επιδιώκει να παγιώσει το κλίμα σταθερότητας και ανάπτυξης στην ελληνική οικονομία και να καλύψει τις κοινωνικές εξαγγελίες της Κυβέρνησής μας. Είναι εν πάση περιπτώσει ο Προϋπολογισμός που πάλι το ΠΑΣΟΚ θα εφαρμόσει την επόμενη τετραετία κατά τη γνώμη μου με την εντολή του λαού βέβαια.

Μετά από προσωρινή μελέτη του κατατεθειμένου Προϋπολογισμού, θεωρώ ότι η σημερινή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας τον επιβεβαιώνει και καθιστά ρεαλιστική την εφαρμογή του. Άλλωστε τα παρατιθέμενα σ' αυτόν στοιχεία προέρχονται από πηγές που δεν επιδέχονται σοβαρής αμφισβήτησης, την EUROSTAT, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, τις οικονομικές υπηρεσίες όλης της χώρας.

Είναι σαφές ότι ο πόλεμος στο Ιράκ, η συνεπαγόμενη οικονομική και χρηματιστηριακή αστάθεια παγκόσμια, αλλά και η δημιουργία κλίματος αβεβαιότητας στους πολίτες οδήγησαν σε αρνητικά πρόσημα την παγκόσμια οικονομία κατά το τρέχον έτος. Συνέπεια και των ανωτέρω ήταν οι χαμηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και η αύξηση της ανεργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οριακή μόνο μείωση του πληθωρισμού και η χειροτέρευση της δημοσιονομικής θέσης των χωρών-μελών της Ένωσης. Εν τούτοις η ελληνική οικονομία άντεξε στις διεθνείς πιέσεις, οι οποίες ομολογουμένως λύγισαν κατά το τρέχον έτος ισχυρές ευρωπαϊκές οικονομίες και τις υποχρέωσαν σε χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, σημαντικότερη αύξηση του δημοσιονομικού χρέους τους και άρση παγιωμένων κοινωνικών παροχών.

Η ελληνική οικονομία, η οποία δίνει τη μάχη της σταθεροποίησης και της ανάπτυξης από το 1995 με την εφαρμογή του προγράμματος σύγκλισης για την είσοδό μας στην ΟΝΕ, είναι σαφές ότι έχει εισέλθει οριστικά σε τροχιά ανάπτυξης η οποία έχει πυροδοτήσει ένα συνολικό προγραμματισμό και εκτέλεση έργων σε ολόκληρη την επικράτεια με σαφή προσανατολισμό τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης, την ποιότητα εν τέλει της ζωής του πολίτη και βέβαια είναι σαφές ότι ποτέ σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα δεν πέτυχε τόσα πολλά επιτεύγματα και έργα μακράς πνοής.

Εξάλλου, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις διεθνών οικονομικών οργανισμών, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κλπ., κατά το 2004 προβλέπεται σημαντική αύξηση της ανάπτυξης στην ευρωζώνη που σαφώς και θα παρασέρνει σε περασιμότητα τον ελληνικό οικονομικό, η οποία εν πάση περιπτώσει διατηρεί τις πολύ θετικές προοπτικές της.

Στόχος λοιπόν του Προϋπολογισμού του 2004 είναι σαφώς η κοινωνική εκμετάλλευση της ανάπτυξης της χώρας προς όφε-

λος των πολιτών, είναι ακόμα η παγίωση της οικονομικής σταθερότητας, η διατήρηση των ρυθμών ανάπτυξης. Βεβαίως η αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των πολιτών, η υιοθέτηση κοινωνικού πακέτου για την ενίσχυσή τους και η αύξηση της χρηματοδότησης της κοινωνικής πολιτικής, αποτελούν προτεραιότητα της Κυβέρνησης, όπως συνάγεται και απ' αυτόν τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό και τη σημαντική αύξηση των σχετικών δαπανών για την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, την ανεργία.

Η επιδιωκόμενη από το ΠΑΣΟΚ οικονομική σταθερότητα και ανάπτυξη δεν αποτελούν βραχυπρόθεσμες επιδιώξεις, αλλά στόχους μακράς πνοής. Για την επίτευξή τους απαιτείται μακροοικονομική στρατηγική ετών, πρόγραμμα υπευθυνότητας, πολιτική ωριμότητα, συνεχή προσπάθεια και προσαρμογή στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν όπως ευαγγελίζεται η Αντιπολίτευση η οποία αρκείται σε μία άκριτη αντιπολιτευτική συνθηματολογία, ενώ αδυνατεί να εμφανίσει προγράμματα και προτάσεις.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει ήδη εφαρμόσει σαφώς επιτυχημένη, εκ του αποτελέσματος βέβαια κρινόμενη, οικονομική πολιτική. Παρ' όλη την καταστροφολογία της Αντιπολίτευσης, τα ψεύτικα διλήμματα, τις αοριστολογίες και το μηδενισμό της ελληνικής οικονομικής –και όχι μόνο– πολιτικής που επιχειρήσει και επιχειρεί η Αντιπολίτευση σε Ελλάδα και Ευρώπη, η χώρα μας κατάφερε και εντάχθηκε στην ΟΝΕ και απέκτησε αξιοπίστο λόγο και παρουσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σήμερα εδώ, κύριοι συνάδελφοι, με τον παρόντα Προϋπολογισμό, η Κυβέρνηση θέτει με ρεαλιστικότητα τις βάσεις για τη συνύπαρξη της οικονομικής σταθερότητας και μιας τολμηρής κοινωνικής και προνοιακής πολιτικής, προς όφελος των πολιτών. Σαφής επιδίωξη του Προϋπολογισμού είναι να τεθεί το βάρος στην ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων, στη μεγαλύτερη δυνατή σύγκλιση με τις λοιπές χώρες της ευρωζώνης και ιδιαίτερα στην επίτευξη της περιφερειακής σύγκλισης, προκειμένου να ολοκληρωθούν έργα και στόχοι πνοής για την περιφέρεια και τους πολίτες.

Η Κυβέρνηση πιστεύω ότι σωστά επενδύει στην ανάπτυξη της χώρας για να αυξήσει τα έσοδα, ενώ παράλληλα εφαρμόζει μείωση φόρων, εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και συγχρόνως εισάγει νέο αναπτυξιακό νόμο, που με την παράλληλη επίσης μείωση των επιτοκίων και τη διεύρυνση των αποκρατικοποιήσεων θα τονώσει τις επενδύσεις, κυρίως από το εξωτερικό και θα ενισχύσει την οικονομία.

Είναι ξεκάθαρο ότι η Κυβέρνηση στοχεύει κυρίως στον τομέα των επενδύσεων, προκειμένου να κλειδώσει τους ρυθμούς ανάπτυξης, δεδομένης της ανάγκης για πλήθος αναπτυξιακών έργων σε ολόκληρη την επικράτεια, ώστε να υπάρξει και αντιμετώπιση της ανεργίας και της υποαπασχόλησης.

Με κατάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις η Κυβέρνηση δημιουργεί το ελκυστικό εκείνο οικονομικό περιβάλλον που απαιτείται, ενώ προχωρεί στην απλοποίηση του φορολογικού μας συστήματος, στον περιορισμό της μεγάλης πληγής της φοροδιαφυγής, στη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης, τον έλεγχο των δαπανών, στον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και στην ενίσχυση της διαφάνειας. Προς την κατεύθυνση αυτή ήδη η Κυβέρνηση έχει επιτύχει σημαντικό έργο.

Στον ιδιαίτερα σημαντικό τομέα της υγείας –και είναι γνωστό σε όλους τους Έλληνες ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εκείνο που εμπνεύστηκε, εφάρμοσε και στήριξε το ΕΣΥ– η Κυβέρνηση με τον παρόντα Προϋπολογισμό ενισχύει και αυτόν τον τομέα με δαπάνες αυξημένες κατά 8%, ενώ για τον τομέα της παιδείας υπάρχει επίσης σημαντική αύξηση των διαθέσιμων πόρων κατά 7,2%.

Αναφερόμενος περισσότερο στο θέμα της παιδείας θέλω να τονίσω ότι ιδιαίτερα θετικά κρίνονται τα αυξημένα κονδύλια για την παιδεία και την κάλυψη των αναγκών του θεσμού των ολοήμερων σχολείων και των νέων τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω εδώ ότι οι πρωτογενείς παράγοντες στην εκπαίδευση είναι οι εκπαιδευτικοί, το μισθολόγιο των οποίων

πρέπει να προσαρμοστεί άμεσα και δραστικά, θέση που εκφράζω σε κάθε ευκαιρία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ**.)

Θεωρώ ότι ο τομέας της παιδείας αποτελεί επένδυση για το μέλλον της χώρας και με χαρά διαπιστώνω ότι στους στόχους του Υπουργείου περιλαμβάνονται προγράμματα επιμόρφωσης των καθηγητών, κατάρτισης νέων προγραμμάτων σπουδών, η συγγραφή νέων διδακτικών βιβλίων, η βελτίωση των σχολικών κτηρίων, των ειδικών σχολείων και των σχολικών εργαστηρίων, η κατάρτιση νέων προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών και ιδιαίτερα η γενναιοδωρή ενίσχυση της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που καλούμαστε να ψηφίσουμε είναι Προϋπολογισμός ελπίδας και κινήτρων. Με την υπευθυνότητα που αντιμετωπίστηκαν οι μεγάλοι στόχοι της χώρας έως σήμερα και την οποία όλος ο λαός πολύ καλά γνωρίζει, θα κλειδωθεί και η σταθερότητα της οικονομίας μας, θα κερδηθεί η μάχη της καθημερινότητας, θα βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των πολιτών σε ολόκληρη την επικράτεια.

Η άρνηση ψήφισης του Προϋπολογισμού θα καταστήσει την Αντιπολίτευση για ακόμα μια φορά υπόλογη απέναντι στο λαό για τον επίμονο αρνητισμό της σε όλες τις προσπάθειες του ΠΑΣΟΚ για την ανασυγκρότηση της χώρας και τον εκσυγχρονισμό του κράτους. Η Νέα Δημοκρατία εμφανίζεται και αυτήν τη φορά περιχαρακωμένη και εγκλωβισμένη στα γνωστά κλισέ περί επανίδρυσης του κράτους, περί σκανδάλων και αδιαφάνειας, μιλώντας για τα δικά μας παιδιά κλπ....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ: ... χωρίς πρόγραμμα, χωρίς σοβαρά επιχειρήματα και με πολιτικές αναφορές στην περίοδο του 1990-1993, την πολιτική της εποχής αυτής που ο λαός καταδίκασε και την οποία δεν νομίζω ότι έχει την παραμικρή διάθεση να δοκιμάσει ξανά.

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι ψηφίζω τον Προϋπολογισμό στο σύνολό του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Η κ. Φουντουκίδου έχει το λόγο.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Κύριοι Βουλευτές, συχνότατα τα τελευταία χρόνια βλέπουν το φως της δημοσιότητας έρευνες διεθνών οργανισμών που απεικονίζουν την πραγματική κατάσταση της χώρας μας. Μιλάνε για μεγάλη διαφθορά, για χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Μέχρι και συστάσεις διεθνούς οίκου είδαμε προς τις νεοεισελθείσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες να αποφεύγουν το παράδειγμα της Ελλάδας, θεωρώντας την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας ως αποτυχημένη.

Είκοσι τρία χρόνια, λοιπόν, μετά την ένταξη, όχι μόνο δεν συγκλινάμε πραγματικά, αλλά το κατά κεφαλήν ΑΕΠ μειώθηκε κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες και αυτό παρά τις τεράστιες εισροές φόρων, παρά τη μεγάλη αύξηση της φορολογίας.

Τα επισημαίνω αυτά, γιατί ισχυρίζομαι ότι ο λαός, επιτέλους, θα πρέπει να αποτιμήσει το κόστος των χαμένων ευκαιριών και των λαθεμένων επιλογών και κυρίως την προσπάθεια παραπλάνησής του και καταλήστευσης της ψήφου του, έτσι όπως επιχειρεί να κάνει η Κυβέρνηση με το συζητούμενο Προϋπολογισμό. Κρύβει στοιχεία και ελλείμματα, εισάγει τους ειδικούς λογαριασμούς και προσπαθεί να εμφανίσει έναν Προϋπολογισμό που μας φορτώνει δύομισι δισεκατομμύρια πρόσθετους φόρους, ως αναπτυξιακό και φιλολαϊκό.

Μας αφορά η μέθοδus αυτή της Κυβέρνησης, γιατί τα στοιχεία του Προϋπολογισμού είναι αυτά που καθορίζουν τη ζωή μας και γιατί, κύριοι συνάδελφοι, αγωνιζόμαστε για μια πολιτική που θα υπηρετεί τους πολίτες, που θα τους κάνει ενεργούς και συμμετόχους σε δικαιώματα και ευθύνες. Όχι να τους

εξαπατά! Όχι να τους ποδηγετεί!

Αντί, λοιπόν, να αντιπολιτεύεστε την Αντιπολίτευση, τώρα που φεύγετε θα περίμενα να κάνετε έναν ειλικρινή απολογισμό και να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για όσα του στερήσατε σε πρόοδο και σε ποιότητα ζωής, για τα καλά δαιμόνια, τις μίζες της διαφθοράς, της κακοδιαχείρισης, του έντονου χρηματισμού, για την απαξίωση θεσμών και προσώπων που πολλές φορές αγγίζει τα όρια του κυνισμού. Όμως, ούτε και αυτό μπορείτε, γιατί αυτό που σας απασχολεί είναι η εσωκομματική και η ενδοκυβερνητική σας κρίση.

Πρώτη σε εξαγωγή φοιτητών η χώρα μας και η λεγόμενη δωρεάν παιδεία επιβαρύνει τα ελληνικά νοικοκυριά με ενάμισι δισεκατομμύριο ευρώ. Το 45% των δαπανών της δωρεάν παιδείας καλύπτεται εξ ιδίων, πρόσθετα από εισφορές, από φόρους, ενώ οι απορροφήσεις των κοινοτικών προγραμμάτων για την υγεία είναι μόλις 7%.

Πρωταθλητές, κύριοι συνάδελφοι, στην ακρίβεια και το ξέρετε. Πρωταθλητές στην ανεργία. Το χειρότερο, όμως, είναι η προσπάθεια αλλοίωσης των στατιστικών δεδομένων. Γροθιά στην κοινωνική σας πολιτική είναι τα υψηλά ποσοστά της ανεργίας και δυναμίτης στα θεμέλια της δημοκρατίας, γιατί δίνετε βήμα σε ακραίες εκφράσεις που οι απελπισμένοι εύκολα μπορούν να υιοθετήσουν.

Σε μια χώρα χιλίων εργαζομένων μεταναστών και οκτακοσίων χιλιάδων ανέργων Ελλήνων δεν απενοχοποιείστε, κύριοι συνάδελφοι, με τη μερική απασχόληση και την ενοικίαση εργαζομένων ανθρώπων. Εσείς βάλατε ένα εκατομμύριο λαού σε περιπέτεια με το χρηματιστήριο και συγκαλύψατε κάθε προσπάθεια αναζήτησης υπευθύνων. Εσείς δημιουργήσατε την τάξη των νεόπτωχων Ελλήνων και θεωρείτε προοδευτικοί. Είστε οπισθοδρομικοί και ανεπαρκείς να αντιμετωπίσετε τις σύγχρονες προκλήσεις. Τι άλλο αποδεικνύει το γεγονός ότι και αυτά τα κονδύλια που πάνε για την κοινωνική ανάπτυξη βελτιώνουν τους δείκτες μόλις κατά 1%, ενώ σε άλλες χώρες κατά 9%. Δεν φθάνουν τα χρήματα στους ΟΤΑ, στο Ταμείο Νομικών, στο Ταμείο των Ελευθέρων Επαγγελματιών. Είναι απλό, λοιπόν, πού πάνε και δεν μας έχουν τυχαία υψηλά στους πίνακες της διαφθοράς.

Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς τα χρήματα δεν φθάνουν και στην ελληνική περιφέρεια που νιώθει να πνίγεται κάτω από το βάρος των υπερβάσεων των ολυμπιακών έργων. Δυστυχώς, όμως, αυτό δεν αφορά μόνο την περιφέρεια. Γιατί αν αυτή γονατίσει θα πάθουν ασφυξία τα αστικά κέντρα.

Στην Πέλλα, ένα νομό όπου σε κάθε σπίτι δουλεύουν τριάντεσσερα άτομα πολύ σκληρά, σας διαβεβαιώ ότι δεν έχουν να περάσουν Χριστούγεννα. Είναι ένας νομός που ασφυκτιά χωρίς διέξοδο στα βαλκανικά του σύνορα, στην Εγνατία Οδό, με το ένα εργοστάσιο να κλείνει πίσω από το άλλο, με πλήρη απένδυση και με καταγεγραμμένη πτώση του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων. Σε ένα νομό, λοιπόν, όπου οι νέοι δεν έχουν το δικαίωμα να ονειρεύονται και να θέλουν να μείνουν στον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

Αντ' αυτού μειώνονται οι επιδοτήσεις, οι δαπάνες, η συμμετοχή στο FEOGA, στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, οι ενισχύσεις από εθνικούς πόρους.

Και δεν είναι –είναι σημαντικό αυτό– η ανάπτυξη της υπαίθρου και η συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού –δεν ήταν ποτέ– στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης Σημίτη.

Σε ένα δυναμικό κλάδο της οικονομίας, σε έναν υγιέστατο κλάδο της κοινωνίας, σε μια κρίσιμη περίοδο διεθνών ανακατατάξεων απαντάτε με μέτρα φιλανθρωπίας. Έρμαιο ο αγρότης στο διεθνή ανταγωνισμό, χωρίς πολιτική, χωρίς αούριο, χωρίς προσανατολισμό, χωρίς νέα επιστημονικά δεδομένα.

Αλήθεια, κύριοι Υπουργοί, ποια είναι τα κονδύλια για την έρευνα; Αντ' αυτού τους προσκομίσατε θυσία στις ευρωπαϊκές φιλοδοξίες του κ. Σημίτη. Γι' αυτό ισχυρίζομαι ότι δεν υψώσατε φωνή κατά την ενδιάμεση αναθεώρηση της αγροτικής πολιτικής. Γι' αυτό δεν αξιοποιήσατε το διάστημα της Ελληνικής Προεδρίας, ώστε να ξεκαθαρίσουμε το τοπίο με τα μεσογειακά προϊόντα.

Με την ψήφο της Ελλάδας, κύριοι συνάδελφοι, πέρασε η

αντικαπινοτική εκστρατεία της Ευρώπης και μαζί μπήκε και η ταφόπετρα σε τριάντα χιλιάδες οικογένειες παραγωγών. Περιορίζεται το βαμβάκι, καταληστεύεται ο τευτολοπαραγωγός, που τον υπολογίζατε ότι παράγει ζάχαρη εννιά, ενώ παράγει δεκάξι. Είναι ασύμφορα τα σιτηρά και τα καλαμπόκια, απροστάτευτα τα κεράσια, με πλαφόν και απλήρωτα τα ροδάκινα και σε αφανισμό η κτηνοτροφία, που συμπιέζεται μεταξύ υψηλού κόστους και διεθνούς ανταγωνισμού. Όταν όμως σας ρωτάμε πότε και πώς θα πάρει φτηνό πετρέλαιο ο αγρότης, εσείς μας σφυρίζετε αδιάφορα.

Αλίμονο, κύριοι συνάδελφοι, σε όσους έπαθαν ζημιές από ακραία καιρικά φαινόμενα, που εσείς τους αφήσατε απροστάτευτους, χωρίς υποδομές, χωρίς αντιχαλαζική και αντιπαγετική προστασία, χωρίς εγγειοβελτιωτικά και αρδευτικά έργα. Κόβονται και ράβονται οι αποζημιώσεις σύμφωνα με τα συμφέροντα, θαρρείτε και δεν υπάρχουν επιστημονικά δεδομένα, που να καθορίζουν τις τιμές και την απόδοση κάθε δέντρου. Και είχαμε το φαινόμενο ποικιλία ροδακινιάς να παράγει σαράντα πέντε κιλά στην Πέλλα και ενενήντα πέντε στη Λάρισα από όπου κατάγεται Υπουργός της Κυβέρνησης.

Αλίμονο σε όποιον πέσει στα νύχια της ΑΤΕ. Είσθε αδύναμοι ακόμα και να επιβάλετε το δίκαιο και το νόμο με τα παντοκία. Εγώ, δεν επιχάρω για τις καθυστερήσεις και τις χαμηλές απορροφήσεις στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης. Όμως σας υπογραμμίζω τον κίνδυνο απωλειών, γιατί έχουμε το προηγούμενο, που 237 δισεκατομμύρια ευρώ δεν τα πήραμε γιατί δεν τα ζητήσαμε και 70 δισεκατομμύρια ευρώ που τα επιστρέψαμε λόγω προστίμων.

Κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, είναι βέβαιο ότι βολευτήκατε, ότι συμβιβαστήκατε με μια κατάσταση που εμείς δεν αποδεχόμαστε. Αναζητάτε διέξοδο στο μοίρασμα του εσωκομματικού σας παιχνιδιού. Αλλά είσθε μακριά και ξένοι από το λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, τελειώσετε.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Εμείς, θα είμαστε κοντά στους ξεχασμένους Έλληνες και θέλουμε μαζί μας τους νέους, τις γυναίκες, τους εργαζόμενους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Δεν έχετε άλλο χρόνο. Ολοκληρώσατε.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: ...τους ελευθεροεπαγγελματίες. Θέλουμε ακόμα μαζί μας υγιείς επιχειρηματίες και αξιοπρεπείς συνταξιούχους.

Γι' αυτό τον Προϋπολογισμό σας δεν τον ψηφίζουμε.

Κύριε Πρόεδρε, οι προηγούμενοι συνάδελφοι μίλησαν επί έντεκα λεπτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρία Φουντουκίδου, τηρούμε τον Κανονισμό και ξέρετε πόσο μιλήσατε κι εσείς. Γι' αυτό μη βγαίνετε κι από πάνω και μην τα βάζετε όλοι με το Προεδρείο. Το κάνουμε αυτό για να διευκολύνουμε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Γι' αυτό είμαστε πιεστικοί.

Ο Υπουργός κ. Πασχαλίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας - ας): Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2004 είναι μια καλή ευκαιρία, ανάμεσα στα άλλα, να φωτίσουμε και κάποια επίκαιρα ζητήματα της ναυτιλιακής μας πολιτικής σε μια εποχή που στο διεθνή χώρο συμβαίνουν σημαντικές μεταβολές στα ναυτιλιακά πράγματα.

Στις 18 Νοεμβρίου 2003 κατέθεσα στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής μια δέσμη σαράντα τεσσάρων μέτρων για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής ναυτιλίας. Στο Συμβούλιο της Εθνικής Ναυτιλιακής Πολιτικής που συγκροτήσαμε και συνεδρίασε για πρώτη φορά στις 2 Δεκεμβρίου, κατέθεσα μια συνολική πρόταση, όπως και στο Υπουργικό Συμβούλιο στις 4.12.2003.

Κατέθεσα μία πρόταση για τη ναυτιλία που αφορά το διάστημα 2004-2008. Είναι ένα βιβλίο, το οποίο είναι στη διάθεση κάθε συναδέλφου για να το μελετήσει. Πρόκειται, μάλιστα, για ένα

βιβλίο που διαβάζεται και τις ημέρες των Χριστουγέννων.

Κύριοι συνάδελφοι, αξίζει τον κόπο αυτό το πρόγραμμα, γιατί στην ουσία πρόκειται για το πρόγραμμα της επόμενης τετραετίας, να το συνδιαμορφώσουμε από κοινού, Κυβέρνηση, κόμματα, φορείς της πλοιοκτησίας και της ναυτεργασίας, γιατί πιστεύω πως η ναυτιλία είναι μία εθνική υπόθεση.

Εγώ περιμένω τις απαντήσεις των φορέων και των κομμάτων, ιδιαίτερα δε τις απαντήσεις της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης οφείλει να έχει μία συνεκτική πρόταση και στον τομέα της ναυτιλίας. Εδώ και έξι μήνες, αναζητώ τις ολοκληρωμένες θέσεις της Νέας Δημοκρατίας στο διαδίκτυο, σε πιθανές διευθύνσεις όπου κάποιος θα μπορούσε να βρει ένα τέτοιο πρόγραμμα, αλλά τελικά μέχρι στιγμής δεν βρίσκω τίποτε. Βρίσκω μόνο λευκές σελίδες και μία αμυχανία, η οποία δείχνει πως η Νέα Δημοκρατία και στον τομέα της ναυτιλίας αρκείται σ' ένα λόγο αποσπασματικό που πιστεύω πως δεν προσφέρει τίποτα σε σημαντικές υποθέσεις, όπως είναι αυτή της ελληνικής ναυτιλίας.

Η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει σε μία προσφιλή τακτική να ψαρεύει σε θολά νερά και αυτό κάνει και στο χώρο που σήμερα βρίσκομαι και υπηρετώ. Θα έλεγα πως διαχρονικά βαρύνεται μ' ένα διαρκές λάθος, γιατί δεν αξιοποίησε όσο θα έπρεπε τη μακρά παραμονή της στην Αντιπολίτευση, για να συγκροτήσει ένα λόγο συνεκτικό και ουσιαστικό, το λόγο μίας σύγχρονης ελληνικής δεξιάς. Αυτή μάλιστα είναι μία λέξη, την οποία δυσκολεύεται να προφέρει, γιατί έχει ένα ένοχο φορτίο στην ελληνική ιστορία.

Ακούσαμε νωρίτερα το τι κάνει τόσα χρόνια η Νέα Δημοκρατία μέσα από την πολύ επιθετική, θα έλεγα, τοποθέτηση της κ. Φουντουκίδου. Η Νέα Δημοκρατία αρνείται, γκρεμίζει, μηδενίζει. Για τη Νέα Δημοκρατία, η Ελλάδα είναι ένας μεγάλος μούρος πίνακας, μία έρημη χώρα.

Η κ. Φουντουκίδου αναφέρθηκε στην Πέλλα. Εγώ θα της πω κάτι που γνωρίζουν όλοι οι πολίτες, οι οποίοι τώρα μας παρακολουθούν. Η Πέλλα πέρασε μία πολύ δύσκολη χρονιά, όπως και πάρα πολλοί νομοί στην Ελλάδα, εξαιτίας του παγετού του 2003. Οι αγρότες του νομού αποζημιώνονται στο μεγαλύτερο μέρος τους αυτές τις ημέρες, με ένα ποσό-ρεκόρ της τάξης των 100 εκατομμυρίων ευρώ για το 2003, δηλαδή περίπου 35 δισεκατομμύρια δραχμές. Το ίδιο γίνεται, ανάλογα με το ύψος των ζημιών, σ' όλους τους νομούς της χώρας που χτυπήθηκαν από ζημιές και θεομηνίες μέσα στο 2003.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η κοινωνική ευαισθησία, την οποία έδειξε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, προκάλεσε και προκαλεί, όπως είδαμε νωρίτερα, τη θλίψη της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη και το διαπιστώσαμε.

Κύριοι συνάδελφοι, τώρα θα ήθελα να επιστρέψω στα θέματα της ναυτιλίας. Βρισκόμαστε σε μία φάση που ο διεθνής ανταγωνισμός εντείνεται και οι διαδικασίες απελευθέρωσης κλιμακώνονται σ' έναν τομέα κατεχοχρήν παγκοσμιοποιημένο, όπως είναι η ελληνική ναυτιλία.

Επειδή, τον τελευταίο καιρό μιλάμε για τη Χάρτα Σύγκλισης, εγώ θέλω να πω, ότι αν σε άλλους τομείς επιχειρούμε να καλύψουμε τη διαφορά που μας χωρίζει από άλλες χώρες, στον τομέα της ναυτιλίας είμαστε μπροστά και οφείλουμε αυτό το κεκτημένο να το διαφυλάξουμε, να το ενισχύσουμε και να κρατήσουμε ψηλά τη σημαία της ελληνικής ναυτιλίας στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο.

Η Ελλάδα είναι μία χώρα με μεγάλη ναυτική παράδοση, μία παγκόσμια υπερδύναμη στον τομέα της ναυτιλίας. Το εθνικό νηολόγιο, η ελληνική σημαία, αναβαθμίζονται διαρκώς στη λευκή λίστα. Έχει αξιοπιστία, κύρος και μας φέρνει σε επαφή μ' όλο τον κόσμο. Η ναυτιλιακή μας διπλωματία, τα χιλιάδες πλοία μας, οι πλοιοκτήτες, οι αξιωματικοί, οι ναυτικοί μας, δίνουν στη χώρα περηφάνια και αυτοπεποίθηση.

Σήμερα τα ελληνικά πλοία αντιπροσωπεύουν το 40% της ευρωπαϊκής χωρητικότητας και το 20% της χωρητικότητας του παγκόσμιου στόλου.

Αν σκεφτούμε πως περισσότερο από το 90% του παγκόσμιου εμπορίου και το 40% του εσωτερικού ευρωπαϊκού εμπορίου

γίνεται με θαλάσσιες συγκοινωνίες, μπορούμε να διαπιστώσουμε το πόσο μεγάλη σημασία έχει η διεθνής παρουσία της Ελλάδας στα ναυτιλιακά πράγματα, αλλά και να εκτιμήσουμε τη μεγάλη συμβολή της ελληνικής ναυτιλίας στην εθνική μας οικονομία.

Η ελληνική εμπορική ναυτιλία συμμετέχει αποφασιστικά σ' αυτό που λέμε «ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών». Οι εισροές του ναυτιλιακού συναλλάγματος τα τελευταία πέντε χρόνια σχεδόν διπλασιάστηκαν και φέτος, το 2003, θα κινηθούν στα επίπεδα των 9 δισεκατομμυρίων ευρώ. Δεν ξέρω πόσοι άλλοι κλάδοι της ελληνικής οικονομίας προσφέρουν τόσο πολύ συναλλαγμα στην εθνική μας οικονομία.

Ταυτόχρονα, μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι το ποσοστό του πληθυσμού της χώρας που δραστηριοποιείται σε κάθε μορφής ναυτιλιακή ή λιμενική δραστηριότητα, ξεπερνά το 10% του ενεργού πληθυσμού της χώρας.

Τα τελευταία χρόνια γίνεται ιδιαίτερος λόγος για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής ναυτιλίας. Όμως, πιστεύω ότι αυτή η λέξη αποκτά ουσιαστικό περιεχόμενο όταν συνδυάζεται με την επιχειρηματικότητα, με την εκπαίδευση, με την απασχόληση, με την ποιότητα, με την ασφάλεια και με την προστασία του περιβάλλοντος. Γι' αυτό και οι απαντήσεις μας οφείλουν να είναι συνθετικές και συνολικές και να μη στέκονται μόνο σε μία λέξη, γιατί έτσι απομονώνουμε μία πτυχή της ελληνικής ναυτιλίας. Αυτό κάνουμε στην πράξη μετά από ουσιαστικό διάλογο με τους φορείς της πλοιοκτησίας και της ναυτεργασίας και πάντα σε διαρκή επαφή με τους διεθνείς φορείς σε ευρωπαϊκό ή παγκόσμιο επίπεδο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον IMO.

Στη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας το πρώτο εξάμηνο του 2003, δώσαμε έμφαση στην ποιοτική ναυτιλία, δώσαμε έμφαση στην καλύτερη εικόνα της κοινοτικής ναυτιλίας, στην προώθηση νέων στο ναυτικό επάγγελμα κι όλα αυτά χωρίς να ξεχνάμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πατρίδας μας, δηλαδή το ότι είμαστε μία χώρα με πολλά νησιά, εκατοντάδες, χιλιάδες, θα έλεγα, μικρά και μεγάλα λιμάνια, με χιλιάδες πλοία, με εκατοντάδες χιλιάδες δρομολόγια. Κυρίως, δεν ξεχνάμε ότι έχουμε το χρέος, αυτό που πέτυχαν οι προηγούμενες γενιές με ριψοκίνδυνους πλοιοκτήτες, με γενναίους ναυτικούς, να το διατηρήσουμε και να το ενισχύσουμε.

Σήμερα θέλουμε περισσότερα πλοία στην ελληνική σημαία κι αυτό γνωρίζουμε ότι δε θα γίνει μόνο χάρη στα πατριωτικά αισθήματα, αλλά και με βάση την οικονομική οντότητα της ελληνικής σημαίας. Με τις δικές μας παρεμβάσεις, τις παρεμβάσεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, η μέση ηλικία των πλοίων μειώνεται διαρκώς και σήμερα προσεγγίζει τα δεκαοκτώ χρόνια. Έχουμε πλοία όλο και περισσότερο σύγχρονα και αξιόπλοα.

Ταυτόχρονα, θέλουμε όλο και περισσότεροι Έλληνες ναυτικοί να εργάζονται σ' αυτά τα πλοία και να βρίσκουν τη δουλειά που τους αξίζει. Επειδή την ίδια στιγμή που εφαρμόζουμε προγράμματα προσέλκυσης νέων στο ναυτικό επάγγελμα διαπιστώνουμε ότι υπάρχει ακόμα μία χαμηλή –είναι αλήθεια– ανεργία, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια, στον κλάδο, γι' αυτό αντιμετωπίζουμε αυτό το θέμα συνολικά. Δηλαδή, προσελκύουμε περισσότερους νέους στο ναυτικό επάγγελμα, αναμορφώνουμε το σύστημα ναυτολόγησης, εφαρμόζουμε τη σύμβαση για τις συνθήκες εργασίας των ναυτικών και βέβαια αναβαθμίζουμε τη ναυτική εκπαίδευση, δίνοντας σύγχρονα εφόδια στους ναυτικούς μας, μία καλύτερη σύγχρονη τεχνογνωσία που πρέπει να διαθέτουν και οι αξιωματικοί και οι ναυτικοί μας.

Την ίδια ώρα, είμαστε όλοι συμμετέχοντες στην ανάδειξη της θετικής εικόνας της ελληνικής ναυτιλίας. Είναι αλήθεια ότι είναι ένα διαρκές λάθος να ταυτίζεται αυτή η εικόνα με ορισμένα δυσάρεστα περιστατικά, τα οποία –ας το ομολογήσουμε– συμβαίνουν σ' όλους τους τομείς των μεταφορών και στις οδικές μεταφορές και στις αερομεταφορές και στο σιδηρόδρομο. Είναι λάθος κάθε φορά που συμβαίνει ένα ναυτικό συμβάν στη θάλασσα, αυτό να παίρνει διαστάσεις μεγαλύτερες απ' αυτές που η ίδια η πραγματικότητα δείχνει.

Θα πρέπει, λοιπόν, αυτά τα θαλάσσια συμβάντα να αξιολογο-

ύνται στις σωστές, πραγματικές τους διαστάσεις, καθώς κάθε απώλεια μέτρου, κάθε υπερβολή, έχει συνέπειες στην εθνική ναυτιλιακή μας πολιτική.

Και επειδή μιλάμε για ασφάλεια στη θάλασσα θα σημειώσω πως οι νέοι κανόνες ασφάλειας πλοίων και λιμένων για την προστασία από έκνομες ή τρομοκρατικές ενέργειες, όπως και οι νέοι κανόνες για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, θα πρέπει εκ των πραγμάτων να κινούνται σε πιο αυστηρά πλαίσια χωρίς όμως, να χάνουν το μέτρο πέραν του οποίου η αυστηροποίηση καταλήγει σε ποινικοποίηση της θαλάσσιας δραστηριότητας και άρα ανασταλτικός παράγοντας του ναυτικού επαγγέλματος, της ναυτικής δραστηριότητας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ασφάλεια είναι σίγουρα ανθρωπινό δικαίωμα και βασική προϋπόθεση στις θαλάσσιες συγκοινωνίες. Το πρόβλημα για όλο τον κόσμο, για κάθε δραστηριότητα, όταν συζητάμε θέματα ασφάλειας, αρχίζει όταν αυτά τα συστήματα ασφάλειας μέσα από μία ιδεολογία υπερασφάλειας οδηγούν σε ακραία ιδεολογικά σύνδρομα φοβικότητας και εγκλεισμού. Γι' αυτό λέμε «ναι» στα συστήματα ασφάλειας που όμως, σέβονται το μέτρο, διευκολύνουν τη θαλάσσια δραστηριότητα, λέμε «ναι» στα συστήματα ασφάλειας που μας απελευθερώνουν και δεν μας παγιδεύουν σε ένα φόβο που συχνά κάποιοι διαχειριστές του φόβου καλλιεργούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα σταθώ λίγο στην ακτοπλοία, έναν τομέα με ιδιαίτερη σημασία για τη χώρα μας, καθώς είμαστε μία πολυνησιακή χώρα και η ακτοπλοία για εμάς είναι ζωτική ανάγκη. Δεν είναι ένα μέσο ψυχαγωγίας, όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ή σε άλλες χώρες του κόσμου.

Αναπτύσσουμε την ελληνική ακτοπλοία στη νέα πραγματικότητα της απελευθέρωσής της, αναγνωρίζοντας τον καθοριστικό της ρόλο στην εθνική περιφερειακή ανάπτυξη, στη διασύνδεση των νησίων με την ηπειρωτική Ελλάδα, στην κοινωνική συνοχή της χώρας. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον δείχνουμε στην κάλυψη των άγονων γραμμών, στην εξυπηρέτηση των μικρών νησιών, κάτι που πετύχαμε με καλύτερο τρόπο με την εφαρμογή του ν. 2932/2001.

Ταυτόχρονα, καθιερώνουμε τη χάρτα δικαιωμάτων του επιβάτη, εντατικοποιούμε τους ελέγχους στα επιβατικά πλοία, με στόχο τη μεγαλύτερη συνέπεια, την ποιότητα, την ασφάλεια στα δρομολόγια της ακτοπλοίας.

Ο νόμος για την ακτοπλοία, για την απελευθέρωση της ακτοπλοίας όπως συνηθίζουμε να λέμε, ο ν. 2932/2001, λειτούργησε θετικά τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του και μετά την 1η Ιανουαρίου 2004 έτσι θα συνεχίσει να λειτουργεί.

Επιζητείται μία εναρμόνιση με τον κανονισμό 3577/1992. Και έχω πει πολλές φορές πως όπου η πραγματικότητα αναδεικνύει κάποια σημεία που χρειάζονται λειτουργικές βελτιώσεις, αυτές θα γίνουν με τη μορφή προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών αποφάσεων.

Και βέβαια, σε σχέση με τα όρια ηλικίας των πλοίων, θα πω προς κάθε κατεύθυνση, αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, πως όταν συμφωνούμε σε κανόνες ανανέωσης αυτοί θα πρέπει να αφορούν όλα τα πλοία, δηλαδή και τα δεξαμενόπλοια, όπως συνέβη μετά την περίπτωση του PRESTIGE και τα ακτοπλοϊκά και τα μεσογειακά πλοία. Να μην έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Η Νέα Δημοκρατία οφείλει να ξεκαθαρίσει τη θέση της σε σημαντικά, κρίσιμα ζητήματα εάν κρίνουμε από τη διφορούμενη στάση που κράτησε με διάφορες ερωτήσεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης –δηλαδή και στο θέμα της δημόσιας υπηρεσίας και στο θέμα των συνθέσεων και στο θέμα της ηλικίας των πλοίων– και να μην κρύβεται πίσω από τους προβληματισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης που η ίδια καλλιεργεί με τις δικές της ερωτήσεις, με τις δικές της παρεμβάσεις.

Με δύο λόγια, η Νέα Δημοκρατία οφείλει να ξεκαθαρίσει αν λέει «ναι» ή «όχι» στη δημόσια υπηρεσία στο ακτοπλοϊκό δίκτυο της χώρας μας, αν λέει «ναι» ή «όχι» στην ποιοτική ανανέωση του ακτοπλοϊκού στόλου, αν λέει «ναι» ή «όχι» στην παρουσία Ελλήνων ναυτικών στα ελληνικά πλοία.

Αυτό που σίγουρα πρέπει να γίνει αντιληπτό και από τη Νέα

Δημοκρατία είναι πως η ακτοπλοΐα για την Ελλάδα είναι η ζωή για πολλά νησιά, γιατί χάρη στην ακτοπλοΐα αυτά τα νησιά καταφέρνουν να συνδεθούν με την ηπειρωτική χώρα.

Μια μορφή άκρατης απελευθέρωσης, όπως κάποιοι ευαγγελίζονται ιδιαίτερα στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας, μπορεί να οδηγήσει σε ένα πολύ μεγάλο αριθμό άγονων γραμμών, σε δυσβάστακτο οικονομικό κόστος εξυπηρέτησής τους, σε απώλεια θέσεων εργασίας για τους Έλληνες ναυτικούς, αλλά και σε οικονομική ζημία για τις ίδιες τις ακτοπλοϊκές εταιρείες.

Η εναρμόνιση, λοιπόν, με τον ευρωπαϊκό κανονισμό 3577 δεν σημαίνει απελευθέρωση χωρίς κανόνες, όπως κάποιοι φαντάζονται στο όνομα του απόλυτου ευκαιριακού κέρδους.

Λιμάνια. Αγαπητοί συνάδελφοι, επιταχύνουμε τον εκσυγχρονισμό των λιμανιών της Ελλάδας και τα θωρακίζουμε από έκνομες ενέργειες ενισχύοντας τα επίπεδα ασφαλείας τους. Υλοποιούμε σήμερα ένα πρόγραμμα 620 εκατομμύρια ευρώ στις λιμενικές υποδομές, ένα πρόγραμμα που ζητάμε -και πιστεύω θα το πετύχουμε- να ενισχυθεί μέσα από την ενδιάμεση αξιολόγηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Αναβαθμίζουμε και αναδεικνύουμε το ρόλο των δώδεκα μεγάλων λιμανιών της Ελλάδας, λιμανιών εθνικής σημασίας, βασικών κόμβων στα διευρωπαϊκά δίκτυα, στις θαλάσσιες λεωφόρους. Αναδεικνύουμε τον Πειραιά σε ευρωπαϊκή μητρόπολη της ναυτιλίας με έργα ολυμπιακής και μεταολυμπιακής χρήσης, σε ένα διεθνές ναυτιλιακό κέντρο με έργα που θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής στην ευρύτερη περιοχή.

Αρχίζουμε την εφαρμογή του κώδικα ασφαλείας πλοίων και λιμένων για τους διεθνείς πλοείς σε πρώτη φάση την 1^η Ιουλίου του 2004. Προχωράμε στο πρόγραμμα Ολυμπιακής Προετοιμασίας στα οκτώ ολυμπιακά λιμάνια και στη μαρίνα του Φλοίσβου, με ένα πρόγραμμα υποδομών ύψους 37 εκατομμύρια ευρώ ενώ μια συνολική δύναμη τεσσάρων χιλιάδων στελεχών του Λιμενικού Σώματος θα επιτηρεί τα μέτρα ασφαλείας στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Συνεχίζουμε τα βήματα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής ναυτιλίας με τη μείωση της φορολογίας στα νεότευκτα και μικρής ηλικίας πλοία, με την επιδότηση των εκπαιδευτικών ταξιδιών των σπουδαστών των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού, με την ένταξη των μεσογειακών φορτηγών πλοίων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, με τη ρύθμιση για την αναπροσαρμογή της αξίας των πλοίων της ακτοπλοΐας, με το νέο θεσμικό πλαίσιο για την εγγραφή ενοικιαζόμενων πλοίων σε ειδικό μητρώο, με το σύστημα της μακροχρόνιας μίσθωσης για πλοία στην ελληνική ακτοπλοΐα.

Σε ό,τι αφορά την απασχόληση, επιδιώκουμε την όσο γίνεται μεγαλύτερη απασχόληση των Ελλήνων ναυτικών και αυτό το κάνουμε με μια σειρά από προγράμματα, με βάση τα οποία καταφέραμε να αποκλιμακώσουμε την καταγεγραμμένη ανεργία των Ελλήνων ναυτικών από ποσοστό 7,9% τον Ιανουάριο του 2000 σε ποσοστό 4,3% το Σεπτέμβριο του 2003.

Αποδείξαμε και αποδεικνύουμε έμπρακτα τη μέριμνά μας για τα ασφαλιστικά δικαιώματα των συνταξιούχων ναυτικών, αυξάνοντας σταδιακά τις συντάξεις από το 60% του βασικού μισθού που ήταν το 2002 στο 70% του πραγματικού μισθού το 2006. Ήδη φέτος το 2003 οι Έλληνες συνταξιούχοι ναυτικοί πήραν σύνταξη 62,5% στον πραγματικό μισθό.

Αναβαθμίζουμε τη ναυτική εκπαίδευση με ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο που πρόσφατα ψήφισε η Βουλή την άνοιξη του 2003, με την αξιολόγηση και την πιστοποίηση της ναυτικής εκπαίδευσης, με ένα νέο κτιριακό πρόγραμμα των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού ύψους 20 εκατομμύρια ευρώ.

Ενισχύουμε το Λιμενικό Σώμα που προοδεύει μέχρι το 2006 το προσωπικό του θα ξεπεράσει τους δέκα χιλιάδες αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και λιμενοφύλακες.

Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στα προγράμματα έρευνας και διάσωσης αλλά και της διαφύλαξης των θαλασσίων συνόρων. Μέσα στο 2003 είχαμε περίπου επτακόσια πενήντα περιστατικά έρευνας και διάσωσης, στα οποία δόθηκε βοήθεια σε οκτώ χιλιάδες περίπου άτομα που κινδύνευαν στη θάλασσα. Το λέω αυτό γιατί πολλές φορές περνούν στα ψιλά τόσο σημαντικά

γεγονότα που δείχνουν την πολύ μεγάλη συμβολή των λιμενικών, των ανθρωπών που αγωνίζονται και διασώζουν τελικά ανθρώπους στη θάλασσα.

Οι συστηματικοί έλεγχοι στα θαλάσσια σύνορα απέδωσαν, καθώς μέσα στο 2001-2003 καταφέραμε έναν υποτριπλασιασμό των περιστατικών εισόδου λαθρομεταναστών από έξι χιλιάδες οκτακόσιες περιπτώσεις το 2001, σε δύο χιλιάδες διακόσιες το 2003. Δημιουργούμε το Ευρωπαϊκό Κέντρο Θαλασσίων Συνόρων για τον έλεγχο της λαθρομετανάστευσης με έδρα τον Πειραιά.

Ο κ. Καραμανλής έπεσε θύμα των συμβούλων του καθώς ζήτησε κάτι, το οποίο εμείς το έχουμε δρομολογήσει και ήδη βρίσκεται στη φάση υλοποίησης. Κατόπιν εορτής συζητήσε με τον αρμόδιο Επίτροπο για την ανάγκη δημιουργίας του Ευρωπαϊκού Κέντρου Θαλασσίων Συνόρων που ήδη η Κυβέρνηση είχε διασφαλίσει και βρίσκεται, όπως είπα, στη φάση της υλοποίησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας):

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ναι, ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν έχουμε χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας):

Ολοκληρώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε -και το εννοώ- και θα έχω τον ελάχιστο χρόνο ανοχή που είχαν οι προηγούμενοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Όχι, παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ. Να ολοκληρώσετε μόνο τη τελευταία σκέψη σας. Οι Βουλευτές μιλούν οκτώ λεπτά. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας):

Ήδη «τρώτε» το χρόνο της ολοκλήρωσής μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία της ελληνικής ναυτιλίας μας κάνει περήφανους και αισιόδοξους. Έχουμε, όμως, ταυτόχρονα το χρέος να συνεχίσουμε αυτήν την πορεία. Η ναυτιλία είναι ένας τομέας ιδιαίτερα σημαντικός, καθώς προσφέρει συνάλλαγμα, εκπροσωπεί τη χώρα διεθνώς, βοηθάει την περιφερειακή ανάπτυξη, ενισχύει την κοινωνική συνοχή με την ενδοεπικοινωνία νησιωτικής και ηπειρωτικής χώρας, συμβάλλει στο θαλάσσιο τουρισμό.

Καθώς μιλάμε για σύγκλιση, πρέπει να τονίσουμε πως σύγκλιση στη ναυτιλία σημαίνει όλο και περισσότερο ασφαλή και ποιοτικά πλοία, όλο και περισσότερο ασφαλή και ποιοτικά λιμάνια. Εμείς αποδεικνύουμε στην πράξη το ενδιαφέρον μας για τα νησιά, τα λιμάνια, τη ναυτιλιακή κοινότητα.

Συνεχίζουμε αυτήν την πορεία περνώντας συμπληγάδες, κλείνοντας τα αυτιά μας σε πολλές σειρήνες. Προχωράμε προς τις εκλογές του 2004, με τον Κώστα Σημίτη επικεφαλής για μία νέα νίκη με την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Μ' αυτές τις θέσεις, μ' αυτές τις σκέψεις, εισηγούμαι και εγώ την υπερψήφιση του Προϋπολογισμού του 2004.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Το λόγο έχει ο κ. Πολύζος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια και για το φετινό Προϋπολογισμό δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από λογιστικά τεχνάσματα και τερτίπια. Η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, ενώ το 23% του ελληνικού λαού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Οι μόνοι που ευημερούν είναι οι αριθμοί, οι κομματικοί αξιωματούχοι και τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τα διαπλεκόμενα.

Η αλήθεια που κάνει ότι δεν γνωρίζει η Κυβέρνηση βρίσκεται στην ελληνική επαρχία και στις γειτονίες των μεγαλουπόλεων, εκεί που ο μέσος πολίτης μοχθεί καθημερινά για να μπορέσει να προσφέρει τα στοιχειώδη στην οικογένειά του. Κυρίως όμως το μεγάλο έγκλημα -μπορώ να πω- του κ. Σημίτη είναι ότι διέλυσε την ελληνική επαρχία. Με την εχθρική του πολιτική εναντίον των

αγροτών, της μικρομεσαίας επιχείρησης, αλλά και της παράλυσης της κρατικής μηχανής.

Τι να πούμε για την ελληνική γεωργία; Η Κυβέρνηση σπατάλησε δυόμισι Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και δεν έκανε ανταγωνιστική γεωργία και αυτό γιατί δεν επιμόρφωσε τους Έλληνες αγρότες, δεν δημιούργησε τα απαραίτητα έργα υποδομής, αλλά και τις προϋποθέσεις για την αναδιάρθρωση της ελληνικής γεωργίας. Τώρα, ως Πόντιοι Πιλάτοι καταλογίζουν ευθύνες στους Έλληνες αγρότες, όπως βέβαια έκαναν και με τους μικροεπενδυτές στο χρηματιστήριο που κατά τρόπο αδίστακτο τους είπαν «ας προσέχατε».

Όλα τα παραπάνω δημιούργησαν τέτοιες προϋποθέσεις που το κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων να ανεβαίνει και οι τιμές να πέφτουν.

Βέβαια, υπάρχει και κάτι άλλο. Η Κυβέρνηση διεκδικεί Όσκαρ ευρηματικότητας, γιατί και οι παραγωγοί δεν κερδίζουν και οι καταναλωτές στενάζουν από την ακρίβεια.

Τέλος, τόσο είναι το ενδιαφέρον για τον Έλληνα αγρότη που κατά την Ελληνική Προεδρία δεν διαπραγματεύτηκε στην ενδιάμεση αναθεώρηση της ΚΑΠ για τα μεσογειακά προϊόντα, όπως τα καπνά, το βαμβάκι και το λάδι που αποτελούν το 73% των εσόδων για τους Έλληνες αγρότες.

Μήπως όμως και γι' αυτά που διαπραγματεύτηκε, τα δημητριακά, το ρύζι, τους ξηρούς καρπούς; Μπορούμε να πούμε ότι πέτυχε η Κυβέρνηση κάτι καλύτερο για τους Έλληνες αγρότες; Τι να πούμε για τον τουρισμό και ειδικότερα για τον οδικό τουρισμό που αποτελεί βασική πηγή εισόδων για τη βόρεια Ελλάδα και ειδικότερα για την εκλογική μου περιφέρεια, την Πιερία;

Η Κυβέρνηση, κατά την Ελληνική Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν ενδιαφέρθηκε για την ασφάλεια του Άξονα 10 που συνδέει την Ελλάδα με τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης.

Τι να πούμε, που για να βγει μια βίζα για την Ελλάδα στην Ουγγαρία, στην Πολωνία και τη Γιουγκοσλαβία χρειάζεται τριπλάσιος χρόνος από ό,τι για την Ιταλία;

Τι να πούμε για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που είναι στο φορολογικό στόχαστρο της Κυβέρνησης και με ελάχιστη συμμετοχή στα κοινοτικά προγράμματα;

Τι να πούμε για τα έργα υποδομής; Εδώ είναι το μεγάλο Βατερλό! Τα έργα της ΠΑΘΕ και της ΕΡΓΟΣΕ στη νότια Πιερία δημιούργησαν, αντί να λύσουν προβλήματα. Ο κόμβος της Λεπτοκαρυάς, αν θα τον δείτε, αποτελεί κατασκευαστικό και περιβαλλοντικό έκτρομα. Εικόνες ντροπής παρουσιάζει ο σιδηροδρομικός σταθμός του Κορινού. Το νέο Νοσοκομείο Κατερίνης αποτελεί σημείο αναφοράς ανικανότητας και διαπλοκής.

Χθες βράδυ, κύριε Υπουργέ, έβλεπα στους τηλεοπτικούς σταθμούς το Νοσοκομείο των Σερρών, της Ρόδου και κάποια άλλα που διαφημιζέτε. Γιατί δεν βάζετε και το Νοσοκομείο Κατερίνης που εδώ και επτά χρόνια είναι στα τούβλα, για να έχει ο κόσμος μία σαφή εικόνα του τι γίνεται;

Ο κόμβος του Αιγινίου κατήντησε της Άρτας το γιοφύρι. Απαραίτητα έργα υποδομής, όπως ο κόμβος της Σκοτίνας και η υπόγεια διάβαση της Λεπτοκαρυάς δεν γίνονται. Ο εθνικός δρόμος Κατερίνης-Αγίου Δημητρίου Ελασσόνας, έχει τεχνικά έργα από τότε που είχαμε τη γερμανική κατοχή.

Τα λιμάνια του Κίτρου και του Πλαταμώνα αφέθησαν στην τύχη τους και δεν χρηματοδοτούνται.

Τέλος, οι περισσότεροι δήμοι της Πιερίας δεν μπορούν να εκτελέσουν ούτε τα υποτυπώδη έργα υποδομής. Αρκεί να σας αναφέρω ότι το 60% των οικισμών δεν έχουν οργανωμένα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης, αλλά ούτε και χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων. Και είπαμε ότι τα έργα υποδομής έπρεπε να γίνουν στο Α' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή το αργότερο στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Όταν, λοιπόν, όλοι οι παραπάνω βασικοί πυλώνες ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, η γεωργία, ο τουρισμός, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντιμετωπίζονται εδώ και χρόνια εχθρικά από την Κυβέρνηση, δεν πρέπει να προκαλεί εντύπωση ότι η ανεργία μαστίζει σήμερα την Ελλάδα.

Να πω στο σημείο αυτό ότι η ανεργία στην Πιερία είναι στο 35%. Αυτά δεν είναι στοιχεία δικά μας, αλλά του Εργατικού

Κέντρου της Κατερίνης, του οποίου η διοίκηση είναι φιλικά προσκείμενη στο κυβερνών κόμμα. Γειτονιά είμαστε, ρωτήστε γι' αυτά και τον κ. Τζανή.

Ένας επίσης σοβαρότατος λόγος της απερίμωσης της ελληνικής επαρχίας είναι η εγκατάλειψη και ο εμπαιγμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από την Κυβέρνηση, που ποτέ δεν τήρησε τις δεσμεύσεις της. Στον Προϋπολογισμό του 2004 η Κυβέρνηση δεν εφαρμόζει το ν. 1828 και δεν ενέγραψε 600 εκατομμύρια ευρώ και πιο συγκεκριμένα, 202 εκατομμύρια ευρώ από τα τέλη κυκλοφορίας, 111 εκατομμύρια ευρώ από τους φόρους φυσικών και νομικών προσώπων, 248 εκατομμύρια ευρώ από φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών και 50 εκατομμύρια ευρώ από την κοστολόγηση μεταφερομένων αρμοδιοτήτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τέλος, δεν είναι γραμμένα ούτε για φέτος 600 εκατομμύρια ευρώ και σε ορίζοντα πέντε ετών πρέπει να βγει το χρέος που εισέπραξε και δεν απέδωσε το κράτος προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Θέλω να κλείσω, κύριοι συνάδελφοι, με μια παρατήρηση. Στο παρελθόν η ψήφιση του Προϋπολογισμού για την Κυβέρνηση ήταν ή ψήφος εμπιστοσύνης ή ψήφος ανοχής. Φέτος για πρώτη φορά η ψήφιση του Προϋπολογισμού είναι ψήφος τιμωρίας για τον κύριο Πρωθυπουργό, γιατί πολλοί Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα ψηφίσουν τον Προϋπολογισμό για ένα και μόνο λόγο: Για να μη δώσουν το δικαίωμα στον κ. Σημίτη για καμία δικαιολογία όχι απλά για την ήττα αλλά για τη συντριβή που θα υποστεί στις επερχόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Φραγκλίνος Παπαδέλλης, έχει το λόγο.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ομιλία προηγούμενως του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, με υποχρεώνει να αναδιατάξω λίγο τη σκέψη, όπως την είχα οργανώσει και να ξεκινήσω λέγοντας, αυτό που επανειλημμένα έχω υποστηρίξει και εγώ και πολλοί άλλοι, ότι δηλαδή πρέπει να γίνει κατανοητό στην κάθε κυβέρνηση, αλλά και σε όλους τους παρόντες οι οποίοι διαμορφώνουν την πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου –επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό- πως τίποτα στο Αιγαίο δεν είναι ίδιο με την υπόλοιπη Ελλάδα. Συνεπώς καμία πολιτική είτε αυτό αφορά την παιδεία, είτε αφορά την υγεία είτε αφορά τις μεταφορές βεβαίως πολύ περισσότερο είτε τις υποδομές είτε οποιαδήποτε άλλη πλευρά της πολιτικής ζωής, δεν είναι δυνατόν οι ρυθμίσεις οι οποίες γίνονται για τα θέματα αυτά για την ηπειρωτική Ελλάδα να ισχύουν ή να ακολουθούν ίδιες ρυθμίσεις και για τη νησιωτική Ελλάδα. Είναι δύο εντελώς διαφορετικά μεγέθη, δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα –ας το πω έτσι απλά- τα οποία απαιτούν εντελώς διαφορετική μεταχείριση.

Επομένως, σπεύδω να πω σύντομα ένα δύο παραδείγματα. Όταν είχα την τιμή το 1996 να υπηρετώ, ως Υφυπουργός Υγείας, ένα από τα έργα που προσπάθησα να επιτύχω και τελικά έγινε πράξη, ήταν η δημιουργία μιας μονάδας τεχνητού νεφρού στη Λήμνο. Με καμία προϋπόθεση παγκόσμια, ευρωπαϊκή, ελληνική ή ό,τι άλλο θέλετε, τα μεγέθη της Λήμνου, είτε γεωγραφικά είτε πληθυσμιακά δεν δικαιολογούν τη δημιουργία μονάδας τεχνητού νεφρού. Πλην, όμως, υπάρχει ένα πολύ απλό ερώτημα. Στη Λήμνο την οποία κατοικούν κάτι λιγότερο από είκοσι χιλιάδες άνθρωποι και υπάρχουν περίπου τριάντα νεφροπαθείς οι οποίοι χρειάζονται τεχνητό νεφρό που σημαίνει ότι μέρα παρά μέρα πρέπει να μπαίνουν στη διαδικασία αυτή, εάν δεν υπάρξει παρόμοια μονάδα, ουσιαστικά πρέπει στους ανθρώπους αυτούς και στις οικογένειές τους να πούμε ότι πρέπει να φύγουν από τη Λήμνο και να πάνε κάπου αλλού. Ουσιαστικά δηλαδή, είναι σαν να απομακρύνουμε από τη Λήμνο κάποιους ανθρώπους με ιδιαίτερα και σοβαρά προβλήματα υγείας. Και αυτό είναι ένα πολύ μικρό παράδειγμα που όμως επιβεβαιώνει ότι σε ορισμένες περιοχές, όπως είναι οι νησιωτικές δεν είναι δυνατό να εφαρμόσουμε μέτρα και σταθμά, όπως στην ηπειρωτική Ελλάδα.

Θα πω ακόμη κάτι που αφορά τον Αϊ-Στράτη. Ο Αϊ-Στράτης

είναι ένα μικρό νησί με διακόσιους πενήντα κατοίκους περίπου μονίμως και με πέντε παιδιά στο λύκειο, αν θυμάμαι καλά. Δεν θα έπρεπε με το μέγεθος αυτό να έχει λύκειο. Αλλά τότε τα παιδιά αυτά θα έπρεπε να πηγαίνουν στη Λήμνο ή κάπου αλλού και να μένουν μόνιμα. Ουσιαστικά, δηλαδή, να δημιουργούμε ένα πρόβλημα κοινωνικό πλέον, αλλά και οικονομικό και με όλες τις προεκτάσεις. Και πολύ καλά γίνεται και υπάρχει στη Λήμνο και γυμνάσιο και λύκειο.

Με άλλα λόγια, με καμιά προϋπόθεση δεν είναι δυνατό να κρίνουμε, να συγκρίνουμε και τελικά να εφαρμόσουμε πολιτικές στα νησιά, όπως αυτές τις οποίες κρίνουμε και εφαρμόζουμε στη στεριανή Ελλάδα.

Αναφέρθηκα στον Υπουργό Ναυτιλίας και στα όσα είπε για να πω ότι αντιλαμβάνεσθε όλοι σας πως το μείζον θέμα ή ένα από τα σπουδαιότερα θέματα που αφορούν τα νησιά είναι οι μεταφορές και δη οι θαλάσσιες, καθώς και η ακτοπλοία βεβαίως, η επιβατική κίνηση. Εάν, λοιπόν, η πολιτική την οποία θα διαμορφώσουμε για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών δεν είναι αυτή που επιβάλλεται, ώστε πρώτον, τα νησιά να έχουν τακτική συγκοινωνία, δεύτερον, οι επιβάτες που μετακινούνται να έχουν ένα κόστος μεταφοράς προσιτό για τα δικά τους μεγέθη και τρίτον τα εμπορεύματα που μετακινούνται να έχουν και αυτά ένα κόστος που να επιτρέπει να γίνονται προσιτά στις αγορές των νησιών αυτών, ε, τότε είναι βέβαιο –και λίγο ως πολύ αυτό συμβαίνει σήμερα– ότι δημιουργούμε στα νησιά και ιδιαίτερα του Αιγαίου –τα περισσότερα, όχι όλα– κοινωνικές συνθήκες, οι οποίες όχι μόνο δεν είναι ευνοϊκές, αλλά θα έλεγα, χωρίς υπερβολή, ότι είναι και αρνητικές και ότι αυτά τα προβλήματα στη συνέχεια διογκώνουν και όλα τα άλλα προβλήματα τα οποία οδηγούν στην εγκατάλειψη των νησιών και στο αίσθημα ανασφάλειας που υπάρχει εκεί, πέραν των όποιων άλλων εθνικών προβλημάτων.

Για το λόγο αυτό πιστεύω –και λυπούμαι που θα το πω– ότι ούτε και αυτός ο Προϋπολογισμός δείχνει την ιδιαιτερότητα που πρέπει να επιδειχθεί στα νησιά, ιδιαίτερα του Αιγαίου πελάγους, στην εφαρμογή διαφορετικών πολιτικών σε όλους τους τομείς υγείας, παιδείας, μεταφορών και υποδομών ακόμα. Νομίζω ότι είναι πια καιρός να γίνει αντιληπτό, για τις επόμενες κυβερνήσεις, ότι αυτού του είδους η πολιτική θα πρέπει να εφαρμοστεί προκειμένου να έχουμε μια διαφορετική ποιότητα ζωής και στα νησιά μας.

Θα ήθελα να πω επίσης, αναφερόμενος κυρίως στις τοποθετήσεις της κ. Φουντουκίδου, που όμως δεν είναι μόνο δικές της, γιατί παρόμοιες απόψεις έχουν εκφραστεί και από άλλους παράγοντες της Αντιπολιτεύσεως και ιδιαίτερα της Μεζονος Αντιπολιτεύσεως, ότι αυτή η εικόνα η οποία επιχειρείται να παρουσιαστεί ότι η Ελλάδα είναι περίπου μια δυστυχής χώρα την οποία κατοικούν ταλαίπωροι άνθρωποι, όχι μόνο δεν είναι σωστή, όχι μόνο δεν είναι δίκαιη, αλλά νομίζω ότι λίγο πολύ προσβάλλει τη χώρα μας και στο εσωτερικό της, αλλά και στο εξωτερικό.

Βεβαίως και έχουμε προβλήματα, τα αναγνωρίζουμε και εμείς, τα αναγνωρίζει και η Κυβέρνηση, τα αναγνωρίζουν νομίζω και όσοι λογικά βλέπουν και σκέπτονται τι ακριβώς συμβαίνει στη χώρα αυτή, αλλά εν πάση περιπτώσει η χώρα μας δεν είναι ούτε δυστυχής ούτε οι άνθρωποί της ταλαίπωροι. Όπως είπα έχουν προβλήματα αλλά δεν είναι αυτού του μεγέθους.

Συνεπώς η προσπάθεια ισοπέδωσης και εμφάνισης των πάντων ότι είναι περίπου προς απόρριψη, τα οποία απαιτούν να έρθει στην Κυβέρνηση μια άλλη Κυβέρνηση ενός άλλου κόμματος για να τα επιλύσει, νομίζω ότι ξεφεύγει ακόμη και από τα όρια της υπερβολής.

Εδώ θα ήθελα να πω ότι βεβαίως ο Προϋπολογισμός τον οποίο συζητάμε είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός αυτής της Κυβέρνησης, διαπίστωση την οποία μετ' επιτάσεως έκανε ο κ. Αλογοσκούφης, ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, αλλά θέλω να πω ότι αυτό δεν είναι καμιά διαπίστωση ιδιαίτερας σοφής και δεν είναι και σοβαρή, δεδομένου ότι η Κυβέρνηση συμπληρώνει την τετραετία της και είναι λογικό, είναι συνταγματική επιταγή, να πάμε σε εκλογές. Άρα είναι ο τελευ-

ταίος Προϋπολογισμός. Βεβαίως υπαινισσόταν, φαντάζομαι, ότι με τις εκλογές θα προέλθει μια κυβέρνηση άλλου κόμματος. Επιτρέψτε μου να πω ότι αυτά είναι όνειρα θερινής νυκτός και θα αποδειχθούν πολύ σύντομα στην πράξη, διότι η Κυβέρνηση που θα ακολουθήσει και που θα καταθέσει τον προϋπολογισμό του 2004 θα είναι μετά βεβαιότητας κυβέρνηση και πάλι του ΠΑΣΟΚ, γιατί ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται να ακυρώσει κατακτήσεις τις οποίες πέτυχε με πολύ κόπο και αίμα –λέγοντας αίμα εννοώ από την ταλαιπωρία, όχι τίποτε άλλο, μην παρεξηγηθώ– και δεν πρόκειται να επιτρέψει την ακύρωση αυτών των προσπαθειών του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Αγγελής έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό ουσιαστικά αποτελεί το κύκνειο άσμα της Κυβέρνησης, που σηματοδοτεί το τέλος της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ και την αφετηρία μιας νέας πορείας.

Οι πολίτες, οι απλοί άνθρωποι εγκαταλείπουν, γυρίζουν την πλάτη σε μια Κυβέρνηση η οποία όχι μόνο υπήρξε αναποτελεσματική, αλλά κυρίως διότι υιοθέτησε την κοροϊδία και τον φαρισαϊσμό ως τρόπο διακυβέρνησης της χώρας.

Στην απέλπιδα προσπάθεια ωραιοποίησης των αριθμών, απαντά με καταλυτικό τρόπο η πραγματικότητα. Ανισότητα, ανεργία, ακρίβεια, ελλείμματα, ανασφάλεια, αναξιοκρατία, κακή και παράταλη διαχείριση, εγκατάλειψη της περιφέρειας είναι οι παράμετροι, με ανοδική πορεία, που αποτελούν επιτεύγματα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ουσιαστικά κατά τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό έρχονται σε αντιπαράθεση κρίσιμες έννοιες που έχουν σχέση με το μέλλον και την προοπτική των πολιτών. Συγκρούεται επί της ουσίας η αναξιοκρατία της Κυβέρνησης με την πραγματικότητα της καθημερινότητας. Συγκρούονται οι μύθοι, η άκρατη υποσχυσολογία με την αλήθεια και την ευθύνη. Συγκρούεται η κατάρρευση και το τέλμα με την προοπτική και το μέλλον. Περισσότερο απ' όλα όμως συγκρούονται οι συντεχνίες που εξέθρεψε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την ίδια την κοινωνία.

Μέσα από τον Προϋπολογισμό διακρίνεται η τραγική δημοσιονομική κατάσταση. Είναι εμφανή τα κρυφά χρέη, εμφανής η προείσπραξη και η κατανάλωση πόρων που ανήκουν σε επόμενους Προϋπολογισμούς, εμφανής και η υποχώρηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών από όλες τις χώρες μέλη του ΟΟΣΑ, ενώ σύμφωνα με έκθεση του ΙΟΒΕ η απώλεια ανταγωνιστικότητας της χώρας μας προβλέπεται να φτάσει στο 18% του 2003. Εμφανής είναι η τραγική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, όταν το δημόσιο χρέος είναι το υψηλότερο στην ευρωζώνη και όταν υπάρχουν τεράστια κρυφά χρέη, οφειλές προς την αυτοδιοίκηση, δάνεια για την ολυμπιακή προετοιμασία, συσσωρευμένα χρέη στον ΟΣΕ, στα νοσοκομεία, στην Ολυμπιακή Αεροπορία, προείσπραξη μελλοντικών εσόδων. Ο πληθωρισμός βρίσκεται στο διπλάσιο του κοινοτικού μέσου όρου και οι σημερινοί ρυθμοί ανάπτυξης οφείλονται στην εισροή κοινοτικών πόρων και δεν οδηγούν σε πραγματική σύγκλιση ούτε σε μισό αιώνα.

Πώς να αναπτυχθεί η οικονομία, όταν το κράτος είναι σπάταλο, όταν βασιλεύει η γραφειοκρατία, όταν δεν εφαρμόζονται οι νόμοι εναντίον της διαπλοκής, όταν κανόνας είναι η ατιμωρησία με κορυφαίο γεγονός τη στάση της Κυβέρνησης στην υπόθεση του χρηματιστηρίου, όταν δεν γίνονται επενδύσεις, όταν οι επιχειρήσεις μεταναστεύουν στα Βαλκάνια; Η φορομνηστική πολιτική της Κυβέρνησης ισοπέδωσε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Η Ελλάδα κατατάσσεται στην πρώτη δεκάδα των χωρών του κόσμου με την υψηλότερη φορολογία, όταν κατέχει τον ψηλότερο φορολογικό συντελεστή 35% και όταν στον αντίποδα βρίσκεται η Ιρλανδία με 12,5%. Να πώς εξηγείται γιατί η Ιρλανδία κατάφερε να έχει αλματώδη άνοδο.

Πώς να είναι αισιόδοξοι οι πολίτες, όταν το 51% της κατανά-

λωσης των βιομηχανικών προϊόντων εισήχθησαν από άλλες χώρες; Πώς να είναι αισιόδοξοι οι αγρότες, όταν το έλλειμμα του ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων υπερβή το 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ και οι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι κάτω από αντίξοες συνθήκες παράγουν άριστα προϊόντα με υψηλό κόστος και απολαμβάνουν εξευτελιστικές τιμές; Η ντομάτα και τα μήλα κοστίζουν 15 λεπτά στον παραγωγό και 50-100 λεπτά στην αγορά, 50 λεπτά κοστίζει το μισό λίτρο νερού στην αγορά, 30 λεπτά το κιλό γάλακτος στον παραγωγό.

Η Κυβέρνηση αναζητεί ενόχους. Όταν διαμαρτύρονται οι καταναλωτές, ενοχοποιεί τους αγρότες. Όταν διαμαρτύρονται οι παραγωγοί, ανακαλύπτει τους μεσάζοντες που μετά από δεκαετίες τώρα εξολοθρεύει. Ένοχη είναι η Κυβέρνηση η οποία επιτρέπει αθρόες, ανεξέλεγκτες, παράνομες εισαγωγές, διότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι ανεπαρκείς και διαβρωμένοι, διότι δεν λειτουργούν συστήματα πληροφόρησης και ενημέρωσης. Η περίοδος 1996-2003 καταγράφεται ως η περίοδος των χαμένων ευκαιριών. Δεδομένου ότι σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών και Οικονομίας η Κυβέρνηση διαχειρίστηκε πόρους συνολικού ύψους 278 δισεκατομμυρίων ευρώ, αυτό που κατάφεραν είναι να αυξήσουν κατά 80 δισεκατομμύρια το δημόσιο χρέος.

Η Κυβέρνηση απέτυχε. Ακόμα και τώρα δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι μια οικονομία που παράγει λιγότερα από όσα καταναλώνει και στηρίζει την κατανάλωση στην υπερχρέωση και στο δανεισμό οδηγείται σε αδιέξοδα. Η Κυβέρνηση που κατέστρεψε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με τα παντώκια και τους φόρους, που διέλυσε νοικοκυριά με το έγκλημα του χρηματιστηρίου, που οδηγεί τους πολίτες στο δανεισμό με τις πιστωτικές κάρτες δεν δικαιούται να υπερασπίζεται άλλο την πολιτική της.

Συνολικά στην Ελλάδα κυκλοφορούν οκτώ έως δέκα εκατομμύρια χρεωτικές κάρτες. Ο κόσμος γνωρίζει ότι η ακρίβεια σε είδη καθημερινής κατανάλωσης είναι μεγάλη. Οι μόνοι που αγνοούν την πραγματικότητα είναι οι σύμβουλοι, οι επικοινωνιολόγοι, οι διαφημιστές που προπαγανδιστικού μηχανισμού.

Η Κυβέρνηση αγνοεί τον όρο «περιφερειακή ανάπτυξη» και υιοθετεί τον όρο «περιφερειακή εγκατάλειψη». Τα ΠΕΠ με την επί χρόνια μονοψήφια απορροφητικότητα και οι εσφαλμένες επιλογές αποδεικνύουν τη σύγχυση που επικρατεί στις διοικητικές μονάδες. Παντού κυριαρχεί η πολιτική σκοπιμότητα και η ατιμωρησία. Και ενώ η περιφέρεια ερημώνει, η Κυβέρνηση προσπαθεί μέσω πληρωμένων διαφημίσεων να προβάλει και να επιβάλει την εικονική τηλεοπτική πλάνη. Η σκληρή πραγματικότητα αποτυπώνεται στο Νομό Καστοριάς, όπου η ανεργία εκτοξεύθηκε στο 23,8% σύμφωνα με επίσημη μελέτη της ΓΣΕΕ. Και αντί συγκεκριμένες πολιτικές αντιμετώπισης του θέματος, οι πολίτες εισπράττουν κυβερνητική αδιαφορία και εχθρότητα, η οποία εφαρμόστηκε με τη διάλυση της 15ης Ταξιαρχίας, την απομάκρυνση του στρατού, την καθυστέρηση της κατασκευής του κάθετου άξονα προς την ΕΓΝΑΤΙΑ, τις κακοτεχνίες, τις καθυστερήσεις, τα ευχολόγια και τις αφηρημένες εκθέσεις ιδεών.

Δεν είναι δυνατόν να μη στηρίζονται τοπικές δράσεις με παγκόσμια εμβέλεια, όπως η γουνοποιία και δίχως στρατηγικό σχεδιασμό ο κλάδος να υφίσταται πιέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού με ολέθριες συνέπειες. Δεν είναι δυνατόν να εξαγγέλλονται έργα, χρηματοδοτήσεις, την προηγούμενη δεκαετία και να αποδεικνύεται σήμερα ότι δεν υπάρχουν μελέτες. Δεν είναι δυνατόν να διακηρύσσουμε ότι στηρίζουμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση και να διαδηλώνει η Τοπική Αυτοδιοίκηση κατά την ημέρα συζήτησης του Προϋπολογισμού και όλοι οι δήμοι να είναι καταχρεωμένοι. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει τόση αδιαφορία για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και να μην αξιοποιούνται μέσω της προσθετικής αξίας τα τοπικά προϊόντα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Στις διαχωριστικές γραμμές, στις κραυγές του τύπου «θα τους πολεμήσουμε», στα καφενεία, στους δρόμους, στις πλατείες, εμείς απαντούμε. Αγκαλιάζουμε όλους τους Έλληνες με

προγραμματικό λόγο, με ευθύνη, με πρόγραμμα, με εργατικότητα. Απαντούμε στις προκλήσεις των καιρών με τη γνώση ότι αυτό που πρέπει να πολεμήσουμε είναι τα αδιέξοδα και τα προβλήματα του τόπου. Και σ' αυτόν τον αγώνα καλούμε όλους τους πολίτες. Οι Έλληνες δεν εκβιάζονται, δεν επηρεάζονται από εκβιαστικά διλήμματα, προεκλογικές υποσχέσεις και παλαιοκομματικές πρακτικές. Θέλουν μια νέα διακυβέρνηση, μια νέα πολιτική με νέα δυναμική, νέους ρυθμούς. Ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ έκλεισε. Ανοίγει η λεωφόρος της νέας προοπτικής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός της εξαιρετικά ενδιαφέρουσας για την Κυβέρνηση περιόδου 2004-2008.

Υπενθυμίζω ότι η Κυβέρνηση έχει ορίσει ως πρώτη προτεραιότητά της και κεντρικό προσανατολισμό της γι' αυτήν την περίοδο να εφαρμόσει πολιτική, η οποία οδηγεί στην αναγκαία οικονομική και κοινωνική σύγκλιση της χώρας με τους μέσους όρους της ζωής των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από την άποψη αυτήν είναι Προϋπολογισμός ενός έτους βάσης, εκκίνησης της χρονικής περιόδου 2004-2008, και συνεπώς εξαιρετικά σημαντικός γιατί δίνει τις πρώτες εντυπώσεις και καταγράφει ή θα καταγράψει τα πρώτα αποτελέσματα στην προσπάθεια σύγκλισης.

Ο κατατεθείς Προϋπολογισμός πρώτα απ' όλα αντανάκλα και ενσωματώνει τις πολιτικές άμεσης οικονομικής στήριξης των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός στις αρχές Σεπτεμβρίου. Θα ήθελα να υπενθυμίσω ορισμένα από τα μέτρα που συμπεριελήφθησαν στη δέσμη των εξαγγελιών του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης:

Αύξηση των αγροτικών συντάξεων κατά 10.000 δραχμές εντός του 2004. Αύξηση των εξισωτικών αποζημιώσεων στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές.

Καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών μιας αγρότισσας που γεννάει το δεύτερο παιδί της, για έναν χρόνο. Απαλλαγή όλων των καταστημάτων που βρίσκονται σε κοινότητες μέχρι χίλιους κατοίκους, από οποιαδήποτε φορολογική υποχρέωση.

Αύξηση 110 εκατομμυρίων ευρώ, για την περίοδο 2004-2008, των ενισχύσεων για τα άτομα με ειδικές ικανότητες. Ενίσχυση από 1.1.2004 των οικογενειών με 1.000 ευρώ, 350.000 χιλιάδες δραχμές περίπου, αν το παιδί τους σπουδάζει σε διαφορετική πόλη από αυτήν που κατοικεί η οικογένειά του.

Δυνατότητα πρόσληψης των ανέργων που είναι καταγεγραμμένοι στον ΟΑΕΔ και επιδοτούνται από αυτόν σε οποιαδήποτε δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση με καταβολή του υπολοίπου για την συμπλήρωση του μισθού στο σύνολό του. Δηλαδή, ένα τμήμα καταβάλλεται από τον ΟΑΕΔ ως επίδομα ανεργίας και το υπόλοιπο συμπληρώνει για την ολοκλήρωση του μισθού ο εργοδότης, ιδιώτης ή το δημόσιο. Αύξηση κατά 50% της επιδότησης ενοικίου για τους ανέργους.

Ενίσχυση των συντάξεων, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τις συντάξεις του ΙΚΑ. Η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ μαζί με το ΕΚΑΣ διαμορφώνεται στο ύψος των 188.000 δραχμών. Μέτρα φορολογικής ελάφρυνσης. Υπενθυμίζω ότι μια οικογένεια με τρία παιδιά έχει αφορολόγητο όριο 20.000 ευρώ. Εάν δε και οι δυο είναι μισθωτοί έχει αφορολόγητο όριο 30.000 ευρώ, δηλαδή, περίπου δέκα εκατομμύρια δραχμές.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία αναφέρω ενδεικτικά, είναι μέτρα ανακούφισης των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων και ισχύουν από 1.1.2004. Υπάρχουν και ορισμένα άλλα τα οποία έχουν τεθεί σε ισχύ μεσοπρόθεσμα του Οκτωβρίου, όπως είναι η μείωση του ειδικού φόρου που πληρώνουν οι αγρότες μας για το πετρέλαιο κίνησης ή οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις τη λειτουργία τους.

Τα μέτρα αυτά, λοιπόν, αποτελούν την πρώτη δέσμη που υλοποιείται εντός του 2004 και κατατείνονται στη σύγκλιση της

χώρας μας προς τα οικονομικά και κοινωνικά μεγέθη των υπολοίπων χωρών της Ευρωζώνης.

Ένα ερώτημα το οποίο τίθεται είναι γιατί αποφάσισε η Κυβέρνηση κατά μήνα Σεπτέμβριο του 2003 και λίγους μήνες πριν από το χρόνο των εκλογών να ανακοινώσει τέτοια μέτρα. Το ερώτημα, το οποίο τίθεται, κυρίως, από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, είναι: «Τώρα ανακάλυψε η Κυβέρνηση, ότι μπορεί να χρηματοδοτήσει τις ανάγκες των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων; Τώρα ανακάλυψε η Κυβέρνηση, ότι πρέπει να επαναπροσεγγίσει τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης;».

Η απάντηση είναι εξαιρετικά απλή, κύριοι συνάδελφοι. Τώρα η Κυβέρνηση μπορεί να πει με πολύ μεγάλη ακρίβεια ποιες είναι οι δεσμεύσεις της. Μπορεί να πει με αίσθημα ευθύνης, όπως πάντοτε το κάνει, γιατί τώρα ενισχύει τις πολιτικές της σύγκλισης, αρχής γενομένης από το 2004. Τώρα είναι σε θέση να δεσμευθεί με απόλυτο και συγκεκριμένο τρόπο, γιατί την περίοδο 1996-2000 η Κυβέρνηση ήταν υποχρεωμένη να καλύψει τα κριτήρια τα οποία θέσπιζαν οι συμφωνίες του Μάαστριχτ, προκειμένου η χώρα να ενταχθεί στην ευρωζώνη.

Αν οι Γερμανοί και οι Γάλλοι είχαν την υποχρέωση να καλύψουν τα κριτήρια των συμφωνιών του Μάαστριχτ τρέχοντας μικρές αποστάσεις, διότι είχαν ήδη πολύ χαμηλό πληθωρισμό, διότι οι μεγάλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως η Γερμανία, η Αγγλία, η Σουηδία ή η Γαλλία δεν είχαν δημόσιο χρέος ή τα ελλείμματά τους ήταν πάρα πολύ μικρά, η Ελλάδα αντιθέτως έπρεπε στην ίδια χρονική περίοδο να καταβάλει μεγάλη προσπάθεια έχοντας διανύσει πολύ μεγαλύτερες αποστάσεις.

Σας θυμίζω τον πολύ υψηλό πληθωρισμό του 1994. Σας θυμίζω ένα δυσθεώρητο ύψος στο δημόσιο χρέος που ανάγκασε τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου να πει την περίφημη ρήση: «Ή θα το καταπολεμήσουμε ή θα μας καταπιεί». Σας θυμίζω τα μεγάλα ελλείμματα στη διαχείριση της κεντρικής κυβέρνησης, πράγματα που δεν αντιστοιχούσαν στις υποχρεώσεις των άλλων χωρών. Η Ελλάδα, λοιπόν, έπρεπε να τρέξει, να διανύσει μια μεγάλη απόσταση και να καλύψει τα κριτήρια για την ένταξη της στην ευρωζώνη κάτω από πολύ δυσκολότερες οικονομικά συνθήκες.

Με την προσεκτική καθοδήγηση της Κυβέρνησης, με τις θυσίες και με την προσπάθεια την οποία έκανε ο ελληνικός λαός, η Ελλάδα πέτυχε, εντάχθηκε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αφού προηγουμένως επέδειξε μια θαυμαστή αντοχή και επιμονή στην προσπάθειά της. Η Κυβέρνηση πέτυχε να νοικοκυρέψει όλα τα μεγέθη της δημόσιας οικονομίας.

Αυτή ήταν η προσπάθεια της περιόδου 1996-2000. Μία περίοδος που σαφέστατα χαρακτηριζόταν από περιοριστικές πολιτικές, διότι η Ελλάδα έπρεπε να πετύχει στο ίδιο χρονικό διάστημα τα ίδια αποτελέσματα με τους ισχυρούς της Ευρώπης αλλά κάτω από δυσμενέστερες οικονομικές συνθήκες.

Μετά το 2000 δημιουργήθηκε η εύλογη προσδοκία σε πολλούς Έλληνες πολίτες ότι, από τη στιγμή που επετεύχθη η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η Κυβέρνηση θα ήταν πιο εύκολο πλέον να προχωρήσει σε γενναίες πολιτικές ενίσχυσης τόσο του εισοδήματος όσο και του κράτους πρόνοιας. Παρ' ότι το έκανε, δεν ήταν ωστόσο τόσο όσο θα μπορούσε να γίνει.

Εξηγούμε και πάλι:

Την περίοδο 2000-2004 η Κυβέρνηση έπρεπε να εξασφαλίσει ότι τις δημοσιονομικές επιτυχίες της περιόδου 1996-2000 μπορούσε να τις διατηρήσει αλλά μέσα σ' ένα εξαιρετικά διαφορετικό οικονομικό περιβάλλον. Οι συνθήκες που διαμορφώθηκαν για τη χώρα εντός της ΟΝΕ, επέβαλαν λιγότερα δημοσιονομικά εργαλεία στην ελληνική Κυβέρνηση, άρα περισσότερη προσπάθεια για να εξασφαλίσει ότι θα συντηρηθούν οι επιτυχίες της περιόδου 1996-2000, όταν η χώρα πορευόταν προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα, για να γίνει απολύτως σαφές:

Θα θυμόμαστε ότι το 1998 η Κυβέρνηση αποφάσισε, στα πλαίσια της αρχής ότι τα προϊόντα μας πρέπει να γίνουν ανταγωνιστικά, να υποτιμήσει τη δραχμή και το έπραξε. Ήταν ένα μέσο νομισματικής πολιτικής, ένα μέτρο δημοσιονομικής δια-

χείρισης που το διέθετε την περίοδο 1996-2000 η Κυβέρνηση και το χρησιμοποίησε για να ευνοήσει τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας. Αλλά μετά το 2000 και μετά την ένταξη της χώρας στην ευρωζώνη, η Ελληνική Κυβέρνηση όπως και κάθε άλλη κυβέρνηση, δεν είχε ανάλογα μέσα, όπως την υποτίμηση του εθνικού νομίσματος. Να γιατί ισχυρίζομαι ότι μέσα σ' ένα διαφορετικό οικονομικό περιβάλλον έπρεπε να εξασφαλισθούν όσα επιτεύχθηκαν την περίοδο 1996-2000.

Μία υπεύθυνη κυβέρνηση έπρεπε να υποδείξει προς τους πολίτες κατά τη δημόσια πολιτική συζήτηση πώς οι δημοσιονομικές της επιτυχίες θα συνεχισθούν μεταξύ 2000 και 2004. Αφού επετεύχθη και αυτό, η Κυβέρνηση μπορούσε πλέον, καθώς βάδιζε προς τη λήξη της ανταγωνιστικής προθεσμίας, με περισσότερη ακρίβεια, με μεγαλύτερη άνεση να προσδιορίσει και τα μέτρα της άμεσης οικονομικής υποστήριξης των ασθενέστερων τάξεων—μέτρα δηλαδή που ισχύουν από τις αρχές του επομένου έτους—αλλά να προσδιορίσει και τις δεσμεύσεις της για ολόκληρη την περίοδο 2004-2008 μέσω της Χάρτας Σύγκλισης.

Δεν είναι εύκολο για οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα να αναλάβει δεσμεύσεις όπως εμείς με τη Χάρτα Σύγκλισης. Το ΠΑΣΟΚ, παραδείγματος χάρι, αναλαμβάνει τη δέσμευση το 2008 οι κατώτατες συντάξεις του ΙΚΑ να είναι 700 ευρώ, περίπου δηλαδή 246.000 ελληνικές δραχμές και η κατώτατη σύνταξη του αγρότη να είναι 102.000 δραχμές. Είναι ονομαστικές και συγκεκριμένες δεσμεύσεις που δείχνουν την πλεύση, τα μέτρα, την εσωτερική συνοχή της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης για ολόκληρη περίοδο. Δεσμεύσεις που είναι πολύ συγκεκριμένες τώρα και όχι παλαιότερα, για τους λόγους που εξήγησα λίγο πριν.

Άρα η απάντηση στο ερώτημα γιατί τώρα η Κυβέρνηση με ακρίβεια δεσμεύεται για το τι θα πράξει το 2004 και την περίοδο 2004-2008, εξηγείται από την υποχρέωσή της να πετύχει το νοικοκύρεμα των δημοσιονομικών μας μεγεθών την περίοδο 1996-2000 και να σταθεροποιήσει τις επιτυχίες της κατά την επόμενη περίοδο 2000-2004, μέσα σ' ένα εξαιρετικά διαφορετικό οικονομικό περιβάλλον.

Φανταστείτε ότι μετά το 2000 το Σύμφωνο Σταθερότητας επέβαλε υποχρεώσεις σε κάθε κυβέρνηση πολύ περισσότερες απ' όσες υπήρχαν πριν. Και αυτό άσχετα από το εάν το Σύμφωνο Σταθερότητας, οι μεγάλες χώρες, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, τον τελευταίο καιρό δείχνουν να μην το υπολογίζουν.

Όμως το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι το ΠΑΣΟΚ αναλαμβάνει δεσμεύσεις. Εξηγεί στον ελληνικό λαό τι πρέπει να προσδοκά απ' αυτό ως Κυβέρνηση, όχι μόνο τώρα αλλά και το 2004-2008. Σας θυμίζω ότι όταν ανέλαβε αυτές τις δεσμεύσεις η ελληνική Κυβέρνηση, υπήρξαν τρεις αντιδράσεις από το εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας. Η πρώτη αντίδραση από τον υπεύθυνο τομέαρχη της Νέας Δημοκρατίας για τα οικονομικά ήταν ότι αυτά τα οποία δίδει η Κυβέρνηση είναι ψίχουλα. Η δεύτερη αντίδραση ήταν από τον επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, σύμφωνα με τον οποίον όσα δίδει η Κυβέρνηση είναι πάρα, πολλά ώστε αυτό να συνιστά έγκλημα εις βάρος της ελληνικής οικονομίας. Η τρίτη αντίδραση προήλθε από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος δεν θα το έπραττε ποτέ αυτό, δηλαδή να υποσχεθεί προεκλογικώς στον ελληνικό λαό.

Λίγες ημέρες μετά ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, κατά το καθιερωμένο πρόγραμμα, επεσκέφθη τη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Όταν ερωτήθηκε από δημοσιογράφο «Πείτε μας, κύριε Πρόεδρε, το ΠΑΣΟΚ δεσμεύθηκε να εφαρμόσει συγκεκριμένα μέτρα υπέρ της χώρας και των Ελλήνων πολιτών, εσείς τι θα κάνετε;», απήντησε σεμνυνόμενος «Αφού τα ανακρίνωσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, εμένα δεν μου αναλογεί από την υποχρέωση να τα εφαρμόσω και εγώ». Οποιοσδήποτε καλόπιστος πολίτης θα εδικαιούτο να αναρωτηθεί: Δηλαδή ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κατά την εκδοχή Αλγοσκουφί, θα δώσει ψίχουλα στον ελληνικό λαό; Δηλαδή η Νέα Δημοκρατία, κατά την εκδοχή του επίτιμου Προέδρου της, θα εγκληματήσει εις βάρος του ελληνικού λαού και της οικονομίας; Η δε,

κατά τη δήλωση του ιδίου, πονηρή προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ δεν ισχύει για τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας;

Το χειρότερο όλων, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι για πρώτη φορά βλέπω κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να διεκδικεί να γίνει κυβέρνηση χωρίς το ίδιο να προτείνει κάτι για τον ελληνικό λαό. Πρώτη φορά στο μεταπολιτευτικό κύκλο της ελληνικής πολιτικής ιστορίας αντιλαμβάνομαι ένα κόμμα να διαχειρίζεται τις προτάσεις του αντιπάλου του, του ΠΑΣΟΚ, να ισχυρίζεται ότι θα τις εφαρμόσει αλλά το ίδιο να μην αναλαμβάνει καμία απολύτως υποχρέωση υπέρ των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων ή υπέρ της χώρας, για την εθνική μας πορεία ή για τα κοινωνικά μεγέθη και τη στήριξη του κράτους πρόνοιας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχετε διαβάσει το πρόγραμμά μας;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Σας διαβεβαιώνω, κύριε Κεφαλογιάννη, ότι το ξέρω καλύτερα από σας. Επειδή με προκαλείτε, θα σας πω και ορισμένα παραδείγματα. Εάν ανοίξετε το εισαγωγικό κεφάλαιο του φυλλαδίου της Νέας Δημοκρατίας για τα θέματα της παιδείας, θα διαπιστώσετε ότι λέει το εξής εκπληκτικό: «Οι δέσμες μέτρων και οι επιμέρους πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας συντείνουν στον εκδημοκρατισμό του πολίτη». Ο συντάξας είναι ασύντακτος, ενδεχομένως δε και μορφωτικώς ανεπαρκής. Διότι εγώ γνωρίζω ότι εκδημοκρατισμός μπορεί να γίνεται σε συστήματα, σε δομές αλλά πρώτη φορά ακούω ότι το εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να εκδημοκρατίσει άνθρωπο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Έχετε διαβάσει το δικό σας πρόγραμμα να δείτε τι γράφει;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Αντιλαμβάνομαι ότι τα ουσιαστικά επιχειρήματά σας προκαλούν μία αμηχανία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τις δημοσκοπήσεις τις έχετε πληροφορηθεί;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Ξέρω, κύριε Κεφαλογιάννη, το στρίβειν διά των δημοσκοπήσεων. Την ουσία της πολιτικής την αρνείσθε, αλλά τις δημοσκοπήσεις τις επικαλείσθε.

Θα ήθελα να σας θυμίσω, για την ιστορία, ότι όλες οι δημοσκοπήσεις, ακόμη και οι σφυγμομετρήσεις εξόδου του 1992 έδειχναν ότι ο κ. Μέητσορ χάνει. Μιλάω για ομοιόεσά σας και παρ' όλα αυτά κέρδισε. Συνεπώς μη δίνετε τόσο μεγάλη σημασία στις δημοσκοπήσεις. Θα σας παρακαλέσω να θυμηθείτε και το παράδειγμα των εκλογών του Απριλίου του 2000.

Κύριε Κεφαλογιάννη, αντιλαμβάνομαι ότι διαθέτετε μία εξαιρετικά διεισδυτική παρατήρηση και συνεπώς αυτό σας επιτρέπει να κατανοείτε τι λέει ο ομιλών.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος τρέχει θα πρέπει να δώσω και δύο απαντήσεις για ένα μεγάλο θέμα. Ερωτάται τι θα συμβεί, όταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες τελειώσουν. Μήπως αυτό θα έχει επίπτωση στις συνολικές συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης στον τόπο;

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι έχουν τη δική τους συμμετοχή στους ρυθμούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Όμως είμαι απολύτως βέβαιος ότι δεν θα δημιουργηθούν συνθήκες επιβράδυνσης της οικονομικής ανάπτυξης, όταν με το καλό περαιωθούν οι Ολυμπιακοί Αγώνες για τους εξής δύο λόγους: Ο πρώτος είναι ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες, χρηματοδοτούνται αποκλειστικώς από κρατικούς πόρους και όλοι σας γνωρίζετε ότι στην ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων υπάρχουν δύο Ολυμπιάδες, οι οποίες διεξήχθησαν με στήριξη και χρηματοδότηση μόνο τους κράτους. Παλαιότερα οι Ολυμπιακοί Αγώνες στη Μόσχα, σε διαφορετικές εποχές βέβαια και αυτοί τώρα το 2004 στην Αθήνα που θα πραγματοποιηθούν με κρατική χρηματοδότηση.

Αρα έχουμε μία υψηλή δέσμευση εθνικών πόρων για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων. Φαντασθείτε -και αυτό ας το αντιληφθεί και ο Έλληνας πολίτης- ότι θα αποδεδειγμένα πλείονες πόροι εθνικοί μετά τη λήξη της Ολυμπιάδας που θα διατε-

θούν σε άλλους τομείς της ανάπτυξης, απελευθερωμένοι πόροι που θα ενισχύσουν και θα συντηρήσουν το 4,2%, όπως προβλέπει και η EUROSTAT και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, του ρυθμού ανάπτυξης για το 2004 και αργότερα.

Επίσης θα πρέπει να συγκρατήσετε ότι η Ελλάδα διεκδικεί ήδη ένα δεύτερο παγκόσμιο γεγονός. Το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης είναι επικεφαλής σ' αυτήν τη διεκδίκηση και η Θεσσαλονίκη διεκδικεί χάριν της χώρας ένα δεύτερο παγκόσμιο γεγονός. Το Δεκέμβριο του 2004 θα ληφθεί σημαντική απόφαση για το ποιος θα διοργανώσει την Παγκόσμια Έκθεση του 2008. Πρέπει να ξέρετε ότι οι Παγκόσμιες Εκθέσεις είτε οι καταχωρημένες είτε οι αναγνωρισμένες είναι πολύ μεγάλα διεθνή εμπορικά, επιχειρηματικά και οικονομικά γεγονότα. Αν η Θεσσαλονίκη, που έκανε μία εξαιρετική παρουσίαση της υποψηφιότητάς της πριν από λίγες ημέρες στο Παρίσι, και έχει ήδη τις περισσότερες πιθανότητες να επιτύχει, κερδίσει το Δεκέμβριο του 2004 τη διοργάνωση της Παγκόσμιας Έκθεσης του 2008, τότε ένα δεύτερο παγκόσμιο γεγονός μεγάλης κλίμακας εξαιρετικού οικονομικού, εμπορικού και επιχειρηματικού ενδιαφέροντος θα συντελεστεί στον τόπο μας και θα αποτελέσει ένα δεύτερο μοχλό ανάπτυξης. Όλες οι συνθήκες ανάπτυξης που τα ολυμπιακά έργα διαμόρφωσαν, μπορούν να μεταφερθούν σ' άλλη περιοχή της χώρας, αλλά χάριν της χώρας.

Με αυτήν την έννοια, η διεκδίκηση της Παγκόσμιας Έκθεσης του 2008 δεν πρέπει να είναι μόνο διεκδίκηση της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας, ούτε ενδιαφέρον μόνο του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης ή της Κυβέρνησης, πρέπει να είναι του συνόλου του πολιτικού κόσμου, του συνόλου των Ελλήνων πολιτών, όπως και του συνόλου των παραγωγικών και θεσμικών εκπροσωπήσεων της χώρας μας. Έτσι μόνον κερδίζουμε μια δεύτερη παγκόσμια ευκαιρία που θα χρησιμεύσει ως μοχλός ανάπτυξης για όλη τη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κοντός έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2004 τον οποίο συζητάμε σήμερα, είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που συντάσσεται από την Κυβέρνηση Σημίτη. Μία Κυβέρνηση που κούρασε, ταλαιπώρησε τον ελληνικό λαό, που δημιούργησε σωρεία προβλημάτων στην οικονομία και στον τόπο. Μία Κυβέρνηση η οποία θα μείνει στην ιστορία συνώνυμη με την ακρίβεια, τη διαφθορά, τη διαπλοκή, το έγκλημα του Χρηματιστηρίου, την ανισοκατανομή του εισοδήματος, τη συρρίκνωση των κοινωνικών παροχών, το διωγμό της μικρομεσαίας επιχείρησης και την απόγνωση των αγροτών. Μία Κυβέρνηση η οποία αν και είχε ευνοϊκό διεθνές οικονομικό περιβάλλον, πακτωλό χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο δεν κατόρθωσε να επιλύσει τα σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία, όχι μόνο δεν συνέβαλε σε μία δίκαιη κατανομή του παραγόμενου προϊόντος, αλλά στηρίζοντας αφειδώς τη διαπλοκή έκανε τους πλούσιους πλουσιότερους, τη μεσαία τάξη πιο αδύναμη και αύξησε σημαντικά τον αριθμό αυτών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Όσο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες που αναφέρθηκε προηγουμένως ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, πρέπει να πούμε ότι αυτοί θα γίνουν με δανεικά λεφτά και θα κοστίσουν πολύ περισσότερο από τον αρχικό προϋπολογισμό και θα τα επιβαρυνθούν όλα αυτά οι επόμενες γενιές. Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε, όπως και οι προηγούμενοι, είναι έντονα ανακριβής, αναληθής, αναξιόπιστος και πλάσματικός. Αποκρύπτονται δαπάνες, υπερεκτιμούνται έσοδα, χρησιμοποιούνται διπλά βιβλία για να μην αποτυπώνονται σωστά τα πραγματικά μεγέθη της οικονομίας και να μην εμφανιστεί η πραγματική κατάσταση καθώς και η ένδεια της ελληνικής κοινωνίας.

Επειδή έχουμε ακούσει επανειλημμένα τον Πρωθυπουργό να επαίρεται για μία ισχυρή Ελλάδα που δόθεν δημιουργήσε, αυθόρμητα προκύπτει το ερώτημα: Μπορούμε να μιλάμε σήμερα για μια ισχυρή Ελλάδα, όταν η περιφέρεια επί Κυβερνήσεως

Σημίτη οδηγήθηκε στη φτώχεια και στο μαρασμό; Μπορούμε ακόμα να μιλάμε για μια ισχυρή Ελλάδα όταν τα προβλήματα στην περιφέρεια έχουν γίνει ανυπερβλήτα και η αγωνία του κόσμου για το πώς θα επιβιώσει ολοένα και μεγαλώνει και όταν χιλιάδες πολιτών και ιδιαίτερα οι αγρότες ψάχνουν για σανίδα σωτηρίας για να επιβιώσουν, όταν στα χωριά συναντάμε έρημα και άδεια καφεενεδάκια και όταν πενήντα χιλιάδες νέοι άνθρωποι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την ύπαιθρο και να ψάξουν την τύχη τους στα μεγάλα αστικά κέντρα κάθε χρόνο; Είναι δυνατόν να μιλάμε για πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης όταν η Κυβέρνηση δεν είχε την πολιτική να εγκαταστήσει τον αποτυχημένο αναπτυξιακό νόμο, τον οποίο ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση Σημίτη το 1998; Μπορούμε να μιλάμε για πρόοδο της περιφέρειας, όταν η Κυβέρνηση δεν παίρνει κανένα μέτρο για να αποτρέψει το κλείσιμο βιομηχανιών και βιοτεχνιών στην περιφέρεια; Αισθάνομαι την ανάγκη να καταγγείλω το γεγονός ότι πολλές επιχειρήσεις της Θράκης αναγκάζονται να μετακομίσουν στις βαλκανικές χώρες, όχι μόνο γιατί υπάρχει εκεί χαμηλότερο εργατικό κόστος, αλλά κυρίως γιατί η ελληνική Κυβέρνηση εμφανίζεται αναξιόπιστη απέναντί τους. Θεσμοθετημένες ενισχύσεις είτε του αναπτυξιακού νόμου είτε μέτρα για μείωση του κόστους εργασίας καθυστερούν να καταβληθούν για πολλούς μήνες με αποτέλεσμα συνεχώς να τινάζεται στον αέρα ο ταμειακός προϋπολογισμός.

Ο Προϋπολογισμός του 2004 αποτελεί άλλη μία απόδειξη της αδιαφορίας της Κυβέρνησης προς τους Έλληνες αγρότες. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Γεωργίας για το 2004 μειώνεται σε σύγκριση με το 2003 κατά 20%. Σημειώνεται ότι οι προϋπολογιζόμενες πιστώσεις ακόμα και σε τρέχουσες τιμές είναι οι χαμηλότερες της τελευταίας εξαετίας. Τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2004 για τον αγροτικό τομέα επιβεβαιώνουν αυτά που επανειλημμένα κατήγγειλε η Νέα Δημοκρατία και εμμέσως απεδέχθη ο Υπουργός της Γεωργίας, ότι τελούν υπό καθεστώς διάλυσης οι υπηρεσίες και οι οργανισμοί του Υπουργείου Γεωργίας. Η διάλυση αυτή φαίνεται ξεκάθαρα από το γεγονός της χαμηλής απορρόφησης των πιστώσεων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Γεωργίας που περιορίστηκε στο σύνολο κατά 49% και 24,8% το 2001 και 2002 αντίστοιχα και βέβαια κάτι ανάλογο προβλέπεται και για το 2003.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι και τα ποσά για τη γεωργία που εγγράφονται στον Τακτικό Προϋπολογισμό, η Κυβέρνηση είναι ανίκανη να τα απορροφήσει. Επειδή, όμως, μιλούμε για τους οργανισμούς και τις υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, καλούμε τον Υπουργό Γεωργίας να σταματήσει να υπεκφεύγει και επιτέλους να απαντήσει σε καυτά ερωτήματα που αφορούν διαχειριστικές ανωμαλίες στο Υπουργείο Γεωργίας, διαχειριστικές παρανομίες όπως:

Τι γίνεται με τις παράνομες δαπάνες άνω των 500 εκατομμυρίων δραχμών που έγιναν από τον Οργανισμό ΔΗΜΗΤΡΑ, έναν οργανισμό που δήθεν ασχολείται με την εκπαίδευση των αγροτών, ενώ στην πραγματικότητα ελάχιστα έχει ασχοληθεί με το θέμα αυτό και εκτός από τα 500 εκατομμύρια δραχμές που είναι καταγεγραμμένα και βεβαιωμένα, τι γίνεται με άλλα κονδύλια ύψους πάνω από 2,5 δισεκατομμύρια δραχμές, των οποίων ερευνάται νομιμότητα και τα οποία επίσης κατασπαταλήθηκαν σ' αυτόν τον Οργανισμό;

Γιατί καλύπτονται οι ατασθαλίες στο αμαρτωλό ΕΘΙΑΓΕ, το οποίο ασχολείται με δήθεν αγροτική έρευνα; Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα σε αγροτική έρευνα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρ' ότι είναι αγροτική χώρα. Στο ΕΘΙΑΓΕ υπάρχουν τρία πορίσματα καταπέλτης από το Ελεγκτικό Συμβούλιο, τα οποία αρνείται ο Υπουργός να στείλει στον εισαγγελέα.

Τι συνέβη με τις «Αγροεξαγωγές Α.Ε.», όπου κατασπαταλήθηκαν πάνω από 2 δισεκατομμύρια δραχμές χωρίς να πραγματοποιηθεί κανένα απολύτως έργο και τώρα οδηγούνται σε εκκαθάριση; Τι συμβαίνει με την ιστορία της LEADER, εκεί όπου εμπλέκονται άμεσα δύο σύμβουλοι συνεργάτες του Υπουργού Γεωργίας; Στέλεχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης απομακρύνθηκε για ατασθαλίες περί τη διαχείριση της LEADER, πρώην Υπουρ-

γός Γεωργίας και τρεις-τέσσερις οι ίδιες πάντα εταιρείες;

Εάν, κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δεν συνιστούν κακοδιαχείριση, διάλυση και κατασπατάληση των χρημάτων του ελληνικού λαού, τότε τι άραγε συνιστούν;

Η ανικανότητα δε της Κυβέρνησης στη διαχείριση των αγροτικών θεμάτων αποδεικνύεται επίσης ξεκάθαρα από δύο γεγονότα που αφορούν τη ζωή και το μέλλον χιλιάδων Ελλήνων αγροτών και που λαμβάνουν χώρα την τρέχουσα χρονική περίοδο:

Το πρώτο αφορά το γεγονός ότι λόγω σοβαρών διαχειριστικών αδυναμιών και σφαλμάτων του Υπουργείου Γεωργίας εκατοντάδες χιλιάδες ελαιοπαραγωγοί, χιλιάδες σιτοπαραγωγοί, χιλιάδες κτηνοτρόφοι δεν έχουν πάρει ακόμα τις επιδοτήσεις που θα μπορούσαν να πάρουν από τα τέλη Οκτωβρίου και ακόμη δεν έχουν πληρωθεί. Μπορεί ο Υπουργός Γεωργίας να μας απαντήσει ποιος ευθύνεται γι' αυτό, τότε θα πληρωθούν οι αγρότες μας, αλλά κυρίως πώς θα κάνουν Χριστούγεννα με άδειες τσέπες;

Το δεύτερο και σημαντικότερο που αφορά το μέλλον των αγροτών, αποτελούν οι διαπραγματεύσεις για τα μεσογειακά προϊόντα που στην κυριολεξία βρίσκονται στον αέρα. Αγωνιούν αυτήν τη στιγμή καπνοπαραγωγοί ελαιοπαραγωγοί και βαμβακοπαραγωγοί. Έκανε κακές διαπραγματεύσεις ο Έλληνας Υπουργός Γεωργίας. Βρισκόμαστε στο σημείο μηδέν και αν επιτέλους η Κυβέρνηση δεν αναλάβει τις ευθύνες της, πολύ φοβόμαστε ότι θα οδηγηθούμε σε αδιέξοδο, σε μια πολύ ζοφερή κατάσταση για τους Έλληνες αγρότες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητούμε, σε κανένα σημείο δεν δείχνει ότι μπορεί να βελτιώσει το κλίμα, ότι μπορεί να οδηγήσει σε ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Ευτυχώς είναι ο τελευταίος της Κυβέρνησης Σημίτη και ευτυχώς θα υλοποιηθεί κατά ένα πολύ μικρό μόνο μέρος από την Κυβέρνηση Σημίτη. Αποτελεί δε ευτύχημα ότι η Κυβέρνηση που θα τον υλοποιήσει, θα είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία και πρόγραμμα έχει και πολιτική βούληση διαθέτει για μια ουσιαστική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και πρόοδο του τόπου μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Καρχιμάκης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, για ακόμα μια φορά στην συζήτηση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό η Αντιπολίτευση ενεργοποιεί τις ίδιες λέξεις, τους ίδιους χαρακτηρισμούς: αντιαναπτυξιακός, αντιλαϊκός και αναξιόπιστος. Από πέρυσι μάλιστα είχαμε και το χαρακτηρισμό «εκλογικός», ο τελευταίος της Κυβέρνησης Σημίτη, όπως εδώ και χρόνια για δικό σας καιροσκοπισμό αποκαλείτε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Κανείς σας δεν θέλει να μετακινηθεί από τις θέσεις του, κανείς σας δεν παραπεύεται από την πάγια τακτική που έμαθε να ακολουθεί. Εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε. Άλλωστε είμαστε η Κυβέρνηση που έχει αναδείξει ο ελληνικός λαός για τετραετίες.

Προχωράμε με σταθερά βήματα στον προγραμματισμό και την υλοποίηση της οικονομικής πολιτικής με πλάνα που ελάχιστα ανατρέπονται στην πορεία και τηρούμε με συνέπεια. Προχωράμε με προϋπολογισμούς που εξυπνέτησαν -και συνεχίζουν να το κάνουν- το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Η δημοσιονομική πολιτική, η προσαρμογή μας στην ευρωζώνη που ενσωματώθηκε στους προϋπολογισμούς της Κυβέρνησης μετά το 1993, συνετέλεσε στη ραγδαία αλλαγή των μακροοικονομικών δεδομένων. Από το 1996 και μετά η ελληνική οικονομία αναπτύσσεται πιο γρήγορα από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2003 η ελληνική οικονομία έγινε η πιο γρήγορα αναπτυσσόμενη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ίδιο ισχύει και για το 2004.

Η δημοσιονομική πολιτική που ακολουθήθηκε μέσα από την υλοποίηση των κρατικών προϋπολογισμών με τους χαρακτηρισμούς που αποδώσατε, από το 1995 μέχρι σήμερα οδήγησε σε

αύξηση των πραγματικών κατά κεφαλή κοινωνικών δαπανών κατά 54%. Επιλέξαμε το δρόμο μιας δημοσιονομικής πολιτικής προκειμένου να ικανοποιήσουμε την ανάγκη για την πραγματική σύγκλιση των εισοδημάτων, την ανάγκη για συμπλήρωση και αναβάθμιση των υποδομών που άλλαξαν το πρόσωπο της χώρας και την ανάγκη διατήρησης της κοινωνικής συνοχής.

Παρά δε τις δυσμενείς διεθνείς συγκυρίες, όλα δείχνουν ότι η ελληνική οικονομία θα αναδειχθεί πρωταθλήτρια της ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση με ρυθμούς 4,2%, τη στιγμή που η Ευρώπη δύσκολα θα ξεφύγει από το φάσμα της ύφεσης. Για μία ακόμα φορά θα είναι μεγάλη η συμβολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Το ύψος των πόρων που θα εκταμιευθούν από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, θα ανέλθει στο ποσό των 9,3 δισεκατομμυρίων ευρώ έναντι 8,6 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2003. Για μία ακόμη συνεχή χρονιά η κατανομή των πόρων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι σαφώς στραμμένη προς την ανάπτυξη των υποδομών σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο απορροφώντας ποσοστό 23,1% των συνολικών πόρων.

Μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων χρηματοδοτούνται δράσεις που συμβάλλουν στην παιδεία, δαπάνες για υποδομές και εξοπλισμό νοσοκομείων, παιδικών σταθμών, γηροκομείων, προγραμμάτων βοήθειας στο σπίτι και κέντρων ημερήσιας φροντίδας, ενώ αυξάνονται κατά 43% σε σχέση με το 2003.

Όσον αφορά τώρα στη σύγκλιση και στα μέτρα κοινωνικής πολιτικής, στόχος μας είναι να μην υπάρξει ελληνική περιφέρεια με ακαθάριστο εθνικό προϊόν κατά κάτοικο κάτω από το 65% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναλυτικότερα για το 2004 υιοθετείται κοινωνικό πακέτο ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων, 1000 δισεκατομμύρια δραχμές, υπέρ των ανέργων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των αγρότων, των δημοσίων υπαλλήλων και υπέρ νέων προσλήψεων που θα γίνουν και οι οποίες θα οδηγήσουν σε αύξηση των δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού.

Με αυτά τα περιεχόμενα των πολιτικών μας ωφελούνται τα χαμηλά εισοδήματα. Κατά 340 εκατομμύρια ευρώ οι αγρότες και η ύπαιθρος, η ενίσχυση της απασχόλησης, η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, η στήριξη της οικογένειας, το φθηνότερο πετρέλαιο για τους αγρότες και τις επιχειρήσεις, η μείωση των ειδικών τελών των αυτοκινήτων. Ωφελούνται οι άνεργοι με την αύξηση του επιδόματος από την πρόσληψη δεκαέξι χιλιάδων ατόμων με πλήρη απασχόληση και είκοσι πέντε χιλιάδων ατόμων με συμβάσεις μερικής απασχόλησης όχι όμως με αδιαφανείς διαδικασίες.

Ωφελούνται οι φοιτητές που σπουδάζουν σε άλλες πόλεις με το ειδικό επίδομα των 1000 ευρώ. Ωφελούνται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που έχουν τη δυνατότητα σχηματισμού αφορολόγητου αποθεματικού μέχρι 35% των αδιανεμήτων κερδών. Ωφελούνται οι μεγάλες επενδύσεις από την εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή φορολογίας των κερδών 25% από 35%.

Για όλα αυτά η Αξιωματική Αντιπολίτευση εκφράστηκε με γλώσσα πολλαπλών χρήσεων. Το ανέφερε και ο Υπουργός κ. Καστανίδης. Ο ένας από εσάς έλεγε ότι θα δώσουμε τα ίδια. Ο άλλος μίλαγε για ψίχουλα, ο άλλος για έγκλημα και ο άλλος μίλαγε για τίναγμα του Προϋπολογισμού στον αέρα. Αφού, λοιπόν, θα δώσετε τα ίδια, αναρωτιόμαστε: Θα δώσετε ψίχουλα, θα εγκληματήσετε ή θα τινάξετε τον Προϋπολογισμό στον αέρα;

Τι απ' όλα αυτά ισχύει; Θεωρώ ότι είναι ανεπίτρεπτο για ένα κόμμα που είναι 20 χρόνια στην Αντιπολίτευση να μην έχει ακόμη συγκροτήσει ενιαίο πολιτικό λόγο, ένα λόγο που θα του δίνει τη δυνατότητα να εκφράζεται συγκροτημένα και συγκεκριμένα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2004 στοχεύει και ταυτόχρονα εξυπηρετεί αναπτυξιακές και κοινωνικές δαπάνες όπως και όλοι οι προϋπολογισμοί των περασμένων ετών. Εξυπηρετεί κατά τον καλύτερο τρόπο το αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, τη μείωση του δημοσίου χρέους.

Ο Προϋπολογισμός του 2004 κινείται με συνέπεια παρουσιάζοντας τον κοινωνικό του χαρακτήρα με την αναβάθμιση κρίσιμων δαπανών για την παιδεία 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 5 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2003. Για την υγεία και την πρόνοια 4,4 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 4 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2003. Για την κοινωνική ασφάλιση 6 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 5, 4 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2003. Οι δαπάνες για την ισόρροπη ανάπτυξη εξακολουθούν να υπάρχουν και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2004 πέραν των Ολυμπιακών δαπανών.

Στον Προϋπολογισμό του 2004 η αύξηση των φόρων κατά 2,7 δισεκατομμύρια θα προέλθει από την αύξηση του ΑΕΠ και από την περιστολή της φοροδιαφυγής. Τα προϋπολογιζόμενα μεγέθη δίνονται με την ειλικρίνεια ενός προγραμματισμού δαπανών και εσόδων.

Ο Προϋπολογισμός του 2004 δεν βρίσκεται λόγω των επερχόμενων εκλογών στον αέρα, αφού εμείς ως νέα κυβέρνηση θα συνεχίσουμε με σοβαρότητα και με την εμπειρία που μας δικάζει την υλοποίησή του.

Εσείς κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης συνεχίστε να σχεδιάζετε συμπληρωματικούς διορθωτικούς προϋπολογισμούς στη σκιά της κυβέρνησης που θα ξανασηματίσετε μετά τις εκλογές. Εσείς συνεχίστε την τακτική των πολλαπλών θέσεων. Τότε θα ασχοληθείτε ξανά με τα κοινά από τη θέση που ούτε καν αξιοποιήσατε, τη θέση της Αντιπολίτευσης. Τότε ας επιχειρήσετε να ασχοληθείτε σοβαρά με το ρόλο σας, να ανασυντάξετε τον πολιτικό σας λόγο. Γιατί τώρα το μόνο που προβάλλετε, είναι η άρνηση και ο μηδενισμός στο έργο της Κυβέρνησης. Γιατί ποτέ δεν βάλατε ένα δικό σας αναπτυξιακό στόχο. Συρόσατε πάντα πίσω μας όχι επί της ουσίας αλλά επί της διαδικασίας. Αναδειχθήκατε μαέστροι στη διαδικασιολογία και νομίζετε ότι παράγετε πολιτική. Ανακαλέστε επιτέλους στην τάξη όλους εκείνους του χώρου σας που συνειδητά ή κατά λάθος τους ξεφεύγει η αλήθεια για το τι θα υποφέρει ο ελληνικός λαός αν θα γίνετε κυβέρνηση. Δυστυχώς για σας, όμως, το κρυφό σας πρόγραμμα για το τι θα υποφέρει ο ελληνικός λαός αποκάλυψαν τα ίδια τα στελέχη σας και ο λαός την κρίσιμη ώρα κρίνει σωστά και θα σας κρίνει όπως πρέπει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ψαχαρόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για μια ακόμη φορά, τέταρτο χρόνο, έρχομαι σ' αυτό το Βήμα να σχολιάσω έναν προϋπολογισμό τον οποίο δεν σας άρεσε όταν τον είπαμε μη αναπτυξιακό. Τον ονομάζω επίσης γραμμικό από χρόνο σε χρόνο. Τί εννοούμε όταν λέμε γραμμικό προϋπολογισμό;

Ένας γραμμικός προϋπολογισμός είναι αυτός που κάθε γραμμούλα του προηγούμενου χρόνου και ποσό επαναλαμβάνεται στον επόμενο χρόνο με το ποσό να αυξομειώνεται κατά ένα πολύ μικρό ποσοστό. Σας υπενθυμίζω ότι ένας προϋπολογισμός είναι ένα μεγάλο εργαλείο οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Στην Ελλάδα δυστυχώς ο προϋπολογισμός δεν χρησιμοποιείται σαν αναπτυξιακό εργαλείο. Χρησιμοποιείται σαν ένα λογιστικό εργαλείο για να πληρώσουμε αυτά που πρέπει να πληρώσουμε και λιγάκι να ανέβουμε ή να κατέβουμε. Δεν εξαφανίζονται γραμμές και δεν παρουσιάζονται νέες γραμμές που θα έπρεπε να υπάρχουν.

Ας δώσουμε μερικά παραδείγματα. Κατά την παράδοση ως επικεντρωθούμε πάλι στο θέμα της παιδείας.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων ετών ήρθαν πολλά νομοσχέδια για την παιδεία. Όλοι αυτοί οι νόμοι δεν έθιξαν ούτε ένα ουσιαστικό μέρος των προβλημάτων της παιδείας. Δεν έκαναν ούτε μια διορθωτική αλλαγή στην παιδεία. Ασχολήθηκαν με λεπτομέρειες. Από το άλφα μέχρι το ωμέγα όλοι οι νόμοι αφορούσαν το πώς να πληρώσουμε τούτο, πώς να κάνουμε εκείνο, ποια είναι η διαδικασία για να διοριστεί κανείς, τι προσόντα πρέπει να έχει. Αυτές δεν είναι διορθωτικές αλλαγές στην παιδεία. Ασχολούμαστε με λεπτομέρειες.

Όχι μόνο αυτό αλλά πολλοί από τους νόμους πήγαν και προς τη στραβή κατεύθυνση. Θα φέρω κάποια παραδείγματα. Ας συγκεντρωθούμε μόνο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μια και αυτή έλαβε τόση προσοχή τους τελευταίους μήνες. Απεργίες, τροπολογία Χατζηδάκη, κλπ. Εκείνο που έκανα είναι το εξής: Σύγκρινα διαχρονικά τις δαπάνες του Προϋπολογισμού για την τριτοβάθμια εκπαίδευση κάνοντας δύο απλές αριθμητικές πράξεις.

Κατ' αρχάς αποπληθώρισα και έβαλα σε σταθερές τιμές τις δαπάνες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η άλλη πράξη είναι μια απλή διαίρεση. Διαίρεσα αυτό που δίνεται για τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. με τον αριθμό των φοιτητών. Αντιλαμβάνεστε τι έγινε. Δεδομένου ότι ο αριθμός των φοιτητών αυξήθηκε κάθετα και ραγδαία -ιδίως αυτός των ΤΕΙ- εκείνο που κάνει η Κυβέρνηση με τον Προϋπολογισμό, χωρίς να το καταλαβαίνει, είναι να λείει -με το αριστερό χέρι- ότι θα δώσουμε μεγάλη σημασία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και γι' αυτό ανωτατοποιήσαμε τα ΤΕΙ, ενώ -με το δεξί χέρι- τι κάνει στον Προϋπολογισμό; Συν τω χρόνω το κράτος δαπανά λιγότερα ανά φοιτητή ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Σας υπενθυμίζω ότι η δαπάνη ανά φοιτητή είναι ένας από τους πολλούς δείκτες εκπαιδευτικής ποιότητας. Στην Ελλάδα η ποιότητα των πανεπιστημίων και ιδίως των ΤΕΙ πέφτει αντί να καλυτερεύει. Μέσα σε αυτήν την κατάσταση, βασιζόμενοι στο άρθρο 16 του Συντάγματος, ερχόμαστε να πούμε στο HARVARD -αν θέλει να έρθει να ιδρύσει ένα παράρτημα στην Ελλάδα για να μας ανεβάσει λίγο- «όχι, δεν σε θέλουμε, γιατί εμείς έχουμε μια ποιότητα παιδείας, που εσύ δεν πρέπει να την ανταγωνιστείς. Θα καταθέτω σχετικό πίνακα, καθώς και τα στοιχεία βάσει των οποίων έγιναν αυτοί οι υπολογισμοί. Πρόκειται για ένα άρθρο του ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ στις 18 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους».

Μιλώντας για την ποιότητα των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, δεν έχει γίνει ουδεμία αξιολόγηση, όπως ξέρετε, των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ούτε των ΑΕΙ ούτε των ΤΕΙ. Γι' αυτό έκανα εγώ μια πρόχειρη αξιολόγηση. Χρησιμοποίησα ένα δείκτη ο οποίος χρησιμοποιείται διεθνώς από τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, για να διορίσουν κάποιον ή, για όποιον είναι διορισμένος, αν θα του ανανεώσουν το συμβόλαιο ή όχι. Αυτός είναι ο αριθμός των δημοσιεύσεων ιδίως σε έγκριτα περιοδικά. Λόγω του όγκου της εργασίας περιορίστηκα μόνο στα οικονομικά τμήματα των πανεπιστημίων.

Εδώ έχουμε ένα άλλο δράμα. Απλώς σας λέω τούτο και θα καταθέσω ένα άλλο άρθρο του ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ της 30^{ης} Οκτωβρίου αυτού του έτους που δείχνει ότι παραδείγματος χάρι το Πανεπιστήμιο της Κύπρου είναι τουλάχιστον δέκα φορές καλύτερο από τα τμήματα της οικονομικής επιστήμης στην Ελλάδα. Γιατί; Θα έβλαπτε να αφήναμε το Πανεπιστήμιο της Κύπρου να έρθει εδώ να ανοίξει ένα παράρτημα και να μας δείξει πώς διορίζονται οι καθηγητές, πώς ορίζεται η ποιότητα και τι πρέπει να μαθαίνουν οι φοιτητές;

Επίσης υπάρχει μεγάλη διαφορά της ποιότητας μεταξύ των διαφόρων πανεπιστημίων εντός της Ελλάδας. Καταθέτω και ένα άλλο παράδειγμα. Δεν υπάρχει χρόνος να τα αναπτύξουμε όλα. Είναι από το ΒΗΜΑ της 3ης Δεκεμβρίου 2003.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ψαχαρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά την ποιότητα των πανεπιστημίων, σας υπενθυμίζω ότι πριν από οκτώ χρόνια περίπου -το 1996- σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, με τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως και με ξένους αναλυτές και εμπειρογνώμονες για την ποιότητα των πανεπιστημίων, έγινε μια αξιολόγηση των ελληνικών πανεπιστημίων. Αυτή η αξιολόγηση είναι θλιβερή.

Δημοσιεύτηκε ένα βιβλίο και στα ελληνικά και στα αγγλικά το οποίο θάφτηκε, είναι πολύ δύσκολο να το βρει κανείς. Το έχω για όποιον θέλει ένα αντίγραφο να το δει. Σ' αυτό το βιβλίο μεταξύ των άλλων περιέχεται η φράση «Στην Ελλάδα είναι αμφί-

βολο αν μπορεί κανείς να μιλάει για πανεπιστήμια». Έκτοτε κανείς δεν το είδε.

Ακόμη και τα μέτρα των δόχων παροχών προς τους φοιτητές, τα οποία λαμβάνονται, είναι μερικές φορές στραβά. Ηχεί ωραία ότι δώσαμε 1000 ευρώ το χρόνο, στους φτωχούς φοιτητές. Τι σημαίνει αυτό; Πρώτον, το κριτήριο που τέθηκε είναι να έχουν οικογενειακό εισόδημα κάτω από 30.000 ευρώ. Σας υπενθυμίζω -όπως ξέρει ο κύριος Υπουργός Οικονομικών- ότι το 92% των ελληνικών νοικοκυριών δηλώνουν εισόδημα κάτω από 30.000 ευρώ. Θα έπρεπε το μέτρο αυτό να είναι πιο στοχευμένο.

Επίσης τα 1000 ευρώ το χρόνο είναι σταγόνα στον ωκεανό. Σε μια ελληνική οικογένεια το να έχει ένα φοιτητή στο πανεπιστήμιο, της στοιχίζει κατά μέσο όρο 5.000 ευρώ το χρόνο. Αυτά είναι περισσότερα από τις 4000 ευρώ που ξοδεύει το κράτος για το φοιτητή. Καταθέτω άλλη μια τεκμηρίωση αυτών των αριθμών που σας ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ψαχαρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα τελειώσω με τις γραμμούλες οι οποίες εμφανίζονται στον προϋπολογισμό όλα αυτά τα χρόνια. Αντί να εξαφανίζονται, αυξάνονται. Υπάρχουν σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό 21 εκατομμύρια ευρώ για εισαγωγικές εξετάσεις. Προς Θεού! Αυτό θα έπρεπε να εκλείψει. Θα έπρεπε το κάθε πανεπιστήμιο να είναι πραγματικά αυτοτελές, να μπορεί να έχει τις δικές του εξετάσεις ή να διαλέγει πόσους και ποιους φοιτητές θα πάρει. Να, μια γραμμή που θα μπορούσε να φύγει από τον προϋπολογισμό και θα στοίχιζε πολύ λιγότερο στα πανεπιστήμια.

Προσπαθώ εδώ και χρόνια να βρω κάτι που να έκαναν το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας. Όσον αφορά το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, μια αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, την οποία δεν έχω δει ποτέ. Επίσης θα ήθελα να δω από τους πολλούς τίτλους ερευνών μια έρευνα από το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας η οποία θα μπορούσε να δημοσιευθεί σ' ένα έγκριτο περιοδικό του εξωτερικού.

Γι' αυτό το λόγο, κυρίες και κύριοι -θα μπορούσαμε να πούμε πολλά ακόμη- καταψήφισα τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Στεφανής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουν λεχθεί πολλά για τον Προϋπολογισμό. Άκουσα και για τη σημειολογία του προϋπολογισμού προηγούμενων. Εγώ κρίνω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός έχει και αναπτυξιακό, όπως ελέχθη, αλλά και κοινωνικό χαρακτήρα και αυτό διαπιστώνεται από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκε το θέμα της χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων που αναπτύσσει το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Υπάρχει μια σταθερή αύξηση των δαπανών στον τομέα της υγείας και πρόνοιας την τελευταία δεκαετία. Με βάση το εκατό, ας πούμε, το 1993 βλέπουμε ότι οι δαπάνες εκτινάσσονται το 2004 στο διακόσια πενήντα πέντε. Έχουμε μια αύξηση περίπου της τάξης του 8,5% των δαπανών φέτος για τον επόμενο χρόνο σε σχέση με τον περσινό, ένα ποσοστό το οποίο φυσικά δεν ενθουσιάζει τον οποιονδήποτε Υπουργό Υγείας. Παρά ταύτα για μας είναι αρκετό για να μπορούμε να συνεχίσουμε με την ίδια ζέση και τον ίδιο ζήλο να επιτελούμε το έργο το οποίο έχουμε πραγματοποιήσει μέχρι τώρα.

Δεν θα μπω στην επιμέρους κατανομή των πόρων. Θα περιοριστώ να πω ότι η φετινή συγκυρία με τους δημοσιονομικούς περιορισμούς είναι τέτοια που ενδεχομένως δεν μπορούσε να καλλιεργήσει και πάρα πολλές προσδοκίες. Αλλά δεν υπάρχουν μόνο στη χώρα μας αυτοί οι περιορισμοί. Είναι ένα γενικότερο φαινόμενο το οποίο απλώνεται σ' όλη την Ευρώπη και ενδεχομένως σ' όλο τον κόσμο, ειδικότερα δε στο χώρο της υγείας και πρόνοιας.

Οι λόγοι είναι προφανείς. Έχουν επανειλημμένα διατυπωθεί. Έχουμε ένα δημογραφικό πρόβλημα στην Ευρώπη, έχουμε

γήρανση του πληθυσμού, μείωση της παραγωγικής μερίδας του πληθυσμού, μείωση της γεννητικότητας, έχουμε αύξηση των δαπανών για νέες υψηλής στάθμης σύγχρονες τεχνολογίες, έχουμε κοινωνικές ανισότητες και αυξημένη ζήτηση, που άλλοτε μεν είναι γνήσια, άλλοτε δε είναι προκλητή και ειδικότερα σε μας έχει και σχέση με το δημογραφικό πρόβλημα των ιατρών.

Γι' αυτό η κρίση αυτή, η οποία μαστίζει όλα τα συστήματα υγείας στην Ευρώπη, έχει οδηγήσει σε μέτρα και περιορισμούς που ήταν πρωτόγνωροι για χώρες ιδιαίτερα που είχαν ένα μακρινό παρελθόν κοινωνικού κράτους και παροχής δωρεάν υγείας σ' όλο τον πληθυσμό, όπως η Δανία, η Σουηδία, η Γερμανία, η Ολλανδία και άλλες. Είναι χαρακτηριστικό ότι συμφώνησαν τώρα τελευταία τρεις χώρες; η Δανία, η Γερμανία και η Σουηδία, ότι εφόσον η αναμονή για χειρουργικές επεμβάσεις σε μία απ' αυτές τις χώρες υπερβαίνει αρκετές εβδομάδες ή και μήνες, τότε να αναζητείται αντίστοιχη υπηρεσία στην άλλη χώρα και, εφόσον σε καμία χώρα δεν είναι δυνατόν να υπάρχει ανταπόκριση, τότε να καταφεύγουν οι ασθενείς στις ιδιωτικές υπηρεσίες υγείας με δαπάνη του κράτους των ασφαλιστικών ταμείων. Είναι βέβαιο ότι κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η επιβάρυνση πέφτει κυρίως σ' εκείνον που ζητάει τις υπηρεσίες υγείας και έτσι έχουμε διαρκώς και μεγαλύτερες δαπάνες που επιβαρύνουν προοδευτικά τον ίδιο τον ασθενή ακόμη και σ' αυτές τις χώρες.

Τώρα ας έλθουμε στη δική μας χώρα. Αφήνω το διεθνές περιβάλλον και θα περιοριστώ στα δικά μας. Έχουμε ακούσει πολλά, γράφονται πολλά, λέγονται πολλά. Δεν υπάρχει τίποτε το θετικό ούτε στις τηλεοράσεις ούτε στις αγορεύσεις των κυρίων Βουλευτών της Αντιπολίτευσης όσον αφορά το σύστημα υγείας και την κατάσταση της υγείας και της πρόνοιας γενικά στη χώρα μας.

Εγώ θα περιοριστώ σε μερικούς αριθμούς που είναι, όμως, αρκετά εύγλωττοι, αν και βρίσκονται σε αναντιστοιχία με τη γενικότερη αντίληψη που υπάρχει για την κατάσταση της υγείας στη χώρα μας. Παραγνωρίζεται το γεγονός ότι στην τελευταία δεκαετία επί παραδείγματι, από το 1993 μέχρι σήμερα, οι κτιριακές υποδομές των νοσοκομείων έχουν αυξηθεί κατά 110%, μία πρωτόγνωρη αύξηση. Τα καινούργια νοσοκομεία μέχρι τώρα είναι είκοσι δύο, ενώ μέσα στο 2003 ολοκληρώνονται άλλα δέκα και βρίσκονται στη διαδικασία ολοκλήρωσης μέσα στον επόμενο χρόνο και μέχρι το 2006 άλλα είκοσι πέντε. Όπως ήδη γνωρίζετε, η κατανομή είναι τέτοια ώστε σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα να ευνοείται η περιφέρεια. Τουλάχιστον ως προς την κατανομή των υπηρεσιών υγείας, αυτό που λέγεται περί περιφερειακών ανισοτήτων ανάμεσα στο κέντρο και στην περιφέρεια εδώ δεν ισχύει. Ισχύει ακριβώς το αντίθετο.

Ξέρουμε επίσης ότι βρίσκονται σε αποπεράτωση ή στη διαδικασία ολοκλήρωσης έργα δημιουργίας νέων μονάδων, εξωραϊσμού όψεων και επισκευών σε δεκαοκτώ νοσοκομεία στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Στην Αθήνα, μεταξύ των άλλων, αναφέρω το Αττικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο και στη Θεσσαλονίκη το Νοσοκομείο Παπαγεωργίου. Και για τα δύο θα ήθελα να μιλήσω λίγο περισσότερο γιατί αναφέρονται πολλές φορές και αναφέρθηκαν κι εδώ στη Βουλή από τους αγορητές της Αντιπολίτευσης και χαρακτηρίστηκαν και τα δύο σαν γεφύρια της Άρτας, ιδιαίτερα από τον αγαπητό εν ιατρική συνάδελφο κ. Γιαννόπουλο. Θα ήθελα να σας κατατοπίσω στο θέμα αυτό.

Όπως ξέρετε οι αρχικές παραλαβές των χώρων του νοσοκομείου αυτού έγιναν τον πρώτο εξάμηνο του 2002. Τον Απρίλιο του 2003 εξαγγέλθηκε η απόφαση να γίνει το νοσοκομείο πανεπιστημιακό και η μετεγκατάσταση τμημάτων της Ιατρικής Σχολής Αθηνών. Από εκεί και πέρα ακολούθησε ένας μακρύς μαρathonιος διαπραγματεύσεων, διαδικασιών για μετατροπή ενός περιφερειακού γενικού νοσοκομείου σ' ένα πανεπιστημιακό νοσοκομείο που θα παρέχει τριτοβάθμια περίθαλψη, που θα παρέχει υψηλής στάθμης εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο.

Το εγχείρημα δεν ήταν απλό αν και για μερικούς το πράγμα ήταν πάρα πολύ απλό. Ήταν σαν να έχουμε μια μετοίκηση από

μια πολυκατοικία ή από ένα διαμέρισμα σ' ένα άλλο. Μπορώ να σας πω ότι σήμερα μέσα σ' αυτούς τους μήνες, στους επτά μήνες, έχουν πραγματοποιηθεί σημαντικά άλματα –τα χαρακτηρίζω σαν άλματα γιατί δεν νομίζω ότι υπάρχει κάτι προηγούμενο- και έχουμε φτάσει να νοσηλεύονται σήμερα στο νοσοκομείο αυτό εκατόν πενήντα και όχι πενήντα όπως ειπώθηκε, άρρωστοι, να είναι τέσσερα τα χειρουργικά τραπέζια, όχι ένα όπως ειπώθηκε χθες, να γίνονται χιλιάδες εξετάσεις εκατοντάδες χειρουργικές επεμβάσεις και να μην κλείνει το «μαγαζί» όπως ειπώθηκε στις δύο το μεσημέρι αλλά ακόμη και στις δύο τη νύχτα να βρίσκονται εκεί γιατροί, ακόμη και φοιτητές, διότι υπάρχουν και εκατοντάδες ήδη φοιτητές.

Θα κλείσω το σημείο αυτό τονίζοντας με έμφαση ότι η Αθήνα, η μοναδική πρωτεύουσα στον κόσμο που δεν έχει πανεπιστημιακό νοσοκομείο, τώρα αποκτά το πανεπιστημιακό της νοσοκομείο που λειτουργεί μάλιστα στις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Αθήνας, τις περιοχές με τη μεγαλύτερη νοσηρότητα, την πιο παραγνωρισμένη περιοχή. Μάλιστα αποκτά η πρωτεύουσα ένα νοσοκομείο που θα παρέχει την υψηλότερη δυνατή από πλευράς ποιότητας περίθαλψη, που θα εκπαιδεύει περίπου χίλιοι φοιτητές και εκατοντάδες ειδικευόμενους και θα είναι το βασικό φυτώριο από το οποίο θα αναδειχθούν τα νέα στελέχη στην κλινική ιατρική, στην εκπαιδευση και στην έρευνα.

Αυτό το νοσοκομείο αρκετοί το λοιδόρησαν, και άλλοι το ανήγαγαν ως πiónι πολιτικής και συντεχνιακής αντιπαράθεσης. Αυτό το νοσοκομείο είναι βέβαιο ότι θα εξελιχθεί στους επόμενους μήνες σε πόλο έλξης και αναφοράς ακόμη και για εκείνους που επιμένουν στη στείρα άρνηση και στην μεμψιμοιρία.

Τώρα στο άλλο γεφύρι της Άρτας, στο νοσοκομείο Παπαγεωργίου. Θα ήθελα να πληροφορήσω τους κυρίους Βουλευτές και ιδιαίτερα τους εκ Θεσσαλονίκης ότι μετά από πολλά χρόνια αναμονής, μετά από πολλά χρόνια παλινδρομήσεων, εξαγγελιών και καταγγελιών, επιτέλους μετά από επίμονες μακρές διαπραγματεύσεις ανάμεσα σε μας, το Υπουργείο, την ιατρική σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και της διοίκησης του νοσοκομείου Παπαγεωργίου, το νοσοκομείο αυτό με τις τριακόσια πενήντα κλίνες κενές που περίμεναν πολλά χρόνια, άρχισε ήδη να λειτουργεί. Ήδη βρίσκονται εκεί τέσσερις-πέντε ίσως πανεπιστημιακές κλινικές και σιγά σιγά, σταδιακά μέσα σ' ένα μήνα θα ολοκληρωθεί η λειτουργία του Παπαγεωργίου. Είναι το άλλο σχεδόν πανεπιστημιακό νοσοκομείο στο οποίο μάλιστα θα ενταχθεί η σύζευξη ανάμεσα σε πανεπιστήμιο και ΕΣΥ, μια σύζευξη την οποία θεωρώ πάρα πολύ σημαντική για να αποδείξει ότι το σύστημα υγείας είναι ενιαίο στην Ελλάδα και μπορεί να αλληλοτροφοδοτείται, να αλληλοεπιδρά και να αποδίδει έτσι περισσότερο. Θα είναι και αυτό ένα πρότυπο νοσηλευτικό ίδρυμα όπως και στην Αθήνα το Αττικό.

Αυτά ως προς τα νοσοκομεία. Θα αναρωτιόταν, όμως, κανείς τι γίνεται ως προς τον εξοπλισμό. Δυστυχώς δεν έχω το χρόνο να πω πώς έχουν τα πράγματα με τον εξοπλισμό. Εκείνο που θα έλεγα είναι ότι όλα τα καινούργια νοσοκομεία έχουν προμηθευτεί τον τελειότερο, τον πιο σύγχρονο εξοπλισμό. Και επειδή τα πράγματα κρίνονται πάντα συγκριτικά, θα ήθελα να δούμε πώς και με τι ρυθμούς εξελίχθηκε αυτός ο εμπλουτισμός των νοσοκομείων με το σύγχρονο τεχνολογικό εξοπλισμό.

Παίρνω σαν παράδειγμα –γιατί δεν μπορώ να τα πω όλα- το εξής. Το 1993 υπήρχαν δυο μαγνητικοί τομογράφοι. Σήμερα είναι δώδεκα οι μαγνητικοί τομογράφοι και μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2004 θα είναι δεκαοκτώ. Αυτό δείχνει ακριβώς μια αυξητική πορεία που δεν έχει προηγούμενο σε χώρες με αντίστοιχους φυσικά κοινωνικοοικονομικούς δείκτες.

Αναφέρθηκε και το PET -positive emission scanning- σαν όργανο, το οποίο δεν έχουμε και μάλιστα ειπώθηκε ότι δεν αφήνουμε και τις ιδιωτικές κλινικές να το πάρουν. Δεν εμπόδισε κανείς τις ιδιωτικές κλινικές να το πάρουν, μόνο που θα θέλαμε και το δημόσιο σύστημα αυτήν τη φορά να πάρει σχεδόν συγχρόνως όπως και ο ιδιωτικός τομέας, ένα τέτοιο υψηλής τεχνολογίας απεικονιστικό μηχάνημα.

Όμως εδώ πρέπει να πω ότι αυτή η διαφήμιση της νέας

τεχνολογίας που γίνεται ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα, έχει και τις πολλαπλές παρενέργειές της. Φέρνω σαν ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι εμείς εδώ έχουμε μηχανήματα -και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα- μέτρησης οστικής πυκνότητας, τα οποία είναι περίπου μερικές εκατοντάδες, ενώ στην Αγγλία αντιστοιχεί ένα μηχανήμα σε ενάμισι εκατομμύριο πληθυσμό. Πρόκειται, όπως αντιλαμβάνεστε, για μια αρνητική αξιοποίηση από πλευράς κοινωνικού συμφέροντος της υψηλής τεχνολογίας, κάτι που πρέπει να το λάβουμε υπόψη μας και να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί στη διαφήμιση αυτής της τεχνολογίας.

Τέλος, αν και δεν υπάρχει τέλος, απλώς θίγω αποσπασματικά ορισμένα θέματα. Πολύς θόρυβος έγινε για τις ΜΕΘ, για τις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Ωσάν να έγινε κατακλυσμός. Η εικόνα ήταν ότι στη χώρα αυτή οι άνθρωποι πεθαίνουν, διότι δεν υπάρχουν ΜΕΘ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Μέχρι ενός ορισμένου σημείου, κύριε Σπύρου, και θα σας πω τώρα, επειδή με προκαλείτε.

Σήμερα έχουμε περί τις πεντακόσιες πενήντα ΜΕΘ με προοπτική το πρώτο εξάμηνο του 2004 να έχουμε επτακόσιες. Όμως, εάν προσθέσουμε και τις άλλες ειδικές μονάδες -δηλαδή των εμφραγμάτων, των νεογνών, της καρδιοχειρουργικής κοκ- είναι περίπου χίλιες πεντακόσιες και στο πρώτο εξάμηνο του 2004 θα είναι χίλιες εξακόσιες πενήντα.

Θα με ρωτήσετε εάν είναι πολλές. Θα έλεγα πως όχι και θα έλεγα επίσης ότι χρειάζομαστε και άλλες. Σήμερα αυτές αντιστοιχούν περίπου στο 12% του συνολικού αριθμού των κλινών και θα έπρεπε να έχουμε τουλάχιστον 20% του συνόλου των κλινών. Όμως, πριν θρηνολογήσουμε, ας δούμε και τι έγινε και πώς εξελίχθηκαν τα μεγέθη. Δηλαδή πόσες κλίνες ΜΕΘ υπήρχαν και πόσες έχουμε σήμερα.

Στο τέλος του 1989 υπήρχαν εκατόν εξήντα επτά ΜΕΘ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κρεβάτια, κλίνες ΜΕΘ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Το λέμε για συντομία χρόνου. Εδώ μας πιέζει ο κύριος Πρόεδρος και πρέπει να συγκόπτουμε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Είναι πιεστικός ο κύριος Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Πρόεδρος δεν είναι αυστηρός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Υπήρχαν το 1989 εκατόν εξήντα επτά κλίνες ΜΕΘ και στο τέλος του 1993 -δηλαδή σε τριάμισι χρόνια- έγιναν εκατόν ογδόντα δύο. Δηλαδή προστέθηκαν, κύριε Σπύρου, δεκαπέντε κλίνες.

Το αναφέρω αυτό ειδικά για εκείνους που έχουν κάποιου βαθμού αναδρομική αμνησία τουλάχιστον ως προς το θέμα των ΜΕΘ.

Τώρα ως προς τις κλίνες ΜΕΘ στον ιδιωτικό τομέα που άκουσα να το προτείνει κάποιος συνάδελφός σας, νομίζω ότι περιτεύει. Οι έχοντες δεν έχουν ανάγκη τη δική μας συνδρομή. Μπορούν κάλλιστα να πάνε, εφόσον έχουν τα μέσα. Και επειδή η θρηνολογία είναι συνεχής, σχεδόν στερεότυπη και κουραστική, θα ήθελα να αναφέρω το παράδειγμα της Γαλλίας. Το ξέρουμε όλοι. Μέσα σε λιγότερο από μήνα πέθαναν περίπου δεκαπέντε χιλιάδες άνθρωποι και φυσικά ήταν ένα σοκ. Οι περισσότεροι πέθαναν μέσα στα νοσοκομεία. Και μετά το πρώτο σοκ, τι έγινε στη χώρα αυτή η οποία κατατάσσεται πρώτη στον κόσμο όσον αφορά την ποιότητα υπηρεσιών δημόσιας υγείας; Μετά το πρώτο σοκ άρχισε μια εποικοδομητική, δημιουργική συζήτηση ανάμεσα στην κυβέρνηση και την αντιπολίτευση για να δουν τι δεν πάει καλά και τι προτάσεις είχαν. Ήταν κριτικές παρατηρήσεις αλλά ήταν εποικοδομητικές για να δουν ποιες είναι εκείνες οι αδύναμες πτυχές του όλου συστήματος. Και φυσικά και η κυβέρνηση δεν έπεσε και ο Ματέ, ο καθηγητής που είναι Υπουργός Υγείας, είναι στη θέση του και προσπαθεί να διορθώσει ό,τι κατά κάποιο τρόπο νόμιζε ότι πήγε στραβά στο σύστημα.

Αυτό το θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό γιατί νομίζω ότι αποτελεί και τη βάση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τι να κάνω, κύριε Πρόεδρε; Εκείνο που μπορώ να πω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα σας δώσω το χρόνο που χρειάζεστε, κύριε Υπουργέ. Θα σας δώσω ένα, δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Τα δύο λεπτά πέρασαν ήδη, κύριε Πρόεδρε.

Λοιπόν, να πω για το θέμα των ναρκωτικών. Δεν θα πω πολλά. Παρά τη θρηνολογία, παρά τους αναθεματισμούς ένα είναι βέβαιο: Ότι έχουν γίνει πάρα πολλά πράγματα και γίνονται ακόμα περισσότερα. Θα περιοριστώ μόνο σ' ένα, στο δείκτη «θάνατοι». Το 2001 είχαμε τριακόσιους σαράντα. Έπεσαν το 2002 στους διακόσιους πενήντα εννιά και φέτος μέχρι σήμερα είναι μόνο εκατόν σαράντα. Είναι μια πτώση η οποία δεν έχει το αντίστοιχο της πουθενά. Πρέπει όμως να θυμηθούμε ότι, όταν πριν λίγα χρόνια είχε προστεθεί έστω κι ένας θάνατος, πριν ήταν τίτλος στις εφημερίδες. Τώρα υπάρχει αυτή η 100% πτώση μέσα σε δύο χρόνια και υπάρχει απόλυτη σιωπή, σαν να μη συμβαίνει τίποτα.

Για την ψυχική υγεία ξέρετε πόσο προσφιλή είναι ο χώρος για ευνόητους λόγους, αλλά ο χρόνος δυστυχώς είναι εχθρός μου στην προκειμένη περίπτωση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο χρόνος είναι εχθρός, όχι το Προεδρείο όμως. Το Προεδρείο σας αγαπά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Και ο χρόνος, γιατί υπάρχουν κι άλλα που δεν μας επιτρέπουν να κάνουμε σωστή -όση θα θέλαμε- αξιοποίηση των πόρων που μας διατίθενται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Έχουμε επίγνωση αυτής μας της αδυναμίας αλλά θα προσπαθήσουμε να το ξεπεράσουμε.

Όπως είδατε τα παρέλειψα όλα τ' άλλα, όπως τη σχέση του ιδιωτικού τομέα και γιατί ο ιδιωτικός λειτουργεί έτσι και γιατί ο δημόσιος τομέας αλλιώς. Θα μπορούσαμε εδώ να πούμε πολλά αλλά τα παραλείπω.

Θα ήθελα μόνο να καταλήξω -και θα μου επιτρέψει ο κύριος Πρόεδρος- λέγοντας τα ακόλουθα. Έχω επανειλημμένα διατυπώσει την άποψη ότι όσα μέτρα ή νομοθετήματα παίρνονται ή προτείνονται που έχουν σχέση με τη ζωή δεν αποτελούν λατρευτικό αντικείμενο. Δεν είναι αναλλοίωτα, δεν είναι αμετακίνητα και δεν είναι από αυτά που δεν υπόκεινται σε μεταβολές. Το ΕΣΥ δεν στήθηκε για να το προσκυνούμε ως λατρευτικό αντικείμενο αλλά για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των πολιτών. Συνεπώς μέσα σ' ένα βασικό αξιακό πλαίσιο με σαφή ιδεολογικό προσανατολισμό δικαιολογείται να έχει -και πρέπει να έχει- τη δυνατότητα να μεταβάλλεται, να προσαρμόζεται στη δυναμική των νέων συνθηκών ζωής, αυτών των συνθηκών που διαμορφώνουν οι νέοι όροι κοινωνικής διαβίωσης και του μεταβαλλόμενου συνεχώς οικονομικού και τεχνολογικού περιβάλλοντος.

Στα είκοσι χρόνια που πέρασαν από την ίδρυση του ΕΣΥ έχουν αλλάξει πολλά στον κόσμο και χρειάζεται και αυτό αλλαγές. Όμως χρειάζεται αλλαγές που δεν το μεταμορφώνουν, δεν ακυρώνουν και δεν υποκαθιστούν τις βασικές του αξίες, δεν αναστρέφουν την πορεία του, ούτε το εκτρέπουν από τους βασικούς του στόχους.

Ποιοι είναι οι στόχοι αυτοί; Οι στόχοι είναι η καθολικότητα και η ισότητα στην πρόσβαση των υπηρεσιών -είμαστε πρώτοι στον κόσμο σ' ό,τι αφορά στην πρόσβαση, κανένας δεν απορρίπτεται φτωχός ή πλούσιος, μαύρος ή λευκός- η αναβάθμιση της ποιότητας των παροχών σ' όλους και η αποτελεσματική και ισότιμη ικανοποίηση των αναγκών του κάθε μέλους της κοινωνίας χωρίς διακρίσεις.

Αυτούς τους στόχους θα εξακολουθεί να τους υπηρετεί το ΕΣΥ επεκτεινόμενο και βελτιούμενο, προσαρμόζοντας τις επιμέρους λειτουργίες στις επιταγές των εξελίξεων στο εγχώριο και διεθνές κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον, εξασφαλίζοντας έτσι και αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα. Τονίζω τη λέξη «αποδοτικότητα», να λάβουμε υπόψη μας αυτό το πηλίκο

του κόστους-οφέλους, προκειμένου να είμαστε αποτελεσματικοί και επιβιωτικοί ως σύστημα.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ρωτήσω το εξής: Ποιος άλλος φορέας θα μπορούσε να επιτύχει πιο αποτελεσματικά, πιο αποδοτικά αυτούς τους στόχους του ΕΣΥ εκτός από το ΠΑΣΟΚ; Το ΠΑΣΟΚ ενέπνευσε αυτό το σύστημα, το στήριξε, ταυτίστηκε ιδεολογικά και πολιτικά μαζί του. Θα μπορούσαν άραγε να το κάνουν αυτό καλύτερα εκείνοι που συστημικά και λίγο στερεότυπα –ισοπεδωτικά θα έλεγα- μηδενίζουν τις κατακτήσεις του και το έχουν ήδη κηρύξει νεκρό; Άκουσα ότι είναι ήδη νεκρό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ο Προϋπολογισμός του 2004 που συζητάμε σήμερα, δεν είναι αυτός που θα έκανε τον οποιονδήποτε Υπουργό Υγείας –κι εμένα φυσικά- να κατέχεται από ενθουσιασμό, να αισθάνεται ευτυχής, γιατί του εγγυάται την εκπλήρωση των υψηλών στόχων που έχουμε βάλει στο χώρο της υγείας.

Όμως αυτός ο Προϋπολογισμός είναι εκείνος που εγγυάται μία θετική συνέχεια, μία αυξημένη πρόοδο για πρωτοβουλίες, για νέες θεσμικές ρυθμίσεις που θα περιορίσουν τις όποιες αδυναμίες και ελλείψεις και τέλος που θα υποχρεώνει εμάς όλους που έχουμε την ευθύνη κατά κάποιον τρόπο –ελπίζω να εξακολουθούμε να την έχουμε- να αναπτύξουμε όλους εκείνους τους μηχανισμούς που θα μεγιστοποιήσουν ποσοτικά και ποιοτικά την παροχή υπηρεσιών και θα ελαχιστοποιήσουν όσο γίνεται το κόστος αυτών των υπηρεσιών.

Εξάλλου όπως είπε ο Πρωθυπουργός πριν από λίγες μέρες, για την ακρίβεια προχθές, είναι ένας Προϋπολογισμός ορόσημο, δηλαδή περνάμε από τη φάση της οικονομικής και νομισματικής σταθερότητας, στην αξιοποίηση αυτών των πόρων που έχουμε πλέον από τους αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης, για να διατεθούν αυτοί στη βελτίωση και την επέκταση του κοινωνικού κράτους.

Εμείς και με λιγότερους πόρους έχουμε πετύχει ως τώρα πολλά που άλλα φαίνονται και άλλα είναι αφανή. Άλλωστε υπάρχει και σχετικός χαρακτηρισμός, αν διαβάσετε τις εφημερίδες. Υπάρχουν, όμως, παρά ταύτα τα πολλά.

Με περισσότερους πόρους το ερχόμενο έτος ελπίζουμε ότι θα επιτύχουμε πολύ περισσότερα και θα φροντίσουμε μάλιστα αυτά τα περισσότερα να τα βιώσουν και όσοι σήμερα στέκονται πεισματικά στην άρνηση και στην αμφισβήτηση. Ίσως έτσι δημιουργηθούν οι όροι για να υπάρχει πράγματι ένας δημιουργικός διάλογος που θα στηρίζεται στη βάση –και είναι η τελευταία μου φράση, κύριε Πρόεδρε- μιας ελάχιστης δυνατής και αναγκαίας συναίνεσης σε τομείς τόσο ευαίσθητους και τόσο καίριους για το κοινωνικό σύνολο όπως είναι η υγεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας χαρίστηκε το Προεδρείο για να σας έχει, όταν θα αρρωστήσει, στο νοσοκομείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας Πρόνοιας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό διακόπτουμε τη συνεδρίαση για τις 18.00', όπου θα συνεχίσουμε τη συζήτηση για την κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2004 με πρώτο ομιλητή τον κ. Κουρουμπλή.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών ο κ. Γιαννίτσης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας ο ελληνικός λαός βομβαρδίζεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση με αποφθεγματικές, απαξιώτικές και συνειδητά παραπλανητικές τοποθετήσεις, τα

κύρια μηνύματα των οποίων είναι: Η οικονομία και η κοινωνία μας βρίσκονται σε μία κατάσταση τραγική. Η Ελλάδα βρίσκεται πίσω από κάθε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πίσω ακόμη από τριτοκοσμικές χώρες.

Η Νέα Δημοκρατία χρησιμοποιεί με ιδιαίτερη σαδιστική αυτοϊκανοποίηση τον όρο «πάτος». Λέει ότι είμαστε στον πάτο παντού, ότι η πολιτική των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη μας πάει όλο και πιο πίσω σε κάθε τομέα της πολιτικής, ότι τα ταμεία είναι άδεια, ενώ η χώρα βυθίζεται συνεχώς στην αναποτελεσματικότητα και στη διαφθορά.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας δεν δίστασε να πει σε ομιλία του στο Περιστέρι τον περασμένο Νοέμβριο ότι ο τόπος μπήκε σε περίοδο παρακμής. Η Ελλάδα της ΟΝΕ, της Ευρωπαϊκής Προεδρίας, της ανάπτυξης και της κυπριακής ένταξης είναι για τη Νέα Δημοκρατία η Ελλάδα της παρακμής.

Επίσης κάθε χρόνο η Νέα Δημοκρατία και η Αντιπολίτευση λένε στον ελληνικό λαό ότι ο προϋπολογισμός είναι αντιαναπτυξιακός, αντικοινωνικός και πλασματικός.

Δεν υπήρξε μια χρονιά που αυτό να μην αποτέλεσε τη βασική θέση τους στη συζήτηση αυτή. Όμως σ' αλήθεια θέλει πολύ ηρωισμό για να εξηγήσει η Αντιπολίτευση πώς ένας αντιαναπτυξιακός προϋπολογισμός και μια αντιαναπτυξιακή πολιτική καταφέρνουν να οδηγήσουν την Ελλάδα στις κορυφαίες θέσεις της ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα τρία τελευταία χρόνια, στη δεύτερη ή στην πρώτη θέση.

Θέλει επίσης πολύ ηρωισμό να εξηγήσει η Αντιπολίτευση πώς ένας συστηματικά αντικοινωνικός προϋπολογισμός και μια τέτοια πολιτική κατάφεραν να δώσουν τέτοιο άλμα στην Ελλάδα ώστε να είναι η πρώτη στη βελτίωση του κοινωνικού κράτους στην Ευρώπη και η θέση της να ξεπερνά πλέον το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σ' ό,τι αφορά τις κοινωνικές δαπάνες στο ΑΕΠ της χώρας.

Τέλος η Αντιπολίτευση προσπαθεί να πείσει την κοινή γνώμη ότι επειδή άλλαξαν για όλες τις χώρες οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το πώς υπολογίζονται οι δημόσιες δαπάνες και αυτό οδήγησε σε μια περιορισμένη αναπροσαρμογή του ελλείμματος για δύο χρονιές, ήρθε η αποκάλυψη της πλασματικότητας.

Το απλό ερώτημα για κάθε σκεπτόμενο πολίτη είναι πώς αυτή η χώρα με το άθροισμα όλης αυτής της απίστευτης δεκαετούς καταστροφολογίας δεν βρίσκεται σε μια από τις τελευταίες θέσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, πώς οι Έλληνες πολίτες επιβιώνουν με τέτοια μιζέρια, πώς οι Ευρωπαίοι εταίροι δέχονται ακόμη την Ελλάδα στους κόλπους τους και μάλιστα τη δέχονται και στην ΟΝΕ. Αν έστω ευσταθούσε και ένα κλάσμα των όσων κάθε χρόνο με πολύ συγκινητικό τρόπο περιλαμβάνονται στα μοιρολόγια της Νέας Δημοκρατίας, σήμερα θα έπρεπε όλοι οι Έλληνες να ζουν σε σπηλιές. Η απάντηση είναι απλή βέβαια. Η Νέα Δημοκρατία πολύ απλά λέει ψέματα και το μόνο που κάνει, είναι να μουντζουρώνει την τεράστια προσπάθεια και την τεράστια επένδυση που ολόκληρος ο ελληνικός λαός με βαθιά συνειδητή έκανε για το μέλλον του όλα αυτά τα χρόνια, ώστε να πάρει η χώρα τη θέση που της αξίζει στην Ευρώπη, στον κόσμο και να τη βελτιώνει δυναμικά.

Πολύ απλά η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι ο μουντζούρης της ελληνικής κοινωνίας. Αυτά βλέπει, με αυτά επιχαιρείται και με τέτοια εικόνα της Ελλάδας διεκδικεί την εξουσία και την εμπιστοσύνη της κοινωνίας μας.

Ποια είναι η αξιοπιστία της Αντιπολίτευσης όταν υποστηρίζει ότι η Κυβέρνηση της χώρας βρίσκεται στο έσχατο επίπεδο της εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας και όταν η ευρωπαϊκή δημοσκοπήση του ευρωβαρομέτρου που δεν διευθύνεται από πολιτικά στελέχη της, ώστε να πάσχει από αναξιπιστία, δείχνει στις 10 Δεκεμβρίου ότι οι Έλληνες πολίτες που έχουν εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση τους με 47% φέρνουν την Ελλάδα Τρίτη, στην καλύτερη θέση μεταξύ των χωρών της Ένωσης, μπροστά από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιρλανδία, τη Βρετανία και πολλές άλλες χώρες;

Η Ελλάδα παρά το μοιρολόγημα βρίσκεται σήμερα στην εικοστή τέταρτη θέση διεθνώς στον κόσμο από πλευράς ανάπτυ-

ξης, κοινωνικής προστασίας, δημοκρατικών θεσμών και διακυβέρνησης. Βρίσκεται, δηλαδή, στο ανώτατο 13% του παγκόσμιου πληθυσμού και αυτό είναι μια τεράστια κατάκτηση όλου του ελληνικού λαού, όλων μας. Πλην Λακεδαιμονίων βεβαίως. Είναι γνωστή ατάκα. Ότι, δηλαδή, το αφελές συμπέρασμα που εμείς συνάδουμε, είναι ότι όλα είναι ρόδινα, ειδυλλιακά και δεν υπάρχει εικόνα της πραγματικότητας. Όχι. Υπάρχει μια Ελλάδα που μοχθεί, μια Ελλάδα που παλεύει τα προβλήματά της, μια δημιουργική Ελλάδα που προσπαθεί να αντιμετωπίζει σοβαρότατα προβλήματα, που χρόνο με το χρόνο ξεπερνά δυσκολίες, δίνει μάχες και κερδίζει συνεχώς πόντους στον αγώνα που όλες οι χώρες δίνουν. Και υπάρχει μια κυβέρνηση που δούλεψε όλα αυτά τα χρόνια για να δημιουργήσει αυτοπεποίθηση, να ανταποκριθεί στις προσδοκίες όλων των Ελλήνων. Αυτή η Ελλάδα κατανοεί την πραγματικότητα αλλά αρνείται το μουντζούρωμα, διψά για τη γλώσσα της αλήθειας ευχάριστης ή δυσάρεστης και χαμογελά ή θλίβεται όταν καταλαβαίνει ότι της πουλούν υπερβολές και ψέματα από όποιον και αν προέρχονται αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση για την οικονομία, στις ομιλίες, στην τωρινή συζήτηση, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και τα στελέχη της αρέσκονται να επικεντρώνουν την απαξιωτική κριτική τους σε ορισμένα ακόμα ζητήματα στα οποία θα αναφερθώ. Αλλά επίσης θα αναφερθώ στην απάντηση που έδωσαν πρόσφατα οι ίδιοι οι πολίτες στα ίδια ζητήματα και μάλιστα σε μια έρευνα της εφημερίδας «Τύπος της Κυριακής», δηλαδή ένα καθαρά φιλικό έντυπο προς τη Νέα Δημοκρατία. Υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία ότι το έργο και τα επιτεύγματα του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης είναι αναξιόπιστα και διέψευσαν τις προσδοκίες του λαού. Η απάντηση των πολιτών: Το 4,2% όσων ερωτήθηκαν δηλώνουν ότι θα καταψήφισαν το ΠΑΣΟΚ γιατί διαψεύστηκαν οι προσδοκίες τους. Και είμαι σύγχορος βέβαια ότι οι μισοί περίπου από το 4,2% είναι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή δυνάμεις της Αντιπολίτευσης που δεν αρνούνται τέτοια προπαγανδιστική επιχειρηματολογία.

Άλλο σημείο είναι ότι η Κυβέρνηση απέτυχε στην ανεργία. Η απάντηση των πολιτών: Θα καταψήφισαν το ΠΑΣΟΚ 1,4% λόγω αδυναμίας αποτελεσματικής αντιμετώπισης της ανεργίας.

Τρίτο σημείο είναι ότι η Κυβέρνηση απέτυχε στα καθημερινά θέματα των πολιτών. Η απάντηση: Το 1,7% των πολιτών θα καταψήφισαν το ΠΑΣΟΚ γιατί δεν βοήθησε τους πολίτες για το ότι ο Πρωθυπουργός είναι αρχιερέας μιας κυβέρνησης της διαφθοράς, ότι η διαφθορά στην Ελλάδα είναι σε χειρότερη μοίρα απ' ότι σε χώρες όπως η Ναμίμπια, η Μποτσουάνα, η Κόστα Ρίκα, άλλες χώρες όπου η διαφθορά ανθεί, ακόμα και χώρες που αναφέρονται σε επίσημες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεν θέλω να αναφέρω ονόματα. Η απάντηση των πολιτών: Μόνο το 1,6% των ερωτηθέντων θα καταψήφισε το ΠΑΣΟΚ λόγω διαφθοράς.

Κυρίες και κύριοι, αρκετά με τις δημοσκοπήσεις, τις αναφορές σε ξένες εκθέσεις και τις διαπιστώσεις. Φθάσαμε στο εξευτελιστικό επίπεδο η συζήτηση για κορυφαία θέματα, για τα προβλήματα και τα οράματα για την Ελλάδα των επόμενων ετών, να πολτοποιείται στις αδιαφανείς και ρηχές πρακτικές των δημοσκοπήσεων. Είμαστε μία κοινωνία που αντικατέστησε την πολιτική και κοινωνική ανάλυση, την κριτική σκέψη με γνώμες.

Η εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στο φύλλο της στις 7 Σεπτεμβρίου έχει μία πολύ ενδιαφέρουσα διεθνή ανάλυση με τίτλο: «Η σαγήνη της βλακείας και για ποιους λόγους η βλακεία είναι μηχανή που κινεί την κοινωνία μας». Θα συνιστούσα σε όλους να την αναζητήσουν.

Προσωπικά επενδύω όλες μου τις δυνάμεις στο να αντισταθώ σε τέτοιες πραγματικότητες και πιστεύω ότι ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο θα ήταν πολύ σημαντικό για λόγους σεβασμού προς τον Έλληνα πολίτη να γίνει μία συλλογική προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι, ναι, τα προβλήματα του τόπου είναι πολλά. Άλλα απαντήθηκαν, άλλα παλεύονται, νέα γεννιώνται. Τι δεν πετύχαμε; Πολλά. Το ερώτημα είναι τι μπορούσαμε να πετύχουμε και δεν πετύχαμε για λόγους που οφείλονται σε δικές

μας αδυναμίες, τι μπορούσαμε να πετύχουμε ακόμα περισσότερο μαζί με όλα όσα δημιουργήσαμε. Έχουμε σήμερα ένα συνολικό αποτέλεσμα πολιτικής τεσσάρων, οκτώ, δέκα ετών. Δεν αμφιβάλλω ότι υπάρχουν πεδία κριτικής, πάντα υπάρχουν, αλλά ακόμα και στα πιο προσωπικά σχέδια του καθενός πολύ συχνά υπάρχει κάποια απόκλιση μεταξύ επιθυμίας και πραγματικότητας. Αυτό που έχει σημασία, είναι να πηγαίνει κανείς μπροστά και να πηγαίνει καλά.

Στο εσωτερικό αναμφισβήτητο πρέπει να μειώσουμε ακόμα περισσότερο την ανεργία και τις ανισότητες δείχνοντας ότι τις έννοιες της αλληλεγγύης και της συνοχής δεν τις διεκδικούμε μόνο από τους ευρωπαϊούς εταίρους μας αλλά τις πιστεύουμε και τις σεβόμαστε και στο εσωτερικό της κοινωνίας μας.

Όλα αυτά τα χρόνια, ακόμα και στην πιο δύσκολη περίοδο, η Κυβέρνηση πήρε πάρα πολλά μέτρα για να ανακουφίσει τον κόσμο των υποβαθμισμένων περιοχών, των φτωχών συνοικιών, της ανεργίας, των χαμηλόμισθων εργαζομένων, των αγροτών, των συνταξιούχων. Στάθηκε στο πλευρό τους. Μπορεί κάποιοι να ισχυριστούν –και βεβαίως ισχύει– ότι οι ανάγκες δεν λύθηκαν όσο θα ήθελαν, ότι θα έπρεπε να μη γίνουν κάποια άλλα πράγματα, ώστε να επιτευχθούν καλύτερα κάποιοι διαφορετικοί στόχοι. Αυτό είναι μία σεβαστή κριτική.

Η Νέα Δημοκρατία αναφέρεται βεβαίως συνεχώς και με ιδιαίτερο στόμφο σ' αυτά τα προβλήματα, δεν έχει αναφέρει, όμως, ούτε ένα συγκεκριμένο μέτρο που θα κάνει ως κυβέρνηση για τον κόσμο αυτό. Οι συγκινητικές αναφορές είναι ωραίες για να χαϊδεύουν τα αφτιά όσων προσδοκούν να δουν το κοινωνικό κράτος της Ελλάδας να έχει όλο και πιο ισχυρή παρουσία. Ας καταδεχτεί, λοιπόν, η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιτέλους τέσσερις μήνες πριν τις εκλογές να ενημερώσει τον απλό κόσμο για τα πέντε πιο σημαντικά μέτρα που θα πάρει για κάθε ένα από τα πεδία πολιτικής που αφορούν την ανισότητα, τη φτώχεια, την ανεργία και την αγορά εργασίας. Ας προσέξει μόνο να σκεφθεί κάτι ουσιαστικά διαφορετικό από αυτά που υλοποιούνται ήδη ή που η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί να κάνει με τη Χάρτα Σύγκλισης.

Επειδή όπως πολύ σωστά είπε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, η κοινωνική πολιτική δεν είναι φιλοδώρημα για να κερδίσει κανείς ψήφους ούτε δόλωμα για την προεκλογική περίοδο, ας πει στον ελληνικό λαό τι θα προσφέρει ένα κόμμα που έχει εξαιρετικά βεβαρημένο παρελθόν στον τομέα αυτό. Ένα κόμμα για το οποίο οι μήνες δεν θολώνουν επειδή ο Αρχηγός του συχνάζει σε εκδηλώσεις κορυφαίων προσωπικοτήτων της κομμουνιστικής αριστεράς οι οποίοι σηματοδοτούν αξίες και ιδεολογίες που όμως χωρίζονται με άβυσσο από αυτές της συντηρητικής ή φιλελεύθερης Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μαζί με τα ακραία πολιτικά στοιχεία προς τα οποία γλυκοκοιτάζει. Αυτήν την ειδυλλιακή εικόνα της παρθένας με το Σατανά, μόνο στα τραγούδια του Σαββόπουλου τη βρίσκει κανείς και αυτό ως παραμορφωτική εικόνα.

Θα έλθω σε δύο άλλα θέματα που αγαπάει πολύ η Αντιπολίτευση: Τι κάναμε για τον πολίτη, τι έγινε με την ανάπτυξη.

Για το πρώτο θα θυμίσω ενδεικτικά και μόνο –γιατί είναι ατελείωτα– τα εξής: Η μείωση της θητείας στους δώδεκα μήνες σημαίνει για τους στρατευμένους και τις οικογένειές τους ένα όφελος 1,8 εκατομμυρίων ημερών κάθε χρόνο.

Οι οδικοί άξονες που έγιναν στην Εγνατία (Αθήνα-Θεσσαλονίκη), στην Αττική και σε κάθε άλλη περιφέρεια του νομού, σημαίνουν εξοικονόμηση εκατομμυρίων ωρών για τους πολίτες, τους εργαζόμενους, μία σημαντική βελτίωση της ανταγωνιστικότητας για τα αγροτικά και τα βιομηχανικά προϊόντα και για τον τουρισμό και μία τεράστια αλλαγή στους όρους της τουριστικής ανάπτυξης.

Η γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου, το αεροδρόμιο των Σπάτων που αφορά όλη την Ελλάδα, τα άλλα αεροδρόμια της χώρας, το Μετρό για τα τέσσερα εκατομμύρια πολιτών της Αθήνας, τα δεκατέσσερα νέα νοσοκομεία, οι αγροτικές επενδύσεις, τα περιβαλλοντικά έργα, τα ολυμπιακά έργα υποδομής και πολιτισμού, αλλάζουν τη μορφή της Ελλάδας και βελτιώνουν την καθημερινότητά.

Ο βαθμιαίος εκσυγχρονισμός του ΙΚΑ που βελτίωσε σημαντικά την κατάσταση για όλους στην Ελλάδα, σίγουρα δεν την έκανε τέλεια.

Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, οι υποστηρικτικές πολιτικές του ΟΑΕΔ για τους άνεργους, τα διάφορα κοινωνικά προγράμματα για ηλικιωμένους, για τα άτομα με αναπηρία, για μειονεκτικά τμήματα της κοινωνίας, είναι επίσης παραδείγματα μιας πολιτικής που συστηματικά συνέδεσε την οικονομία με την κοινωνία, με τον απλό κόσμο, με όσους έχουν ανάγκη και που ούτε μία στιγμή, ακόμα και στις πιο μεγάλες δυσκολίες, δεν είπαν ότι η κατάσταση είναι τραγική, ότι η οικονομία είναι άρρωστη και ότι «θα σας σκεφθούμε αργότερα, όταν κάποτε τα πράγματα βελτιωθούν».

Έρχομαι τώρα στην ανάπτυξη. Πλανάται στο πολιτικό στερέωμα της Αντιπολίτευσης η φιλάρεσκη εντύπωση ότι οι πολιτικοί καθορίζουν και ενίοτε διατάζουν την ανάπτυξη κατά βούληση, ότι όλα είναι εφικτά. Αυτός είναι άλλος ένας μύθος.

Η ανάπτυξη είναι το σύνθετο αποτέλεσμα του συνδυασμού της πολιτικής με την ικανότητα και την προσπάθεια του παραγωγικού δυναμικού της χώρας. Ενώ για την κυβερνητική πολιτική εξαντλείται όλη η ενέργεια των εμπειρών αναλυτών, για τους βασικούς πρωταγωνιστές της ανάπτυξης και για τα προβλήματα που έχουν, ελάχιστα ακούγονται.

Αν έχουμε προβλήματα ανταγωνιστικότητας, ανεργίας και παραοικονομίας, το μόνο για το οποίο αξίζει να μιλάμε είναι το κράτος και η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση πέτυχε τους υψηλότερους ρυθμούς μεγέθυνσης του εισοδήματος, των μισθών, των συντάξεων, των επενδύσεων και των κοινωνικών δαπανών σε σχέση με την Ευρώπη και με το παρελθόν της Ελλάδας. Πέτυχε να εκμηδενίσει τον κίνδυνο της υποτίμησης που κυνηγούσε ως εφιάλτης τους Έλληνες για δεκαετίες.

Όμως η ανάπτυξη είναι έργο του επιχειρηματικού τομέα και των παραγωγικών δυνάμεων κάθε μορφής. Πρέπει να αναρωτηθούμε κι εδώ τι γίνεται.

Παρά τα τεράστια κίνητρα που έχουν δοθεί, παρά τη σοβαρή μείωση της φορολογίας, παρά την κατάργηση σχεδόν της φορολογίας στη μεταβίβαση επιχειρήσεων, παρά τα κίνητρα για την απασχόληση άνεργων πολιτών μεγαλύτερης ηλικίας, παρά τα κίνητρα για την πρόσληψη νέων εργαζομένων, παρά τα ιστορικά χαμηλά επιτόκια και παρά τη μείωση της τιμής του πετρελαίου, πρέπει να καταλάβουμε γιατί ο πληθωρισμός δε μειώθηκε όσο θα μπορούσε, γιατί η ανεργία δε μειώνεται όσο θα περίμενε κανείς, γιατί η τεχνολογική βάση της οικονομίας είναι μακριά απ' αυτήν της κεντρικής Ευρώπης. Ενδεικτικά τα λέω όλα αυτά.

Αν θέλουμε να μιλήσουμε για ισχυρότερη ανάπτυξη, πρέπει όλοι να δεσμευθούν για το τι ιδιαίτερη προσπάθεια θα κάνουν και όχι όλοι να απαιτούν από την Κυβέρνηση όλο και κάτι περισσότερο, χωρίς να εξασφαλίζουν ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Βέβαια ένα τμήμα των παραγωγικών εκπροσώπων βρήκε τη λύση, ως αν είχαν επιδόσεις που φέρνουν την Ελλάδα στην πρωτοπορία της παραγωγής και εστίασαν το πρόβλημα στο να μην εξαντλήσει η Κυβέρνηση την περίοδο που προβλέπει το Σύνταγμα για τις εκλογές και να τις κάνει πρόωρα. Όπως λέει ο λαός: «Σία και αράξαμε».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα της ανάπτυξης, της εργασίας, της παραγωγής, του αγροτικού χώρου, των μικρομεσαίων, των κάθε μορφής επιχειρήσεων, δεν θα τα λύσουμε έτσι. Θα τα λύσουμε αναγνωρίζοντας ότι πολλές αδυναμίες μας είναι μία πραγματικότητα που θα αλλάξουμε μόνο με υπευθυνότητα, νηφαλιότητα, αποφασιστικότητα, επαγγελματισμό και βούληση να επενδύσουμε στο αύριο.

Η πιο υγιής και σοβαρή παραδοχή που έχουμε να κάνουμε, είναι να δούμε ποια είναι τα όριά μας, ποιες είναι οι αδυναμίες μας, ποια είναι τα ισχυρά μας σημεία, να ξέρουμε τα όρια και τις μορφές στήριξης που χρειάζεται να κάνει το κράτος και τα οφέλη της κοινωνίας που πληρώνει αυτά που δίνει το κράτος, να ξέρουμε ότι με τις δυνάμεις που έχουμε θα υπάρξουν επιτυχίες, θα υπάρξουν και αποτυχίες. Το ζητούμενο δεν είναι ένα «πινγκ-πονγκ» πολιτικής ρητορικής, πολιτικών καταγγελιών και

φθηνής ειρωνείας για να μας «παίζουν» τα κανάλια και οι εφημερίδες, αλλά μία πραγματική εκτίμηση των προτεραιοτήτων, της συνεργασίας και των δράσεων που ο καθένας σ' αυτήν την κοινωνία θα χρεωθεί ν' αναλάβει.

Κλείνοντας το θέμα της ανάπτυξης θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας και σε μια αγαπημένη αναφορά της δεξιάς και της αριστερής οικολογικής αντιπολίτευσης. Αφορά στο παράδειγμα της Ιρλανδίας και τη σύγκριση με την Ελλάδα. Κατ' αρχήν θα ήθελα να σημειώσω ότι ήδη αυτή η αναφορά στους αναπτυξιακούς ρυθμούς έχει σχεδόν εκμηδενιστεί δεδομένου ότι η ανάπτυξη στην Ελλάδα όλο και ισχυροποιείται και στην Ιρλανδία υποχωρεί. Όμως το ενδιαφέρον είναι αλλού. Είναι ότι η Ιρλανδία για να πετύχει αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης, μείωσε τις κοινωνικές δαπάνες από το 19,6% του ΑΕΠ στο 14%, ενώ η Ελλάδα τις αύξησε από το 21,6% στο 27% περίπου.

Μήπως αυτό είναι ο κρυφός οδηγός που τόσο έλξη ασκεί στη Νέα Δημοκρατία και σε κάθε σχεδόν συζήτηση το αναφέρει ως παράδειγμα; Μήπως αυτό προτείνει ο κ. Καραμανλής προσβλέποντας στους ψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης και συμπληρώνει ο κ. Μητσotάκης προσβλέποντας στο σφιγμένο του ζωνariού; Το θέμα είναι κορυφαίο, αφορά όλη την επόμενη τετραετία και δεν μπορεί να παραμείνει στο μισοσκόταδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε στιγμές απολογισμού και προγραμματισμού είναι ανάγκη να σκεφθούμε εμείς οι ίδιοι τι έγινε και πως έγινε τα τελευταία χρόνια, σε τι χρόνους έγινε με τι δυνάμεις έγινε, πως είναι σήμερα η κατάσταση όλων των οικογενειών σε σύγκριση με λίγα χρόνια πριν, πως ήταν παλιά και πως είναι σήμερα η Ελλάδα, που πάμε, τι διεθνές πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον αντιμετωπίζουμε και ποιος μπορεί να εξασφαλίσει περισσότερο το συνολικό αποτέλεσμα της πολιτικής διαδικασίας. Ένα αποτέλεσμα για τον καθένα, για την προσωπική του ζωή και ένα αποτέλεσμα για την Ελλάδα που θα αφορά όλους μας, τα παιδιά μας και την κοινωνία που ζούμε όλοι μαζί.

Το πρόβλημα στο οποίο έχουμε να απαντήσουμε, είναι ποιους στόχους βάζουμε για την Ελλάδα σ' αυτήν τη δεκαετία μέσα σ' ένα διεθνές περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα, από όλο και μεγαλύτερες εντάσεις και συγκρούσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, από μεγαλύτερο φόβο, τρομοκρατία, διχαστικές γραμμές και δεν εννοώ διχαστικές γραμμές στο εσωτερικό αλλά σε διεθνές επίπεδο.

Πιστεύω ότι εμείς πρέπει να μείνουμε αταλάντευτοι στους εξής στόχους: Να δημιουργήσουμε ισχυρότερη ανάπτυξη και ποιότητα ζωής. Να ισχυροποιήσουμε την αίσθηση εμπιστοσύνης, αυτοπεποίθησης και ισορροπίας στην ελληνική κοινωνία. Μέσα σε συνθήκες ανάπτυξης να ενισχύσουμε την περιφερειακή ανάπτυξη και τη μείωση των ανισοτήτων μεταξύ περιφερειών όπου υπάρχουν αλλά ακόμα και στο εσωτερικό των περιφερειών και των νομών. Να δούμε πως θα τα βγάλουμε πέρα στο διεθνή αγροτικό ανταγωνισμό. Να μπορέσουμε να κάνουμε τις επιχειρήσεις για τους βιομηχάνους, τους εμπόρους, τους επαγγελματίες, τους κατασκευαστές να προσλαμβάνουν όσο γίνεται πιο πολλούς εργαζόμενους. Να φτιάξουμε μια κοινωνία όπου το όραμα της νεολαίας μας δεν θα είναι να γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι, συνωστιζόμενοι έξω από τα γραφεία Βουλευτών, δημάρχων, πολιτευτών και Υπουργών αλλά να προκόψουν χωρίς προστάτες και να ενισχύσουν τις δημιουργικές δυνάμεις της χώρας. Να ισχυροποιήσουμε τη θέση της χώρας μας στην Ευρώπη, στο Βαλκανικό περίγυρο, στις σχέσεις μας με τις ΗΠΑ, την Τουρκία, το μουσουλμανικό κόσμο και με άλλες χώρες.

Η Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επέτρεψε στην Ελλάδα να κατακτήσει ένα τεράστιο πολιτικό κεφάλαιο, οι θετικές επιπτώσεις του οποίου αγγίζουν τον κάθε Έλληνα ακόμα και σε πτυχές της καθημερινότητάς του. Προφανώς αυτά δεν εξαντλούν τις προτεραιότητες. Όμως γύρω από αυτά τα ζητήματα πρέπει η κοινωνία μας να προβληματιστεί ή να συζητήσει και να αποφασίσει. Εάν ο απλός πολίτης σκεφθεί κάθε φορά που διαβάζει, βλέπει ή ακούει, πόσο λίγο σημαντικά είναι πολλά από αυτά που κατασκευάζονται και του προσφέρονται για το μέλλον

μας, για την πολιτική ζωή μας, για τη χώρα, είμαι σίγουρος ότι η Ελλάδα θα προχωρήσει μπροστά σε επιτυχία.

Και επειδή πιστεύω στην Ελλάδα και επειδή ως κοινωνία πετύχαμε πολλά όλα αυτά τα χρόνια και επειδή ακόμα και η άσκηση της Προεδρίας στους μήνες που πέρασαν έκανε εφικτή την ανάδειξη ενός μοναδικού προσώπου της Ελλάδας, πιστεύω ότι πρέπει να δούμε τον κόσμο επιθετικά και δημιουργικά. Μπορούμε να κάνουμε πολλά. Εμείς ως Κυβέρνηση κάναμε και θα κάνουμε πολλά με δυσκολίες αλλά και με αισιοδοξία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμα χρονιά, αλλά ευτυχώς για τελευταία, βρίσκομαστε εδώ «θεατές στο ίδιο έργο» στο ίδιο θέατρο του παραλόγου για να παρακολουθήσουμε πάλι μια ακόμη παράσταση με τον ίδιο στόχο, να εμφανιστεί σ' αυτήν την Αίθουσα και κατ' επέκταση στην κοινή γνώμη το άσπρο μαύρο. Να επιστρατεύσουν τα ίδια τεχνάσματα, τις ίδιες μεθοδεύσεις για να παρουσιάσουν τη «μαγική εικόνα» μιας ανθηρής οικονομίας ενός λαού που δεν ξέρει πού να βάλει την τόση ευημερία και τα πλούτη που του εξασφάλισαν οι κυβερνήσεις του κυρίου Σημίτη!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα γνωμικό που λέει ότι μπορείς να παραπλανάς τους πολλούς για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, όμως δεν μπορείς να παραπλανάς τους πάντες επ' άπειρον. Και βέβαια δεν μπορείς να παραπλανάς για πάντα ένα λαό που βιώνει καθημερινά την πραγματική εικόνα της οικονομίας, την ανυπαρξία του κοινωνικού κράτους, την απόγνωση για την επιβίωση του σήμερα, την ανασφάλεια για το αύριο.

Αυτήν τη «μαύρη πραγματικότητα» με τις ακόμα δυοσίωνες προοπτικές οι Έλληνες τη ζουν στο σύνολό της. Τη ζουν οι συνταξιούχοι, με μεγαλύτερα θύματα τους συνταξιούχοι του ΤΕΒΕ, του ΙΚΑ, του ΤΣΑ, του ΟΓΑ που αντιμετωπίζουν ακόμα και πρόβλημα επιβίωσης. Ιδίως οι τελευταίοι, οι απόμαχοι της γης και τα περήφανα αγροτικά γηραιά, όπως τους αποκαλούσαν από τα προεκλογικά μπάλκονια και τους οποίους για μια ακόμα φορά η Κυβέρνηση, επιχειρεί να εξαπατήσει με τα 30 ευρώ το μήνα που τους δίνει ως «δήθεν αύξηση». Και λέγω ως δήθεν αύξηση γιατί και αυτήν την ελεημοσύνη του 1 ευρώ την ημέρα την παίρνουν πίσω με τη μείωση του 4% κάθε χρόνο με το νόμο που ψήφισε η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη.

Την πραγματική εικόνα της οικονομικής τους πολιτικής τη ζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Μέσα σε δύο χρόνια, κύριοι της Κυβέρνησης, με τις συνάψεις και τις εξαετίες εισπράξατε πάνω από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Και από αυτά τα 6 δισεκατομμύρια δραχμές τα πήρατε από τους επαγγελματιοβιοτέχνες και τους εμπόρους του Νομού Πέλλας, ενός ακριτικού νομού, προβληματικού, εγκαταλελειμμένου που του δίνετε τη χαριστική βολή καταδικάζοντας σε απραξία ολόκληρη την αγορά και φυσικά κάθε οικογένεια που ζει απ' αυτήν.

Αξίζει τον κόπο, κύριοι συνάδελφοι, να αναφέρω εδώ ένα κραυγαλέο κρούσμα φοροληστείας εις βάρος μικροεπαγγελματιών της Πέλλας. Τον κάλεσαν να πληρώσει φόρο εισοδήματος 4 εκατομμύρια δραχμές. Και μάλιστα του έκαναν έκπτωση 70.000 για τα δύο παιδιά. Τον υποχρέωσαν στη συνέχεια να πληρώσει με τη συνάφεια άλλο 1.800.000 δραχμές και από πάνω του ζήτησαν άλλα 7 εκατομμύρια για να κλείσει την εξαετία. Αλλά αφού κατέβαλε το σχετικό λαδόσημο, τα 7 εκατομμύρια ως δια μαγείας έγιναν 4,5 εκατομμύρια. Είναι μια περίπτωση που εκτός των άλλων επιβεβαιώνει την εκτεταμένη διαφθορά στο δημόσιο αλλά και την ανυπαρξία κυβερνητικής πολιτικής απέναντι σ' ένα τεράστιο εθνικής σημασίας θέμα, όπως είναι το δημογραφικό. Γιατί όταν για τα δύο παιδιά το κράτος σου δικαιολογεί ως έκπτωση φόρου 70.000 δραχμές το χρόνο, ε, τότε ποια είναι τα κίνητρα για τα νέα ζευγάρια για να κάνουν οικογένεια και παιδιά, για να μην καταντήσουμε σε λίγα χρόνια χώρα γερόντων;

Την ίδια ανάληψη πολιτική ακολουθεί η Κυβέρνηση και στις πολύτεκνες οικογένειες.

Τα επιτεύγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής των κυβερνήσεων του κυρίου Σημίτη τα ζουν ακόμα καλύτερα εκατοντάδες χιλιάδες των ανέργων. Με θύματα κυρίως νέους ανθρώπους, πολλοί από τους οποίους με πτυχία, που αντί ν' ανοίγουν τα φτερά για επαγγελματική και κοινωνική καταξίωση, πυκνώνουν κάθε μέρα όσο και περισσότερο τις ουρές του ΟΑΕΔ και τα ταμεία της ανεργίας. Και το εξοργιστικότερο και ανάλγητο είναι ότι η Κυβέρνηση δεν δίνει το εποχιακό επίδομα και το επίδομα ανεργίας στους ανέργους εποχιακά εργαζόμενους της Πέλλας στα κιβωτοποιεία, στα κονσερβοποιεία, στα διαλογητήρια και σε άλλες συναφείς εργασίες. Εδώ υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο που δίνει αυτή τη δυνατότητα. Και επειδή δεν έχω το χρόνο για να το αναλύσω, θα καταθέσω στα Πρακτικά μια τεκμηριωμένη μελέτη που έχω κάνει σε ερώτηση που είχα καταθέσει πριν από ένα μήνα και δεν έχω πάρει απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρασμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άφησα τελευταίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον πολύπαθο τομέα της γεωργίας μας ο οποίος περνάει μια παρατεταμένη διαρκή κρίση και βρίσκεται μπροστά σε θανάσιμες απειλές με τις προαποφασιζόμενες επώδυνες μεταρρυθμίσεις των κοινών οργανώσεων αγοράς για το βαμβάκι, τον καπνό, το ελαιόλαδο. Με την αποσύνδεση των επιδοτήσεων και των ενισχύσεων από την παραγωγή αυτά τα βασικά προϊόντα οδηγούνται σε αφανισμό, σε συρρίκνωση και υπόλογη γι αυτό είναι η Κυβέρνηση με τους ολέθριους χειρισμούς και την ολιγωρία της που δεν ενέταξε τα μεσογειακά προϊόντα στις διαπραγματεύσεις της ΚΑΠ, όταν ασκούσε την προεδρία. Και μπροστά σ' αυτές τις θανάσιμες απειλές τι προτάσσει η Κυβέρνηση; Προτάσσει έναν Προϋπολογισμό αποεπένδυσης, μίζερας και φτώχειας. Και τι βλέπουν οι έλληνες αγρότες σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό; Βλέπουν τις δαπάνες του αγροτικού τομέα καρφωμένες στο 1,2% του ΑΕΠ. Με αυτό το ποσοστό και τους ρυθμούς που πάμε, θα φτάσουμε μετά από πενήντα με εβδομήντα χρόνια για να ανταγωνιστούμε τα επίπεδα των υποδομών των ανταγωνιστικών χωρών.

Τι βλέπουν ακόμη; Βλέπουν έναν ΕΛΓΑ υπό διάλυση. Δεν βλέπουν κανένα κονδύλι στον Προϋπολογισμό γι' αυτόν. Βλέπουν 400 δισεκατομμύρια δραχμές από δάνεια τα οποία έχει συνάψει ο ΕΛΓΑ με την ΑΤΕ και την Εμπορική Τράπεζα, «κρυφά χρέη» τα οποία θα μεταφερθούν στους ώμους της επόμενης κυβέρνησης. Να, λοιπόν, γιατί ο ΕΛΓΑ δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του προς τον αγροτικό κόσμο. Να, λοιπόν, γιατί ο ΕΛΓΑ έχει μετατραπεί από ένα φορέα ασφάλισης της αγροτικής παραγωγής σ' ένα μαγειρείο τεχνασμάτων και μεθοδεύσεων προκειμένου να μειώσει τις εκτιμήσεις για να πληρώσει ψίχουλα για αποζημιώσεις. Να, λοιπόν, γιατί περιμένουν οι κατεστραμμένοι παραγωγοί της Πέλλας τα ΠΣΕΑ του 2001, 2002. Και θα ήθελα πραγματικά, κύριοι της Κυβέρνησης, να σας ρωτήσω αν γνωρίζετε να υπάρχει άλλη παραγωγική επαγγελματική τάξη που να περιμένει επί τριάντα μήνες να βάλει εισόδημα στο σπίτι. Δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει, όμως και κανείς από την Κυβέρνηση να απολογείται, να κοκκινίζει και να παραιτείται γι' αυτό το βαρύ ανοσιούργημα που γίνεται σε βάρος των κατεστραμμένων παραγωγών της Πέλλας.

Ανέφερα στην αρχή της παρέμβασής μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και θα το επαναλάβω- ότι ευτυχώς ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ο τελευταίος που φέρνει στη Βουλή η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Και αυτό είναι το μόνο παρήγορο στοιχείο για τη χώρα και τους πολίτες οι οποίοι ζητούν μια άλλη κυβέρνηση, μια άλλη πολιτική την οποία μπορεί να προσφέρει η νέα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή που θα βαδίσει πάνω στους άξονες, όπως έχει δεσμευτεί ο Αρχηγός μας, της σοβαρότητας, της εργατικότητας, της υπευθυνότητας, της ταπεινοφροσύνης και του σεβασμού προς τον πολίτη.

Εμείς δεν υποσχόμαστε θαύματα. Υποσχόμαστε μια πολιτεία

καλύτερη από αυτήν που υπάρχει και όχι μια πολιτεία που είναι τριάντα, πενήντα, εβδομήντα χρόνια πίσω από τις σύγχρονες πολιτείες της Ευρώπης. Εμείς υποσχόμαστε μια πολιτεία υπεύθυνων παραγωγικών πολιτών που θα καθοδηγούνται από έντιμους καθαρούς πολιτικούς. Αυτό είναι το όραμά μας και θα παλέψουμε μετά τις εκλογές αυτό να το κάνουμε πράξη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια χώρα είναι ισχυρή όταν έχει οικονομία ισχυρή. Μια οικονομία είναι ισχυρή, όταν υπάρχει κοινωνία ισχυρή. Και μια κοινωνία είναι ισχυρή, όταν είναι η κοινωνία δίκαιη. Μια τέτοια κοινωνία αισθάνεται ισχυρή αυτοπεποίθηση, αισθάνεται ότι μπορεί να έχει μέλλον, προοπτική, ελπίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κωνσταντίνου Σημίτη τα τελευταία δέκα χρόνια απάλλαξαν την Ελλάδα και την ελληνική κοινωνία από βασικά υπαρξιακά τους προβλήματα με την οικονομική σταθερότητα, την ένταξη στην ΟΝΕ και στη ζώνη του ευρώ. Σήμερα η ελληνική κοινωνία χρησιμοποιεί ένα από τα σκληρότερα και ισχυρότερα νομίσματα του κόσμου. Αυτό δημιουργεί και εμποδώνει την ασφάλεια στον πολίτη και στην κοινωνία.

Δεύτερον, ο σχεδιασμένος τρόπος επίλυσης του Κυπριακού, που ξεκίνησε το 1994 από το Θεόδωρο Πάγκαλο, τον Κάρλο Παπούλια και τους αιώνησους Κρανιδιώτη και Ανδρέα Παπανδρέου και ολοκληρώνεται στις μέρες μας από τον Κωνσταντίνο Σημίτη και τον αρχιτέκτονα της εξωτερικής μας πολιτικής Γιώργο Παπανδρέου με προοπτική ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δίδει αυτή τη στιγμή τη δυνατότητα απελευθέρωσης της ελληνικής κοινωνίας από ένα εθνικό πελώριο πρόβλημα που την ταλάνιζε τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Η προώθηση μιας σχεδιασμένης εξωτερικής πολιτικής στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή, η εμπέδωση της ειρήνης σ' αυτήν την περιοχή δημιουργεί τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητες περιορισμού των εξοπλισμών οι οποίοι για την Ελλάδα ήταν δυσανάλογοι σε σχέση μ' άλλες ευρωπαϊκές χώρες, με συνέπεια να βρεθούμε στην ευχάριστη θέση στα επόμενα χρόνια να διατεθούν περισσότερες δαπάνες γι' αυτό που λέμε ανοικοδόμηση και ενίσχυση του κοινωνικού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα ανέλαβε τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, μία πολύ μικρή χώρα σε σχέση με μια πολύ μεγάλη διοργάνωση. Και, όμως, αποδεικνύει ότι διαθέτει τα αποθέματα τα οικονομικά, τα κοινωνικά και τα επιστημονικά να ολοκληρώσει αυτήν τη μεγάλη, την παγκόσμια διοργάνωση. Και κατά την προσωπική μου εκτίμηση, το αποκορύφωμα του πολλαπλάσιου θετικού αποτελέσματος δεν θα είναι μόνο οικονομικό ή κοινωνικό ή πολιτιστικό, αλλά κυρίως θα εμπεδώσει την αυτοπεποίθηση στην κοινωνία. Και μία κοινωνία που νοιώθει αυτοπεποίθηση, μπορεί με σταθερό βηματισμό να διανοίγει και να οραματίζεται το μέλλον, να το φαντάζεται αλλά και να το συνδιαμορφώνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε όλοι αυτές τις μέρες τις διαπραγματεύσεις που γίνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την καθιέρωση του νέου Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Είναι βέβαιο ότι σχεδόν είναι αποφασισμένη η αναγνώριση των θεμελιωδών ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων ως δημόσιων δικαιωμάτων. Αυτό παρέχει τη δυνατότητα να διεκδικηθεί και η προώθηση ενός σύγχρονου μοντέλου κοινωνικού κράτους. Σήμερα η ελληνική κοινωνία βρίσκεται προ των θυρών μιας μεγάλης πολιτικής αναμέτρησης. Μιας αναμέτρησης που θα φέρει στην εξουσία ή τις δυνάμεις που πιστεύουν στην αποθέωση της οικονομίας της αγοράς, μιας αγοράς άπληστης και ασύδοτης, μιας αγοράς χωρίς νου και ψυχή, μιας αγοράς που θα υποτάξει το συμφέρον των πολλών στο συμφέρον των ολίγων, μιας αγοράς απρόσωπης χωρίς αίσθημα και συναίσθημα, μιας αγοράς που θα συνθλίβει τους πολλούς υπέρ του συμφέροντος των ολίγων, μιας αγοράς που πραγματικά θα γεννά την ανασφάλεια την κοινωνική, την αβεβαιότητα, το ρατσισμό, την ξενοφοβία, θα σκορ-

πίζει το μελαγχολικό χαμόγελο της μοιρολατρίας στα χείλη των πολλών, μιας αγοράς που πραγματικά θα διαμορφώνει άνισους όρους ανέλιξης του κάθε ανθρώπου.

Ή θα επιλέξει εκείνες τις δυνάμεις που απέδειξαν ότι διαθέτουν και ψυχή και ευαισθησία, εκείνες τις δυνάμεις που αφουγκράζονται τις αγωνίες του ελληνικού λαού, εκείνες τις δυνάμεις που οικοδόμησαν την Ελλάδα του 2003 και την απάλλαξαν από την ψυχολογία της Ψωροκώσταινας. Εκείνες τις δυνάμεις που πιστεύουν στην προώθηση, την ανοικοδόμηση και την καθιέρωση ενός σύγχρονου μοντέλου κοινωνικού κράτους, στο επίκεντρο του οποίου θα είναι ο απόλυτος σεβασμός της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, χωρίς αυτή η υπόθεση να συνδέεται με την κοινωνική, την οικονομική θέση του ανθρώπου. Εκείνες τις δυνάμεις που θα προωθήσουν την οικονομική και κοινωνική δημοκρατία, εξασφαλίζοντας θεσμούς ικανούς που θα υπηρετούν τις αξίες του ανθρώπου. Εκείνες τις δυνάμεις που θα ψηλαφίσουν και θα προωθήσουν την ανάγκη, ώστε ο πολίτης να μπορεί να προσπελάσει την κοινωνία της πληροφόρησης, της γνώσης και της εκμάθησης, ώστε η ανάπτυξη του να είναι συνάρτηση των δυνατοτήτων του ίδιου και όχι συνάρτηση των δυνατοτήτων της οικονομικής και κοινωνικής θέσης που μπορεί να έχει η οικογένειά του. Εκείνες οι δυνάμεις που πιστεύουν στο θεσμό και στη στήριξη της οικογένειας, της μητρότητας, της πολύτεκνης οικογένειας, των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, των προσφύγων, όλων εκείνων των πολιτών που έχουν ανάγκη ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους που δεν θα μεταφέρει τις ευθύνες τις κοινωνικές στις πλάτες του ίδιου του πολίτη, αν τις αντέχει, τις άντεξε, αλλά θα τις αναλαμβάνει το ίδιο το κράτος και θα δημιουργεί συνθήκες, όρους και προϋποθέσεις του αυτού σημείου εκκίνησης για όλους τους ανθρώπους.

Μόνο έτσι μπορούμε να καθιερώσουμε το σεβασμό στην ιδιαιτερότητα του κάθε ανθρώπου, την πολυποικιλιότητα, για να δώσουμε πραγματικά το χαμόγελο της ανάπτυξης σ' όλους τους ανθρώπους.

Εμείς πιστεύουμε βεβαίως στην ανοικτή οικονομία αλλά στο τρίπτυχο αυτής της οικονομίας: ανάπτυξη, παραγωγικότητα, κοινωνική συνοχή. Εμείς πιστεύουμε σε μια οικονομία που θα συμβάλει στην ανάπτυξη των πολλών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιάρεται η Νέα Δημοκρατία με βάση τα γκάλοπ ότι πολύ σύντομα θα αναλάβει την εξουσία, όχι όμως γιατί καταθέτει μια πρόταση που προκαλεί ενθουσιασμό στην κοινωνία και γεννά προσδοκίες στον ελληνικό λαό. Αντιθέτως στηρίζεται μέχρι αυτήν τη στιγμή σ' ένα ποσοστό αδιαφορίας που καλλιεργείται και υπάρχει στο χώρο της δημοκρατικής παράταξης. Εκείνο που δεν έχουν, όμως, κατανοήσει είναι ότι η λογική «του ώριμου φρούτου», όπως λένε, είναι μια λογική εκείνων που δεν είναι ικανοί, όπως λένε στο χωριό μου, να τινάζουν ένα δέντρο που έχει καρπούς. Και εκείνοι οι οποίοι δεν είναι ικανοί να τινάζουν ένα δέντρο που έχει καρπούς, δεν μπορούν να γευθούν αυτούς τους καρπούς.

Εμείς, λοιπόν, πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η παράταξη είναι σάρκα από τη σάρκα του ελληνικού λαού. Είναι μια παράταξη που αφουγκράζεται και αγωνιά για τον ελληνικό λαό. Είναι μια παράταξη που διαθέτει ακόμα πελώρια πολιτικά και κοινωνικά αποθέματα, που θα τα απελευθερώσει και θα τα αποδεσμεύσει. Είναι μια παράταξη που τη διέκρινε πάντα η γενναιότητα σ' όλα τα επίπεδα των στελεχών της. Και αυτήν τη στιγμή πιστεύω ότι θα υπάρξει η ίδια γενναιότητα που έδωσε τη δυνατότητα του 1996, ώστε το ΠΑΣΟΚ να προσαρμοστεί στη συγκυρία και να δώσει την απάντηση στη Νέα Δημοκρατία. Μια τέτοια γενναιότητα θα επιδειχθεί και τώρα και οι προσδοκίες και οι προσμονές του ελληνικού λαού θα δικαιωθούν. Θα δοθεί, δηλαδή, σ' αυτήν την παράταξη η δυνατότητα να πετάξει με τα πρωτινά φτερά της, για να δημιουργήσει μια πατρίδα ισχυρή, μια κοινωνία ισχυρή, έναν πολίτη ισχυρό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Σαλαγκούδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι,

πιστεύω ότι ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του 2004 δεν αντέχει σε κριτική, όταν ο προϋπολογισμός του 2003 ήδη στο δεκάμηνο της εκτέλεσής του εμφανίζει έλλειμμα που υπερβαίνει το 150%. Δεν νομίζω ότι μπορούμε να συζητούμε σήμερα για τη δυνατότητα εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του 2004, όταν το προϋπολογιζόμενο στον προϋπολογισμό του 2003 πλεόντος του δανεισμού ήταν 27 δισεκατομμύρια ευρώ και ήδη ο δανεισμός του ελληνικού δημοσίου έχει φτάσει τα 33 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όμως στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα που έχω τη δυνατότητα να μιλήσω, θα ήθελα να αναφερθώ λίγο σ' αυτά που κατά κόρον λέγονται: «τεράστιο δημόσιο χρέος», «ελλείμματα», «πώς θα κυβερνήσετε μεθαύριο;» «τι ζωνάρια θα σφίξουν οι Έλληνες με την επόμενη κυβέρνηση;». Αφορμή πήρα από ένα άρθρο ενός έγκριτου δημοσιογράφου που δημοσιεύεται σήμερα στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» και λέει: «Χάος στις ΔΕΚΟ. Η σπατάλη του δημοσίου χρήματος προκαλεί το μεγάλο χρέος». Και συνεχίζει ο έγκριτος δημοσιογράφος λέγοντας: «Όπως έδειξαν οι μετρήσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το πλέγμα της διαφθοράς στις ΔΕΚΟ, στα νοσοκομεία στοιχίζει δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ». Εγώ θα έλεγα εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ.

Και αναφέρει ορισμένα παραδείγματα. Θα μείνω σ' ένα από αυτά μόνο, στα ΕΛΠΕ.

Συμφωνώ με το άρθρο εκτός από ένα σημείο. Απευθύνεται στον κ. Χριστοδουλάκη και λέει «μόνο εσείς, κύριε Χριστοδουλάκη, που αυτά τα προσέχετε και τα παρακολουθείτε, μπορείτε να βάλετε τάξη στις ΔΕΚΟ». Δυστυχώς είναι ο μόνος που δεν μπορεί να βάλε τάξη στις ΔΕΚΟ, διότι και ο ίδιος έχει τεράστιες ευθύνες.

Και η πρώτη του ευθύνη: Εκκρεμεί εναντίον του κ. Χριστοδουλάκη μηνυτήρια αναφορά υπ' εμού υποβληθείσα και είναι ακόμα στη δικαιοσύνη κάπου εκεί χαμένη, ενδεχομένως στα συρτάρια –ακόμα οι ανακρίσεις- όταν για την ΚΑΒΑΛΑ OIL επέστρεψε μια εγγυητική επιστολή 200 εκατομμυρίων και μετά από επανειλημμένες δικές μας ερωτήσεις δεν την έπαιρνε πίσω παρά μόνο μετά την κατάθεση της μηνυτήριας αναφοράς.

Καταθέτω την ερώτηση για όποιον θέλει να δει τις λεπτομέρειες, επειδή ο χρόνος δεν μου φτάνει για να μπορέσω να πω για όλα αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Σαλαγκούδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ερώτηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βεβαίως τι να πει κανείς για την, με πρωτοβουλία του κ. Χριστοδουλάκη όταν ήταν Υπουργός Ανάπτυξης, μετοχοποίηση της ΔΕΗ; Τρεις διαδοχικές μετοχοποιήσεις. Πουλήθηκε το 50% της δημόσιας επιχείρησης. Και ξέρετε που πήγαν τα χρήματα; Όχι για τη μείωση του δημοσίου χρέους, αλλά μόνο γι' αυτό που ανέλαβε υποχρέωση το κράτος, να πληρώνει στον Οργανισμό Ασφάλισης Προσωπικού της ΔΕΗ. Ανέλαβε 3,2 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό το ποσό έχει γίνει τώρα 3.550.000.000.000 δραχμές. Και το ποσό της μετοχοποίησης του 50% της δημόσιας επιχείρησης έχει πάει μόνο γι' αυτόν το λόγο.

Και έχουμε τώρα μία δημόσια επιχείρηση η οποία λειτουργεί με έναν τρόπο που της αφαιρέθηκαν βάρη, επιδοτεί άλλες καταναλώσεις, δεν έχει κάνει λογιστικό διαχωρισμό, δεν έχει βρει και δεν έχει προσδιορίσει το κοστολόγιό της και κανένας δεν έχει βρει το ισοζύγιο μεταξύ αυτών που παρέχει και αυτών των βαρών από τα οποία έχει απαλλαγεί. Με άλλα λόγια, δηλαδή, μία δημόσια επιχείρηση η οποία δεν ξέρει αυτήν τη στιγμή πώς λειτουργεί και που ταυτόχρονα –όπως το Ελεγκτικό Συνέδριο στην έκθεσή του 2000 αναφέρει- γίνονται τεράστιες έκτασης παρανομίες, απευθείας αναθέσεις χωρίς να υπάρχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, οι μεθοδεύσεις κατάτμησης της συνολικής δαπάνης για να μικραίνει το τίμημα και να μην απαιτείται διαγωνισμός. Το Ελεγκτικό Συνέδριο τα λέει αυτά. Και φυσικά σήμερα και η εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ αναφέρει για κάποια τελευταία ανάθεση που αποπειράθηκε να κάνει η δημόσια επι-

χείρηση.

Θα ήθελα, όμως, κυρίως να επικεντρωθώ στο επόμενο τρίλεπτο στα ΕΛΠΕ. Πριν από δεκαπέντε χρόνια ένας γαμπρός που ονομάστηκε στη συνέχεια από τον Τύπο «χρυσοδάκτυλος γαμπρός Υπουργού του ΠΑΣΟΚ», ανέλαβε τα τότε ΕΛΔΑ, σημερινά ΕΛΠΕ. Ανέλαβε να πραγματοποιήσει την αναβάθμιση με μία επένδυση 300 εκατομμυρίων δολαρίων τότε και την έφτασε στα 750 εκατομμύρια δολάρια. Το τι ατασθαλίες έγιναν δεν λέγεται, αφού τελικά ο τότε Υπουργός τότε Βιομηχανίας, Ενέργειας, Έρευνας και Τεχνολογίας κ. Πεπονής έστειλε νύχτα τον εισαγγελέα για να τον συλλάβει. Ο ίδιος, αφού εξαφάνισε ενοχοποιητικά έγγραφα, πήδηξε τελικά τη μάντρα για να γλιτώσει.

Αυτός που πριν από δεκαπέντε χρόνια εδιώχθη με αυτόν τον τρόπο, κάποια στιγμή επί Υπουργίας Βασιλικής Παπανδρέου στο Υπουργείο Ανάπτυξης, την επιχείρηση στην οποία εργαζόταν τότε, μία ιδιωτική επιχείρηση, την έκανε συνεταίρο των ΕΛΠΕ και συνεταιρικά αγόρασαν το διυλιστήριο των Σκοπίων, την ΟΚΤΑ και ταυτόχρονα αυτή η κατασκευαστική εταιρεία ανέλαβε με απευθείας ανάθεση να φτιάξει τον αγωγό ΟΚΤΑ Θεσσαλονίκης για να παίρνει αργό πετρέλαιο. Είναι ένα διυλιστήριο το οποίο αγοράστηκε ακριβώς και ουσιαστικά βρίσκεται σε κατάσταση που θέλει αναβάθμιση.

Την αναβάθμιση, λοιπόν, την αναλαμβάνει η ίδια κατασκευαστική εταιρεία που δεν είχε και εμπειρία απ' αυτά και ο διευθύνων σύμβουλος της ΟΚΤΑ, ο ίδιος ο «χρυσοδάκτυλος γαμπρός», ο κ. Καραχάλιος. Παίρνει μεταχειρισμένα μηχανήματα για αναβάθμιση υποτίθεται και τα πληρώνει η ΟΚΤΑ για καινούργια. Και επιπλέον δεν φτάνει αυτό αλλά στη συνέχεια ξεκινά και άλλον αγωγό, μόλις τελειώνει ο ένας αγωγός, για να έχει δουλειά η φίλη μας εταιρεία.

Και από εκεί και πέρα αρχίζει το μεγάλο όργιο του διευθυνόντος αυτού συμβούλου. Κάποια στιγμή αναγκάζονται να τον διώξουν από και υπό το βάρος των καταγγελιών, αλλά μετά από λίγο χρονικό διάστημα τον βλέπουμε μετά φανών και λαμπάδων να έρχεται ως διευθύνων σύμβουλος των «ΕΛΠΕ».

Σήμερα λοιπόν που διευθύνει τα «ΕΛΠΕ» υπάρχει σωρεία καταγγελιών για αγορές σκαφών από μέρους των «ΕΛΠΕ», που εγκυμονεί και κινδύνους για τα ίδια τα «ΕΛΠΕ», και ενοίκιαση αυτών των σκαφών με σίγουρη δουλειά από τα «ΕΛΠΕ». Επιπλέον, η επιλογή αυτού του «χρυσοδάκτυλου γαμπρού» έχει γίνει χωρίς να περάσει από τη διαδικασία του 49Α' του Κανονισμού της Βουλής, γιατί εκεί θα ακουγόταν όλο αυτό το ιστορικό αυτού του περίφημου «χρυσοδάκτυλου γαμπρού».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταθέτω όλο αυτό το πακέτο των ερωτήσεων που αφορούν τις λεπτομέρειες, για τις δραστηριότητες αυτού του «χρυσοδάκτυλου γαμπρού».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Σαλαγκούδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ερωτήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχομαι τελικά να συμφωνήσω σ' αυτά ακριβώς που λέει ο έγκριτος δημοσιογράφος στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ»: «Η αυριανή κυβέρνηση εκείνα τα λουριά που έχει να σφίξει για να δρομολογήσει αυτόν τον τόπο σε μια πορεία ευημερίας για όλους τους Έλληνες μισθωτούς, συνταξιούχους, αγρότες, είναι ακριβώς να βάλε να σφίξουν τα λουριά οι Υπουργοί της νέας κυβέρνησης και οι διευθυντές των ΔΕΚΟ και όλοι οι κυβερνητικοί, οι οποίοι δυστυχώς αφέθησαν σ' αυτό το χάος που λειτουργεί μ' αυτήν την Κυβέρνηση να νέμονται, να κατασπαταλούν και να κατατρώγουν τον ιδρώτα του ελληνικού λαού».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Νιώτης έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάλι κάτι για σφίξιμο λουριών ακούσαμε από τον προλαλήσαντα συνάδελφο, το ακούσαμε και από τον επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Φαίνεται ότι το κρυφό πρόγραμμα της Νέας

Δημοκρατίας σιγά-σιγά ανοίγεται και στα πλαίσια των ομιλιών του φετινού Προϋπολογισμού. Έτσι ο ελληνικός λαός που μας βλέπει και μας ακούει θα μπορεί να βγάλει τα τελικά του συμπεράσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί για μια ακόμη φορά να παρουσιάσει το άσπρο μαύρο σε σχέση με την εικόνα της χώρας, την πραγματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας. Καταστροφολογεί και επιχειρεί να αντιστρέψει την εικόνα των θετικών βημάτων και των επιτυχιών, στα οποία συνετέλεσε ο καλός σχεδιασμός και η αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη και των δύο κυβερνήσεων, θα έλεγα, του κ. Σημίτη. Αποτέλεσμα είναι σήμερα η χώρα μας να έχει επιτύχει σημαντικούς στόχους. Και δεν συμφέρει βέβαια κανέναν από τους πολιτικούς μας αντιπάλους σ' αυτήν την Αίθουσα να το συνομολογήσει.

Είναι όμως αντικειμενικό ότι η χώρα μας εντάχθηκε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ότι ολοκλήρωσε τα μεγάλα έργα που αλλάζουν την εικόνα της χώρας, ότι ολοκληρώνουμε την προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 -και δεν επιβεβαιώνονται οι «Κασσάνδρες», οι οποίες καταστροφολογούσαν και στο σημείο αυτό- ενώ το κύρος της χώρας και του λαού μας αναβαθμίστηκε τόσο σημαντικά, ώστε μεγάλες εθνικές επιτυχίες, όπως η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελούν πλέον μια συνομολογημένη πραγματικότητα στον ευρωπαϊκό χώρο.

Τι συμπεράσματα μπορεί να βγάλει ο λαός μας ακούγοντας τη Νέα Δημοκρατία να επιχειρεί να εμφανίσει τη χώρα μας ως ουραγό, τάχα, των προσαρτηθέντων στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκλίνει ή όχι η Ελλάδα με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι ή όχι οι ετήσιοι ρυθμοί αύξησης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος για την Ελλάδα η πρωτιά που σημειώνουμε για ένα όγδοο συνεχή φορά; Και δεν πρέπει να χαμογελάει κανείς όταν ακούει αυτό, αλλά να συνομολογεί ότι είναι μια μεγάλη επιτυχία της Κυβέρνησης, μια μεγάλη επιτυχία του λαού μας.

Η πραγματική σύγκλιση δεν μπορεί να επιτευχθεί με μεγάλα λόγια, αλλά μόνο με οπουδαία επιτεύγματα. Και το βασικότερο επίτευγμα είναι να αυξάνεται το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν με ρυθμούς αύξησης πολύ πάνω από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Αυτό κάνουν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι κυβερνήσεις Σημίτη από το 1996, με αποτέλεσμα να συγκλίνουμε ολοένα και περισσότερο σε πραγματικό επίπεδο με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αύξηση του ΑΕΠ για φέτος είναι 4% και ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι κοντά στο 1,4%. Αυτή η αύξηση, αυτή η μεγάλη πρωτιά, δίνει μία αποστομωτική απάντηση σε όσους, ιδιαίτερα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, καταστροφολογούν και επιχειρούν να βάλουν σκίες σε αυτά τα επιτεύγματα, γιατί ασφαλώς το κομματικό τους συμφέρον είναι να παρουσιάσουν τα πάντα με ένα γκρίζο, με ένα μαύρο φόντο.

Βεβαίως, δεν ισχυρίζομαι ότι έχουμε βάλει τη χώρα και το λαό στον παράδεισο. Ισχυρίζομαι ότι έχουμε κάνει θετικά βήματα προς όφελος και της χώρας και του ρυθμού ανάπτυξης και της σταθεροποίησης, αλλά και της σύγκλισης εισοδημάτων και συντάξεων προς το μέσο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τον οποίο απέχουμε ακόμα, αλλά μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να εγγυηθεί μία περαιτέρω επίτευξη αυτού του στόχου, καθώς έχουμε ήδη καλύψει δέκα ποσοστιαίες μονάδες και είναι βέβαιο ότι με τη Χάρτα Σύγκλισης που έχουμε ανακοινώσει, όπως έχει αποδείξει μέχρι τώρα η αξιοπιστία των εξαγγελιών μας και η δυνατότητά μας να επιτυγχάνουμε τους ρεαλιστικούς στόχους που θέτουμε, πράγματι ο ελληνικός λαός μπορεί να αναμένει ότι στο τέλος του 2008, πολύ κοντά στο 95% του μέσου όρου ευημερίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα έχει επιτευχθεί.

Είναι σαφές ότι οφείλει η Νέα Δημοκρατία, που μιλά για Ελλάδα-ουραγό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να μας πει εάν τώρα είναι ουραγός η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχουμε επιτύχει πληθωρισμό στην τάξη μεγέθους 3%, που μειώσαμε τα ελλείμματα στην τάξη μεγέθους του 1,8%.

Πότε ήταν η Ελλάδα σε καλύτερη θέση; Το 1991 όταν ο πλη-

θωρισμός με την κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε πιάσει το 19%; Αυτά δεν τα λέω εγώ, δεν τα λέει το ΠΑΣΟΚ, πηγή είναι η EUR-OSTAT, η οποία παρέχει αυτόν τον πίνακα που σας καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γρηγόριος Νιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επανελημμένως έχουν κατατεθεί αυτοί οι πίνακες για να αποδειχθεί του λόγου του αληθές, δηλαδή ότι επιτύχαμε ανάπτυξη 4% με μείωση πληθωρισμού. Αυτό είναι πραγματικά ένα επίτευγμα, το οποίο ζηλεύει η Νέα Δημοκρατία και δεν αφήνει να το κατανοήσει ο ελληνικός λαός. Η μόνη αλήθεια είναι ότι καταφέραμε με αυτόν τον τρόπο να μειώσουμε τις δαπάνες πάνω στο χρέος, καταφέραμε να μειώσουμε τα επιτόκια, με αποτέλεσμα, ενώ πληρώναμε επί Νέας Δημοκρατίας, για παράδειγμα στο τέλος του 1993 αρχές του 1994 65 δραχμές στις 100 από τα φορολογικά έσοδα από το εισόδημα, σήμερα έχουμε καταφέρει να πληρώνουμε μόνο 25 δραχμές από τα φορολογικά έσοδα επί του εισοδήματος και τα υπόλοιπα να πηγαίνουν για πραγματική ανάπτυξη, για έργα, για μία προσπάθεια εξίσωσης του μέσου όρου ευημερίας των πολιτών, για τη στήριξη των ασθενέστερων εισοδηματικών τάξεων, όπως είναι το κοινωνικό πακέτο, το οποίο θα εφαρμόσουμε από την 1.1.2004, ένα κοινωνικό πακέτο 400.000.000.000 δραχμών, το οποίο το απευθύνουμε στα ασθενέστερα εισοδηματικά στρώματα, που πράγματι δοκιμάζονται σε ορισμένες περιπτώσεις από την εποχική αύξηση των τιμών, ιδιαιτέρως των αγροτικών προϊόντων, που οφείλονται κυρίως στις φυσικές καταστροφές και στην επιδείνωση του δείκτη τιμών.

Τονίζω και πάλι, όμως, ότι ελέγχεται σε ένα μεγάλο επίτευγμα κοντά στο 3% στο σύνολο του πληθωρισμού, με αποτέλεσμα και το δημόσιο χρέος να μειώνεται σταδιακά ως ποσοστό στο ΑΕΠ. Είπα μάλιστα πριν πιο είναι το τελικό επίτευγμα, δηλαδή ότι απελευθερώσαμε πόρους για τα μεγάλα έργα, τα οποία δεν γίνονται από τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως λέει ψευδώς η Νέα Δημοκρατία.

Γίνονται από τα χρήματα του ελληνικού λαού, από τα μεγάλα επιτεύγματα της οικονομίας. Αυτά τα επιτεύγματα δεν μπορείτε να τα αποσιωπήσετε ή να δημιουργήσετε σύγχυση.

Είναι σαφές ότι μετά των άλλων συναδέλφων μου ψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 2004, πάνω στον οποίο και με βάση τους προηγούμενους το ΠΑΣΟΚ κάνει έναν πολύ θετικό απολογισμό προς τον ελληνικό λαό, έναν απολογισμό σταθεροποίησης, ανάπτυξης, προοπτικής, ευημερίας, έναν προϋπολογισμό που είναι βέβαιο ότι εισερχόμενος στις εκλογές ο λαός θα τον κρίνει και πάλι θετικό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο κ. Σκανδαλάκης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε συνηθείσει όλα αυτά τα χρόνια από το ΠΑΣΟΚ να μας φέρνει προς ψήφιση ανειλικρινείς, πλασματικούς και αναξιόπιστους προϋπολογισμούς, προϋπολογισμούς χωρίς πολιτικές και χωρίς τομές, χωρίς προοπτικές. Νομίζαμε ότι τα είχαμε δει όλα, πως δεν υπήρχε άλλος κατήφορος, αλλά δυστυχώς ο φετινός Προϋπολογισμός μας διαψεύδει. Είναι το κάτι άλλο. Με αυτόν τον Προϋπολογισμό ξεπέρασαν κατά πολύ και το χειρότερό τους εαυτό.

Τι είναι αυτό που μας φέρνεται να ψηφίσουμε, κύριοι της Κυβέρνησης; Παραμύθι εκσυγχρονιστικής φαντασίας; Μυθιστόρημα με τίτλο: «Κοροϊδεύοντας τον ελληνικό λαό»; Ή μήπως το εγχειρίδιο για το πώς βαθαίνουν την κρίση και πλατύνουμε τα αδιέξοδα;

Τι κριτική να κάνει κανείς σε αυτόν τον προϋπολογισμό παραλογισμό; Οι φόροι αυξάνουν, αλλά ταυτόχρονα λέτε ότι οι φορολογούμενοι θα πληρώνουν λιγότερα. Τα έσοδα υπερεκτιμώνται και οι δαπάνες υποεκτιμώνται. Παλιά σας τέχνη κόσκινο! Παραποιείτε οικονομικά μεγέθη, αποκρύπτετε στοιχεία και επιτείνετε το ήδη τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα. Όσο και αν

ψάξει κανείς, δεν μπορεί να διακρίνει ουσιαστικά μέτρα για την ανεργία, για την ακρίβεια, για την κοινωνική πρόνοια, για την αγροτική πολιτική, για την παιδεία. Τίποτα πουθενά από αυτά.

Τι κριτική αλήθεια να κάνει κανείς σε σας; Έχετε φτάσει σε τέτοια επίπεδα αλαζονείας και ιδιοτέλειας, που δεν ακούτε τίποτα. Όλες οι πτέρυγες της Βουλής λένε ότι κάνετε λάθος. Δεν ακούτε κανέναν, αγνοείτε τους πάντες. Αγνοείτε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που σας προειδοποιεί για λάθος εκτιμήσεις σας. Προβλέπει έλλειμμα διπλάσιο από αυτό που εκτιμάτε και εσείς δεν απαντάτε. Την αγνοείτε. Η κοινωνία και όλοι οι φορείς σας φωνάζουν πως στραβά αρμενίζετε και εσείς γαντζωμένοι στις καρέκλες σας απαντάτε ότι στραβός είναι ο γιάλος. Κρύβετε και κρύβεστε από την αλήθεια. Είστε μια Κυβέρνηση που κρύβει την αλήθεια με κάθε τρόπο, με κρυφά βιβλία, με κρυφούς λογαριασμούς, με κρυφά χρέη, κρυφή ανεργία, κρυφό πληθωρισμό, όλα κρυφά.

Δεν έχετε αντιληφθεί, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι είστε μια Κυβέρνηση που δεν την θέλει ο κόσμος πια και θα εξηγήσω γιατί δεν σας θέλει και γιατί ζητάει εκλογές. Προχθές ο συνάδελφος από τη Λακωνία μίλησε -νομίζω όχι με ευπρέπεια- για δύο σεβαστούς συναδέλφους και αυτά θα τα πω για να τα ακούσει και ο ελληνικός λαός και να απαντήσω στην πρόκληση του συναδέλφου από το ΠΑΣΟΚ. Είπε ότι η Νέα Δημοκρατία την περίοδο 1990-1993 δεν έκανε τίποτα. Είπε μάλιστα ότι δύο Υπουργοί έχασαν διότι δεν έκαναν τίποτα στο Νομό Λακωνίας. Αναφέρθηκε ατυχώς σε δύο συναδέλφους, οι οποίοι είναι δύο πολιτικοί άνδρες που ήταν και είναι τιμή για τη Λακωνία. Είναι καταξιωμένοι, μετριοπαθείς, γνώστες των προβλημάτων και με προσφορά -πιστεύω- και στη Λακωνία και στην Ελλάδα. Πιστεύω ότι είναι δύο πολιτικοί άνδρες με πολιτικό ανίστημα.

Είναι πολιτικοί που σπανίζουν σήμερα και λείπουν, πιστεύω, από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Θα πω λοιπόν στην ερώτηση ότι την εποχή 1990-1993 έγιναν οι πυροσβεστικοί σταθμοί στη Λακωνία. Από 1 δισεκατομμύριο το χρόνο που έπαιρνε ενίσχυση η Λακωνία πήγε στα 25 δισεκατομμύρια. Ολοκληρώθηκε και εντάχθηκε στο Β' Πακέτο Ντελόρ το διεθνές αεροδρόμιο για τη Σπάρτη. Και εσείς τι κάνατε γι' αυτό; Το καταργήσατε. Γιατί; Γιατί θέλατε να είναι ένας νομός η Λακωνία που να μην έχει δρόμο, να μην έχει λιμάνι, να μην έχει σιδηρόδρομο, να μην έχει τίποτα, να είναι ένας νομός εκτός Ελλάδος.

Άρχισαν το λιμάνι στη Νεάπολη, στο Παλαιόκαστρο, τη μαρίνα στη Μονεμβασιά, το βιολογικό καθαρισμό. Τα σταματήσατε γιατί δεν θέλατε να πάνε μπροστά.

Κυρίες και κύριοι, η Λακωνία έχει το θλιβερό φαινόμενο να μετρά την ποιότητα του κυβερνητικού έργου στο νομό με τρία «Α». Τι συμβολίζουν τα τρία «Α». Ανικανότητα, Απραξία, Αδιαφορία.

Αυτή τη χρονιά η Κυβέρνηση και η κυβερνητική συμπεριφορά έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα και αδιέξοδα που θα μπορούσε εύκολα κανείς να πει ότι έχουν μετατρέψει τη Λακωνία σε ένα τεράστιο σκηνικό εγκατάλειψης που κύριος πρωταγωνιστής είναι η έλλειψη των απαραίτητων έργων υποδομής.

Σας είπα ότι για να πάμε από εδώ στην Τρίπολη κάνουμε μία ώρα και για να πάμε από την Τρίπολη στη Νεάπολη θέλουμε τέσσερις ώρες. Αυτή είναι η σύγχρονη Κυβέρνηση; Αυτά είναι τα έργα υποδομής που έχετε κάνει;

Μιλήσατε για βιολογικούς καθαρισμούς. Ψέματα. Τίποτα δεν έχει γίνει στη Λακωνία. Η Λακωνία μαραζώνει. Η Λακωνία βρίσκεται πλέον σε παρακμή και αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από την αδιαφορία της Κυβέρνησης.

Οι γέφυρες του Ευρώτα, οι ιστορικές αυτές γέφυρες, μένουν ακόμη εγκαταλελειμμένες με κίνδυνο να προκύψουν ατυχήματα.

Μιλήσαμε για τα θέματα παιδείας, για πανεπιστήμιο. Εμείς ζητούσαμε την ίδρυση βυζαντινών κέντρων και μεταβυζαντινών σπουδών. Αυτό δεν έγινε. Έγινε το πανεπιστήμιο δίχως καμία υποδομή.

Για τα θέματα υγείας τάξατε ότι θα έχουν μονάδα τεχνικού νεφρού στο Νοσοκομείο των Μολάων και ότι θα λειτουργούσε

από πέρυσι. Κοροϊδεύετε τους νεφροπαθείς στη Λακωνία. Οι νεφροπαθείς ξεκινάνε από τη Νεάπολη και έρχονται στην Τρίπολη ή στην Αθήνα ταλαιπωρημένοι και ξεδεύοντα το ελληνικό δημόσιο ίσως με τα πενταπλάσια χρήματα, γιατί εσείς δεν έχετε αποφασίσει να κάνετε κάτι γι' αυτό το θέμα. Επίσης μονάδα εντατικής θεραπείας δεν υπάρχει.

Όσον αφορά τα αγροτικά θέματα, η αγροτιά πλήττεται. Ο νομός μαραζώνει. Τα πορτοκάλια τα πετάνε. Τις ντομάτες τις πετάνε. Όσον αφορά την αποζημίωση για το λάδι, ενώ είχε ειπωθεί ότι μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου θα δοθεί η επιδότηση, έρχεται το χαρτί που λέει ότι μόνο χίλιοι θα πάρουν με μείωση 40% ενώ σε άλλους νομούς είναι μόνο 10% η περικοπή. Αυτή είναι η δίκαιη λύση για τους Λάκωνες;

Τα χρέη αυξάνονται. Οι τράπεζες τους σφίγγουν το λαιμό. Τα πανωτόκια πλέον έχουν ξεπεράσει κάθε όριο. Και τι κάνετε; Λέτε ότι θα κάνετε έργα στην περιφέρεια.

Ακούστε το τρελό: μόνο για τα έργα που εντάχθηκαν στη Λακωνία είναι το ποσό δεκαπλάσιο απ' αυτό που έχει όλο το ΠΕΠ Πελοποννήσου. Ποιος κοροϊδεύει ποιον; Νομίζω ότι είναι ντροπή να μιλάμε για τέτοια ηθική.

Εγώ θα καταθέσω ένα χαρτί για το αναπτυξιακό τέλμα στη Λακωνία. Θα σας πω δύο νούμερα. Στην επικράτεια ο αριθμός των επιδοτήσεων ήταν 418 δισεκατομμύρια, στη Λακωνία ήταν τρία δισεκατομμύρια. Και ξέρετε ότι στις νέες θέσεις εργασίας που έγιναν ήταν πέντε χιλιάδες για την Πελοπόννησο και στη Λακωνία δώδεκα. Αυτή είναι η υπανάπτυξη που συνεχίζεται ακάθεκτη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Σκανδαλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι φθάσατε στο τέλος. Νομίζω ότι η καταψήφιση του Προϋπολογισμού και η καταψήφιση αργότερα από τους Έλληνες θα δώσει τη λύση πλέον στην Ελλάδα και στη Λακωνία για μία ανάπτυξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Το λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2004 είναι μια ιστορική τομή. Είναι το έτος κατά το οποίο ολοκληρώνεται η ολυμπιακή προετοιμασία, είναι το έτος διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων και είναι το έτος κατά το οποίο εισερχόμαστε στη νέα και πολύ ενδιαφέρουσα μετά - ολυμπιακή περίοδο της χώρας.

Κατ' αρχάς, η ολοκλήρωση της ολυμπιακής προετοιμασίας σημαίνει κάτι εξαιρετικά σημαντικό. Από τη δυσπιστία που είχε κυριαρχήσει τα πρώτα χρόνια της ολυμπιακής προετοιμασίας, έχουμε περάσει πλέον στη βεβαιότητα ότι διοργανώνουμε άψογους και μοναδικούς Ολυμπιακούς Αγώνες.

Τώρα θα περάσουμε από τη βεβαιότητα της καλής διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων σε ένα άλλο αίσθημα, στο αίσθημα της εθνικής αυτοπεποίθησης, που είναι ο πιο ουσιαστικός ίσως παράγοντας για την ανταγωνιστικότητα της χώρας μέσα στο ευρωπαϊκό και το διεθνές περιβάλλον.

Αξίζει να θυμηθούμε τι φάσεις περάσαμε ώσπου να φτάσουμε σ' αυτή την εθνική αυτοπεποίθηση. Υπήρξε αμφισβήτηση για το εάν η Ελλάδα πράγματι θα διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Υπήρξε αμφισβήτηση για το εάν πράγματι θα είναι έτοιμα τα ολυμπιακά έργα, τα οποία έχουν ετοιμαστεί, ολοκληρώνονται και τα βλέπουν όλοι διά γυμνού οφθαλμού. Υπήρξαν επιπλέον αμφισβητήσεις για το εάν θα τηρήσουμε τη νομιμότητα, για το εάν θα σεβαστούμε τη διαφάνεια και τώρα όλοι αναγνωρίζουν ότι τα πάντα ανατέθηκαν με διαγωνιστικές διαδικασίες και υπό αυστηρό δικαστικό έλεγχο.

Τώρα, λοιπόν, που αλλάζει η εικόνα της χώρας πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό οφείλεται σε ένα εξαιρετικό momentum, σε μία μοναδική ιστορική συγκυρία, στο συνδυασμό της ολυμπιακής προετοιμασίας και του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το γεγονός ότι συνυπάρχουν και εκτελούνται

ταυτόχρονα τα δύο αυτά μεγάλα προγράμματα μεταβάλλει την εικόνα της χώρας, διαμορφώνει ένα ολυμπιακό κεκτημένο, το οποίο δεν αφορά μόνο τα έργα και τις υποδομές αλλά αφορά την τεχνογνωσία, την εμπειρία, το νομοθετικό πλαίσιο, τις μεθόδους εργασίας και τη διαχείριση καινοφανών καταστάσεων.

Όλα αυτά, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η νέα ολυμπιακή και μεταολυμπιακή εικόνα της χώρας δεν έχει προκύψει από μόνη της. Δεν είναι αποτέλεσμα ενός αυτόματου πιλότου που καθοδήγησε τη χώρα. Είναι αποτέλεσμα της δουλειάς, του κόπου, της γνώσης, της εμπειρίας, της ικανότητας του ίδιου του ελληνικού λαού, του δημόσιου τομέα, των δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών, των ελληνικών επιχειρήσεων, των Ελλήνων τεχνικών και εργαζομένων.

Όλα αυτά, βέβαια, υπό την πολιτική διεύθυνση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, υπό την πολιτική διεύθυνση της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη. Φυσικά δεν αξίζει όλα αυτά να τα κάνουμε αντικείμενο μιας μικροκομματικής αντιδικίας ή μιας προεκλογικής τριβής. Είμαστε υποχρεωμένοι να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού τον εθνικό και ιστορικό χαρακτήρα της ολυμπιακής προετοιμασίας, αλλά από την άλλη μεριά δεν μπορούμε να αποκρύψουμε την απλή και αυτονόητη αλήθεια ότι υπάρχει μία Κυβέρνηση που καθοδηγεί όλα αυτά τα πράγματα χρόνια τώρα και έχει πετύχει αυτό το αποτέλεσμα. Αυτό το ζητούμενο ισχύει κατά μείζονα λόγο για τους επτά κρίσιμους μήνες που απομένουν, και ιδίως για τους τρεις μήνες που μεσολαβούν μετά τις εκλογές και μέχρι την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το διάστημα από τις εκλογές μέχρι την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων η χώρα χρειάζεται να κρατήσει τον ίδιο ρυθμό. Χρειάζεται δηλαδή σταθερότητα και ταυτόχρονα ταχύτητα. Και θέλω να πιστεύω ότι αυτήν τη σταθερότητα το ΠΑΣΟΚ είναι το μόνο που και μπορεί και οφείλει να προσφέρει τόσο στη χώρα όσο και στον εαυτό του βεβαίως, γιατί ένα σταθερό και βέβαιο για τον εαυτό του ΠΑΣΟΚ είναι αυτό που οφείλει και μπορεί να προσφέρει και στη χώρα τις πολιτικές συνθήκες που θα μας επιτρέψουν να έχουμε αδιατάραχτα τον ίδιο ρυθμό και το ίδιο αποτέλεσμα.

Οι επιπτώσεις στην εθνική οικονομία από την ολυμπιακή προετοιμασία είναι προφανείς. Η συμβολή της ολυμπιακής προετοιμασίας στο οικονομικό γίνεσθαι της χώρας είναι τεράστιες. Στο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ η συμβολή για το έτος 2004 θα ξεπεράσει το 1%. Οι νέες θέσεις εργασίας που έχουν δημιουργηθεί ξεπερνούν τις εκατόν είκοσι χιλιάδες. Η αγορά ενισχύεται σε όλους τους τομείς. Είναι αυτονόητη η ενίσχυση του κατασκευαστικού τομέα. Το ίδιο όμως συμβαίνει και με τις ελληνικές μεταποιητικές επιχειρήσεις. Το ίδιο συμβαίνει με τον τομέα των υπηρεσιών, με τις εμπορικές επιχειρήσεις κυρίως, με την ελληνική τουριστική αγορά που βλέπει να διαμορφώνονται νέες συνθήκες, νέες αγορές, νέοι τουριστικοί προορισμοί, νέες μορφές επαφής με τη διεθνή αγορά, που εγγυώνται και μεγαλύτερη κατά κεφαλήν κατανάλωση και μακρύτερη διάρκεια ενεργού τουριστικής περιόδου κάθε χρόνο. Άλλωστε έχουμε κάνει μια τεράστια επένδυση στην επωνυμία της χώρας, έχουμε κάνει μια τεράστια επικοινωνιακή επένδυση η οποία θα εκτιναχθεί στα ύψη με την τηλεοπτική μετάδοση των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004 και αυτή πιστώνεται προς όφελος του ελληνικού τουρισμού πρωτίστως. Αλλά, βέβαια, ενισχύει και το διεθνές κύρος της χώρας σε όλους τους τομείς: από τα μεγάλα θέματα της εξωτερικής πολιτικής μέχρι τα μικρότερα ζητήματα της οικονομίας που απασχολούν την κάθε μικρή και μεγάλη επιχείρηση. Και αυτή η επιρροή της ολυμπιακής προετοιμασίας στην εθνική μας οικονομία δεν αφορά μόνο τις μεγάλες ή πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, δεν αφορά μόνο κατασκευαστές, εργολάβους και αναδόχους. Αφορά εργαζόμενους που βρίσκουν μια θέση στον ήλιο, αφορά μικρές επιχειρήσεις που συμμετέχουν σ' αυτήν την προσπάθεια μέσω του θεσμού της υπεργολαβίας. Αφορούν τελικώς όλα αυτά που κάνουμε, όλη την αγορά, όλη την οικονομία, χωρίς καμία εξαίρεση.

Τι είναι αυτό που δίνει στην ολυμπιακή προετοιμασία αυτήν την οικονομική δυναμική; Πολλοί πιστεύουν ότι είναι το ύψος της επένδυσης και μάλιστα της δημόσιας επένδυσης που πραγ-

ματοποιείται. Και η επένδυση αυτή δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητη, 4,6 δισεκατομμύρια ευρώ είναι ένα πολύ μεγάλο ποσό, είναι μια τεράστια δημόσια επένδυση που παρακινεί και τον ιδιωτικό τομέα. Αν όμως συγκρίνουμε το ύψος του προϋπολογισμού της ολυμπιακής προετοιμασίας με τον προϋπολογισμό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που κινείται ταυτόχρονα, δηλαδή με τα 46 δισεκατομμύρια ευρώ από τα οποία επωφελείται πρωτίστως η ελληνική περιφέρεια, τότε θα δούμε ότι η σχέση είναι ένα προς δέκα. Ο ολυμπιακός προϋπολογισμός είναι μόλις το ένα δέκατο του προϋπολογισμού του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Άρα, τα προσόντα είναι διαφορετικά: Είναι το αυστηρό χρονοδιάγραμμα, η διεθνής παρακολούθηση, είναι η διασφαλισμένη ροή χρηματοδότησης και βεβαίως το ειδικό νομικό πλαίσιο, το οποίο ήδη έχουμε αποφασίσει να το επεκτείνουμε και να το αξιοποιήσουμε για άλλα πολύ σημαντικά γεγονότα, όπως είναι για παράδειγμα η παγκόσμια έκθεση, η «ΕΧΡΟ» του 2008 στη Θεσσαλονίκη και ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης που φιλοξενεί για το 2006 η Πάτρα.

Ακόμη όμως σημαντικότερη είναι κατά τη γνώμη μου η θετική επίπτωση που θα έχουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην εθνική οικονομία μακροπρόθεσμα κατά την μεταολυμπιακή περίοδο. Γιατί, η ολυμπιακή κληρονομιά, το ολυμπιακό κεκτημένο που διαμορφώνεται, δεν πρέπει να το βλέπουμε μόνο στατικά ως ένα άθροισμα υποδομών, ως ένα άθροισμα τεχνικών έργων. Πρέπει να το βλέπουμε κυρίως ως ένα διανοητικό κεφάλαιο το οποίο μας επιτρέπει να διαμορφώσουμε προϋποθέσεις ενδογενούς ανάπτυξης. Ουσιαστικά με την ολυμπιακή προετοιμασία θέτουμε τις βάσεις του μεταολυμπιακού μοντέλου ανάπτυξης της χώρας, τις βάσεις του μοντέλου ανάπτυξης της χώρας για τον 21^ο αιώνα. Και ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι ουσιαστικά η δημοσιονομική προϋπόθεση, η δημοσιονομική βάση αυτού του μεταολυμπιακού μοντέλου ανάπτυξης της χώρας.

Αυτό συμβαίνει γιατί έχουμε όλες τις προϋποθέσεις να διατηρήσουμε και να αυξήσουμε το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ, να ξεπεράσουμε το επίτευγμα του 2003, να κινηθούμε δηλαδή με ρυθμό υπερδιπλάσιο του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Έχουμε τη δυνατότητα να διατηρήσουμε τις θέσεις εργασίας που δημιουργήσε η ολυμπιακή προετοιμασία και να τις αυξήσουμε ακόμη περισσότερο με εστίαση του ενδιαφέροντός μας στην ελληνική περιφέρεια. Και βεβαίως η μεταολυμπιακή περίοδος μας επιτρέπει και μας επιβάλλει να διατηρήσουμε την ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, γιατί εκ των πραγμάτων το ενδιαφέρον στρέφεται στην ελληνική περιφέρεια. Ήδη ανέφερα τα παραδείγματα της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας, αλλά τα ίδια παραδείγματα ισχύουν, τηρουμένων των αναλογιών, για όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Η επόμενη τετραετία, η τετραετία 2004-2008 είναι μια τετραετία που έχει διασφαλισμένους αναπτυξιακούς πόρους πρωτοφανούς ύψους. Ποτέ άλλοτε μια τετραετία δεν άρχιζε έχοντας στη διάθεσή της προς άμεση εκταμίευση τριάντα επτά περίπου δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή έναν όγκο κονδυλίων εννέα φορές μεγαλύτερο της ολυμπιακής επένδυσης της ολυμπιακής προετοιμασίας. Αυτή η προϋπόθεση που έχει διαμορφώσει η Κυβέρνησή μας, επιτρέπει στην ελληνική αγορά, στην ελληνική οικονομία, αλλά και σε κάθε Έλληνα πολίτη να έχει συγκεκριμένες και εξατομικευμένες προδοκίες για τα οφέλη που θα έχει όλη αυτή τη μεταολυμπιακή περίοδο. Και βέβαια, όπως είπα, η επόμενη τετραετία 2004-2008 είναι εκ των πραγμάτων η τετραετία της ελληνικής περιφέρειας. Ήδη έχουμε τονίσει ότι τα 4,6 δισεκατομμύρια ευρώ της ολυμπιακής προετοιμασίας κατανέμονται μεταξύ της Αττικής και της ελληνικής περιφέρειας με αναλογία δύο προς ένα. Στα 3,1 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ της ευρύτερης περιοχής της Αττικής αντιστοιχούν 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ για την ελληνική περιφέρεια μέσω του προγράμματος «ΕΛΛΑΔΑ 2004». Και αν σκεφθεί κανείς ότι μόνο από το αποθεματικό του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης διατέθηκαν με απόφαση της Κυβέρνησής μας 2 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον ειδικά για την ελληνική περιφέρεια, τότε βλέπουμε ότι έχουν ήδη διαμορφωθεί και εκτελούνται δύο απολύ-

τως ισοδύναμα «πακέτα» των 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για την Αθήνα και την ελληνική περιφέρεια.

Φανταστείτε πόσο αλλάζουν τα πράγματα, πόσο επιταχύνονται, πόσο διευκολύνονται για την ελληνική περιφέρεια, εάν μιλήσουμε όχι για 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ και άλλα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά για τα 37 τουλάχιστον δισεκατομμύρια ευρώ που είναι διαθέσιμα για έργα ώριμα, για έργα για τα οποία υπάρχουν μελέτες που έχουν ξεπεράσει όλη τη μακρά και βασανιστική περίοδο της νομικής, πολεοδομικής και περιβαλλοντικής προετοιμασίας των έργων όπου και ξοδεύουμε πολύ χρόνο.

Είχαμε την ευκαιρία πριν από λίγες μέρες ο κ. Χριστοδουλάκης και εγώ να παρουσιάσουμε το κυβερνητικό σχέδιο, αποτέλεσμα ενδελεχούς επιστημονικής έρευνας, για τη μεταολυμπιακή χρήση των ολυμπιακών υποδομών. Μιλήσαμε για το τι θα γίνουν οι γενικές υποδομές, η χρήση των οποίων είναι αυτονόητη, γιατί οι δρόμοι, το τραμ, ο προαστιακός σιδηρόδρομος, όλα αυτά έχουν μια προφανή χρησιμότητα που σίγουρα δεν εξαντλείται στις δεκαπέντε μέρες των Ολυμπιακών Αγώνων.

Είπαμε τι γίνεται με τις ολυμπιακές υποδομές που έχουν προκαθορισμένη κοινωνική χρήση και που αποδίδονται στο κοινωνικό σύνολο. Τονίσαμε πως έχει πολύ μεγάλη σημασία για τον Έλληνα εργαζόμενο να ξέρει ότι δύομισι χιλιάδες δικαιούχοι του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας θα βρουν το σπίτι τους μέσα στο Ολυμπιακό Χωριό. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να ξέρουμε ότι τα χωριά Τύπου που δημιουργούμε, χρησιμοποιούνται για φοιτητικές εστίες, για να στεγάσουν παραγωγικές σχολές της Αστυνομίας, για να στεγάσουν Υπουργεία και άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Και βέβαια τα αθλητικά έργα θα καλύψουν πλήρως, στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο τις ανάγκες των αθλητικών ομοσπονδιών και σωματείων τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μέσα από την αξιοποίησή τους για παράλληλες χρήσεις, πολιτιστικές, ψυχαγωγικές, συνεδριακές, εκθεσιακές, εμπορικές, θα έχουμε τη δυνατότητα να καλύψουμε το κόστος συντήρησης και λειτουργίας. Θα έχουμε τη δυνατότητα να προσφέρουμε στην ελληνική τουριστική αγορά νέα πλεονεκτήματα, πλεονεκτήματα που δημιουργούν νέες δυνατότητες προσέλκυσης τουριστών για μορφές τουρισμού που δεν ταυτίζονται με τις καλοκαιρινές διακοπές και άρα διευρύνουν τα όρια του πιο σημαντικού και πιο δυναμικού τομέα της ελληνικής οικονομίας, που είναι ο τομέας του τουρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν στη συνείδηση του Έλληνα πολίτη επιφυλάξεις για το αν η ολυμπιακή προετοιμασία, αλλά και το γενικότερο επενδυτικό γίγνεσθαι στη χώρα μας, καθώς επίσης και το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης τον αφορά προσωπικά, αν επηρεάζει τον δικό του ατομικό εισόδημα, τις δικές του προοπτικές και τις προοπτικές της οικογένειάς του, αν μπορεί να προσφέρει διέξοδο στο μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας, αν του αλλάζει και του καλυτερεύει τη ζωή. Η απάντηση είναι ότι προφανώς «ναι».

Η αύξηση του ΑΕΠ που ενισχύει τον όγκο και τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας τελικά εξατομικεύεται. Αφορά την κάθε Ελληνίδα και τον κάθε Έλληνα. Οι νέες θέσεις εργασίας δεν είναι κάτι αόριστο. Δεν είναι ένας θεωρητικός αριθμός. Είναι μία ευκαιρία ζωής και αποκατάστασης για δεκάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους. Οι κοινωνικές χρήσεις των ολυμπιακών υποδομών δεν είναι κάτι αόριστο. Ανεβάζουν το επίπεδο κοινοτικής ανάπτυξης, βασικός δείκτης της οποίας είναι η αθλητική και πολιτιστική ανάπτυξη. Αυτό είναι που μπορεί να πει κάποιος στον πολίτη που νιώθει ότι αδικείται, ότι είναι θύμα νέων ανισοτήτων μέσα σε μια χώρα που προσδεδεί και που ανεβάζει το επίπεδό της συνολικά. Δυστυχώς σε αυτό το ανεβασμένο επίπεδο βλέπει να δημιουργούνται νέες κοινωνικές ανισότητες. Σε αυτήν λοιπόν, την επιφύλαξη, σε αυτό το παράπονο, σε αυτήν –αν θέλετε– την αίσθηση της αδικίας που πολλές φορές μπορεί να συναντήσει κανείς συζητώντας με τους πολίτες, η απάντηση είναι ότι έχουμε πλήρη συνείδηση των φαινομένων αυτών. Γι' αυτό στόχος μας δεν είναι απλώς και μόνο η εξωτερική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με τους μέσους ευρωπαϊκούς

όρους, μια στατιστική σύγκλιση. Στόχος μας είναι η εσωτερική σύγκλιση, η κάλυψη και υπέρβαση των αδικιών και των ανισοτήτων που δημιουργεί μια οικονομία και μια κοινωνία που κινείται συνολικότερα σε υψηλότερο επίπεδο. Αυτό το υψηλότερο επίπεδο τελικά εξατομικεύεται και αγγίζει όλους τους Έλληνες, αρκεί να υπάρχει ένα κοινωνικό κράτος που λειτουργεί, μια κοινωνία με θεσμούς αλληλεγγύης και συνοχής.

Να εφαρμόζεται δηλαδή μια πολιτική που την πρεσβεύει όλη την περίοδο της Μεταπολίτευσης και την έχει επιβάλει στον ελληνικό δημόσιο βίο το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη. Αυτό είναι ένα ιστορικά παράδοξο φαινόμενο. Ο ελληνικός λαός να αποδέχεται στη συντριπτική του πλειοψηφία και να θέλει αυτήν την πολιτική, μια πολιτική ευρωπαϊκής σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας, αλλά να λέει ότι μπορεί να βρει τη λύση στα προβλήματά του, σε μια συντηρητική κυβέρνηση, σε μια κυβέρνηση της ελληνικής Δεξιάς, σε μια κυβέρνηση που κρύβει το πρόγραμμά της, σε μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που θέλει να εμφανίζεται ως το αγνό, παρθένο, ειδυλλιακό ΠΑΣΟΚ, ως ένα ΠΑΣΟΚ καλύτερο από το αυθεντικό ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Όμως, δεν είναι έτσι. Η Νέα Δημοκρατία είναι Νέα Δημοκρατία. Δεν είναι το καλό και αυθεντικό ΠΑΣΟΚ και οι Έλληνες πολίτες τη στιγμή της κρίσης, τη στιγμή της κάλπης, έχοντας ιστορική συνείδηση, φρόνηση και αίσθηση των προβλημάτων που απασχολούν τη χώρα και τους ίδιους, θα κάνουν την επιλογή που πρέπει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι μια πολύ μεγάλη άσκηση εθνικής αυτογνωσίας. Είναι μια πολύ μεγάλη άσκηση εθνικής αυτοπεποίθησης. Η Ελλάδα, μια χώρα των ένδεκα εκατομμυρίων ανθρώπων, θα προετοιμάσει Ολυμπιακούς Αγώνες και θα παραδώσει τη σκυτάλη στη μεγαλύτερη χώρα του κόσμου, στην Κίνα του ενός δισεκατομμυρίου τριακοσίων εκατομμυρίων ανθρώπων. Αυτό και μόνο αρκεί για να αντιληφθούμε ότι διαχειριζόμαστε ένα τεράστιο γεγονός και αποκοψίμως μια τεράστια εμπειρία, μια εμπειρία που πρέπει να την κάνουμε αφετηρία της νέας μεταολυμπιακής εποχής.

Αυτή η εποχή, όμως, δεν είναι μία εποχή ουδέτερη. Δεν είναι μια εποχή αθώα. Είναι μια εποχή που έχει προκλήσεις και δυσκολίες. Πρέπει να διαχειριζόμαστε συνεχώς κρίσεις. Πολιτικές στις μέρες μας σημαίνει ικανότητα πρόγνωσης και αποφυγής κρίσεων. Χρειάζονται οξυμμένα αντανακλαστικά. Χρειάζεται εμπειρία. Χρειάζεται γνώση. Χρειάζεται εξάσκηση σε όλα αυτά.

Πιστεύω ότι το ΠΑΣΟΚ έχει τα συντριπτικά πλεονεκτήματα που απαιτεί η εποχή, που απαιτεί η ελληνική κοινωνία, προκειμένου να αναλάβει την ευθύνη της επόμενης τετραετίας, της μεταολυμπιακής τετραετίας της χώρας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κολοζώφ, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολουθήσαμε με προσοχή τον εισηγητή και τους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ. Ουσιαστικά επανέλαβαν τα όσα περιέχει ο Προϋπολογισμός στολισμένα με μια σειρά από εκτιμήσεις για προϋπολογισμό ανάπτυξης, για κοινωνικό προϋπολογισμό, για το πόσο, εν πάση περιπτώσει, φιλολαϊκός είναι αυτός ο Προϋπολογισμός.

Στην πραγματικότητα και αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι, είναι αντιλαϊκός, προωθεί νεοφιλελεύθερη πολιτική, βαθιά ταξική και κινείται και αυτός στα πλαίσια της πολιτικής που διευκολύνει το κεφάλαιο να κατακτήσει με όλο και πιο γρήγορους ρυθμούς και με λιγότερες αντιστάσεις τον επιθυμητό στόχο αύξησης της κερδοφορίας.

Παράλληλα, για την κατάκτηση αυτού του στόχου, παίρνει πίσω αυτά που το κεφάλαιο θεωρεί βαρίδια, τις κατακτήσεις που κέρδισαν οι εργαζόμενοι τον προηγούμενο αιώνα: ανατρο-

πή των εργασιακών σχέσεων, με κατάργηση του οκτώωρου, τη μερική απασχόληση, τις ευέλικτες μορφές εργασίας ωρομίσθιων, την ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος με αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, καθήλωση των συντάξεων σε χαμηλά επίπεδα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα δύο κόμματα κινούνται μέσα στα πλαίσια της οικονομικής πολιτικής, που τις βάσεις της έχουν βάλει η Συμφωνία του Μάαστριχτ και οι επόμενες συμφωνίες που ακολούθησαν. Η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και με τη συναίνεση του Συνασπισμού, απέτελεσε επιλογή στρατηγικής σημασίας για το κεφάλαιο. Δεν ήταν κάτι το δευτερεύον.

Απελευθερώνεται πλήρως η κίνηση κεφαλαίου των υπηρεσιών του εμπορίου και του ανθρώπινου δυναμικού. Η επιλογή είναι η αύξηση της δυνατότητας για αύξηση των κερδών και παράλληλα περιορισμού των εργατικών δικαιωμάτων. Αν κάνουμε μια σύγκριση της ετήσιας αύξησης του πραγματικού μισθού το διάστημα 1990-2002, αυτή ήταν μόλις 0,82%. Το 1982 οι αμοιβές των εργαζομένων ήταν το 60% του προϊόντος των επιχειρήσεων, ενώ το 2004 θα είναι 46%.

Αντίθετα η Κυβέρνηση καυχείται πως η κερδοφορία του ελληνικού κεφαλαίου είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη. Το σύνολο της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του κεφαλαίου διευρύνοντας τις δυνατότητες κερδοφορίας του, ξεζουμίζοντας την εργατική τάξη, πληρώνοντας ακόμα λιγότερο αυτό που εκείνη παράγει.

Απαιτεί το κεφάλαιο να πληρώνει όλο και λιγότερο την ασφάλιση; Αμέσως το έχει. Απαιτεί το κεφάλαιο να έχει μεγαλύτερη ευελιξία στις απολύσεις, στην διευθέτηση του συνολικού εργάσιμου χρόνου, στη μερική απασχόληση; Αμέσως εξυπηρετείται. Παίρνονται μέτρα μείωσης των φόρων στους βιομηχάνους και αύξησης των φόρων στα εισοδήματα των μικρομεσαίων και των μικρών επιχειρηματιών;

Έτσι, για παράδειγμα, στον τελευταίο αναπτυξιακό νόμο προβλέπονται νέα κίνητρα για το μεγάλο κεφάλαιο και νέα μείωση της φορολογίας του στο 25%, από το 50% και πλέον που ήταν στις αρχές του '90. Δηλαδή οι έχοντες και κατέχοντες πληρώνουν όλο και λιγότερους φόρους. Να ποια είναι η πολιτική της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας. Όταν μιλούν για μείωση της φορολογίας, εννοούν τη μείωση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων, ενώ φορτώνουν όλο και νέα βάρη στο λαό.

Το 2004 οι έμμεσοι φόροι, που είναι μια αντιλαϊκή μορφή φορολογίας, θα είναι αυξημένοι δύο φορές πάνω από τον πληθωρισμό, ενώ η φορολογία των μεγάλων επιχειρήσεων θα είναι μειωμένη κατά 6,4%, όπως προκύπτει από τα ίδια τα στοιχεία του Προϋπολογισμού και μάλιστα παρά την προκλητική αύξηση των κερδών τους.

Η πολιτική οικονομικής ανάπτυξης που ασκήθηκε διατήρησε και βάθυνε την εργατική εκμετάλλευση και τη λαϊκή καταπίεση. Η Κυβέρνηση, για να αντιμετωπίσει το συνεχώς ογκούμενο κύμα διαμαρτυρίας των εργαζομένων όλων των κατηγοριών σ' αυτήν την πολιτική που ασκεί, ανάπτυξε και εκσυγχρόνισε τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους. Ποινικοποίησε τους συνδικαλιστικούς αγώνες. Χιλιάδες αγρότες σύρθηκαν στα δικαστήρια γιατί διαμαρτύρονταν για τις τιμές των αγροτικών προϊόντων. Οι ναυτεργάτες επιστρατεύονται, οι συνδικαλιστές σέρνονται στα δικαστήρια και καταδικάζονται για τη συνδικαλιστική τους δράση και όλες -μα όλες!- οι απεργίες κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Ξαναγεννήθηκε το εργατικό της Ασφάλειας, που τώρα πια δρα ξετσίπωτα, ανοιχτά και οι συνελεύσεις, συσκέψεις, συνέδρια παρακολουθούνται από αστυνομικούς με πολιτικά, νόμιμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση παρουσιάζει κάθε χρόνο με πλασματικά στοιχεία πως η κατάσταση αναπτύσσεται και βελτιώνεται συνεχώς. Η Κυβέρνηση σωστά λέει πως η οικονομία αναπτύσσεται. Ναι, η οικονομία αναπτύσσεται, αλλά για ποιους αναπτύσσεται; Η πραγματικότητα είναι πως οι μισθοί και

τα μεροκάματα σε πραγματικές τιμές βρίσκονται στα επίπεδα του 1982 και οι συνταξιούχοι με τις αντιασφαλιστικές πολιτικές της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, έχουν χάσει πάνω από 20% της αξίας της σύνταξής τους. Το μεροκάματο στον ιδιωτικό τομέα είναι 7.914 δραχμές μικτά ή 23,23 ευρώ, ενώ ο μισθός πρόσληψης στο δημόσιο θα είναι από 1-1-2004 676 ευρώ. Ποιος εργαζόμενος, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να ζήσει με αυτά τα ποσά και να θρέψει την οικογένειά του, όταν μάλιστα τα καθημερινά έξοδα πληθαίνουν;

Η Κυβέρνηση μιλά για κοινωνική ευαισθησία και εννοεί την αύξηση του επιδόματος ανεργίας από 11,32 ευρώ την ημέρα σε 12,45 ευρώ, καθώς και μερικές άλλες μικροπαροχές σε ορισμένες άλλες κατηγορίες εργαζομένων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το 21% του ελληνικού λαού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, όπως αυτό ορίζεται σε κάθε χώρα. Την ίδια στιγμή αυξάνει ο πλούτος της χώρας. Έχουμε από τη μια μεριά χειροτέρευση του εισοδήματος των μισθωτών και από την άλλη υπέρογκα κέρδη του κεφαλαίου. Στη χώρα μας, όπως και σε άλλες καπιταλιστικές χώρες, διευρύνεται η ζώνη της φτώχειας και τα πλούτη συγκεντρώνονται σε όλο και λιγότερα χέρια.

Η ανεργία βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, η ανεργία είναι γύρω στο 9%, ενώ σύμφωνα με τη ΓΣΕΕ είναι στο 11%. Ο τρόπος μέτρησης της ανεργίας δεν αποδίδει την πραγματική κατάσταση που υπάρχει στη χώρα μας, δεδομένου ότι οι εργαζόμενοι με ένα μεροκάματο την εβδομάδα θεωρούνται ότι δεν είναι άνεργοι, όπως επίσης δεν θεωρούνται άνεργοι όσοι συμμετέχουν στα διάφορα προγράμματα κατάρτισης, επιμόρφωσης και άλλα. Δεν θεωρούνται άνεργοι, έστω κι αν δεν εργάζονται πουθενά. Επίσης, ένας αριθμός μακροχρονίως ανέργων φεύγει από τις λίστες του ΟΑΕΔ, αφού δεν μπορεί να βρει δουλειά και αυτοί δεν λογαριάζονται σαν άνεργοι. Χάνεται αυτός ο αριθμός.

Τέλος, ο δείκτης της ανεργίας μειώνεται από το γεγονός της εφαρμογής της μερικής απασχόλησης και της μέτρησης ουσιαστικά δύο εργαζομένων σαν δύο θέσεις εργασίας ενώ στην πραγματικότητα είναι μια θέση εργασίας που μοιράζεται σε δύο εργαζόμενους. Σύμφωνα με επεξεργασμένα στοιχεία του ΙΚΑ ένας μισθωτός που πιάνει δουλειά στα είκοσι του χρόνια για να πιάσει τα δέκα χιλιάδες πεντακόσια ένσημα πρέπει να δουλεύει μέχρι τα εβδομήντα μία του χρόνια. Ένα εκατομμύριο μισθωτοί αμείβονται με 278 ευρώ το μήνα. Οκτακόσιες σαράντα τρεις χιλιάδες εργαζόμενοι δεν ξεπερνούν τα εκατό μεροκάματα το χρόνο. Και τετρακόσιες χιλιάδες μισθωτοί δουλεύουν μία φορά την εβδομάδα. Και αυτοί δεν είναι άνεργοι!

Όμως, για τους μικρομεσαίους η κατάσταση δεν είναι καθόλου ροδινή. Με τον Προϋπολογισμό του 2004 συνεχίζεται το κυνήγι τους σαν αποτέλεσμα της πολιτικής της ΟΝΕ που με ευλάβεια εφαρμόζει η Κυβέρνηση, μια πολιτική που συγκεντρώνει κεφάλαια και παραγωγή όλο και σε λιγότερα χέρια και παράλληλα συρρικνώνεται το μερίδιο της αγοράς που έχουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το μεγάλο κεφάλαιο στην επέκτασή του θέλει να βγάλει κάθε εμπόδιο για την κατάκτηση της αγοράς και την αύξηση της κερδοφορίας του. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις εκτοπίζονται από την αγορά ή γίνονται αντικείμενο σκληρής εκμετάλλευσης από τα ίδια τα μονοπώλια. Η κατάσταση χειροτερεύει μετά την υλοποίηση της κατεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα πολυκαταστήματα να μπορούν να πωλούν κάτω του κόστους, τέλος, τη βαριά φορολογία με τις λεγόμενες ανέλεγκτες υποθέσεις και τη συνάφεια.

Όλα αυτά δημιουργούν μια αφόρητη κατάσταση για τους μικρομεσαίους και ένα μέρος οδηγείται στη χρεοκοπία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα δύο κόμματα, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, συμφωνούν με τα μέτρα ενίσχυσης του κεφαλαίου και περιορισμού των κατακτήσεων των εργαζομένων. Αυτός είναι ο λόγος που η Νέα Δημοκρατία δεν κάνει κριτική στην κυβέρνηση πάνω στους στρατηγικούς στόχους της πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση. Η κριτική της περιορίζεται στη διαχειριστική πλευρά του ζητήματος. Δημαγωγεί πάνω στα λαϊκά προβλήματα που τα αποδίδει στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ,

αποκρύπτοντας πως η πολιτική αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία υποχρεωτικά πρέπει να ακολουθήσουν –και ακολουθούν– όλες οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πως αν έρθει στην κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να κινηθεί μέσα σ' αυτά τα πλαίσια που ορίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, εφαρμόζοντας την ίδια αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζει σήμερα το ΠΑΣΟΚ. Αν θέλετε, η πίεση που ασκεί η Νέα Δημοκρατία είναι και προς την κατεύθυνση ότι δεν γίνονται σε βάθος και γρήγορα αυτές οι αλλαγές που ζητάει το κεφάλαιο.

Η Νέα Δημοκρατία στήριξε πάντα το κεφάλαιο. Εμφανίζεται σαν ο πιο συνεπής υποστηρικτής των ιδιωτικοποιήσεων. Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει όπως και το ΠΑΣΟΚ τις αναδιανομές, τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις. Αυτό που ορισμένα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας λένε δημόσια, να ετοιμαστεί να σφίξει το ζωνάρι ο ελληνικός λαός, είναι πραγματικότητα και ισχύει και για το ΠΑΣΟΚ. Κανένας δεν είναι σε θέση να σταματήσει τον κύκλο της οικονομικής κρίσης που άρχισε, ούτε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είτε είναι μόνα τους αυτά τα κόμματα στην κυβέρνηση είτε σε συνεργασία με άλλα κόμματα.

Τα χρόνια που έρχονται θα είναι δύσκολα για τον ελληνικό λαό. Όσο η πολιτική που ασκείται θα υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, η κατάσταση θα χειροτερεύει. Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να έχει αυταπάτες πως τα προβλήματά του θα λυθούν με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας ή με κυβέρνηση της ξανά του ΠΑΣΟΚ.

Χρειάζεται να γυρίσει την πλάτη και στα δύο κόμματα, να πάψει να τα στηρίζει, να ξεπεράσει τους συναισθηματικούς δεσμούς που έχει μαζί τους. Εάν θέλουν οι προσδοκίες τους να αρχίζουν να υλοποιούνται, πρέπει να στηρίξουν εκείνες τις ριζοσπαστικές δυνάμεις που –όπως το ΚΚΕ– παλεύουν με αποφασιστικότητα για τα λαϊκά συμφέροντα. Όσο πιο ισχυρό βγει το ΚΚΕ σε αυτές τις εκλογές τόσο μεγαλύτερες θα είναι οι αντιστάσεις του λαού μας στην πολιτική της νέας τάξης πραγμάτων και του εκσυγχρονισμού.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτό είναι βέβαιο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Όσο πιο ισχυρό βγει το ΚΚΕ τόσο πιο γρήγορα θα ωριμάσουν οι δυνάμεις που θα συναποφασίσουν την οικοδόμηση του μετώπου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς και στη φετινή συζήτηση του Προϋπολογισμού επαναλαμβάνεται αυτό που επί δέκα χρόνια επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και αυτό επιβεβαιώθηκε και πριν από δυο-τρεις ομιλητές, όταν μίλησε κάποιος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας. Τα άλλα κόμματα βεβαίως κάνουν την κριτική τους αλλά έχουν και προτάσεις στα πλαίσια φυσικά της δικής τους ιδεολογίας και των αντίστοιχων πολιτικών τους θέσεων.

Από το 1993, λοιπόν, και για έντεκα προϋπολογισμούς –με το φετινό– ακούγεται η ίδια κριτική, ακούγονται οι ίδιοι χαρακτηρισμοί του προϋπολογισμού κάθε έτους. Λέει διαρκώς η Νέα Δημοκρατία ότι ο Προϋπολογισμός είναι αναληθής, παραπλανητικός, ελλειμματικός, ανακριβής, πλασματικός, αναποτελεσματικός. Και φέτος προσετέθησαν και άλλοι χαρακτηρισμοί όπως προεκλογικός και φυσικά ένας Προϋπολογισμός που βρίσκεται στον αέρα. Αυτό ειπώθηκε από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όταν συζητούσαμε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Είναι εύλογα, λοιπόν, τα ερωτήματα που προκύπτουν από τον κάθε πολίτη. Μπορεί, δηλαδή, ο κάθε πολίτης να ρωτά και να μην παρεξηγείται τα εξής:

Πώς είναι δυνατόν με τέτοιους καταστρεπτικούς προϋπολογισμούς για δέκα ολόκληρα χρόνια να έχει γίνει η χώρα μας μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης –με τις γνωστές θετικές συνέπειες– να είναι η πατρίδα μας μέσα στη ζώνη του ευρώ, να κυκλοφορεί δηλαδή και να συναλλάσσεται ο

Έλληνας πολίτης όπως και ο Γερμανός και ο Γάλλος και άλλοι πολίτες της Ευρώπης με όλα τα θετικά και σε σχέση με τις υποτιμήσεις που είχαμε στο παρελθόν κ.ο.κ.;

Πώς είναι δυνατόν αυτή η χώρα με τέτοιους προϋπολογισμούς να ετοιμάζει την πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων που όπως είπε ο προ ολίγου κατελθών Υπουργός Πολιτισμού θα είναι μοναδικοί Ολυμπιακοί Αγώνες και αυτό πλέον είναι πίστη όλων των Ελλήνων;

Πώς είναι δυνατόν με τέτοιους καταστρεπτικούς προϋπολογισμούς η χώρα μας να συγχρηματοδοτεί από τον Κρατικό Προϋπολογισμό στα πλαίσια του Β' –χθες– και του Γ' –σήμερα– Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης εκατοντάδες μεγάλα και χιλιάδες μικρά έργα στην ελληνική περιφέρεια; Εδώ νομίζω ότι σε όλους τους τομείς όλοι γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες των μεγάλων έργων που γίνονται και στην ελληνική περιφέρεια.

Στο χώρο της υγείας ήδη έχει ολοκληρωθεί –θα έλεγα– και έχει καλυφθεί ολόκληρη η χώρα από τα περιφερειακά νοσοκομεία. Στα νομαρχιακά νοσοκομεία το κάθε δωμάτιο και ο κάθε ασθενής έχει το δικό του τηλέφωνο και νούμερο. Βεβαίως υπάρχει και μια βελτίωση, όσον αφορά την ποιότητα και τον αριθμό του νοσηλευτικού και ιατρικού προσωπικού. Προβλήματα πάντοτε υπάρχουν.

Στην παιδεία σχεδόν οι υποδομές ολοκληρώνονται και η ύπαιθρος γνωρίζει και σήμερα –θα έλεγα– μια ανάπτυξη που έχει σχέση κυρίως με τις υποδομές αλλά και με έργα, τα οποία γίνονται εκεί. Μόλις χθες δόθηκε σε κυκλοφορία ο αυτοκινητόδρομος Κοζάνης-Πτολεμαΐδος, ένας δρόμος στον οποίο κυκλοφορούσαν καθημερινά δέκα χιλιάδες αυτοκίνητα –ο παλιός δρόμος, δηλαδή– και είχαμε σαράντα νεκρούς από τα τροχαία τα τελευταία δέκα χρόνια, δηλαδή τέσσερις νεκροί κάθε χρόνο. Από χθες έχουμε τον καινούργιο δρόμο, τον αυτοκινητόδρομο Κοζάνης-Πτολεμαΐδος, τον οποίο ήδη τις δύο μέρες τον περπατήσαμε αρκετά.

Την απάντηση γι' αυτά τα ερωτήματα που θέτει ο Έλληνας πολίτης την άκουσα από τον εισηγητή και από άλλους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι είπαν ότι –ξέρετε– όλα αυτά γίνονται με δανεικά χρήματα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αμφιβάλλετε;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως αμφιβάλλω και θα απαντήσω, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι 37% τα δανεικά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί έχετε τη συνήθεια να με διακόπτετε, κύριε συνάδελφε, και τώρα και στην Επιτροπή Οικονομικών;

Πώς είναι δυνατόν να γίνονται με δανεικά αφού σε αυτά τα δέκα χρόνια και με συμβολή όλων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και του αιμνήστου Προέδρου μας Ανδρέα Παπανδρέου –και εδώ δεν θα πρέπει να ξεχνούμε τον αείμνηστο Γιώργο Γεννηματά που είχε καταθέσει εδώ τον πρώτο προϋπολογισμό σύγκλισης εάν θυμάστε, το 1993 τέτοια εποχή– και φυσικά με τις κυβερνήσεις του σημερινού Πρωθυπουργού του Κώστα Σημίτη, μειώθηκε το έλλειμμα του προϋπολογισμού από 14% που ήταν το 1993 σε 1,2%. Εσείς θέλετε 2%; Ωραία, 2%. Πώς λοιπόν πηγαίνουμε με δανεικά; Πώς δανειζόμαστε και κάνουμε αυτά τα έργα με δανεικά;

Μειώθηκε επίσης, το δημόσιο χρέος από 119% σε επίπεδα κάτω του 100% του ΑΕΠ για το 2004. Αυτό σημαίνει δηλαδή ότι μπορούμε και ξεπληρώνουμε αυτά που δανειζόμαστε για την τρέχουσα πολιτική και ξεπληρώνουμε και τα παλιότερα χρέη. Ενώ πριν από δέκα χρόνια το 60% των εσόδων από τη φορολογία τα διαθέταμε να πληρώσουμε τις δόσεις των δανείων μας, τώρα αυτό είναι κάτω από το 25%. Και τα υπόλοιπα χρήματα από τα φορολογικά έσοδα διατίθενται για επενδύσεις, για άλλους τομείς, της υγείας, της παιδείας κ.ο.κ.

Και εδώ θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά παραδείγματα για τη χρηματοδότηση αυτών των τομέων. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν να τα κάνουμε όλα αυτά με δανεικά όταν ο ρυθμός ανάπτυξης είναι 4,2% φέτος και για πολλά χρόνια, ήταν πάνω από 3%; Αυτό σημαίνει ότι προσθέτουμε πλούτο, που σημαίνει δηλαδή ότι έχουμε πλεονάσματα. Μόνο από αυτήν την απλή, θα

έλεγα, προσέγγιση που μπορεί να κάνει ο κάθε πολίτης -και δεν χρειάζεται να μπει σε βαθιά νερά της οικονομίας και σε δείκτες- θα καταλήξει πολύ εύκολα στη διαπίστωση και στο συμπέρασμα ότι η κριτική της Νέας Δημοκρατίας για τον Προϋπολογισμό είναι αναξιόπιστη. Όλη η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι αναξιόπιστη και ότι με αυτόν τον τρόπο επιχειρεί να παραπλανήσει τον ελληνικό λαό και τον Έλληνα πολίτη, βεβαίως υποτιμώντας και τη νοημοσύνη του πολίτη πολλές φορές.

Κλείνοντας, λοιπόν, αυτήν τη γενική προσέγγιση για τον Προϋπολογισμό του 2004 και τη θέση της Νέας Δημοκρατίας -γιατί δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε λεπτομέρειες, αναφέρθηκαν και θα αναφερθούν οι κύριοι Υπουργοί, φυσικά και πολλοί συνάδελφοι- θα έλεγα στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι ο φετινός Προϋπολογισμός όχι μόνο δεν είναι στον αέρα, όπως ισχυρίστηκε ο συνάδελφος κ. Αλογοσκούφης στην Επιτροπή Οικονομικών, αλλά είναι ένας «αεράτος» Προϋπολογισμός, ιδιαίτερα φέτος, γιατί έχει και τα χαρακτηριστικά της κοινωνικής ευαισθησίας, διότι χρηματοδοτεί τις κοινωνικές παροχές, που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός τον περασμένο Σεπτέμβριο και κυρίως γιατί φιλοδοξεί να χρηματοδοτήσει την πρώτη χρονιά της προσπάθειας για τη Χάρτα Σύγκλισης, τους μεγάλους οικονομικούς και κοινωνικούς στόχους της Χάρτας Σύγκλισης. Βεβαίως αυτό δεν σημαίνει ότι και η Κυβέρνηση και εμείς οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, δεν αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα και στους συνταξιούχους και στους ανέργους και στους αγρότες. Υπάρχουν βεβαίως προβλήματα και στην καθημερινότητα. Εκείνο που πρέπει να αναγνωρίσει ο πολίτης -και νομίζω ότι το αναγνωρίζει- είναι ότι οι προσπάθειες της Κυβέρνησης γίνονται καθημερινώς για τη βελτίωση σχεδόν σε όλους τους τομείς και στο θέμα της ακρίβειας που αυτήν την περίοδο απασχολεί τον Έλληνα πολίτη.

Όμως, κύριοι Υπουργοί -και μέσω υμών απευθύνομαι και προς τον κύριο Πρωθυπουργό- βεβαίως στην ελληνική περιφέρεια πραγματοποιούνται μεγάλα έργα υποδομών, όπως και στη δυτική Μακεδονία και στο Νομό Κοζάνης. Και ξέρετε πολλές φορές ρωτώ και τους «πολιτικούς αντιπάλους» και τους λέω, ποιο μεγάλο έργο θέλετε να γίνει στη δυτική Μακεδονία και δεν έγινε ή δεν γίνεται, να μου πείτε. Και η απάντηση ξέρετε ποια είναι; Δεν υπάρχει.

Εκείνο που ζητάει σήμερα η ελληνική επαρχία και η ύπαιθρος είναι ότι θέλει να κρατήσει τα παιδιά της εκεί. Και εκεί χρειάζονται θέσεις εργασίας, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, και θέλουμε ιδιωτικές επενδύσεις. Και για τις ιδιωτικές επενδύσεις χρειαζόμαστε βεβαίως κίνητρα και φορολογικά. Θα έχουμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε αυτά και στον αναπτυξιακό νόμο αλλά και στο φορολογικό νομοσχέδιο το οποίο βρίσκεται ήδη για συζήτηση στη Βουλή. Είναι αλήθεια ότι στην περιφέρεια και στην ελληνική επαρχία εξελίσσονται και πολλά προγράμματα για τη στήριξη του αγροτικού χώρου, την κατασκευή υποδομών, την προώθηση εναλλακτικών μορφών ανάπτυξης της υπαίθρου, τη διευκόλυνση επαγγελματιών με ασφάλιση στον ΟΓΑ αντί για το ΤΕΒΕ και φυσικά τα προγράμματα νέων αγροτών και τα προγράμματα βελτίωσης κοκ.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή έχετε ευαισθησία για τον Απόδημο Ελληνισμό, θα ήθελα να μου δίνετε τριάντα δευτερόλεπτα για να απευθυνθώ και στα αδέρφια μας της Ομογένειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δυστυχώς υπάρχει πίεση χρόνου, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να απευθυνθώ στα αδέρφια μας στην Ομογένεια που θα κάνουν Χριστούγεννα στη Γερμανία, στη Σουηδία, σ' ολόκληρη την Ευρώπη, στις χώρες του Ευεξίνου, στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία και όπου γης.

Θα πρέπει να τους διαβεβαιώσω και ως μέλος της Επιτροπής Απόδημου Ελληνισμού της Βουλής -αλλά θα πρέπει να στείλουμε και από εδώ μέσα ένα μήνυμα αισιοδοξίας- ότι και το 2004 μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό θα βοηθήσουμε στην πρόοδο του Ελληνισμού, όπου αυτός υπάρχει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια από τους στόχους των προϋπολογισμών που κατέθεσε η Κυβέρνηση Σημίτη, εκείνοι που επιτυγχάνοντο -και με το παραπάνω- ήταν αυτοί που είχαν να κάνουν με την αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Οι υπόλοιποι στόχοι μονίμως έπεφταν έξω, αφού και οι δαπάνες λόγω της σπάταλης πολιτικής στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος ξέφευγαν πάντοτε. Όμως και το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα συνεχώς διευρύνοντο. Άλλωστε και ως τώρα μία διαφορετική εικόνα της εθνικής οικονομίας παρουσιάζονταν στους ετήσιους προϋπολογισμούς και μία διαμετρικώς αντίθετη πραγματικότητα βίωνε ο πολίτης στην καθημερινότητά του.

Το μόνο παρήγορο είναι ότι πρόκειται για τον τελευταίο αναξιόπιστο προϋπολογισμό, αφού το ΠΑΣΟΚ σε λίγους μήνες θα βρίσκεται στα έδρανα της αντιπολίτευσης.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί αγωνιωδώς να κρύψει τα προβλήματα της πραγματικής οικονομίας, την οικονομική και κοινωνική κρίση που διέρχεται η χώρα. Η ανεπάρκεια κράτους και Κυβέρνησης απεικονίζεται σε κρίσιμα σημεία τομέας, όπως η γεωργία, η υγεία, η παιδεία, η Δημόσια Διοίκηση.

Τι διαπιστώνουμε όμως από την καθημερινή σκληρή πραγματικότητα και τις εκθέσεις διεθνών οργανισμών που αποκαλύπτουν τη δυσχερή θέση της χώρας μας σε μία σειρά θεμάτων που παίζουν καθοριστικό και ρυθμιστικό ρόλο στην οικονομική κατάσταση και την ποιότητα της ζωής μας; Είμαστε πρώτοι στην ανεργία, στη φτώχεια, στις περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, στη διαφθορά, στο δημόσιο χρέος, στα ελλείμματα, στην κακή λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Είμαστε τελευταίοι στο κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, στην ανταγωνιστικότητα, στη δημόσια υγεία, στην παιδεία, στις νέες τεχνολογίες, στην αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων, στην προστασία του περιβάλλοντος.

Πιστεύω όμως ότι ανησυχία όλων μας είναι η αποδυνάμωση της υπαίθρου που αποτελεί πλέον τεράστιο εθνικό πρόβλημα με επιπτώσεις στην αύξηση της ανεργίας στις αστικές περιοχές. Η κρίση που αντιμετωπίζει σήμερα ο αγροτικός τομέας ως αποτέλεσμα της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που συνεπάγεται τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης του τομέα, αποτυπώνεται σε συγκεκριμένους δείκτες, όπως, πρώτον, στη ραγδαία μείωση του αγροτικού εισοδήματος ως ποσοστού του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος από το 9% το 1993, στο 6,9% σήμερα.

Δεύτερον, αποτυπώνεται στην απροθυμία νέων ανθρώπων να ακολουθήσουν το αγροτικό επάγγελμα, με αποτέλεσμα τη γήρανση του αγροτικού πληθυσμού. Τρίτον, εντοπίζεται στην υπερχρέωση και τη ραγδαία αύξηση του κόστους παραγωγής, χωρίς ταυτόχρονη προσαρμογή των τιμών και των εσόδων των παραγωγών που μειώνονται ή βρίσκονται καθηλωμένα για πολλά χρόνια και, τέταρτον, στη διάλυση με κυβερνητική ευθύνη των κρατικών υπηρεσιών στήριξης του αγρότη, όπως αποδεικνύεται από τις κάθε λογής καθυστερήσεις στην υλοποίηση προγραμμάτων, στην καταβολή επιδοτήσεων και αποζημιώσεων.

Ειδικό φέτος που είναι η χειρότερη χρονιά των δέκα τελευταίων ετών από πλευράς ζημιών στα βιβάκια, στα τεύτλα, το ρύζι και σε άλλα αγροτικά προϊόντα, έγκαιρα και πολλές φορές σας προειδοποιήσαμε εδώ στη Βουλή ότι πρέπει να αποζημιωθούν οι αγρότες.

Σας καταθέτω στα Πρακτικά τις απαντήσεις που πήραμε μέχρι στιγμής από το αρμόδιο Υπουργείο Γεωργίας.

Στην ουσία δεν αρνείσθε ότι πράγματι οι καταστροφές ήταν εκτεταμένες και λέτε ότι θα διενεργήσετε εκτιμήσεις για να καταβληθούν αποζημιώσεις, αλλά εμπαιζετε και εμάς και τον αγροτικό κόσμο. Κούφια λόγια!

Σας καταθέτω για τα Πρακτικά τις απαντήσεις του Υπουργού Γεωργίας για την τευτοκαλλιέργεια, για τα ρύζια και για τα βιβάκια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης

καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αυτές τις απαντήσεις μας δηλώνετε ότι θα δώσετε αποζημιώσεις, αλλά στην ουσία δεν κάνετε τίποτε από όλα όσα υπόσχεστε. Αναξιοπιστία, λόγια και όχι έργα. Η παράλυση των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας, με κλασικό παράδειγμα τον ΕΛΓΑ, έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο που αδυνατεί να υλοποιήσει και τις πιο στοιχειώδεις υποχρεώσεις προς τους Έλληνες παραγωγούς.

Και ενώ οι παραγωγοί περιμένουν ανυπόμονα τις επιδοτήσεις, όπως κάθε χρόνο παραμονές γιορτών, υπάρχει ο φόβος να μην πληρωθούν, γιατί η διοίκηση της Αγροτικής Τραπεζής δεν υπέγραψε την επιχειρησιακή σύμβαση εργασίας προς τους εργαζόμενους της τράπεζας και οι υπάλληλοι της τράπεζας απεργούν μέχρι στιγμής. Από αύριο εξαγγέλλεται εικοσιτετράωρη απεργία. Προσέξτε να προλάβετε αυτήν την απεργία, γιατί οι αγρότες θα κάνουν μαύρα Χριστούγεννα.

Και ενώ το αγροτικό εισόδημα συρρικνώνεται, ταυτόχρονα η Αγροτική Τράπεζα από τη μία με τα ληστρικά παντώκια και από την άλλη με επιτόκια που είναι πιο ψηλά από τα τρέχοντα εμπορικά, είναι εχθρός του πολίτη, βραχνάς για τους περισσότερους αγρότες. Χρειάζεται μία νέα αγροτική πολιτική από μία ισχυρή και αποτελεσματική κυβέρνηση, με πιστώσεις και κίνητρα στους νέους αγρότες για επενδύσεις με μείωση του κόστους παραγωγής, με πλήρη αξιοποίηση των πόρων και των δυνατοτήτων που προσφέρονται από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, για μία σύγχρονη και ανταγωνιστική παραγωγή, ώστε να στηρίξουμε τον αγροτικό κόσμο και να δυναμώσουμε την περιφέρεια.

Είναι αργά, αλλά έστω και τώρα πρέπει να προχωρήσουν χωρίς άλλη καθυστέρηση, τα αρδευτικά και τα αντιπλημμυρικά έργα που έχει ανάγκη η χώρα και ο κάθε νομός ξεχωριστά. Στο Νομό Σερρών δεν έγινε κανένα μεγάλο αρδευτικό και αντιπλημμυρικό έργο τα τελευταία χρόνια. Όσα ξεκίνησαν πριν από χρόνια εγκαταλείφθηκαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και τώρα πληρώνουμε τα λάθη και τις παραλείψεις σας. Και ενώ ο αγρότης και ο κτηνοτρόφος ζει συνεχώς με την αγωνία της επιβίωσης και της απαλλαγής του από τα χρέη, η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το ίδιο απαξιωτικά και τους απόμαχους αγρότες συνταξιούχους του ΟΓΑ με το επίδομα ελεημοσύνης, το χαρτζιλίκι του 1 ευρώ που τους δίνει την ημέρα.

Αυτό είναι το ανύπαρκτο κοινωνικό κράτος που μας παρουσιάζετε εδώ και μέρες στον Προϋπολογισμό με τη δήθεν δωρεάν παιδεία, όταν οι Έλληνες πληρώνουν 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, περίπου 500 δισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο, περισσότερα από κάθε άλλο Ευρωπαϊκό λαό, όταν η Ελλάδα είναι σήμερα παγκοσμίως πρώτη στην εξαγωγή των φοιτητών, όταν στον ευαίσθητο τομέα της υγείας οι Έλληνες, πέρα από τους φόρους και τις εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, πληρώνουμε εξ ιδίων το 45% της συνολικής εθνικής δαπάνης, χωρίς να έχουμε ποιοτικά αναβαθμισμένες υπηρεσίες υγείας.

Το πιο επώδυνο όμως κοινωνικό πρόβλημα και ο μεγαλύτερος εφιάλτης των νέων ανθρώπων σήμερα είναι η ανεργία, από τους βασικούς παράγοντες που οδηγούν τμήματα του πληθυσμού στο κοινωνικό περιθώριο και τη φτώχεια. Η χώρα μας είναι πρώτη στην ανεργία των νέων, ενώ κατέχει πολύ υψηλή θέση και στην ανεργία των γυναικών. Και γίνεται εύκολα αντιληπτό, όταν οι επαγγελματιοβιοτέχνες και γενικά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που απασχολούν το 56% του συνόλου των εργαζομένων και αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας φορολογούνται 40% έως 50% υψηλότερα, σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, το οικονομικό περιβάλλον είναι εχθρικό για την ανάπτυξή τους, έχοντας ως συνέπεια το λουκέτο των επιχειρήσεων και την αύξηση της ανεργίας στις τοπικές κοινωνίες.

Η μεγάλη φορολογία των βιοτεχνικών, βιομηχανικών επιχειρήσεων, το υψηλό κόστος παραγωγής, τα μειωμένα κίνητρα έχουν ως αποτέλεσμα τη μετεγκατάστασή τους στις Βαλκανικές χώρες, όπως η Βουλγαρία, την έλλειψη τοπικών επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, αλλά και ξένων άμεσων επενδύσεων

που επενδύουν σε ελκυστικότερο περιβάλλον, με ό,τι κακές συνέπειες έχει αυτό για την οικονομία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας, στην εποχή που ζούμε, χρειάζεται να κάνει ένα άλμα από το στάσιμο κράτος του συγκεντρωτισμού, των πελατειακών σχέσεων και της διαφθοράς προς το έντιμο, αξιοκρατικό και δίκαιο κράτος που αξιοποιεί τις γνώσεις και τις δυνάμεις του τόπου για την ισόρροπη και εθνική ανάπτυξη και ευημερία.

Δυστυχώς για τον τόπο η Κυβέρνηση Σημίτη αδυνατεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των περιστάσεων και με τις επιλογές της υποθηκεύει επικίνδυνα το μέλλον του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα της νέας γενιάς. Η μετάβαση στο νέο κράτος των αυξημένων δυνατοτήτων είναι βασική στρατηγική επιλογή της Νέας Δημοκρατίας και του Κώστα Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλούσα να σκεφθείτε και τους υπόλοιπους συναδέλφους που θέλουν να μιλήσουν. Αν ο κάθε ομιλητής παίρνει δύο λεπτά παραπάνω από το χρόνο που του αναλογεί, τότε κάποιοι συνάδελφοι δεν θα μιλήσουν καθόλου.

Το λόγο έχει ο κ. Νεονάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα εστιάζω την παρέμβασή μου στην κριτική που ασκεί η Νέα Δημοκρατία για το νέο Προϋπολογισμό και αυτό γιατί πιστεύω ότι μέσα από τις θέσεις, τις οποίες διατυπώνει, αναδεικνύονται με καθαρότητα οι προθέσεις της που, κατά την άποψή μου, δεν είναι και τόσο αγαθές.

Η προσέγγιση του νέου Προϋπολογισμού από τη Νέα Δημοκρατία κινείται στα πλαίσια μίας γενικότερης στρατηγικής την οποία έχει, μίας στρατηγικής ισοπέδωσης, καταστροφολογίας, μηδενισμού και απαξίωσης των κατακτήσεων. Αυτό γίνεται σε μία στιγμή, που όλη η Ευρώπη αναγνωρίζει τα σημαντικότερα βήματα που έχει κάνει η χώρα μας στον τομέα της οικονομίας.

Πιστεύω ότι δεν υπάρχει σήμερα καλοπροαίρετος πολίτης στη χώρα μας που να μην αντιλαμβάνεται όχι μόνο τις προσπάθειες που γίνονται από τη μεριά της Κυβέρνησης αλλά και τα αποτελέσματα αυτών των προσπαθειών.

Θα ρωτήσει κανείς: άραγε, δεν γίνονται λάθη, δεν υπάρχουν προβλήματα; Όλα στη χώρα μας κινούνται με ομαλό τρόπο;

Ασφαλώς και γίνονται λάθη, βεβαίως και υπάρχουν προβλήματα. Πρέπει να γίνεται κριτική και μάλιστα έντονη, αρκεί αυτή η κριτική να μη μηδενίζει, γιατί η μηδενιστική προσέγγιση υποδηλώνει είτε πολιτική ένδεια και έλλειψη προγράμματος είτε υποκρύπτει τις πραγματικές προθέσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούγοντας τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας όλες αυτές τις ημέρες να καταστροφολογούν και να επισημαίνουν την τραγική, κατ' αυτούς, κατάσταση της οικονομίας μας, τότε γεννάται αυτόματα το ερώτημα: αφού η κατάσταση είναι τόσο τραγική, πώς θα ασκήσετε, αν ποτέ κυβερνήσετε, κοινωνική πολιτική; Πού θα βρείτε, άραγε, τα χρήματα; Αν πράγματι πιστεύετε αυτά που ισχυρίζεσαστε, τότε ποιος σοβαρός οικονομολόγος οποιασδήποτε σχολής δεν θα σας συνιστούσε «να σφίξετε το ζωνάρι»; Ποιος νοήμων άνθρωπος δεν θα περίμενε την πρότασή σας για την αναγκαιότητα μίας περιοριστικής πολιτικής; Ποιος δεν θα περίμενε ως λογική συνέχεια αυτών των δηλώσεων την εφαρμογή εκ μέρους σας μίας πολιτικής λιτότητας και αλλαγής των εργασιακών σχέσεων;

Κατά την άποψή μου, η τοποθέτηση του κ. Μητσotάκης είναι απολύτως ειλικρινής -και τον τιμά αυτό- καθώς αποτελεί λογική συνέχεια των απόψεων, οι οποίες εκφράζονται από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι μόνο! Και από το ΠΑΣΟΚ...

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΝΑΚΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν από τη μία μεριά να διαπιστώνετε την τραγική κατάσταση της οικονομίας και από την άλλη να θέλετε να μας πείσετε ότι θα ασκήσετε κοινωνική πολιτική για τους πολλούς ή ότι δεν θα κάνετε περιοριστική πολιτική, όπως είτε ο εισηγητής της Νέας

Δημοκρατίας.

Βεβαίως, η πολιτική του μηδενισμού και της ισοπέδωσης για τη Νέα Δημοκρατία δεν είναι καινούργια και δεν έχει κανείς παρά να ανατρέξει στις τοποθετήσεις στελεχών της σε προηγούμενους προϋπολογισμούς, αλλά και στις θέσεις που εκφράζουν για επί μέρους πολιτικές της Κυβέρνησης.

Όμως αυτό το οποίο γίνεται τον τελευταίο χρόνο, με κορύφωση στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, είναι, κατά την άποψή μου, πρωτοφανές. Η καταστροφολογία, η στείρα άρνηση και η απαξίωση είναι εντονότερες από κάθε άλλη φορά; Γιατί άραγε; Γιατί τόσο μεγάλη δόση καταστροφής ειδικά φέτος; Γιατί τέτοια απαξίωση; Μήπως η κατάσταση της οικονομίας μας είναι χειρότερη από ποτέ; Μήπως μας κάνουν συνεχώς συστάσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή άλλους οργανισμούς, επειδή παρεκκλίνουμε της ομαλής οικονομικής μας πορείας;

Τίποτα από αυτά δεν ισχύει και το γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι. Πολύ απλά, η Νέα Δημοκρατία έχει αυτήν την «ακραία» θα έλεγα σήμερα πολιτική συμπεριφορά. Επειδή είμαστε λίγους μήνες πριν από τις εκλογές είναι λογικό να θέλει να μεγιστοποιήσει το πολιτικό κόστος για την Κυβέρνηση, αλλά δυστυχώς για την ίδια αυτή της η στάση αναδεικνύει την αντιφατικότητα των επιχειρημάτων της και τον υποκριτικό χαρακτήρα των θέσεων της.

Η σημερινή καταστροφολογική της διάθεση δημιουργεί εξ αντικειμένου τις προϋποθέσεις, «αν και εφόσον έρθει στα πράγματα», για την εφαρμογή μιας πολιτικής λιτότητας και ενίσχυσης των κοινωνικών ανισοτήτων. Είναι δηλαδή πρώτη φορά, όπου ένα κόμμα δεν λέει αυτό που θέλει μέσω των προτάσεων του, αλλά μέσω της κριτικής του. Πώς αλλιώς, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να ερμηνεύσει κανείς τις αλληπάλληλες δηλώσεις καταστροφής; Πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευτεί η συνεχής και επιλεκτική χρήση στοιχείων για να κατασκευαστεί με το ζόρι μια ζοφερή πραγματικότητα; Πώς αλλιώς μπορούν να ερμηνευτούν η κινδυνολογία και οι δυσοίωνες προβλέψεις, όταν οι εκτιμήσεις του συνόλου των εγκύρων διεθνών οικονομικών οργανισμών προβλέπουν τα αντίθετα;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι σήμερα σε όλα τα κόμματα εκφράζονται πολλές και διαφορετικές απόψεις και αναμφίβολα αυτό αποτελεί δείγμα υγείας. Όμως υπάρχουν στιγμές, όπου τα κόμματα εκφράζουν το βασικό πυρήνα της πολιτικής που θα ακολουθήσουν. Εκεί οι διαφωνίες, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο και ιδιαίτερα μεταξύ των κορυφαίων στελεχών, γιατί αυτό αποτελεί συστατικό στοιχείο συνοχής και αποτελεσματικότητας ενός κόμματος. Αυτό δε, έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία για ένα κόμμα που είναι πολλά χρόνια εκτός εξουσίας και θεωρεί ότι βρίσκεται προ των πυλών. Και αυτό γιατί στα χρόνια αυτά που ήταν στην Αντιπολίτευση έπρεπε να είχε καταφέρει την ομογενοποίησή του, τουλάχιστον στα βασικά πεδία της πολιτικής, όπως είναι αυτό της οικονομίας που συζητάμε σήμερα. Φαίνεται ότι στην κατηγορία αυτή ανήκει η Νέα Δημοκρατία. Σε μια σειρά από κρίσιμα θέματα αναδεικνύονται αντιφατικές προσεγγίσεις και μια πολυγλωσσία, με βάση την οποία αδυνατεί κανείς να διακρίνει ποια είναι η πραγματική θέση του κόμματος. Και αυτό δεν το κάνει το ΠΑΣΟΚ, το κάνουν τα δικά σας στελέχη. Γι' αυτό και μη διαμαρτύρεστε όταν το ΠΑΣΟΚ σας καταγγέλλει ότι έχετε κρυφό πρόγραμμα. Εσείς μας δίνετε αυτήν τη δυνατότητα. Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, επιθυμείτε την άσκηση περιοριστικής πολιτικής ή την ενίσχυση των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων; Ποια είναι η άποψή σας για το κοινωνικό πακέτο; Η άποψη εκείνων που μιλούν για ψίχουλα ή εκείνων που λένε ότι αποτελεί οικονομική καταστροφή; Γιατί αλήθεια αγνοείτε ηθελημένα τις προοπτικές και τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας; Γιατί από τη μια μας ζητάτε να δώσουμε περισσότερα, υιοθετώντας άκριτα όλα τα αιτήματα και από την άλλη μας εγκαλείτε για την τραγική οικονομική κατάσταση; Πώς αλήθεια συμβιβάζονται αυτά τα δύο;

Θέλω να είμαι σαφής. Η κριτική της Νέας Δημοκρατίας κατά

τη γνώμη μου είναι επιλεκτική, αντιφατική και εν πολλοίς αναξιόπιστη. Η κινδυνολογία της, όμως, περί δήθεν δραματικής επιδείνωσης της δημοσιονομικής κατάστασης υποκρύπτει μία και μόνο σκοπιμότητα. Όπως με τις διακηρύξεις για την κατάργηση του ΣΔΟΕ και του ΑΣΕΠ, έτσι και με τη σημερινή κριτική της, ουσιαστικά προλειαίνει το έδαφος για μια επίθεση στα εισοδήματα και τα κοινωνικά κεκτημένα του Έλληνα πολίτη.

Η Νέα Δημοκρατία όταν φωνάζει ότι δεν υπάρχουν πλεονάσματα για να χρηματοδοτηθούν κοινωνικά μέτρα της Κυβέρνησης, εννοεί πολύ απλά ότι δεν πρέπει να αυξάνουμε τους πόρους για το κοινωνικό κράτος, επιδιώκοντας τη σύγκλιση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κριτική της ότι το ΠΑΣΟΚ δεν δικαιούται να ασκεί κοινωνική πολιτική με δανεικά, είναι ο προάγγελος της πολιτικής λιτότητας και περιορισμού του κοινωνικού κράτους που σκοπεύει να επαναφέρει. Η σημερινή καταγγελία των ανύπαρκτων πλεονασμάτων είναι η πρόβα τζενεράλε της περιστολής των κοινωνικών δαπανών, της επανόληψης της καταστροφικής για τους μισθωτούς διακυβέρνησης του 1990-1993, όπου τα εισοδήματα μειώθηκαν κατά 7,5%.

Επιχαίρει η Νέα Δημοκρατία για τα δήθεν κακά δημοσιονομικά, επειδή εξασφαλίζει άλλοθι για την άσκηση της ανάλγητης πολιτικής του παρελθόντος. Στο χέρι του Έλληνα πολίτη είναι να κρίνει, με μέτρο το σημερινό επίπεδο ευημερίας του, ποιος κρατά κρυφά χαρτιά και διαθέτει κρυφό πρόγραμμα. Ποιος απειλεί τις κατακτήσεις του και ποιος πασχίζει να τις διατηρήσει και να τις διευρύνει. Αν οι Έλληνες δεν επιθυμούν να σφίξουν για άλλη μία φορά το ζωνάρι τους ακολουθώντας τις γνωστές προτροπές, πρέπει να σταθμίσουν με ψυχραιμία όσα λέει η Δεξιά, γιατί είναι άκρως αποκαλυπτικά όσων προτίθεται να πράξει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλη τιμή για μένα να παρουσιάσω σήμερα τον Προϋπολογισμό του 2004. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό που επισφραγίζει δέκα χρόνια συνεχούς προσπάθειας για την ανόρθωση και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, ταυτόχρονα, όμως, αποτελεί και μία αφετηρία για το μέλλον. Εάν εφαρμοστεί στο σύνολό του με έγκριση όχι μόνο από το ελληνικό Κοινοβούλιο αλλά σε λίγους μήνες και από τον ελληνικό λαό, τότε μπορεί να αποτελέσει την απαρχή για μία νέα περίοδο ανάπτυξης, απασχόλησης και αλληλεγγύης στην πατρίδα μας.

Φέτος κλείνουν δέκα χρόνια από τότε που ο ελληνικός λαός επέλεξε και πάλι το ΠΑΣΟΚ για τη διακυβέρνηση της χώρας. Πριν, η οικονομία, οι εργαζόμενοι και το κοινωνικό κράτος, είχαν δοκιμαστεί σκληρά την περίοδο 1990-1993, όταν οι σχεδόν μηδενικοί ρυθμοί ανάπτυξης οδήγησαν σε μείωση των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων κατά 7,5%, των πραγματικών συντάξεων κατά 11%, σε κλείσιμο επιχειρήσεων και απολύσεις. Όλα αυτά μόνο μέσα σε μία τριετία, προκαλώντας μείζονα προβλήματα στην οικονομική πολιτική και εκτροχιάζοντας κάθε ελπίδα συμμετοχής της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή σύγκλιση. Η πιο αισιόδοξη προσδοκία εκείνης της περιόδου ήταν να ανακοπεί κάπως η χειροτέρευση και να αποφύγουμε μία μείζονα οικονομική κρίση.

Στη δεκαετία που ακολούθησε οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ διασφάλισαν όχι μόνο την ανακοπή της κρίσης αλλά και μία πετυχημένη πορεία της ελληνικής οικονομίας, μία πορεία η οποία ανέσυρε την οικονομία από την ευρωπαϊκή υστέρηση, την εργασιακή οπισθοδρόμηση και τα κοινωνικά αδιέξοδα. Πέτυχε πρώτα τη σταθεροποίηση και μετά την ένταξη στην ΟΝΕ. Εφαρμόζοντας μία ριζικά διαφορετική πολιτική το ΠΑΣΟΚ οδήγησε την οικονομία σε επτά συνεχή έτη πιο γρήγορης ανάπτυξης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οδήγησε στη μείωση της ανεργίας και την επαναθεμελίωση του κοινωνικού κράτους.

Όλη αυτή την περίοδο οι προϋπολογισμοί έπρεπε να συνδυάζουν τη δημοσιονομική εξυγίανση με τις ανάγκες για περισ-

σότερη κοινωνική πολιτική. Οι κατά κεφαλήν κοινωνικές δαπάνες το διάστημα 1995-2002 αυξήθηκαν κατά 54% πάνω από τον πληθωρισμό, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση η αύξηση ήταν μηδαμινή. Το επίπεδο των κοινωνικών δαπανών, σαν μερίδιο πλέον του εθνικού μας εισοδήματος, ξεπερνά για πρώτη φορά το αντίστοιχο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κοινωνικό πεδίο ήταν το πρώτο στο οποίο συγκλινάμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό. Οι αγρότες, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, η ελληνική οικογένεια, τα παιδιά που σπουδάζουν, οι μικροεπαγγελματίες, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ωφελούνται διαρκώς από όλα τα μέτρα κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής, βελτιώνουν τη θέση τους, μειώνουν τις αβεβαιότητες και τις ανασφάλειες.

Μην ξεχνάμε, όμως, ότι η διαρκής και σημαντική ενίσχυση του κοινωνικού κράτους έγινε ταυτόχρονα με άλλες υποχρεώσεις για χρηματοδότηση επενδύσεων, για αμυντικές δαπάνες, για Ολυμπιακούς Αγώνες, στόχους τους οποίους επάξια φέρνουμε σε πέρας.

Κοινός παρονομαστής για να έχουμε όλες αυτές τις δυνατότητες ήταν η συνεχής ανάπτυξη, η οποία είναι αποτέλεσμα της οικονομικής πολιτικής που ακολουθούμε μέχρι σήμερα. Τα τελευταία στοιχεία μάλιστα είναι ακόμα πιο ενθαρρυντικά. Το 2003 ο ρυθμός ανάπτυξης φαίνεται ότι θα ξεπεράσει το 4%, τη στιγμή που η ευρωζώνη αναπτύσσεται με ρυθμό μόλις το 1/10 από τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας.

Σημαντικός μοχλός της δημοσιονομικής είναι οι επενδύσεις οι οποίες αυξήθηκαν φέτος κατά 9%, όταν στην Ευρωζώνη μειώθηκαν κατά 1%. Την ίδια χρονιά η πραγματική αμοιβή ανά εργαζόμενο αυξήθηκε κατά 2,8% πάνω από τον πληθωρισμό και είναι η μεγαλύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς αυτό να δημιουργεί πληθωριστικές προσδοκίες αφού συνδυάζεται με αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας.

Την τελευταία τριετία η βελτίωση της παραγωγικότητας εργασίας στην Ελλάδα είναι πάνω από 3% ετησίως, όταν ο μέσος όρος της Ευρωζώνης είναι 1%.

Σε ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά μεγέθη, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης διαμορφώνεται τελικά στο 1,4% αντί του 0,9% που είχαμε σχεδιάσει πέρσι τέτοια εποχή. Ο λόγος είναι ότι έπρεπε να καλύψουμε σημαντικές επιπλέον δαπάνες για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίες προέκυψαν εκτός του αρχικού σχεδιασμού και τις αποζημιώσεις για τις καταστροφές που προκλήθηκαν από την κακοκαιρία που έπληττε διαρκώς τη χώρα μας.

Κινητήριες δυνάμεις σε αυτήν τη θετική πορεία της οικονομίας ήταν η οικονομική σταθερότητα, οι επενδύσεις, κυρίως όμως είναι οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις που σταδιακά ενσωματώνονται στην ελληνική οικονομία και απελευθερώνουν νέες δημιουργικές δυνάμεις για περισσότερο ανταγωνισμό, καλύτερες επιχειρήσεις και περισσότερη απασχόληση.

Η φορολογική μεταρρύθμιση διέυρνε τα αφορολόγητα όρια στα υψηλότερα επίπεδα που επικρατούν στην Ευρώπη, ιδιαίτερα για την οικογένεια με παιδιά, απλοποίησε το φορολογικό σύστημα για τις επιχειρήσεις, κατάργησε τις επιβαρύνσεις, εξάλειψε τους φόρους μεταβίβασης και κληρονομιάς, είτε κατοικιών είτε μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Η ηλεκτρονική συναλλαγή μειώνει την προσωπική ταλαιπωρία με τις εφορίες. Η αντικειμενοποίηση των ελέγχων μειώνει τις εστίες αδιαφάνειας και διαμορφώνει ένα νέο κλίμα εμπιστοσύνης με τους φορολογούμενους.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος δίνει ώθηση στην επιχειρηματικότητα. Οι ενισχύσεις των επιχειρήσεων στην περιφέρεια, τα φορολογικά κίνητρα με το μειωμένο συντελεστή και τα αφορολόγητα αποθεματικά αναμένεται να ενισχύσουν σημαντικά τις επενδύσεις των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των μικρομεσαίων.

Οι αποκρατικοποιήσεις συνεχίζονται, παρά το γεγονός ότι για μεγάλο διάστημα οι διεθνείς αγορές χαρακτηρίζονταν από αβεβαιότητα. Τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις κατευθύνονται κατά κύριο λόγο στη μείωση του δημόσιου χρέους, ανήλθαν στο 2% του εθνικού εισοδήματος το 2002 και σε παρόμοιο

ποσοστό αναμένεται να καταλήξουν και φέτος.

Με τις αποκρατικοποιήσεις διευρύνεται η επενδυτική βάση των δημόσιων επιχειρήσεων, προσελκύονται ξένα κεφάλαια, «νοικοκυρεύεται» η διαχείριση, αυξάνεται η εξωστρέφεια των ελληνικών επιχειρήσεων, ενώ βελτιώνεται η ποιότητα, η επάρκεια και η πρόσβαση των υπηρεσιών που παρέχονται στους πολίτες.

Το θεσμικό πλαίσιο των αγορών στη χώρα μας έχει αλλάξει ριζικά και δεν έχει πλέον τίποτα να ζηλέψει από τις ρυθμίσεις που ισχύουν στις πιο αναπτυγμένες οικονομίες. Προωθείται η εισαγωγή των διεθνών λογιστικών προτύπων. Έχουν εισαχθεί νέοι κανόνες εταιρικής διακυβέρνησης των επιχειρήσεων για περισσότερη διαφάνεια και έλεγχο από τους μικρομετόχους. Δημιουργήθηκε νέο πλαίσιο για τους προληπτικούς ελέγχους των εισηγμένων εταιρειών.

Το χρηματιστήριο αποκρατικοποιήθηκε πλήρως. Δημιουργήθηκαν νέα προϊόντα, όπως είναι οι τιτλοποιήσεις απαιτήσεων, καθώς και τα εταιρικά ομόλογα. Ενισχύθηκε ο ρόλος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και εκσυγχρονίστηκε η αξιοποίηση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Ολοκληρώθηκε ο κώδικας, ο οποίος περιγράφει τη λειτουργία των αγορών και προωθείται ένας νέος θεσμός για την εποπτεία της ασφαλιστικής αγοράς.

Ταυτόχρονα δημιουργήθηκε ένα νέο σύστημα ελέγχου και αξιολόγησης των δημοσίων δαπανών. Συγκροτήθηκαν μηχανισμοί ελέγχου για να εντοπίσουν και να περιορίσουν τη σπατάλη που παρατηρείται ακόμα σε αρκετές λειτουργίες του δημόσιου τομέα. Αναφέρω τον Οργανισμό Ασφαλισμένων Δημοσίου, τους ελέγχους του ΙΚΑ, το δημοσιονομικό έλεγχο του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και άλλες.

Υπάρχουν ήδη σημαντικά αποτελέσματα εξοικονόμησης πόρων, οι οποίοι έτσι κατευθύνονται ευκολότερα σε κοινωνικές και αναπτυξιακές δαπάνες. Βελτιώνονται οι μηχανισμοί διαχείρισης του δημόσιου χρέους.

Τον τελευταίο χρόνο έγιναν συνεχείς αναβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας από όλους τους γνωστούς διεθνείς οίκους, πράγμα το οποίο μειώσε το κόστος δανεισμού τουλάχιστον κατά 100 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο και αυτό κατευθύνθηκε σε κοινωνικές και αναπτυξιακές δαπάνες.

Οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις βοήθησαν τη σημερινή αναπτυξιακή πορεία. Και όμως αυτήν την επιτυχή πορεία της οικονομίας την αμφισβητεί συστηματικά η Αντιπολίτευση. Προσπαθούν να μειώσουν τη δυναμική της, να καλλιεργήσουν αβεβαιότητες σχετικά με το μέλλον που έχει και θέλουν να την αποδώσουν αποκλειστικά στους κοινοτικούς πόρους και στα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων. Προσπαθούν να πείσουν ότι αυτή η επιτυχή πορεία θα συρρικνωθεί το 2004 και θα σβήσει οριστικά το 2006.

Η αλήθεια όμως είναι ότι η ανάπτυξη η οποία έχει εμπεδωθεί με την οικονομική πολιτική μπορεί να συνεχιστεί και μάλιστα με γρηγορότερους ρυθμούς, αρκεί βέβαια να συνεχιστεί και να ενταθεί η ίδια η πολιτική η οποία την προκάλεσε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα χαρακτηριστικά του νέου Προϋπολογισμού τον οποίο συζητάμε, δημιουργούν μια διαφορετική πραγματικότητα μετά το 2004. Και ουσιαστικά ο Προϋπολογισμός αυτός ξεκινά το στόχο για μια ταχύτερη οικονομική και κοινωνική σύγκλιση την επόμενη τετραετία.

Οι δαπάνες για τα ολυμπιακά έργα τελειώνουν πρακτικά το 2004 απελευθερώνοντας πόρους για άλλες παραγωγικές επενδύσεις υποδομών στη χώρα μας. Οι αμυντικές δαπάνες μειώνονται από χρόνο σε χρόνο. Μπαίνουμε σε μια νέα περίοδο ταχύτερης αποκλιμάκωσης του δημόσιου χρέους. Επιταχύνεται το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με ιδιαίτερη έμφαση στην περιφέρεια ενώ ταυτόχρονα η διεθνής και ευρωπαϊκή οικονομία βγαίνουν από την παρατεταμένη ύφεση η οποία τις χαρακτήριζε τα τελευταία χρόνια.

Έτσι μπορούμε και μεις στη χώρα μας να αποδώσουμε στην κοινωνία τρία πρόσθετα μερίσματα ανάπτυξης και κοινωνικής πολιτικής. Ένα μέρος από τη μείωση των εξοπλιστικών δαπανών από 4,5% του εθνικού εισοδήματος που έχουμε σήμερα

σταδιακά στο 3% του ΑΕΠ. Στόχος είναι τα επόμενα χρόνια όλες αυτές οι μειώσεις να αυξάνουν ισόποσα τις δαπάνες για την παιδεία φτάνοντας στο 5% το 2008. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Ότι τότε περίπου 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ ή 800 δισεκατομμύρια δραχμές θα διατίθενται κάθε χρόνο επιπλέον για τη χρηματοδότηση της παιδείας.

Δημιουργούμε ένα μείρισμα από τη μείωση του χρέους το οποίο θα κατευθύνεται ισόποσα στην ενίσχυση των δαπανών υγείας και πρόνοιας. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι περίπου 2 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο θα κατευθύνονται στην υγεία και πρόνοια.

Δημιουργούμε ένα μείρισμα από την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Στόχος είναι να καταστεί δυνατή η περαιτέρω σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα φυσικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις. Το 35% που είναι σήμερα ο συντελεστής φορολόγησης των επιχειρήσεων να μειωθεί σταδιακά στο 30% το 2008. Ενώ το 40% που είναι ο ανώτατος συντελεστής φορολογίας φυσικών προσώπων να μειωθεί στο 35% και κατά αναλογία και οι άλλοι φόροι που αφορούν τα εισοδήματα φυσικών προσώπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2004 θέτει τις βάσεις για την ταχύτερη οικονομική και κοινωνική συγκλίση της χώρας μας. Η επόμενη χρονιά εκτιμάται από όλους τους διεθνείς οργανισμούς ότι θα είναι για μας ένα έτος ιδιαίτερα υψηλής ανάπτυξης. Η επενδυτική δραστηριότητα αναμένεται να παραμείνει πάλι σε υψηλά επίπεδα, τόσο σε επίπεδο δημόσιου όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Η ωρίμανση πολλών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους στο πλαίσιο του Γ' κοινοτικού προγράμματος θα τροφοδοτήσει την αυξημένη επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα των υποδομών, της κατάρτισης και του κοινωνικού κράτους. Δύο δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον από αυτά που είχαν προγραμματιστεί διατίθενται στην περιφέρεια για να ενισχύσουν παραπάνω την ανάπτυξη της υπαίθρου, τους αγρότες, την τοπική ανάπτυξη.

Τα νέα αναπτυξιακά κίνητρα και τα χαμηλά επιτόκια βοηθούν τις επιχειρήσεις να διατηρήσουν τις επενδύσεις τους σε υψηλά επίπεδα οι οποίες αναμένεται να αυξηθούν κατά 7% τον επόμενο χρόνο.

Ήδη παρατηρούνται σημαντικές μειώσεις στα επιτόκια των τραπεζικών χορηγήσεων. Τα βραχυπρόθεσμα επιτόκια έχουν διαμορφωθεί στο 6,6% ενώ τα μακροπρόθεσμα έχουν μειωθεί κατά μέσο όρο ακόμα περισσότερο στο 6,1%.

Πτωτικά κινήθηκαν επίσης και τα επιτόκια των δανείων προς τα νοικοκυριά, με τα επιτόκια των στεγαστικών να κυμαίνονται πλέον στο 5,2% και να διανοίγονται νέες πλέον ευκαιρίες για την απόκτηση στέγης σε χιλιάδες ελληνικές οικογένειες.

Η αύξηση των αμοιβών στη Δημόσια Διοίκηση και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τα νέα μισθολόγια τα οποία θα εφαρμοστούν από τον Ιανουάριο του 2004 όπως επίσης και η διαπραγμάτευση της νέας διετούς εθνικής συλλογικής σύμβασης θα εξασφαλίσουν την κοινωνική συναίνεση με πρακτικές εισοδηματικές αυξήσεις οι οποίες αντιστοιχούν στην αυξημένη παραγωγικότητα εργασίας.

Η ιδιωτική κατανάλωση αναμένεται να αυξηθεί πάνω από 3% σε πραγματικούς όρους, ενώ η αύξηση των εξαγωγών θα οδηγήσει για πρώτη φορά στα τελευταία χρόνια το ισοζύγιο πληρωμών να πέσει στο 5% του εθνικού εισοδήματος.

Η απασχόληση θα αυξηθεί περαιτέρω ενώ η ανεργία θα περιοριστεί στο 8%. Αυτό σημαίνει ότι το 2004 εβδομήντα χιλιάδες παραπάνω εργαζόμενοι θα βρουν δουλειά.

Με βάση λοιπόν τις επενδύσεις, την κατανάλωση και την απασχόληση ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας προβλέπεται να επιταχυνθεί του χρόνου ακόμα περισσότερο, να φθάσει και ίσως να ξεπεράσει το 4,2%. Αναμένεται ο πληθωρισμός να συγκρατηθεί, παρά την ισχυρή ανάπτυξη, στα επίπεδα του 3%, ενώ το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα περιοριστεί στο 1,2% και θα υπάρξει σημαντική μείωση του δημόσιου χρέους έτσι ώστε του χρόνου να πέσει αισθητά επιτέλους κάτω

από το 100%.

Επειδή δημιουργήθηκε ο συνήθης σάλος από την Αντιπολίτευση για το έλλειμμα του 2004, θα ήθελα να τονίσω για άλλη μια φορά στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ότι η αρχική εκτίμηση της Κομισιόν θεωρείται ήδη υπερβολική κάτι που αναγνώρισε η ίδια. Αυτό επιβεβαιώθηκε άλλωστε και από τις νεότερες εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ, όπου το προβλεπόμενο έλλειμμα είναι πολύ πιο κοντά στις δικές μας εκτιμήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πόσο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Παρά τα επιτεύγματα των τελευταίων ετών όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν ακόμη μεγάλες προκλήσεις. Η ελληνική κοινωνία έχει πολύ περισσότερες απαιτήσεις απ' όσες καλύπτουν οι μακροοικονομικές επιδόσεις.

Μέσα στο πλαίσιο που ασκείται σήμερα η οικονομική πολιτική δεν οδηγεί υποχρεωτικά σε όλα τα επιθυμητά αποτελέσματα. Γι' αυτόν το λόγο χρειάζονται παράλληλες ενισχυτικές πολιτικές σε όσους τομείς έχουν για μας μεγάλη κοινωνική προτεραιότητα. Έχουμε να καλύψουμε αρκετή απόσταση ακόμη προκειμένου να επιτευχθεί η πραγματική σύγκλιση. Μπορεί την τελευταία διετία να καλύψαμε τέσσερις μονάδες απόστασης από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο φθάνοντας πλέον στο 71%. Χρειάζεται όμως να συνεχίσουμε ακόμα ταχύτερα τα επόμενα χρόνια για να πλησιάσουμε περισσότερο, να ενισχύσουμε και άλλο την κοινωνική πολιτική, να μειώσουμε και άλλο τις κοινωνικές ανισότητες.

Έχουμε να διαχειριστούμε ένα υψηλό δημόσιο χρέος. Βέβαια αυτό σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στις ιδιαίτερα υψηλές αμυντικές δαπάνες που οφείλει να κάνει η χώρα μας οι οποίες όμως ήδη έχουν αρχίσει να αποκλιμακώνονται. Χρειάζεται να εντείνομε τη μείωση του δημόσιου χρέους με συνέχιση των αποκρατικοποιήσεων, δραστηριότητα μείωσης των εγγυήσεων προς τις ΔΕΚΟ και συγκράτηση των καταπτώσεων.

Έχουμε ακόμη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα επώδυνο ποσοστό ανεργίας. Η πρόοδος σ' αυτόν τον τομέα τα τελευταία χρόνια είναι σημαντική. Και αυτήν τη στιγμή το επίπεδο ανεργίας μας είναι στα ίδια επίπεδα με την Ευρωζώνη. Χρειάζεται όμως να αυξήσουμε περισσότερο την προσαρμοστικότητα στις νέες γνώσεις και τις νέες τεχνολογίες, να αξιοποιήσουμε τη μερική απασχόληση στο δημόσιο, να ενθαρρύνουμε τη δημιουργία μικρών δυναμικών επιχειρήσεων.

Η απασχόληση για να αναπτυχθεί ταχύτερα χρειάζεται εντατικές πολιτικές κατάρτισης, στήριξη των γυναικών που ψάχνουν για δουλειά, ειδικά προγράμματα για νέους και για ηλικιωμένους, αύξηση της κινητικότητας στην αγορά εργασίας, διεύρυνση των ευκαιριών απασχόλησης.

Ακόμη έχουμε έναν υψηλότερο πληθωρισμό από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, εν μέρει δικαιολογημένα, λόγω του υψηλού ρυθμού ανάπτυξης. Ο πληθωρισμός έχει μειωθεί σημαντικά σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια, αλλά βλέπουμε ότι σε πολλά προϊόντα και υπηρεσίες γίνονται αδικαιολόγητες ανατιμήσεις.

Έχουμε υποχρέωση όλοι και πρώτα απ' όλα η πολιτεία, να ελέγξει αυτό το φαινόμενο που αργά ή γρήγορα θα πλήξει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας και θα ροκανίσει το διαθέσιμο εισόδημα των μισθοσυντηρητών.

Το επόμενο διάστημα καμιά υπηρεσία των ΔΕΚΟ δεν θα αυξήσει τα τιμολόγια της, δίνοντας έτσι πρώτοι το παράδειγμα σε όλες τις επιχειρήσεις.

Ισχυροποιούνται οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του ΣΔΟΕ, σε όσες επιχειρήσεις κάνουν αδικαιολόγητες αυξήσεις, εκμεταλλευόμενες την έλλειψη ανταγωνισμού είτε την αδυναμία αντίδρασης των καταναλωτών. Συχνά μάλιστα βλέπουμε τις ανατιμήσεις να γίνονται μαζί με φαινόμενα χρήσης εικονικών τιμολογίων, έτσι ώστε δήθεν να διογκώνεται το κόστος παραγωγής και να οδηγούν τα φαινόμενα αυτά ταυτόχρονα και σε φοροδιαφυγή και σε επιβάρυνση του καταναλωτή. Τα ειδικά κλιμάκια ελέγχου θα αναλύουν την εξέλιξη των τιμών σε συνδυασμό με τη δηλούμενη αύξηση της κερδοφορίας και της φοροδοτικής ικανότητας των επιχειρήσεων. Τα χαμηλά τραπεζικά επιτόκια βοηθούν την

ανάπτυξη, τη στέγαση των νοικοκυριών, τις επενδύσεις και την έναρξη νέων επιχειρήσεων. Αλλά ταυτόχρονα στραγγίζουν το εισόδημα από τους μικροκαταθέτες.

Ξεκινήσαμε φέτος με την έκδοση των λαϊκών αποταμιευτικών ομολόγων που έχουν απόδοση σταθερά πάνω από τον πληθωρισμό. Ο στόχος των εκδόσεων υπερκαλύφθηκε το 2003 και θα επαναληφθεί και το 2004. Συνεχίζουμε ως ελληνική οικονομία να έχουμε μεγάλο έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο. Αν και μειώθηκε σημαντικά από το 12,5% του εθνικού εισοδήματος στο 11% φέτος, αν και αναμένονται αυξήσεις στις εξαγωγές, είναι βέβαιο ότι χρειάζεται να επιταχύνουμε ακόμη περισσότερο. Οι εξαγωγές μας δεν μπορούν πλέον να υποστηριχθούν από τη διολίσθηση του νομίσματος. Για την άνοδό τους προωθείται και εφαρμόζεται ένα πλέγμα μέτρων για την ελάφρυνση του κόστους των επιχειρήσεων, την απλοποίηση των διαδικασιών εξαγωγής και το σύγχρονο μάρκετινγκ ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό, με βάση ένα εθνικό σχέδιο εξαγωγών το οποίο ήδη έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς. Η προβολή της σύγχρονης εικόνας της χώρας μας κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων μπορεί να κάνει την Ελλάδα ένα σημαντικό προορισμό για τουρισμό, να αυξήσει τη ζήτηση ελληνικών προϊόντων. Και ήδη προς την κατεύθυνση αυτή υλοποιείται το πρόγραμμα επιχειρηματικής αξιοποίησης των αγώνων το οποίο έχει έναν ισχυρό εξαγωγικό προσανατολισμό. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι χρειάζεται να προσελκύσουμε περισσότερες ξένες επενδύσεις. Πιστεύουμε πως η σταθεροποίηση της οικονομίας, η απελευθέρωση των αγορών, οι αποκρατικοποιήσεις, η προσπάθεια που κάνουμε κάθε μέρα να περιορίζουμε και να καταπολεμούμε τη γραφειοκρατία, οδηγούν σταδιακά σε περισσότερες ξένες επενδύσεις στη χώρα μας. Η διευκόλυνση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, οι νέες σύγχρονες υποδομές και η ανάδειξη της ισχυρής θέσης της χώρας μας στη Νοτιανατολική Ευρώπη βοηθούν επίσης στην προσέλκυση περισσότερων ξένων επενδύσεων, ταυτόχρονα με την αύξηση της παρουσίας των ελληνικών επιχειρήσεων στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι παρά τις διεθνείς αβεβαιότητες και τις εσωτερικές δυσκολίες, η πορεία της ελληνικής οικονομίας βελτιώνεται διαρκώς. Ο μοναδικός τρόπος για να επιλύσουμε όλα αυτά τα ανοικτά ζητήματα, τα οποία έχουμε ακόμη, είναι να εντείνουμε και όχι να εγκαταλείψουμε την πολιτική που ακολουθήσαμε μέχρι σήμερα. Σ' αυτήν την κατεύθυνση είναι προσανατολισμένος ο Προϋπολογισμός του 2004.

Πάνω σε αυτό ακριβώς το ζήτημα θέλω να διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα από την έκθεση ενός διεθνούς πιστοληπτικού οργανισμού που αναβαθμισε πρόσφατα την ελληνική οικονομία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

Να μη γράφονται οι διακοπές, παρακαλώ, στα Πρακτικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): «Υπάρχουν αρκετές δυσκολίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν στην ελληνική οικονομία. Αλλά αυτές είναι δυσκολίες μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής χώρας, όπως η διατήρηση της ανταγωνιστικότητας και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων».

Και πιο κάτω τονίζει: «Η Κυβέρνηση η οποία υπήρξε πρωτοπόρος στις μεταρρυθμίσεις μπορεί να κοιτάζει με περηφάνια τις δυο θητείες της. Αν θέλει ο ελληνικός λαός θα κοιτάζει και την επόμενη, πάλι με περηφάνια».

Υπάρχουν όμως, κυρίες και κύριοι, πέρα από το σχεδιασμό της οικονομικής πολιτικής και ορισμένες κρίσιμες πολιτικές προϋποθέσεις για την εκτέλεσή του. Οι στόχοι τους οποίους θέτει ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι μεν φιλόδοξοι αλλά και απόλυτα εφικτοί. Κάθε μέτρο το οποίο περιέχει κάθε κατηγορία δαπανών, κάθε επένδυση η οποία προβλέπεται να γίνει μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό του 2004 πρέπει να γνωρίζουμε ότι θα εξελιχθεί ανάλογα με την πολιτική κατάσταση που θα επικρατήσει στη χώρα μας μετά τις εκλογές.

Σε μια κανονική συζήτηση προϋπολογισμού αυτό το οποίο

ελέγχεται συνήθως είναι η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης να φέρει αξιόπιστα σε πέρας τους στόχους τους οποίους προτείνει στο Κοινοβούλιο. Μα θα ρωτήσει κανείς: δεν είναι αυτόνομη η προσέγγιση και η επίτευξη των στόχων του Προϋπολογισμού; Όχι βέβαια. Δυστυχώς η Νέα Δημοκρατία είχε αφήσει πριν από δέκα χρόνια μια παρατεταμένη παράδοση τεράστιας απόκλισης από τους στόχους και χρειάστηκαν πολλές προσπάθειες για να επανέλθει το αυτόνομο. Σας θυμίζω χαρακτηριστικά: το 1991 προβλεπόταν έλλειμμα 8,6% και κατέληξε να ξεπεράσει το 13%. Το 1992 προβλεπόταν έλλειμμα 5,8% και ξεπέρασε το 9%, ενώ το 1993 προβλεπόταν έλλειμμα 6,4% και έφθασε στο 14%.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όλη την προηγούμενη δεκαετία επανακατέκτησαν τη χαμένη αξιοπιστία των προϋπολογισμών πραγματοποιώντας όλους τους βασικούς στόχους που έθεταν χωρίς σοβαρές αποκλίσεις -με εξαίρεση ορισμένα δέκατα- και χωρίς στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών στην πολιτική την οποία διακήρυτταν. Τι θα συμβεί άραγε αν αυτόν τον Προϋπολογισμό κληθεί να τον εφαρμόσει μια κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας; Με ποιο πρόγραμμα, ποιες κατευθύνσεις και ποιες προτεραιότητες θα το πράξει; Κανείς μέχρι τώρα από τη Νέα Δημοκρατία δεν άρθρωσε λέξη πάνω σε αυτό το ζήτημα.

Είμαι λοιπόν υποχρεωμένος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προειδοποιήσω ότι σε περίπτωση επικράτησης της Νέας Δημοκρατίας αυτά τα οποία προβλέπει ο Προϋπολογισμός δεν πρέπει να θεωρούνται καθόλου δεδομένα. Θα αλλάξουν. Και επειδή θα αλλάξουν σε βάρος των εργαζομένων, η Νέα Δημοκρατία χρειάζεται να προετοιμάσει κατάλληλα το έδαφος από τώρα. Κορυφαία στελέχη της μιλούν ήδη ανοικτά για επώδυνα μέτρα τα οποία θα χρειαστούν για να μαζέψουν την οικονομία που καταρρέει και ας έχει ρυθμό ανάπτυξης πάνω από 4%. Άλλοι στη Νέα Δημοκρατία προωθούν μια πιο ραφινάτη εκδοχή η οποία αποκαλείται δημοσιονομική απογραφή από την Κομισιόν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' ό,τι γνωρίζω η τελευταία δημοσιονομική απογραφή που έγινε στην πατρίδα μας από ξένους ήταν το 1897, όταν η Ελλάδα ηττήθηκε και πτώχευσε. Η Νέα Δημοκρατία διαρκώς απορρίπτει, καταγγέλλει και λοιδορεί την οικονομική πολιτική και τον Προϋπολογισμό της, αμφισβητεί κάθε είδους πρόοδο, διαρκώς μιλάει για κρυφά ελλείμματα και χρέη και παρουσιάζει τα πάντα να εκτυλίσσονται σε ένα γκριζό πλάνο. Όταν λοιπόν καλέσει τη δημοσιονομική απογραφή της Κομισιόν, να είστε σίγουροι ότι δεν θα το κάνει, για να πάρει πίσω αυτά που έλεγε. Άλλωστε εδω δεν πήρε πίσω ούτε καν τις καταγγελίες που έκανε ότι δεν θα μπορούσε στην ΟΝΕ. Όταν καλείς έναν ξένο, το κάνεις προφανώς, για να προσδώσεις ένα δήθεν κύρος σε μια προκατελημμένη και προδιαμορφωμένη άποψη απαξίωσης και καταστροφής. Θέλοντας λοιπόν η Νέα Δημοκρατία να παρουσιαστεί αυξημένο τα έλλειμμα θα βάλει μέσα τα πάντα, ακόμα και τα εξοπλιστικά δάνεια, με αποτέλεσμα η Νέα Δημοκρατία να μπει στο δόκανο του Συμφώνου Σταθερότητας. Το έλλειμμα τεχνητά θα φορτωθεί πολύ παραπάνω από το 1,2% που λέει ο Προϋπολογισμός. Και θα ξεκινήσει μία οδυνηρή περιπέτεια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Χαίρομαι για την επιβεβαίωση, διότι δείχνετε για άλλη μια φορά, κυρίες κυρίες Πρόεδρε, ότι δεν διστάζετε από τώρα να διατυπώνετε τις απόψεις που μεθοδεύονται ούτως ή άλλως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, χωρίς την άδεια του Προεδρείου να μη γίνονται διακοπές. Αν θέλετε, ζητήστε το λόγο και, αν συμφωνεί ο ρήτωρ και επιτρέπει το Προεδρείο, να διακόψετε. Να μη γράφονται, παρακαλώ, διακοπές στα Πρακτικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τότε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ενώ

τάχα δεν θα θέλει, θα είναι υποχρεωμένη να δεχθεί το πρόγραμμα λιτότητας που μπαίνει αυτόματα σε εφαρμογή σε τέτοιες περιπτώσεις. Και αυτό το πρόγραμμα λιτότητας θα είναι και πάλι επώδυνο μέτρο, αλλά θα είναι σε συσκευασία Βρυξελλών και όχι αυτήν τη φορά διά χειρός Μητσοτάκη.

Όποιος έχει την παραμικρή αμφιβολία, ας δει τι έγινε στην Πορτογαλία μετά την επικράτηση της Δεξιάς.

Πρώτα έγινε και εκεί απογραφή η οποία εκτίναξε το έλλειμμα στο 4,2%.

Δεύτερον, τα μέτρα λιτότητας περιελάμβαναν απολύσεις, διάλυση οργανισμών, αύξηση του ΦΠΑ κατά δύο μονάδες και αναβολή των φοροελαφρύνσεων που περιείχε ο κατατεθειμένος Προϋπολογισμός.

Τρίτον, οδήγησαν έπειτα από ένα χρόνο σε ύφεση, δυσπραγία και συρρίκνωση της οικονομίας κατά μείον 0,8% φέτος.

Και όλα αυτά παρά το γεγονός ότι και η Πορτογαλία, όπως και εμείς, έχει Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το ίδιο ακριβώς όπως και εμείς, παρά το γεγονός ότι όπως και εμείς οργανώνει το 2004 διεθνείς αγώνες. Και φυσικά είναι και στο ευρώ, όπως είμαστε και εμείς. Μετά τα οδυνηρά αποτελέσματα βέβαια ακόμα και εκεί, άρχισαν να επικρατούν ωριμότερες σκέψεις, αλλά ήταν πλέον αργά.

Γνωρίζοντας, λοιπόν, όλα αυτά τα δεδομένα και έχοντας στη δική μας χώρα τη σκληρή εμπειρία πριν από δέκα χρόνια, νομίζω ότι δεν αξίζει στον Έλληνα πολίτη να τα βιώσει ξανά.

Ψηφίζοντας στο Κοινοβούλιο και ξεκινώντας την υλοποίηση αυτού του Προϋπολογισμού, δημιουργούμε το πρώτο επιθετικό οχυρό απέναντι στη συντηρητική πολιτική. Ο ελληνικός λαός μπορεί σε λίγους μήνες να βάλει το επόμενο οχυρό διασφαλίζοντας έτσι μία νέα περίοδο ανάπτυξης, απασχόλησης, αλληλεγγύης και όχι πτωχευμένης.

Το ΠΑΣΟΚ οφείλει με όλες του τις δυνάμεις να εγγυηθεί και πάλι μία πορεία με ευκαιρίες και δυνατότητες, ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας, χωρίς την απόγνωση και την ανασφάλεια που φέρνει η ύφεση και η χρεοκοπία. Ας αποκλείσουμε αυτό το ενδεχόμενο από τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Μία φράση επιτρέψτε μου να πω, διότι αναφέρθηκε προσωπικά σε εμένα ο Υπουργός Οικονομίας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπε «διά χειρός Μητσοτάκη». Εννοούσε την κυβέρνηση. Αλλά όσες φορές αναφερόμεθα στην περίοδο εκείνη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ήθελα απλώς να πω ότι απόψε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών είπε μία μεγάλη αλήθεια. Είπε ότι αν έλθει -και φυσικά θα έλθει- η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση, δεν θα μπορεί να εκτελέσει τον προϋπολογισμό του. Βεβαίως δεν θα μπορεί, διότι είναι ανεκτέλεστος, γιατί είναι στον αέρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κι εγώ πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας είπε και αυτός μία μεγάλη αλήθεια. Ότι η Νέα Δημοκρατία εάν παρ' ελπίδα εκλεγεί, δεν θα εκτελέσει τον Προϋπολογισμό του 2004 διότι δεν τον θέλει και δεν τον πιστεύει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπαικτικός της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χειροκροτήσατε προηγουμένως από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ

τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών. Μου θυμίζει αυτό το χειροκρότημα τον τίτλο από την παλαιά ελληνική ταινία «Το τελευταίο χειροκρότημα». Διότι πράγματι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός όχι μόνο αυτής της περιόδου αλλά είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης Σημίτη αφού, όπως εμείς πιστεύουμε και όπως όλα δείχνουν, ο λαός με την ετυμηγορία του θα εκλέξει μία άλλη κυβέρνηση για να δώσει μία άλλη προοπτική στον Τόπο.

Αυτό, όμως, το οποίο είναι εντυπωσιακό, απ' όσα κατάλαβε κανείς βλέποντας και ακούγοντας τον κύριο Υπουργό σε αυτό το Βήμα, είναι ότι συνεχίζει ακριβώς αυτήν τη νοοτροπία την οποία έχουμε δει όλα αυτά τα χρόνια: Την καθεστωτική νοοτροπία, τη νοοτροπία ότι ουδείς γνωρίζει σε αυτόν τον τόπο να κυβερνά εκτός από το ΠΑΣΟΚ, ουδείς έχει δικαίωμα να κυβερνά σε αυτόν τον τόπο εκτός από το ΠΑΣΟΚ και ότι όλοι οι άλλοι είναι επικίνδυνοι να κυβερνήσουν αυτόν τον τόπο εκτός από το ΠΑΣΟΚ!

Αν αυτό δεν λέγεται υποβάθμιση της δημοκρατικής μας ευαισθησίας, υποβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας και του ελληνικού λαού, τότε τι σημαίνει;

Κατέδειξε όμως η κατακλείδα του κυρίου Υπουργού και κάτι άλλο: Παρατήρησα στο κείμενο που είχε μοιράσει μόνον ένα κομμάτι να αναφορά τον Προϋπολογισμό και όλα το υπόλοιπο τη Νέα Δημοκρατία. Κριτική στη Νέα Δημοκρατία! Δύο τινά συμβαίνουν, κύριοι συνάδελφοι: ή είναι κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και δεν το ξέρουμε ακόμα ή από τώρα ο κύριος Υπουργός και οι συνάδελφοι, που είπαν τα ίδια προηγουμένως, έχουν ήδη αρχίσει να ασκούνται στην αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί μόνον αυτή η φοβία ότι η Νέα Δημοκρατία έρχεται, μπορεί να δικαιολογήσει αυτού του είδους τη νοοτροπία.

Θα μου επιτρέψετε λοιπόν, μιας και ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε σ' αυτό προηγουμένως, να κάνω κι εγώ μια μικρή αναδρομή.

Πέρασαν τριάντα ολόκληρα χρόνια από τη Μεταπολίτευση ως τώρα. Κλείνει ένας κύκλος τριάντα ετών, στον οποίον είκοσι χρόνια κυβέρνησε το ΠΑΣΟΚ και δέκα χρόνια η Νέα Δημοκρατία. Είναι καιρός, έστω και αυτήν τη στιγμή, με την ευκαιρία του Προϋπολογισμού, να μου επιτρέψετε στο λίγο χρόνο που έχω να κάνω έναν απολογισμό και να δούμε γενικά τι είναι εκείνο που προσέφερε ο καθένας, για να ξέρουμε ποιος μπορεί να προσφέρει στον Τόπο τις μεγαλύτερες προοπτικές και ποιον πρέπει να φοβάται ο Τόπος για το μέλλον.

Στα δέκα χρόνια συνολικά που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία ο Τόπος, όπως είναι γνωστό, εμπέδωσε τη δημοκρατία του, φυσικά με τη σύμπραξη του Ελληνικού Λαού, ψήφισε το τελευταίο Σύνταγμα, το οποίο έχουμε και το οποίο εξασφαλίζει την ομαλή δημοκρατική μας πορεία, έλυσε το πολιτειακό, έδωσε στην Ελλάδα τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Μόνη η Νέα Δημοκρατία και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής την εποχή εκείνη με όλους αντίθετους απέναντι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όλοι ξέρουμε ότι αν δεν είχε ακολουθηθεί τότε ακριβώς η πορεία αυτή, δεν ξέρουμε και σ' αυτήν τη διεύρυνση αν η Ελλάδα θα μπορούσε να είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και από και πέρα η Ελλάδα βρήκε το δρόμο της προόδου.

Κατά τα χρονικά διαστήματα του 1990-1993, που τόσο έχει προσπαθήσει η Κυβέρνηση και η προπαγάνδα της να μειώσει, συνέβησαν πολλά: Οι βάσεις για να εξυγιανθεί μια ολόκληρη οικονομία, να αρχίσουν οι πραγματικές ιδιωτικοποιήσεις, να μειωθεί ο δημόσιος τομέας και, το κυριότερο, να μπούμε σε μια πορεία σύγκλισης, ώστε να είναι δυνατόν να ελπίζουμε ότι θα μπορούμε στην ευρωζώνη.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και κύριοι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, πρώτα-πρώτα στις ομιλίες σας -και άκουγα τον κύριο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών σήμερα- εκείνη τη δεκαετία του 1980-1990 πού την πήγατε; Γιατί, αν κατάλαβα καλά, ο κ. Χριστοδουλάκης σήμερα μας μιλούσε για το διάστημα από το 1993 και μετά. Για εκείνη την εποχή γιατί δεν μιλάτε; Ντρέπεσθε; Θα πρέπει να ντρέπεσθε βέβαια, όχι μόνο για τότε αλλά να

ντρέπεσθε και για μετά. Αλλά κυρίως για τότε. Για τα βήματα που κάναμε πίσω, όλα εκείνα τα χρόνια, στα οποία η Ελλάδα έχασε τον πολύτιμο χρόνο, τα πληρώνουμε ακόμη και σήμερα.

Ξεχάσατε τι συνέβη τα χρόνια εκείνα; Ξεχάσατε μήπως πόσο πήρατε το δημόσιο χρέος, παραδείγματος χάρι μιας και αναφερθήκατε σ' αυτό, την εποχή εκείνη; Το πήρατε το 1981 από τη Νέα Δημοκρατία ναι ή όχι, 25% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και μέσα στα επόμενα χρόνια το τετραπλασιάσατε; Το κατά κεφαλήν εισόδημα του Έλληνα ήταν στο 70% του κοινοτικού μέσου όρου, ναι ή όχι; Και αν είναι αλήθεια τα νούμερα που μας φέρνετε τώρα, μόλις σήμερα καταφέρατε, μετά από είκοσι χρόνια και αφού κάνατε πίσω όλα τα προηγούμενα και με πάνω από 100 τρισεκατομμύρια δραχμές, να οδηγήσετε την Ελλάδα εκεί που την είχε η Νέα Δημοκρατία το 1981!

Μπράβο σας! Χρησιμοποιήσατε είκοσι χρόνια, 100 τρισεκατομμύρια και τη βοήθεια της Νέας Δημοκρατίας ακόμα και ως Αντιπολίτευσης, για να οδηγήσετε την Ελλάδα εκεί που ήταν ήδη το 1981 και πολύ πίσω βεβαίως από εκεί που ήταν σε ό,τι αφορά το δημόσιο χρέος. Αυτά είναι τα επιτεύγματά σας!

Και επειδή άκουγα να μιλάτε για νούμερα, για δήθεν αύξηση ελλειμμάτων, για δήθεν μείωση παραδείγματος χάρι του εισοδήματος των εργαζομένων, επί Νέας Δημοκρατίας, μήπως θυμάστε, κύριε Χριστοδουλάκη, τότε συνέβη η μεγαλύτερη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων με το χειρότερο πρόγραμμα λιτότητας που εφαρμόστηκε ποτέ στην Ελλάδα; Το ξεχάσατε; Με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου όταν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ήταν ο σημερινός Πρωθυπουργός σας, ο κ. Σημίτης, το 1986-1987! Αυτή είναι η ιστορία σας! Γι' αυτήν πρέπει να απολογείσθε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ύστερα μιλάτε για τον Προϋπολογισμό σήμερα. Για ποια μεγέθη Προϋπολογισμού; Όλα αυτά τα χρόνια τι έχετε καταφέρει; Μετριοτήτα, εικονικότητα, διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

Μετριοτήτα πρώτα-πρώτα. Προσπαθείτε να ενσπείρετε στον Ελληνικό Λαό την άποψη ότι «όπως και να το κάνουμε, αυτές είναι οι δυνατότητές μας. Αυτό το λίγο που επιτυγχάνουμε είναι το καλύτερο που μπορεί να μας τύχει». Ποτέ δεν είπε η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν γίνεται τίποτα στον Τόπο ούτε μηδένισε την προσφορά κανενός. Το μεγάλο λάθος σας όμως είναι να πιστεύετε ότι αυτά τα ελάχιστα τα οποία επιχειρείτε είναι τα μόνα που μπορεί να κάνει ο Ελληνικός Λαός. Ε, ο Ελληνικός Λαός μπορεί να κάνει και περισσότερα και καλύτερα. Δεν θα ξαπλώσετε τον Ελληνικό Λαό στην προκρούστεια κλίνη της δικής σας μετριοτήτας.

Και το βλέπουμε αυτό το πράγμα. Μιλάτε για έργα, μιλάτε για υποδομές και ξεχάσατε ότι όλες οι μεγάλες επιλογές, όλες οι μεγάλες υποδομές προγραμματίστηκαν και ξεκίνησαν από τη Νέα Δημοκρατία και τις κάνετε με καθυστερήσεις, ελλείψεις, τεράστιο κόστος, με αποκορύφωμα και κολοφώνα το ζήτημα της Αττικής Οδού που είδαμε τελευταία. Αφού την εγκαινιάσατε τρεις φορές, σας είδαμε να επαίρεσθε και να μας λέτε: «Δεν είστε υπερήφανοι;» Ξεχάσατε ποιος την ξεκίνησε, ξεχάσατε πόσο κόστισε, ξεχάσατε πόσα χρόνια έκανε να γίνει. Ξεχάσατε ότι το αεροδρόμιο, παραδείγματος χάρι, και την Αττική Οδό δεν τα θέλατε. Βαρύγδουπος Υπουργός σας έφερνε, όπως είναι γνωστό, την εποχή εκείνη, το 1982, νεολαίους με μηχανές εντο-ύρο, έβαζε και μαύρες σημαίες και έλεγε ότι εκεί «πρέπει να γίνει πίστα μότο-κρος»!

Αυτά λέγατε την εποχή εκείνη και επαίρεσθε τώρα για την Αττική Οδό παραδείγματος χάρι, η οποία έγινε βεβαίως, αλλά πόσο χρειάστηκε για να γίνει; σα χρήματα ξοδέψαμε; Υπό ποιες συνθήκες έγινε; Και ποια χώρα στην Ευρώπη -μπορείτε να μου πείτε;- πληρώνει διόδια για να πάει στο αεροδρόμιο της πρωτεύουσάς της; Ελάτε να μας το πείτε και όταν μας το πείτε, τότε από εκεί και πέρα απολογηθείτε για τον τρόπο με τον οποίο μιλάτε γενικότερα για τις υποδομές στον Τόπο. Είθετε πραγματικά η έκφραση της μετριοτήτας σ' όλο της το μεγαλείο. Είθετε η ιδεολογία της μετριοτήτας. Η Κυβέρνηση των μειωμένων προσδοκιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ).

Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Είθετε η Κυβέρνηση της εικονικότητας. Τα πάντα είναι εικόνα. Πρώτα φτιάχνετε τις μακέτες, εθίζετε τον κόσμο στις μακέτες και ύστερα έρχονται τα έργα, όποτε έρθουν, αν έρθουν, με όσο κόστος. Και κάτι άλλο: Υπάρχει μια εικονικότητα για την οποία θα ντρέπεσθε όλα τα χρόνια της πολιτικής σας ιστορίας. Και αυτή η εικονικότητα είναι εκείνη του Χρηματιστηρίου με την οποία εξαπατήθηκε ο Ελληνικός Λαός τις παραμονές του 2000 και ενάμισι εκατομμύριο Έλληνες έχασαν πάνω από 30 δισεκατομμύρια δραχμές για να γίνει η μεγαλύτερη, η πιο άδικη, η πιο αδιαφανής αναδιανομή του εθνικού πλούτου, η οποία υπήρξε ποτέ στη Χώρα. Για αυτά δεν θα απολογηθείτε; Δεν θα μιλάτε για αυτά, όταν μας λέτε για πρόοδο και δεν θα μιλάτε για αυτά, όταν μιλάτε για προϋπολογισμό-ύς, οι οποίοι, δήθεν, πρόκειται να κάνουν την Ελλάδα καλύτερη στο μέλλον;

Ύστερα είναι η διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Η διαστρέβλωση της πραγματικότητας είναι εδώ. Δεν είναι μόνον οι ανακρίβειες που λέτε, είναι τα ίδια τα νούμερα τα οποία έχει ο Προϋπολογισμός. Μήπως χρειάζεται να τα δούμε; Πόσο προϋπολογίσατε τις δαπάνες για το 2003; Τις προϋπολογίσατε παραδείγματος χάρι να ανέβουν κατά 5,1%. Ναι ή όχι αυτήν τη στιγμή οι δαπάνες έφτασαν στο 9,7% μόνο στο πρώτο δεκάμηνο του 2003; Πόσο είναι αυτό; Είναι αυτό το πράγμα 40% πάνω, και αν το πάρετε από την αρχή 150%, ναι ή όχι;

Ναι ή όχι σ' επίπεδο δαπανών έχει συμβεί αυτή η απόκλιση; Στο θέμα των ελλειμμάτων, ναι ή όχι είχατε προϋπολογίσει ότι το έλλειμμα, θ' αυξηθεί κατά 5,1 δισεκατομμύρια ευρώ; Ναι ή όχι αυτή τη στιγμή έχει φτάσει στο 7,2; Ναι ή όχι, αν το πάρουμε από τη βάση, είναι 150% παραπάνω; Ναι ή όχι είναι τουλάχιστον 36% παραπάνω, αν το πάρουμε από το 2002; Και, επιπλέον, για κοιτάξετε καλά το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και τα έσοδά του. Είχατε προϋπολογίσει ότι τα έσοδα αυτά θα ήταν γύρω στο 17%. Ναι ή όχι είναι μειών 57%, γιατί έχετε μείνει εντελώς πίσω σε ό,τι αφορά την απορρόφηση των κοινοτικών πόρων;

Και όσον αφορά εκείνο το δημόσιο χρέος για το οποίο μας μιλάτε κάθε φορά, μας είπατε ξανά ότι ελπίζετε να το κατεβάσετε κάτω από το 100% του ΑΕΠ. Πόσα χρόνια το ακούμε; Από το 2000 και μετά αυτό δεν μας λέτε; Δεν μας λέτε συνέχεια ότι θα κατέβει; Δεν κατεβαίνει ποτέ. Και δεν κατεβαίνει ποτέ, γιατί δεν είπατε ποτέ την αλήθεια στον Ελληνικό Λαό. Αυτή η αλήθεια θα μείνει και θα σας τη θυμίζω.

Το ξαναλέω για να θυμάσθε την ιστορία σας. Η Νέα Δημοκρατία το 1981, χωρίς ούτε μία δραχμή από κοινοτικό πόρο, παρέδωσε το δημόσιο χρέος στο 25% του ΑΕΠ το 1980. Και αυτήν τη στιγμή επί των ημερών σας είναι ακόμα πάνω από το 100%. Και δεν πρόκειται, όσο υπάρχουν εσείς, να κατέβει κάτω από το 100%, γιατί λέτε συνεχώς ανακρίβειες στον Ελληνικό Λαό.

Ύστερα υπάρχουν όλα τα υπόλοιπα μεγέθη, τα οποία αποδεικνύουν τι συμβαίνει με την Κυβέρνησή σας, αλλά και τι αποδεικνύει αυτός ο Προϋπολογισμός. Για ποια σύγκλιση μιλάμε; Είτε πάρετε την πραγματική σύγκλιση είτε πάρετε τα κοινωνικά μεγέθη είμαστε σε ρυθμούς απόκλισης και το γνωρίζετε. Δεν το ξέρετε αυτό το πράγμα; Δεν ξέρετε πώς μπήκαμε στην ευρωζώνη; Δεν το γνωρίζουμε όλοι ότι μπήκαμε με ονομαστική σύγκλιση τελευταίοι και ουραγοί; Δεν ξέρουμε ότι ακολουθούμε από τότε μια πορεία απόκλισης;

Δεν σας λέει τίποτε –για να πάρουμε μόνο σημαντικά μεγέθη– ο δείκτης ευημερίας; Είμαστε ή δεν είμαστε τελευταίοι στο δείκτη ευημερίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ναι, ή όχι; Το κατά κεφαλήν εισόδημα του Έλληνα είναι μόλις 70% αυτή τη στιγμή, όσο ήταν και το 1980. Θα το λέω, δεν θα το ξεχνάω και δεν πρόκειται να το ξεχάσει κανείς.

Έχουμε ή δεν έχουμε τις έξι από τις έντεκα φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης; Έχουμε ή δεν έχουμε μια από τις μεγαλύτερες, την προτελευταία και εν πάση περιπτώσει, τη χειρότερη από πλευράς ποιότητας, ανεργία; Ποια ήταν η ανεργία που

σας παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία και πόσο την αυξήσατε; Το ξεχάσατε αυτό το πράγμα;

Άκουσα τον κ. Γιαννίτση να λέει εδώ προηγουμένως: «Η Ιρλανδία πέτυχε μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης, γιατί, σε ό,τι αφορά το κοινωνικό κράτος δικαίου, δεν έκανε δαπάνες και έμεινε πίσω, από 17% κατέβηκε στο 14%». Μπα; Δηλαδή η Ιρλανδία είναι χειρότερη από την Ελλάδα, που είναι η κοινωνία των 2/3 και που ένας στους πέντε Έλληνες ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας; Συμβαίνουν αυτά στην Ιρλανδία; Είχε δυνατότητες η Ιρλανδία να κάνει αυτήν τη σύγκλιση με δυνατότητες που δεν τις έχουμε εμείς. Εσείς και τους ρυθμούς ανάπτυξης δεν τους επιτυγχάνετε όπως πρέπει και τους Έλληνες κάνετε φτωχότερους.

Θα έρθω τώρα στο περίφημο ζήτημα που αφορά στην ανάπτυξη, το μόνο μέγεθος για το οποίο επιείχε. Πρώτα απ' όλα πρόκειται για μια ανάπτυξη, η οποία είναι πολύ λιγότερο από αυτήν που θα έπρεπε και θα μπορούσαμε να έχουμε με βάση τους τεράστιους πόρους, τους οποίους έχουμε εισπράξει. Η Ιρλανδία και άλλες χώρες τα κατάφεραν πολύ καλύτερα από εμάς.

Ξέρετε πολύ καλά ότι οι όροι υπό τους οποίους έχουμε αυτήν την ανάπτυξη δεν μπορούν να συνεχισθούν επ' άπειρον με την πολιτική που ακολουθείτε. Γιατί οι όροι αυτοί είναι, κατά κύριο λόγο, η πτώση των επιτοκίων, οι κοινοτικοί πόροι και τα ολυμπιακά έργα. Όταν τελειώσουν αυτά, με την πολιτική που έχετε, για ποια ανάπτυξη μπορεί να μιλάμε; Αυτήν την ανάπτυξη προτείνετε στον Ελληνικό Λαό; Αυτά τους λέτε;

Πληθωρισμός; Λέτε ότι ρίξατε τον πληθωρισμό. Δεν λέτε ποτέ την αλήθεια, δηλαδή ότι είναι διπλάσιος της ευρωζώνης σήμερα. Πότε η Ελλάδα είχε το διπλάσιο σε ποσοστό, γιατί έτσι μετρείται ο πληθωρισμός, σ' επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης; Και να σκεφθεί κανείς ότι έχουμε μια δημοσιονομική πολιτική την οποία η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση πολλές φορές σιγοντάρει και ταυτόχρονα βρισκόμαστε στη ζώνη του ευρώ. Τι άλλο μπορείτε να περιμένετε;

Άκουσα κατάπληκτος τον κύριο Υπουργό να μιλάει για το θέμα των επενδύσεων και ιδίως για τις άμεσες ξένες επενδύσεις. Ποιες άμεσες ξένες επενδύσεις; Δεν γνωρίζουμε ότι είμαστε τελευταίοι και ουραγοί στα θέματα αυτά; Δεν ξέρουμε ότι οι άμεσες ξένες επενδύσεις είναι μόλις το 0,79% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, η χειρότερη επίδοση σε όλη την Ευρώπη και μετά από εμάς χειρότερη η Πορτογαλία, η οποία έχει το διπλάσιο; Εδώ μας πέρασαν χώρες σαν τη Ρουμανία και εσείς επιείχετε; Για ποιες επενδύσεις μιλάτε; Τι να έρθουν να κάνουν με τη γραφειοκρατία, τον κομματικό νεποτισμό, τη διαφθορά και τη διαπλοκή; Να έρθουν οι επενδύσεις για να θρέψουν τη διαπλοκή;

Η αποτελεσματικότητα του ελληνικού κράτους είναι γνωστό ότι έχει βρεθεί στο ναδίρ. Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί μιλούν για μια Ελλάδα, η οποία δεν έχει τη δυνατότητα, λόγω διαφθοράς, λόγω διαπλοκής, λόγω έλλειψης ανταγωνισμού ούτε να προσελκύσει ξένες επενδύσεις ούτε να έχει αποτελεσματικό κράτος.

Ναι ή όχι, η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή πλήττεται από μια νομοθεσία η οποία έχει θεσμοθετήσει τη διαφθορά και τη διαπλοκή; Ναι ή όχι η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν μπορεί να εξασφαλίσει όρους ελεύθερου ανταγωνισμού; Πώς να υπάρξει, λοιπόν, στο σημείο αυτό επένδυση; Πώς να υπάρξει η ανάπτυξη που πρέπει;

Αυτή είναι η αλήθεια για την οικονομική κατάσταση που επικρατεί στον Τόπο. Και τολμάτε να μας λέτε ύστερα από αυτά ότι αν έρθει άλλη Κυβέρνηση δεν μπορεί να επιτύχει αυτά που έχετε επιτύχει εσείς.

Σας διαβεβαιώ, κυρία και κύριοι Υπουργοί, όσοι βρίσκεσθε σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι πράγματι είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί Κυβέρνηση να έχει χειρότερη επίδοση από τη δική σας. Είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί Κυβέρνηση, η οποία να ντρέπεται για τις επιδόσεις της, όπως πρέπει να ντρέπεται η δική σας. Και αν εννοείτε ότι δεν μπορούμε να τα καταφέρουμε όπως εσείς, με την έννοια ότι είναι αδύνατον η Ελλάδα να πάει τόσο άσχημα,

είμαστε περήφανοι γιατί η κυβέρνηση Καραμανλή που θα προκύψει μετά τις εκλογές...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
...είναι μόνη που μπορεί να δώσει την προοπτική, η οποία αξίζει σε αυτόν τον Τόπο. Είναι η μόνη η οποία μπορεί να βγάλει τη Χώρα από το τέλμα, η μόνη η οποία μπορεί να δώσει ένα πραγματικό όραμα. Όπως το έδωσε στο παρελθόν, θα το δώσει και στο μέλλον.

Τουλάχιστον να μάθετε να λέτε την αλήθεια. Τουλάχιστον να μάθετε να μη διαστρεβλώνετε την ιστορία. Και, τουλάχιστον, ν' αποδίδετε σε όλους εκείνα που τους ανήκουν. Είναι η μόνη υπηρεσία που μπορείτε να προσφέρετε και τώρα και μετά τις εκλογές, εφόσον ο Ελληνικός Λαός σας κατατάξει στα έδρανα της Αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κωνσταντίνου Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΦΩΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, στο χωριό μου έχουμε μία έκφραση, λέμε «θαμάζουμε». Δεν έχει σχέση με αυταρέσκεια αλλά έχει σχέση με το όταν ακούς κάποιον να μιλάει και τα χάνεις, δεν ξέρεις τι να πεις. Γιατί μιλάει για ντροπή για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ο κ. Παυλόπουλος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που εκπροσωπεί ένα μεγάλο κόμμα και ο ίδιος αλλά και οι άλλοι ντρέπονται να πουν ότι είναι η δεξιά. Και λένε ότι πρέπει να ντρέπεται η Κυβέρνηση για το έργο που προσφέρει.

Ντρέπονται να πουν ποιοι είναι πραγματικά και αυτό το στρέφουν και ενάντια στην Κυβέρνηση. Ντρέπονται να πουν ποιοι είναι το πρόγραμμά τους, πώς φιλοδοξούν να κυβερνήσουν τον τόπο. Και λένε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να ντρέπεται. Αλλά έκανε και άλλα ατοπήματα στην παρέμβασή του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας που μόλις μίλησε.

Προσπάθησε να επιλέξει ορισμένα επιχειρήματα από διάφορες περιόδους της Νέας Δημοκρατίας. Επιχειρήματα που θεωρήσε ότι ήταν θετικά για τη Νέα Δημοκρατία.

Είμαι υποχρεωμένος να ακολουθήσω και τον κύριο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και τον εισηγητή της, ο οποίος στη γραπτή του εισήγηση τα ίδια επιχειρήματα χρησιμοποιεί.

Ποια είναι αυτά που επικαλέσθηκαν για το 1980; Είναι δύο επιχειρήματα. Το πρώτο επιχείρημα είναι ότι η Ελλάδα είχε τόσο δημόσιο χρέος που εκπληρούσε όρο του Μάαστριχτ από το 1980. Γνωρίζει όμως και ο κ. Παυλόπουλος και η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας ότι το 1980 ο δανεισμός του κράτους από τις τράπεζες γίνονταν σ' ένα συγκεκριμένο επιτόκιο, που δεν άλλαζε και άρα το χρέος του κράτους παρέμενε ουσιαστικά αμετάβλητο. Γνωρίζει ότι οι τράπεζες ήταν υποχρεωμένες ένα ποσοστό των κεφαλαίων τους να το κρατούν. Γνωρίζει ότι αυτά απελευθερώθηκαν την περίοδο 1988-1989 και γι' αυτό έχουμε έκρηξη του δημόσιου χρέους. Επικαλείται ότι το ΠΑΣΟΚ δήθεν τριπλασίασε ή τετραπλασίασε το χρέος από το 1981 έως το 1989.

Θα περιμένω την απάντηση της Νέας Δημοκρατίας, των υπευθύνων της, αυτών που αποφεύγουν να πουν την αλήθεια, αλλά ψάχνουν να βρουν επιχειρήματα τέτοιου είδους που είναι παραπλανητικά.

Και χρησιμοποίησε και ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Αλογοσκούφης για το 1980 ένα δεύτερο επιχείρημα ότι τότε δήθεν η ανεργία στην Ελλάδα ήταν στο 2,7%. Δεν γνωρίζω αν ζούσαν στην Ελλάδα οι συνάδελφοι. Είμαι βέβαιος, όμως, ότι γνωρίζουν ότι τότε δεν υπήρχε ΟΑΕΔ, δεν υπήρχε εγγραφή στους καταλόγους του ΟΑΕΔ, δεν υπήρχε επιδοτούμενο ένα διάστημα της ανεργίας μέχρι να βρει ο άνεργος νέα εργασία. Και γι' αυτό το ποσοστό ήταν στο 2,7%. Αυτό το γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία. Γιατί το αποσιωπά;

Αλλά υπάρχει και ένα τρίτο. Μέχρι το 1980 η όποια ανεργία υπήρχε απορροφούνταν στο εξωτερικό. Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας τότε ήταν αυτός που υπέγραψε συμβάσεις μετα-

ναστών για τη Γερμανία και αλλού. Και ας μη μας λέει η Νέα Δημοκρατία ότι δεν γνωρίζει τίποτα για το έγκλημα. Πρώτη φορά τα ακούει και επιλέγει ορισμένα δήθεν γι' αυτήν ισχυρά επιχειρήματα. Θα περιμένουμε την απάντησή της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Έκαναν όμως ο κ. Παυλόπουλος και στη γραπτή εισήγησή του ο κ. Αλογοσκούφης ένα άλμα και ήρθαν στη δεκαετία του 1990 και χρησιμοποίησαν από αυτήν τη δεκαετία δήθεν ισχυρά επιχειρήματα για τη Νέα Δημοκρατία. Θέλω να θυμίσω πως όταν συμπληρώθηκε ο δεύτερος χρόνος διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία από τον κ. Μητσotάκη, έγινε και αλλαγή του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και ανέλαβε ο κ. Μάνος, ο οποίος μίλησε για χαμένη διέτι στη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Την άλλη μέρα ακολούθησαν αυξήσεις στους έμμεσους φόρους, στο πετρέλαιο των αγροτών, στο επιτόκιο της Αγροτικής Τράπεζας. Μέχρι και χρήματα από τον αγροτικό προϋπολογισμό πήρατε, 50 δισεκατομμύρια, για να χρηματοδοτήσετε το μετρό της Αθήνας.

Και το 1993 επηκολούθησε δήθεν κατάθεση προγράμματος για το δεύτερο πακέτο Ντελόρ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θυμάστε ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ το 1993 αναγκάστηκαν να πάρουν πίσω το πρόγραμμα που υποβάλατε, γιατί ξεχάσατε να υποβάλετε έργα; Σε δύο-τρεις μήνες επαναυποβάλαμε πρόγραμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά τα λησμονείτε, ενώ πρόκειται για έργα και ημέρες δικά σας, για τα οποία πρέπει να ντρέπεστε;

Και ακόμη μήπως μπορείτε να μας πείτε αν μέχρι την αρχή της δεκαετίας του 1980 συγκλίνετε σε κανένα δείκτη πολιτικής δημοκρατίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Μήπως η δημοκρατία που λειτουργούσε στην Ελλάδα είχε καμιά σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, που λέτε ότι την είχατε στόχο σας, διότι εσείς ανοίξατε το δρόμο κι εμείς ακολουθήσαμε εκ των υστέρων; Μιλάτε για τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή και κάνετε σύγκριση με τον Αντρέα. Τέτοιου είδους συγκρίσεις, όσον αφορά στην πραγμάτωση της δημοκρατίας, αλλά και στους όρους ζωής του απλού λαού, πρέπει να ντρέπεστε όταν επιχειρείτε να κάνετε.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος έκαναν μετά ένα καινούργιο άλμα. Από το 1990 πήγαν στο 2000. Όλοι έχουμε μελετήσει τις εισηγήσεις των εισηγητών. Παρακαλώ εδώ τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να ανατρέξουν στη σελίδα 42 της εισήγησης της Νέας Δημοκρατίας. Σας διαβάζω την τελευταία παράγραφο, την κατάληξη της σκέψης του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, που την επανέλαβε ο κ. Παυλόπουλος: «Πολλοί αποδίδουν τον σχετικά υψηλό ρυθμό ανάπτυξης σε προσωρινούς παράγοντες. Η έντονη κατασκευαστική δραστηριότητα, που συνδέεται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας μετά την πτώση των επιτοκίων και την απελευθέρωση των χρηματαγορών αναφέρονται συχνά ως δύο από αυτούς τους παράγοντες. Μια ερώτηση που τίθεται, όμως, συχνά είναι τι πρόκειται να γίνει στην οικονομία μετά την Ολυμπιάδα».

Θα ήθελα να ρωτήσω καλόπιστα, αυτό περίμενε ο ελληνικός λαός να ακούσει από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας και από τον Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο, για το τι λένε οι πολλοί, τι αναρωτιούνται κάποιοι ή περιμένει από εμάς εδώ να πούμε υπεύθυνα πώς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα, αν υπάρχει;

Γι' αυτό, κυρία Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία δεν καταθέτει κανένα πρόγραμμα. Γιατί προτιμάει να λέει ωραία λόγια που χαϊδεύουν αυτιά ορισμένων κοινωνικών ομάδων και κοινωνικών τάξεων, αλλά που δεν έχουν καμία ευθύνη ακόμη και για την Ολυμπιάδα. Τι γίνεται, όμως, στην πράξη; Θα σας πω εγώ τι γίνεται στην πράξη, τι γίνεται στα χωριά. Η ίδια η Νέα Δημοκρατία, στελέχη της καλλιεργούν τη λογική ότι ναι το ΠΑΣΟΚ πήρε τα χρήματα για να κάνει την Ολυμπιάδα, αλλά η επαρχία στερείται χρημάτων, στερείται χρημάτων ο αγρότης και δεν γίνονται έργα υποδομής στον αγροτικό τομέα. Αυτή είναι μία

μόνιμη επωδός, την οποία επαναλαμβάνουν πλειάδα στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να επανέλθω σ' αυτό που είπα στην αρχή. Γιατί ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Παυλόπουλος ανέτρεξαν στη δεκαετία του 1980 και του 1990; Τι συμβαίνει και επέλεξαν ορισμένους δήθεν θετικούς για τη Νέα Δημοκρατία δείκτες; Τι κρύβεται πίσω από όλα αυτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Εσείς την ονομάσατε χαμένη δεκαετία!

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, χρυσή δεκαετία!

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Κύριε συνάδελφε, για το ότι η δεκαετία του 1980 είναι χαμένη, θα σας παρακαλέσω να πάτε στη Λάρισα, να πάτε στα Φάρσαλα, να πάτε στην Αγιά, να πάτε στον Τίρναβο και να το πείτε στα καφενεία, διότι ο αγροτικός κόσμος ξέρει ότι αυτή η δεκαετία ήταν η χρυσή δεκαετία των απλών πολιτών και της υπαίθρου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Ο κ. Σημίτης το είπε!

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Αφήστε, λοιπόν, να μιλήσω και μη με διακόπτετε συνεχώς!

Στο σημείο αυτό, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να συνεχίσω σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα. Πριν, έθεσα το ερώτημα και θα προσπαθώ να απαντήσω στο εξής: Γιατί η Νέα Δημοκρατία επέλεξε αυτόν τον τρόπο της συνολικής αντιπαράθεσης, ξεκινώντας από το 1980; Η απάντηση, κυρία Πρόεδρε, είναι απλή. Η Νέα Δημοκρατία χαρακτήρισε τον Προϋπολογισμό αντιαναπτυξιακό, αντικοινωνικό κ.ο.κ. και είχε έτοιμη, προκατασκευασμένη θέση για το πώς θα απορριφθεί ο Προϋπολογισμός από πλειοψηφία της και πώς παράλληλα θα πείσει ή θα ενσπείρει στον ελληνικό λαό αμφιβολία, πώς θα ενσπείρει φόβο και πώς θα του κόψει τη σιγουριά και τη βεβαιότητα που έχει για το μέλλον.

Για το λόγο αυτό, κυρία Πρόεδρε, έχει ακόμη μεγαλύτερη αξία να υπογραμμίσω αυτήν τη στιγμή ότι ο ελληνικός λαός δεν αξίζει τέτοιας συμπεριφοράς από ένα μεγάλο κόμμα. Γιατί ο ελληνικός λαός πιστεύει στις δυνάμεις και τις δυνατότητές του. Γνωρίζει, προσπαθεί και κερδίζει δύσκολες μάχες. Γνωρίζει την προσφορά αυτής της παράταξης, που τον οδηγεί στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που οδηγεί την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς αυτό όχι μόνο δεν θέλετε να το αναγνωρίσετε, αλλά θέλετε να οδηγήσετε σε ηττοπάθεια και σε μίζερια με το μηδενισμό σας την ίδια την προοπτική του ελληνικού λαού. Γι' αυτό και στις επικείμενες εκλογές ο ελληνικός λαός θα σας καταδικάσει και θα εϊστε και πάλι Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα) : Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ : Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός που κατέθεσε η Κυβέρνηση στη Βουλή για το 2004 συνεχίζει με μεγαλύτερη ένταση τη σκληρή μονόπλευρη λιτότητα για τα λαϊκά στρώματα. Επιφυλάσσει τη συνέχιση της ανεργίας, γενικεύει τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, μοιράζει τη φτώχεια με το μοίρασμα μιας θέσης εργασίας σε δύο και τρία άτομα. Είναι βαθιά ταξικός. Ταυτόχρονα εργαζόμενοι, συνταξιούχοι και άνεργοι υποχρεώνονται να πληρώνουν μεγάλους, δυσβάσταχτους φόρους στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ, στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, όταν την ίδια στιγμή η Ελλάδα είναι η τρίτη πιο φθηνή χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη φορολογία των επιχειρήσεων με βάση την ομιλία του Πρωθυπουργού για τα οικονομικά πριν λίγες μέρες.

Όλα τα λαϊκά στρώματα βιώνουν καθημερινά την ασταμάτητη ακρίβεια. Η εργατική τάξη βρίσκεται αντιμέτωπη καθημερινά με νέα αντεργατικά μέτρα που νομοθετεί η Κυβέρνηση με τις οδηγίες και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υλοποιεί τις κατευθύνσεις της Συνόδου Κορυφής της Λισαβόνας για την αφαίρεση κατακτήσεων και δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Μόλις προχθές η Κυβέρνηση ψήφισε στην επιτροπή της Βουλής ένα ακόμη αντεργατικό τερατούργημα με το οποίο εξασφαλίζει τσάμπα εργάτες στους εργοδότες συνεχίζοντας την ίδια αντιλαϊκή πολιτική και στέλνοντας τους άνεργους να δου-

λεύουν με πρόσχημα την ενίσχυση της απασχόλησης. Ο άνεργος θα αμείβεται με το επίδομα ανεργίας από τον ΟΑΕΔ και ο εργοδότης θα έχει τσάμπα εργατικό δυναμικό, αφού θα πληρώνει μόνο το ένσημο. Είναι πρόκληση γιατί με τις εισφορές των εργαζομένων προς τον ΟΑΕΔ οι καπιταλιστές εξασφαλίζουν δωρεάν εργατικά χέρια. Είναι βόμβα στα θεμέλια της απασχόλησης, γιατί οι βιομήχανοι θα κάνουν χιλιάδες απολύσεις για να προσλάβουν ανέργους που δεν θα τους πληρώνουν. Έτσι θα έχουμε ανακύκλωση της ανεργίας και αύξηση της εκμετάλλευσης.

Εάν μέχρι τώρα οι άνεργοι είναι μοχλός πίεσης των καπιταλιστών προς τους εργάτες που αξιοποιούνται απέναντι στις εργατικές διεκδικήσεις από τώρα και πέρα οι άνεργοι που μπαίνουν χωρίς μισθό στην παραγωγή είναι ο πολιορκητικός κλοιός, που θέλει να διαλύσει κάθε γραμμή άμυνας των εργαζομένων.

Το ΚΚΕ πρώτα και κύρια ενδιαφέρεται να μην υπάρχει κανένας, μα κανένας άνεργος. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνει στον καπιταλισμό, γιατί το ίδιο το σύστημα αναπαράγει την ανεργία. Οι άνεργοι, οι απολυμένοι εργάτες των δήμων της «ΣΙΣΕΡ ΠΑΛΚΟ» των μεταλλείων της Χαλκιδικής, της «ΑΓΓΟ», της «SOFTEX», του «ΜΑΓΡΙΖΟΥ», της «ΕΛΕΝΙΤ», της ΣΚΙΦΤ, οι καθαρίστριες των σχολείων και δεκάδων άλλων εργοστασίων δεν θέλουν τα επιδόματα ανεργίας και τα προγράμματα κατάρτισης. Θέλουν δουλειά, θέλουν σταθερές θέσεις εργασίας με καλό μισθό ή μεροκάματο με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα όλα αυτά που τους στερούν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, όλα όσα τους στερούν οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, οι οποίες βάζουν τα όρια των διεκδικήσεων στα όρια της φτώχειας που κατασκευάζουν μαζί τους οι καπιταλιστές με τους πολιτικούς τους εκφραστές.

Μας λέτε ότι δεν αντέχει η οικονομία. Σας απαντάμε ότι δεν αντέχουν άλλη φτώχεια τα λαϊκά στρώματα. Μας λέτε «πού να βρούμε τα λεφτά να τα δώσουμε στους εργαζόμενους;». Ο κόσμος το έχει τούμπανο και εσείς κρυφά καμάρι! Μόνο το πρώτο εννιάμηνο του 2003 στη χώρα μας μόνο σαράντα πέντε επιχειρήσεις είχαν κέρδη 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Από αυτούς να πάρετε και να τα δώσετε στους εργαζόμενους και όχι να τους μοιράζετε ψίχουλα. Αντέχει σήμερα ο εργάτης με μεροκάματο 23,23 ευρώ μικτά και 519 ευρώ μικτά;

Εμείς θα προτείνουμε σ' αυτούς που πάνε και υπογράφουν αυτές τις συλλογικές συμβάσεις να πάνε να δουλέψουν αυτοί μ' αυτούς τους μισθούς και αυτό το μεροκάματο και να δώσουν τα δικά τους εισοδήματα στους ανέργους ή στους εργαζόμενους που αμείβονται μ' αυτήν τη σύμβαση. Η πλειοψηφία όμως της ΓΣΕΕ, η οποία σκέπτεται περισσότερο τα κέρδη των καπιταλιστών ζητάει, όπως ανακοίνωσε προχθές στην ολομέλεια της, 8% αύξηση για το 2004, δηλαδή να διαμορφωθεί ο μισθός στα 560 ευρώ μικτά και το μεροκάματο στα 25 ευρώ μικτά. Δηλαδή στην καλύτερη περίπτωση και εάν η αύξηση δοθεί από την αρχή του χρόνου και δεν τη δώσουν σε δύο δόσεις εάν συμφωνήσουν τελικά στο 8% και αν την πάρουν οι εργάτες ολόκληρη οι αμοιβές των εργαζομένων θα παραμείνουν στάσιμες στα σημερινά απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, αφού με βάση πάλι τις δηλώσεις της Κυβέρνησης το μ.ν. ΑΕΠ προβλέπεται να αυξηθεί πάνω από 4%, ο δε πληθωρισμός θα προσεγγίζει στο 3% με 4% συνολικά δηλαδή 8%.

Όσο για τις μεγάλες απώλειες των προηγούμενων δεκαετιών ούτε κουβέντα να γίνεται, την ώρα που η ίδια η ΓΣΕΕ διαπιστώνει στην έκθεσή της του 2003 για την απασχόληση ότι η εργασία στην Ελλάδα γίνεται διαρκώς πιο φθηνότερη.

Οι διεκδικήσεις του ΚΚΕ για τους εργαζόμενους θεωρούνται μαξιμαλιστικές. Έτσι, αντιλαμβάνονται το δίκιο των εργατών οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες -ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ- και οι πολιτικοί τους εκφραστές. Ας πάνε να τα πουν αυτά στα εργοστάσια, στους χώρους εργασίας, εκεί που στενάζει η εργασία, εκεί που χύνει τον ιδρώτα και το αίμα της η εργατική τάξη, πληρώνοντας πολλές φορές ακόμη και με τη ζωή της στα κάτεργα της εργοδοσίας. Εκεί να πάνε η Κυβέρνηση και οι εκπρόσωποί της, αν θέλετε και οι εκπρόσωποι του Συνασπι-

σμού, για να πουν τις προτάσεις τους, ότι δηλαδή αυτά που λέει το ΚΚΕ δεν είναι ρεαλιστικά. Εκεί να πάνε να πουλήσουν το ρεαλισμό της υποταγής τους. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ, η οποία αποδέχεται τους εξευτελιστικούς μισθούς και τις αυξήσεις που ανακοίνωσε φέτος η Κυβέρνηση.

Σήμερα στην ισχυρή Ελλάδα του κ. Σημίτη, η κατώτερη σύνταξη είναι στα 392 ευρώ, ενώ οι παλιότεροι συνταξιούχοι του ΙΚΑ παίρνουν ακόμη λιγότερα. Η σύνταξη του ΟΓΑ είναι στα 200 ευρώ, ενώ οι παλιότεροι ΟΓΑτζήδες παίρνουν ακόμη πολύ λιγότερα. Βεβαίως η Κυβέρνηση ελπίζει ότι ενόψει των εκλογών, πετώντας ένα ξεροκόμματο στους χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους, μπορεί να τους ξεγελάσει και να πάρει την ψήφο τους.

Η αύξηση που ανακοίνωσε για τους συνταξιούχους μ' ένα ευρώ την ημέρα είναι «ψίχουλα» σε σχέση με όλα αυτά που τους έχει αφαιρέσει. Από τότε που τα εξήγγειλε μέχρι να τα πάρουν οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι, όλα αυτά εξανεμίζονται. Αυτά πρέπει να πούμε ότι δεν είναι αυξήσεις, αλλά αντίδωρο. Επίσης πρέπει να πούμε ότι δόθηκαν υποσχέσεις για παράδειγμα ακόμη και στους σχολικούς φύλακες.

Ας μας πει η Κυβέρνηση αν έβαλε συγκεκριμένο κονδύλι στον Προϋπολογισμό. Βεβαίως πρέπει να μας πει την ίδια στιγμή, γιατί δίνει δισεκατομμύρια επιδοτήσεις στους βιομηχάνους με τα διάφορα προγράμματα, γιατί με νόμους κατάρτησαν μεγάλες κατακτήσεις των εργαζομένων, όπως το οκτάωρο. Επίσης, αύξησαν το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, το όριο των απολύσεων και νομιμοποίησαν τα δουλεμπορικά γραφεία και την εννοιαστική των εργαζομένων.

Βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι σε κάθε προεκλογική περίοδο δίνουν ρεσιτάλ. Επιδοτούν ακόμη τις επιχειρήσεις, ώστε να κλείσουν στη χώρα μας τα εργοστάσια ή να μειώσουν δραστικά το προσωπικό τους και να πάνε να ανοίξουν σε γειτονικές χώρες, να στηρίξουν εκεί τους πρώην βασιλιάδες που κυβερνούν σήμερα στο όνομα της ανασυγκρότησης των Βαλκανίων, στο όνομα της υποστήριξης των βιομηχάνων.

Πρέπει να πούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι εμείς ξεκινάμε από την υπεράσπιση και τη διεκδίκηση των αιτημάτων των εργαζομένων και δεν συμβιβάζομαστε με αυτό το κοινωνικοπολιτικό σύστημα της εκμετάλλευσης ούτε περιμένουμε στον προθάλαμο της αστικής εξουσίας για κεντροαριστερές κυβερνήσεις, οι οποίες δοκιμάστηκαν και σε άλλες χώρες της Ευρώπης και απέτυχαν.

Διεκδικούμε, όπως είπα και ο εισηγητής μας, κατώτερο βασικό μισθό 375 χιλιάδες δραχμές το μήνα ή 1100 ευρώ, 15 χιλιάδες δραχμές ή 44 ευρώ μεροκάματο και, φυσικά, τριανταπεντάωρο πενήνήμερο με αύξηση των αποδοχών.

Για να υλοποιηθούν όλα αυτά, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να ενισχυθεί το ΚΚΕ, για να ενισχυθεί και η θέση των εργαζομένων. Είμαστε αισιόδοξοι ότι οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι αγρότες, οι επαγγελματίες θα ενισχύσουν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Βάσω Παπανδρέου.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητούμε τον Προϋπολογισμό του 2004, έναν προϋπολογισμό σημαντικό για την πορεία της χώρας. Όπως είναι γνωστό, στόχος της Κυβέρνησης είναι η πραγματική σύγκλιση και αυτός ο Προϋπολογισμός έχει ακριβώς συνταχθεί, για να υπηρετήσει αυτόν τον κεντρικό στόχο, που είναι στόχος ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας.

Η χρονιά του 2004 είναι για την Αξιωματική Αντιπολίτευση απλώς μια εκλογική χρονιά. Για μας, την Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ, το 2004 είναι μια συγκλονιστική χρονιά. Το 2004 θα είναι η χρονιά που θα ενώσει την Πελοπόννησο με τη Στερεά Ελλάδα στη γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου. Το 2004 θα είναι η χρονιά που θα ενώσει τη Θράκη με την Ήπειρο με τη λειτουργική Εγνατία. Το 2004 θα είναι η χρονιά των επεκτάσεων του

μετρό, θα είναι η χρονιά του τραμ, του προαστιακού σιδηροδρόμου, η χρονιά της μεγάλης αλλαγής στο συγκοινωνιακό χάρτη του Λεκανοπεδίου, θα είναι η χρονιά των μεγάλων αλλαγών για όλη την Ελλάδα, τόσο για την καθημερινότητα των πολιτών όσο και για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας.

Αυτή τη στιγμή γίνονται χιλιάδες έργα, τα οποία αλλάζουν την Ελλάδα. Για εμάς δεν υπάρχουν μικρά και μεγάλα έργα. Όλα είναι σημαντικά, γιατί όλα συνεισφέρουν στην αναπτυξιακή διαδικασία. Το 2004 είναι για εμάς μια διαφορετική χρονιά, είναι η χρονιά της τεράστιας πρόκλησης για μια επιτυχημένη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Η δουλειά χρόνων, με τη συμμετοχή μεγάλων δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας, θα δοκιμαστεί την περίοδο των Αγώνων, όταν τα μάτια της υψηλής θα είναι στραμμένα επάνω μας.

Θα περίμενε κανείς, μέσα σε αυτό το κλίμα των μεγάλων αναμονών, ότι ο πολιτικός κόσμος της χώρας μας θα έμπαινε μπροστά για να εμπνεύσει και να καθοδηγήσει την ελληνική κοινωνία. Δυστυχώς, ακόμα και μπροστά σε αυτές τις κορυφαίες δοκιμασίες, η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποδεικνύεται κατώτερη των περιστάσεων.

Ακούσαμε σε αυτήν τη συζήτηση Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να μηρυκάζουν τα περί σκανδάλων. Δεν κουραστήκατε να επαναλαμβάνετε τόσα χρόνια τα ίδια και τα ίδια για το αεροδρόμιο των Σπάτων, για την Αττική Οδό, για τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου; Φτάνει πια! Αφού δεν έχετε τη γενναιότητα να συμβάλετε δημιουργικά στην πορεία της χώρας, τουλάχιστον επιλέξτε για μια φορά τη σωπτή.

Μη δηλητηριάζετε άλλο την ελληνική κοινωνία με όλα αυτά τα απίθανα που επικαλείσθε. Η κοινωνία μας κρίνει όλους και όλες. Κρίνει και το έργο το δικό μας, αλλά και την απόλυτη δική σας μεμψιμοιρία. Κρίνει και τη δική μας σταθερή προσήλωση στη διακυβέρνηση, τις μεγάλες προκλήσεις, τις μεγάλες επιλογές της χώρας, όπως κρίνει και τη δική σας ασυλλόγιστη ισοπέδωση όσων έγιναν τα τελευταία χρόνια στη χώρα.

Αλήθεια αναλογίζονται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας το μήνυμα που στέλνουν στην ελληνική κοινωνία, όταν από τη μια από την ουσία θέλουν για δήθεν κατάρρευση της οικονομίας και από την άλλη υπόσχονται παροχές επί παροχής; Αναλογίζονται το μήνυμα που στέλνουν, όταν υπόσχονται τα πάντα στους πάντες, αφού προηγουμένως έχουν φροντίσει να ισοπεδώσουν κάθε επίτευγμα της ελληνικής οικονομίας;

Πώς κατόρθωσε η χώρα να ενταχθεί στην ΟΝΕ; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποτε μας λέγατε ότι αυτό έγινε με τον αυτόματο πιλότο. Σήμερα μας λέτε ότι πρέπει να πάμε σε εκλογές, αν είναι δυνατόν μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες, για να αναλάβετε εσείς τη διακυβέρνηση και να σώσετε την οικονομία και δεν έχετε καταφέρει να δημοσιοποιήσετε ούτε το οικονομικό σας πρόγραμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με την Κοινωνική Χάρτα δεσμεύθηκε απέναντι στον ελληνικό λαό για την πορεία της επόμενης τετραετίας. Η Νέα Δημοκρατία, που δηλώνει έτοιμη να κυβερνήσει, ακόμα συγκροτεί το οικονομικό της πρόγραμμα και δεν έχουν καταφέρει τα στελέχη της να συμφωνήσουν. Καταρρέει άραγε η οικονομία και άρα χρειαζόμαστε πολιτική σκληρής λιτότητας, όπως λένε οι μεν ή τα πράγματα δεν είναι τόσο άσχημα, όπως παραδέχονται πλέον οι δε;

Ιδού η απορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως θα έλεγε και ο Σαίξπηρ. Μόνο που με το Σαίξπηρ έχουμε να κάνουμε με θέατρο, ενώ εμείς παλεύουμε για τα πολιτικά προβλήματα, για τα προβλήματα του πολίτη.

Τα κάναμε άραγε όλα καλά; Οι σχεδιασμοί μας ήταν πάντοτε αναπτυξιακοί; Είναι πάντοτε κοινωνικά δίκαιοι; Δεν κάναμε λάθη; Αλίμονο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Λάθη γίνονται. Υπάρχουν παραλείψεις. Δεν έχουμε φθάσει στο επιθυμητό επίπεδο σε ορισμένους τομείς. Δεν μπορούμε να είμαστε ευτυχείς για την οικονομία όσο υπάρχουν άνεργοι. Δεν μπορούμε να είμαστε ευτυχισμένοι για την παιδεία όσο υπάρχουν φροντιστήρια, όσο καθυστερεί η σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Δεν μπορούμε να είμαστε ευτυχισμένοι για την υγεία όσο ο πολίτης νιώθει ότι δεν έχουμε φθάσει στο επίπεδο που αξίζει

στον Έλληνα και την Ελληνίδα. Δεν μπορούμε να είμαστε ευτυχείς για τις υποδομές όσο δεν έχουμε καταφέρει να ολοκληρώσουμε έργα, που για τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες είναι αυτονόητα εδώ και δεκαετίες.

Δεν θα επικαλεστώ ότι παραλάβαμε μια Ελλάδα της καθυστέρησης. Δεν θα επικαλεστώ ότι παραλάβαμε την Ελλάδα της υπανάπτυξης, που μας παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία. Θα επικαλεστώ μόνο τη δέσμευση όλων μας στην Κυβέρνηση και στο ΠΑΣΟΚ ότι δεν θα επαναπαυθούμε αν δεν ολοκληρώσουμε το έργο που έχει ανάγκη η χώρα. Τώρα έχουμε τις δυνατότητες. Σήμερα η θέση της χώρας μας είναι ισχυρότερη από ποτέ στο διεθνές στερέωμα. Χάρη στις προσπάθειες του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη, χάρη στις επιτυχίες της εξωτερικής μας πολιτικής, χάρη στα άλματα της ελληνικής οικονομίας, χάρη στη δημιουργία των μεγάλων έργων η Ελλάδα είναι σήμερα πολύ πιο ισχυρή στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Ειδικά για τις υποδομές θα ήθελα να πω τα εξής. Έργα που ήταν όραμα γενεών παραδίδονται το 2004 και άλλα ολοκληρώνονται τα επόμενα χρόνια. Πρόκειται για έργα που δημιουργούν τεράστιες αναπτυξιακές δυνατότητες. Μας συνδέουν γρήγορα και με ασφάλεια με την Ευρώπη. Προωθούν την κοινωνική συνοχή, βελτιώνουν σημαντικά την καθημερινότητα του πολίτη. Το σύνθημά μας είναι: «έργα για τους πολίτες, έργα για τη ζωή μας».

Έχουμε κατασκευάσει και δώσαμε σε χρήση περισσότερα από χίλια πεντακόσια χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων και οδών ταχείας κυκλοφορίας. Ολοκληρώσαμε πολύ σημαντικά έργα στις μεγάλες πόλεις της χώρας. Κατασκευάσαμε παρακάμψεις, ανισόπεδους κόμβους, έργα κυκλοφοριακών ρυθμίσεων, φωτεινής σηματοδότησης και νομίζω ότι δεν χρειάζεται να κάνω ιδιαίτερη μνεία στην Αττική Οδό, στη δυτική περιφερειακή λεωφόρο Υμηττού, στη ζεύξη Ακτίου-Πρέβεζας, στην περιμετρική Πατρών και πάρα πολλά άλλα έργα σε όλη την Ελλάδα, που δεν αναφέρω διότι δεν έχουμε τον χρόνο, αλλά είμαι βέβαιη ότι ο καθένας από όλους εσάς φέρνει στο νου του κάποιο σημαντικό έργο, που έχει γίνει στην περιοχή του.

Έχουμε σε εξέλιξη έργα που θα προσφέρουν στους πολίτες επιπλέον χίλια τριακόσια χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων. Με τα έργα αυτά, σε συνδυασμό με όλα τα μικρά, τα οποία γίνονται σε όλη την Ελλάδα στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο σε όλες τις περιφέρειες της χώρας, επιτυγχάνουμε σταδιακά το λειτουργικό στόχο ότι όλοι οι πολίτες σε όποια περιοχή της χώρας και αν είναι θα μπορούν να φθάσουν σ' ένα μεγάλο αστικό κέντρο ή σε κύρια πύλη σε λιγότερο από μία ώρα.

Παράλληλα με τα οδικά έργα υλοποιήσαμε ένα τεράστιο πρόγραμμα αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού των υποδομών σε δώδεκα αεροδρόμια, σε δεκαπέντε εμπορικά και ακτοποικικά λιμάνια, ενώ προχωρούμε αντίστοιχα έργα σε δεκατρία αεροδρόμια και δεκατρία λιμάνια.

Ολοκληρώσαμε δεκαοχτώ χιλιόμετρα από το μετρό με δεκαεννιά σταθμούς. Το πρώτο εξάμηνο του 2004 δίνουμε πέντε επιπλέον σταθμούς του μετρό και προχωρούμε τις επεκτάσεις στα επόμενα χρόνια. Δημοπρατήσαμε ως δημόσιο έργο την κατασκευή του μετρό Θεσσαλονίκης και έχουμε διασφαλίσει τους πόρους.

Στις μεγάλες αστικές πόλεις υλοποιούμε ένα μεγάλο πρόγραμμα κατασκευής υπόγειων σταθμών αυτοκινήτων με προτεραιότητα την Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Κατασκευάσαμε πολλά και σημαντικά έργα για την αντιπλημμυρική προστασία των μεγάλων αστικών κέντρων σε όλη τη χώρα. Ιδιαίτερη αναφορά κάνω στο έργο του Κηφισού, που ολοκληρώνεται τον Ιούνιο του 2004.

Στην επόμενη περίοδο ολοκληρώνουμε τις υποδομές αντιπλημμυρικής προστασίας σε δώδεκα άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας. Ολοκληρώσαμε πολλά εγγειοβελτιωτικά έργα στις Σέρρες, στην Άρτα, στη Φλώρινα και κατασκευάζονται ακόμη πολλά στη Θεσσαλία και σε πάρα πολλές περιοχές της χώρας. Σύντομα τελειώνουμε την ανασύσταση του ταμειευτήρα της Κάρλας.

Για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων επισπεύσαμε την

κατασκευή πολλών έργων του προγράμματός μας, αλλά και κατασκευάσαμε πολλά πρόσθετα συγκοινωνιακά έργα και αθλητικά κέντρα. Όλα τα αθλητικά κέντρα που κατασκευάζουμε στο Σχοινιά, στον Άγιο Κοσμά, στο Ελληνικό, στην παραλιακή ζώνη Φαλήρου και στο Γουδί, στα οποία θα διεξαχθούν περισσότερα από είκοσι αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων θα έχουν ολοκληρωθεί μέχρι την άνοιξη του 2004. Τα συγκοινωνιακά έργα που επίσης θα έχουν ολοκληρωθεί στο τέλος του Απριλίου του 2004 περιλαμβάνουν τα έργα του ολυμπιακού δακτυλίου, τις κυκλοφοριακές ρυθμίσεις στο ΟΑΚΑ, τις οδικές συνδέσεις όλων των ολυμπιακών κέντρων και του Ολυμπιακού Χωριού και το κέντρο διαχείρισης κυκλοφορίας στην Αττική.

Την περίοδο αυτή αντιμετωπίσαμε και μια πληθώρα, δυστυχώς, φυσικών καταστροφών, σεισμούς, πλημμύρες και πυρκαγιές σε πρωτοφανή βαθμό για τα ελληνικά τουλάχιστον δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι, βελτιώσαμε σημαντικά το σύστημα παραγωγής των δημοσίων έργων και προχωρούμε στην περαιτέρω βελτίωση με την κωδικοποίηση της νομοθεσίας, την υλοποίηση του νέου νόμου για την εκπόνηση των μελετών, την κατάρτιση προτύπων τεχνικών προδιαγραφών, την αναβάθμιση του συστήματος ποιοτικού ελέγχου. Τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά. Οι υπερβάσεις κόστους από το 55% έχουν μειωθεί στο 18% με τάση περαιτέρω μείωσης. Το ποσοστό κακοτεχνιών για τα μεγάλα έργα είναι κάτω από το 5%, το όριο που βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς συνεχίζετε την πολιτική ισοπέδωσης και απαξίωσης όλων των έργων και του τεχνικού κόσμου της χώρας μας. Έχετε γίνει ο συστηματικός δυσφημιστής της χώρας μας και στο εξωτερικό.

Για να πετύχετε την παλινόρθωση που ονειρεύεστε έχετε φτάσει στο σημείο να επιχειρείται συστηματικά την ακύρωση όλων των αναπτυξιακών πολιτικών που δεν είναι της Κυβέρνησης, είναι της χώρας μας. Ποιος σας νομιμοποιεί να μιλάτε συνεχώς για σκάνδαλα χωρίς το παραμικρό στοιχείο; Ποιος σας νομιμοποιεί να καταγγέλλετε συνεχώς τόσο εδώ όσο και στις Βρυξέλλες ό,τι πιο απίθανο μπορεί να φανταστεί ο νους του ανθρώπου. Ας προσέξουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί και οι ίδιοι είναι κάτω από την κρίση των πολιτών. Δεν μας απασχολεί βεβαίως η προοπτική τους, αλλά μας απασχολεί η εικόνα της χώρας που αμαυρώνεται με την πολιτική αυτή της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλά ας δούμε τώρα ορισμένα ζητήματα που αφορούν τα θέματα, περιβάλλον, χωροταξία και πολεοδομία. Ας δούμε τη διαχείριση των απορριμμάτων. Για το φλέγον αυτό ζήτημα που αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, υποβαθμίζει το περιβάλλον και έχει εκθέσει τη χώρα μας έχουμε πλέον ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, που περιλαμβάνει διαλογή στην πηγή ή ανακύκλωση χρησίων υλικών, κέντρο διαλογής, μεταφόρτωση, επεξεργασία για μείωση του όγκου με παραγωγή ενέργειας ή βελτιωτικού εδάφους και χώρους υγειονομικής ταφής. Μέχρι το 2008 θα έχουν καταργηθεί όλες οι ανεξέλεγκτες χωματερές. Το πρόγραμμα για την ανακύκλωση έχει ήδη ξεκινήσει. Και σε αυτό τον τομέα η πολιτική της Αντιπολίτευσης είναι αντιφατική. Καταγγέλιες για τη μη προστασία δήθεν του περιβάλλοντος και άρνηση για τη χωροθέτηση των χώρων υγειονομικής ταφής. Κατασκευάσαμε και ήδη λειτουργούν βιολογικοί καθαρισμοί στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη με θεαματικά αποτελέσματα για τη βελτίωση της ποιότητας των νερών του Σαρωνικού και του Θερμαϊκού Κόλπου.

Με τα έργα των βιολογικών καθαρισμών που πρόκειται να ενταχθούν στο Ταμείο Συνοχής καλύπτεται η υποχρέωση της χώρας μας σύμφωνα με την κοινοτική οδηγία και θα καλύψουμε περαιτέρω περιπτώσεις μέχρι τη λήξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κατασκευάσαμε μια σειρά έργων για την υδροδότηση των μεγάλων αστικών κέντρων. Θυμίζω το έργο ύδρευσης της Θεσσαλονίκης όπως και το έργο του Ευήνου. Κατασκευάζουμε ήδη μεγάλα έργα διαχείρισης και παροχής ύδατος στη Ρόδο, Πάτρα, Κρήτη, Κέρκυρα, στους Παξούς και αλλού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Ψηφίσαμε το νόμο για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των νερών με αναμόρφωση και ενίσχυση του διοικητικού μηχανισμού, που θα έχει την ευθύνη στο κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Δημιουργήσαμε είκοσι επτά φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών. Ο τομέας χωροταξίας-πολεοδομίας αφορά άμεσα όλους τους πολίτες και είναι γνωστά τα προβλήματα, αλλά και συγκρούσεις συμφερόντων. Απλουστεύσαμε τις διαδικασίες. Για πρώτη φορά υπάρχει χωροταξικός σχεδιασμός στη χώρα μας.

Στόχος μας είναι η περαιτέρω απλούστευση των διαδικασιών και το μεγάλο έργο της δημιουργίας χρήσεων γης σε όλη τη χώρα –πλην των περιοχών βεβαίως, όπου η χρήση είναι προφανής– μπορεί να ολοκληρωθεί την επόμενη τετραετία. Περίπου διακόσια γενικά πολεοδομικά σχέδια έχουν ενταχθεί ή εντάσσονται στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, πενήντα ΠΕΡΠΟ για την κατοικία και τη βιομηχανία θα είναι έτοιμα το πρώτο εξάμηνο του 2004. Επιλύεται το στεγαστικό πρόβλημα ειδικών ομάδων όπως είναι οι Πόντιοι και οι μειονότητες.

Έχουμε ήδη προχωρήσει σε μεγάλες απλουστεύσεις και επιταχύνσεις με στόχο –και θα το καταφέρουμε την επόμενη τετραετία– ο σχεδιασμός των πόλεων να προηγείται της δόμησης. Με τον πρόσφατο νόμο που ψηφίσαμε αλλάζει ριζικά το σύστημα της έκδοσης αδειών πολεοδομικής, ώστε να αποτραπεί πλέον το φαινόμενο της αυθαίρετης δόμησης. Με την προσωρινή σύνδεση αυθαίρετων ορισμένων κατηγοριών με τα δίκτυα κοινής ωφέλειας αντιμετωπίζουμε με κοινωνική ευαισθησία υπαρκτά προβλήματα, γιατί εμείς δεν κλείνουμε τα μάτια. Η νομιμοποίηση, όμως, αυθαίρετων γίνεται μόνο με τις προβλεπόμενες διαδικασίες, με την ένταξή τους δηλαδή στα σχέδια πόλεων.

Ολοκληρώνεται το πρώτο εξάμηνο του 2004 ένα τεράστιο πρόγραμμα αναπλάσεων, πεζοδρομήσεων, ενοποίησης αρχαιολογικών χώρων, αποκατάστασης κτηρίων και θα προχωρήσουμε στη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για προώθηση της ιδιωτικής πολεοδομικής και αναπλάσεων σε υποβαθμισμένες περιοχές.

Στο θέμα του Κτηματολογίου, για άλλη μια φορά διαψεύστηκαν οι «Κασσάνδρες» της Νέας Δημοκρατίας. Με την τεχνογνωσία που αποκτήσαμε, αλλά και την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών αναθεωρήσαμε το σχέδιο, μειώσαμε σημαντικά το κόστος και διασφαλίσαμε τη χρηματοδότησή του από τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Πριν λίγους μήνες μας κατηγορούσατε για τα τέλη που προβλέπονταν βέβαια από το 1995 από το νόμο και μιλούσατε για χαράτσι, για μεγάλη επιβάρυνση των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Να μου δώσετε ένα λεπτό παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα που μειώσαμε τα τέλη, μιλάτε για καταστροφή, για μη υλοποίηση του Κτηματολογίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα για τα έργα που παραδίδουμε μέσα στο 2004 και αυτά που θα κάνουμε την επόμενη τετραετία, αυτά τα έργα που θα αλλάξουν μια για πάντα την εικόνα της Ελλάδας. Θα τα πραγματοποιήσει το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του. Με τα έργα αυτά δημιουργούμε ένα πλαίσιο υποδομών που έλειπε από την Ελλάδα.

Τώρα είμαστε έτοιμοι για το μεγάλο ποιοτικό άλμα. Το σχέδιο του ΠΑΣΟΚ προβλέπει την εκμετάλλευση των υποδομών, που δημιουργούμε για την εμπέδωση ενός ελληνικού αναπτυξιακού μοντέλου με έμφαση στο ανθρώπινο δυναμικό, με έμφαση στις νέες τεχνολογίες, στις πράσινες τεχνολογίες, στην Πληροφορική, για να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες της ελληνικής κοινωνίας, της νέας γενιάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Καραμανλής επικαλέστηκε το «ECONOMIST» για να μας πει ότι η Ελλάδα είναι ένα μοντέλο προς αποφυγή, γιατί δεν

είναι αρκετά νεοφιλελεύθερο μοντέλο. Αντίθετα, εμείς πιστεύουμε ότι είναι ένα μοντέλο προς μίμηση, γιατί συνδυάζει την οικονομική ανάπτυξη με την κοινωνική συνοχή. Και εμείς στο ΠΑΣΟΚ μαζί με τους πολίτες θα το αποδείξουμε.

Προχωρούμε ενωμένοι για να ανανεώσουμε την εντολή του ελληνικού λαού στο ΠΑΣΟΚ. Προχωρούμε ενωμένοι στην ψήφιση του Προϋπολογισμού του 2004. Προχωρούμε ενωμένοι στη μάχη των εκλογών, ενωμένοι στην επόμενη τετραετία διακυβέρνησης της χώρας για να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε ένα πρωτοφανές έργο για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η κ. Κόλλια-Τσαρουχά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Η αλήθεια είναι πικρή, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Για εσάς είναι πικρή.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο ιστορικός του μέλλοντος, όταν θα αξιολογήσει την περίοδο 1996-2003 είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα τη χαρακτηρίσει σαν μια περίοδο της Ελλάδος των χαμένων ευκαιριών, σαν την ευκαιρία που χάθηκε για την πραγματική και κοινωνική σύγκλιση της πατρίδας μας. Και όλα αυτά σε μία περίοδο που οι συνθήκες για την Κυβέρνηση της χώρας ήταν από τις ευνοϊκότερες στη σύγχρονη ιστορία της. Καμία άλλη κυβέρνηση δεν είχε τόσες ευκαιρίες και δεν βοηθήθηκε τόσο πολύ από τις περιστάσεις. Η πολιτική σταθερότητα που υπήρξε, οι τεράστιοι πόροι από φόρους και εισροές από ευρωπαϊκά ταμεία που είχε στη διάθεσή της, οι εξαιρετικά ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες, αλλά το κυριότερο, η υπεύθυνη και σοβαρή Αντιπολίτευση που θα πρέπει επιτέλους να το παραδεχθείτε στήριξε όλες τις εθνικές επιλογές.

Η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα ενόψει εκλογών αναζητά διέξοδο σε ανεύθυνους χαρακτηρισμούς για τη δήθεν στείρα άρνηση της Αντιπολίτευσης, την απουσία προγραμματισμού του πολιτικού λόγου και των προτάσεων. Αν την ώρα που οι άλλοι κάνουν άλματα εμείς δηλώνουμε ικανοποιημένοι με το σημειωτόν, δεν είναι ευτυχής κατάληξη. Τουλάχιστον, εμάς σα Νέα Δημοκρατία, δεν μας εκφράζει αυτή η μιζέρια.

Είχατε την ευκαιρία, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, να αξιοποιήσετε τις μεγάλες δυνατότητες της χώρας και της οικονομίας, να εμπνεύσετε τον ελληνικό λαό, αλλά η Κυβέρνησή σας στάθηκε πολύ κατώτερη των περιστάσεων. Κανέναν δεν τιμά το γεγονός ότι η Ελλάδα μας βρίσκεται στη θέση του ουραγού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού η πραγματική σύγκλιση παραμένει όνειρο απατηλό.

Συμφωνούμε ότι υπάρχουν μεγάλα αναπτυξιακά αποθέματα στη χώρα. Υπάρχουν σημαντικά περιθώρια για την προώθηση ενός πιο αποτελεσματικού κράτους και μιας πιο δίκαιης κοινωνίας. Διαφωνούμε στο πώς θα αξιοποιηθούν αυτές οι δυνατότητες γιατί πιστεύουμε ότι απαιτείται μια διαφορετική πολιτική, μία νέα πολιτική για την ανάπτυξη, την απασχόληση και για την κοινωνική συνοχή.

Με την ίδια θέρμη όπως και το 2003 υποστηρίζετε και επιχειρηματολογείτε και για τον Προϋπολογισμό που συζητούμε σήμερα. Τουλάχιστον ας είμαστε προσεκτικοί ειδικά μάλιστα μετά και τη δημοσιοποίηση των απολογιστικών δημοσιονομικών στοιχείων του πρώτου δεκαμήνου του 2003. Αντί να χρησιμοποιείτε το λόγο και τους αριθμούς για να πείσετε μετά από είκοσι χρόνια διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ για την καλή δήθεν κατάσταση της οικονομίας, δεν ρωτάτε καλύτερα τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους μικρομεσαίους και ανέργους; Αυτοί να είσθε βέβαιοι θα σας προσγειώσουν. Όλοι αυτοί οι σκληρά εργαζόμενοι καθημερινά Έλληνες πολίτες γνωρίζουν καλά αν αξιοποιήθηκαν οι ευκαιρίες που είχαμε, αν δόθηκε διέξοδος στη δημιουργικότητα του ελληνικού λαού. Και να είσθε βέβαιοι ότι θα το δείξουν με την ψήφο τους στις εκλογές της άνοιξης της καινούργιας Ελλάδας.

Τις άγιες αυτές μέρες μακάρι ορισμένοι λαλίστατοι να είχαν επιτέλους τη δύναμη και το κουράγιο να επισκεφθούν ένα οποιοδήποτε χωριό της Ελλάδας σε οποιαδήποτε περιοχή της να σταθούν ταπεινά απέναντι στον αγρότη, στον κτηνοτρόφο, το μικρομεσαίο, τον επαγγελματία, τη νοικοκυρά, το συνταξιούχο, τον υπερχρεωμένο στις τράπεζες και να δουν τα αποτελέσματα της πολιτικής που ακολουθήθηκε.

Βλέπετε, απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά μου στους νέους και τις νέες, γιατί απλούστατα όλοι αυτοί έχουν ήδη εγκαταλείψει τα χωριά τους αναζητώντας καλύτερες τύχες. Θα τους μιλήσουν, λοιπόν, για τα αποτελέσματα της σύγκλισης την ώρα που εκείνοι θα αναφέρονται στην ακρίβεια, τον επαχθέστατο αυτό τρόπο λεηλασίας μισθών και συντάξεων, στη φτώχεια, στο ευρώ που έγινε ήδη σαν το παλιό κατοστάρικο.

Θα προσπαθήσουν να τον εμπνεύσουν. Όμως είναι ποτέ δυνατόν να εμπνεύσεις κάποιον την ώρα που αυτός και η οικογένειά του ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, την ώρα που το χριστουγεννιάτικο τραπέζι του θα είναι από τα φτωχότερα των τελευταίων χρόνων;

Εκατοντάδες αιτήσεις υποβλήθηκαν για ελάχιστες θέσεις εργασίας στην καμπάνια εργοστασίου ζάχαρης στις Σέρρες, κύριοι συνάδελφοι. Επτακόσιοι είκοσι νέοι και νέες κατέθεσαν τα δικαιολογητικά τους στον τελευταίο διαγωνισμό για τους επαγγελματίες οπλίτες. Χιλιάδες αναζητούν το δικαίωμά τους στην εργασία καθημερινά στον τόπο μου.

Αυτή είναι η εικόνα που δεν παρουσιάστηκε όταν πρόσφατα επισκέφθηκε τις Σέρρες ο Πρωθυπουργός –με σχεδόν το μισό του Υπουργικό Συμβούλιο- και εγκαίνιασε το νέο Νομαρχιακό Νοσοκομείο Σερρών. Ήταν απολύτως απαραίτητο, το αναγνωρίζουμε αυτό για τον τόπο μας. Δεν μας είπαν, όμως, για ποιους λόγους δεν επιβλήθηκε το πρόστιμο των 2.000.000 δραχμών για κάθε μέρα καθυστέρησης που προέβλεπε σαν ποινική ρήτρα η σύμβαση. Δεν μας ανέφεραν για τις υπερβάσεις, τις νέες εργασίες δισεκατομμυρίων που έγιναν την τελευταία στιγμή με το κλείσιμο του Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στις 31 Δεκεμβρίου 2001. Δεν μας ανέφεραν για τον τρόπο αξιοποίησης του αποθεματικού, για το ακτινολογικό μηχάνημα που αγόρασαν μ' αυτά τα χρήματα και που σήμερα παραμένει αναξιποίητο, γιατί δεν είχαν προβλέψει το χώρο εγκατάστασής του.

Εγκαίνιασαν τελικά ένα νέο νοσοκομείο, το οποίο από τις πρώτες μέρες λειτουργίας του αποδείχθηκε ότι δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες περιθάλψης της περιοχής μας.

Προγραμματίστηκε επίσης να επισκεφθεί ο κύριος Πρωθυπουργός και παράλληλα να το παρακολουθήσει –εννοείται- όλη η χώρα, έναν από τους αθλητικούς δήμους της περιοχής μου, για να διαπιστώσει το πόσο καλά λειτουργεί εκεί ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου. Όμως ξέχασαν να αναφέρουν ότι επισκέπτεται ένα πρότυπο πραγματικά σχολικό συγκρότημα από τα πρώτα που λειτούργησαν – τα είκοσι πέντε- στο Δήμο Ροδολίβος και ένα δήμο πραγματικά που χρηματοδοτήθηκε όσο ελάχιστοι στην περιοχή μας.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, θα έπρεπε να του δείξουν και τα ακατάλληλα κτήρια νηπιαγωγεία που στοιβάζονται παιδιά της προσχολικής ηλικίας μέσα στην πόλη των Σερρών ή τις τάξεις δημοτικών σχολείων με τριάντα πέντε μαθητές, αιθουσες και χώρους που αδυνατούν να καλύψουν στοιχειώδεις εκπαιδευτικές ανάγκες.

Αποσιώπησαν ακόμα και σήμερα, παραμονές Χριστουγέννων, ότι υπάρχουν ακόμα απλήρωτοι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί.

Είναι αδικαιολόγητο να μη γνωρίζει ο κύριος Πρωθυπουργός. Δεν το γνωρίζει άραγε ότι ο κάθετος άξονας Θεσσαλονίκης- Προμαχώνας που θα έπρεπε να είχε δημοπρατηθεί το Δεκέμβριο του 2002, παραμένει ακόμα και σήμερα στις μελέτες;

Δεν έμαθε ότι υπογράφηκε από τον Υπουργό Μεταφορών η κατασκευή ΚΤΕΟ στον Προμαχώνα, προκειμένου να ελέγχονται τα επικίνδυνα φορτηγά και άλλα αυτοκίνητα που εισέρχονται στη χώρα μας και η αμαρτωλή ακόμα εταιρεία «Ελληνικών Ακινήτων» περιπαίζει και κωλυσιεργεί μέχρι και σήμερα;

Δεν του είπε κανείς ότι το πρόγραμμα «INTERECT 3», που αφορά κύρια ακριτικές περιοχές της πατρίδας μας, δεν έχει

έγκαιρα ενεργοποιηθεί;

Είναι δραματικές οι συνέπειες που βιώνουμε από τις μεταβολές στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της υπαίθρου. Έπρεπε να ακούσει τα επιχειρήματα των φορέων που παλεύουν για την ένταξη του νομού μας στην Δ' Ζώνη Κινήτρων, όταν άλλοι γειτονικοί νομοί έχουν ήδη ενταχθεί. Υπάρχει ο κίνδυνος και οι ελάχιστες μεταποιοτικές επιχειρήσεις, που υπάρχουν ακόμα στις Σέρρες, να κλείσουν και να μειωθεί στο ελάχιστο ο αριθμός των θέσεων εργασίας;

Όλα αυτά τα γνωρίζουν οι Σερραίοι πολίτες. Είναι βέβαιο ότι τα γνωρίζουν και αυτοί που ασκούν εξουσία. Όλοι τους είναι συνυπεύθυνοι, αλλά κλείνουν τα μάτια τους δέσμοι αυτών που εξυπηρετούν. Δυστυχώς η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη ήρθε στην εξουσία υποσχόμενη τον εκσυγχρονισμό και κατέληξε μετά από δύο τετραετίες όμηρος των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων που υπηρετεί.

Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση του κ. Λαφαζάνη ότι δηλαδή ο εκσυγχρονισμός συνεχώς εκφυλίζεται σ' ένα μόλις συγκεκαλυμμένο πελατειακό λαϊκίστικο παλαιοκομματισμό που τελευταία μετατρέπεται σε ευτελή ψηφοθηρία.

Πιστεύω να έχετε το θάρρος, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, να μιλήσετε για τους ειδικούς εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμούς και να απαντήσετε στο ερώτημα αν θα υπάρξει επιτέλους δημοσιονομική διαφάνεια. Καταφέρατε σε κάθε τετραμελή οικογένεια να αναλογεί ένα χρέος πάνω από 25.000.000 δραχμές.

Οι μεγαλοεργολάβοι διαμορφωτές της κοινής γνώμης, που υποστηρίζοντας τα συμφέροντά τους, δημιουργούν μια εικονική Ελλάδα να πρέπει να γνωρίζουν ότι η διαφάνεια και η διαφθορά που επιβάρυναν την ελληνική οικονομία και κοινωνία τελειώνουν πια.

Αυτός ο λαός που γνωρίζει καλύτερα ότι χρειάζονται νέες πολιτικές, αυτός ο λαός ελπίζει και προσδοκά, γιατί γνωρίζει ότι ήρθε ο καιρός που θα αλλάξουμε. Ήρθε ο καιρός του νέο να αντικαταστήσει το παλιό. Ήρθε η ώρα που ονομάζουμε εμείς ως ώρα Καραμανλή. Και θα τους δικαιώσουμε, κυρίες και κύριοι και να είστε βέβαιοι ότι θα διοικήσει τη χώρα με μια κυβέρνηση τίμια, αποδοτική, αποτελεσματική, συνετή, μια κυβέρνηση κοινωνικά ευαίσθητη.

Μ' αυτές τις σκέψεις καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο κ. Αλαμπάνος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είχαμε, έχουμε και θα έχουμε θάρρος και θα προχωρήσουμε, γιατί εσείς έχετε αγκαλιάσει, θα έλεγα, τη μιζέρια, την καταστροφολογία, προϋποθέσεις που δεν σας τιμούν και θα έλεγα ότι τον κρίνει και ο ελληνικός λαός. Διότι σήμερα συζητούμε έναν προϋπολογισμό που τον διακρίνουν κατευθύνσεις, προτεραιότητες, με τον οποίο Προϋπολογισμό εσείς δεν θελήσατε να ασχοληθείτε.

Οι προτεραιότητες, λοιπόν, αυτού του Προϋπολογισμού του 2004 είναι η δημοσιονομική σταθερότητα, βασική βέβαια προϋπόθεση για τη διατήρηση των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, που έχει πετύχει η χώρα μας και η ελληνική οικονομία, μέσα από μια δημοσιονομική πολιτική, με πιστή τήρηση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Η συγκράτηση του δημοσίου ελλείμματος το 2004 είναι πάντα εντός των πλαισίων που ορίζει η Συνθήκη του Μάαστριχτ και είναι εν πάση περιπτώσει χαμηλότερη από πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μια δεύτερη προϋπόθεση και κατεύθυνση είναι η συνέχιση της ανάπτυξης. Οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας για τη συνέχιση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, η οποία για το 2004 ανέρχεται στο ποσοστό του 4,2% είναι ιδιαίτερα ευόωνες, διότι υπάρχουν παράγοντες που διασφαλίζουν τις προϋποθέσεις αυτοδύναμης ανάπτυξης.

Ποιοι είναι αυτοί οι παράγοντες; Είναι η συμμετοχή στο ισχυρό νόμισμα του ευρώ, είναι τα χαμηλά επιτόκια που ενισχύουν τις επενδύσεις για τις οποίες εκτιμάται αύξηση στο 7%, είναι η κατασκευαστική δραστηριότητα, η οποία θα παραμείνει ψηλά

λόγω συνέχισης και αποπεράτωσης των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, είναι τα μεγάλα έργα υποδομής, που έχουν ήδη ολοκληρωθεί και θα ενισχύσουν τις μεταφορές και το διαμετακομιστικό εμπόριο, είναι η αποτελεσματικότητα των διαρθρωτικών αλλαγών που θα φανεί περισσότερο στο μέλλον, καθώς θα αυξάνονται σταδιακά, είναι ο νέος αναπτυξιακός νόμος, ο οποίος αναμένεται να δώσει νέα ώθηση και στις επενδύσεις και σε κίνητρα για εισροή ξένων επενδύσεων. Είναι τέλος η σταθερότητα και η ανάπτυξη στα Βαλκάνια και τη Νοτιοδυτική Ευρώπη που θα επιτρέψει στις ελληνικές επιχειρήσεις να δραστηριοποιηθούν ακόμα περισσότερο, αποκομίζοντας σημαντική οφέλη για το σύνολο της οικονομίας μας.

Υπάρχουν βέβαια και άλλες προϋποθέσεις, όπως είναι η σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κατοχύρωση ρυθμών ανάπτυξης δύο και τριών ποσοστιαίων μονάδων πάνω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις για σταδιακή προσέγγιση του βιοτικού επιπέδου της Ελλάδος με το αντίστοιχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι ακόμα η αναδιανομή του εισοδήματος. Όπως γνωρίζετε όλες και όλοι ολοκληρώθηκε η φορολογική μεταρρύθμιση προς όφελος των εργαζομένων και των επιχειρήσεων. Το όφελος μόνο των μισθωτών και των συνταξιούχων για το 2004 θα είναι πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ. Η μείωση των τόκων, η περιστολή των ελλειμμάτων και η σταδιακή μείωση του χρέους έχει αντίκτυπο στις δαπάνες για πληρωμές τόκων, οι οποίες μειώνονται σταδιακά κάθε χρόνο.

Θα αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Το 1998 οι πληρωμές τόκων απορροφούσαν το 37% των συνολικών φορολογικών εσόδων, ενώ το 2004 προβλέπεται να μειωθούν ακόμα περισσότερο στο 22%.

Μία άλλη προϋπόθεση είναι η δημοσιονομική αναδιάρθρωση. Η σταθερότητα στη δημοσιονομική πολιτική συνοδεύεται από ορθή δημοσιονομική διαχείριση και αναδιάρθρωση της λειτουργίας του δημόσιου τομέα. Βασικός στόχος και εδώ είναι η συγκράτηση των λειτουργικών δαπανών του κράτους, οι οποίες προβλέπεται να μειωθούν το 2004 στο 3,9%.

Εσείς, στη Νέα Δημοκρατία, τι λέτε; Λέτε ότι η οικονομία είναι άρρωστη. Αποφασίστε και απαντήστε μας: Αν η οικονομία είναι άρρωστη, τι χρειάζεται να της δώσουμε για να τη θεραπεύσουμε; Αν είναι άρρωστη, όπως λέτε, και δεν απαντάτε για το τι θέλετε να της δώσουμε, τότε ψεύδεσθε. Ή είναι ή δεν είναι άρρωστη η οικονομία. Αν είναι, τότε συμφωνείτε με τον κ. Μητσotάκη. Αν δεν είναι, τότε ψεύδεσθε μπροστά στον ελληνικό λαό και δείχνετε μία αλαζονεία και μία υποκρισία πάνω σε αυτό το θέμα.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει, ιδιαίτερα σήμερα, να είμαστε σαφείς και ειλικρινείς, όταν συζητούμε τον Προϋπολογισμό της χώρας. Δεν πρέπει να δημιουργούμε εντυπώσεις και σύγχυση, ιδιαίτερα τώρα που ζούμε σ' ένα περιβάλλον ανταγωνιστικό, διεθνοποιημένο και χωρίς περιορισμούς, ένα περιβάλλον που απαιτεί επαγρύπνηση και όχι εφησυχασμό, ένταση και όχι παθητική αντιμετώπιση, γνώση και όχι άγνοια. Χρειαζόμαστε ενημέρωση, γρήγορες προσαρμογές και αναπροσαρμογές τόσο από το κράτος και την πολιτεία όσο και από την ιδιωτική πρωτοβουλία, από τον κόσμο της βιομηχανίας, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, της υπαίθρου και της αγροτιάς.

Η ελληνική βιομηχανία, μετά από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1990, ανασυντάχθηκε, αναδιρθρώθηκε, πραγματοποιήσε και πραγματοποιεί μεγάλες επενδύσεις, οι οποίες τα τελευταία χρόνια αυξάνονται με ρυθμούς πάνω από 5%. Υπάρχουν ακόμα περιθώρια για γρήγορη ανάπτυξη, που θα στηρίζεται σε αυξημένες επενδύσεις, σε εξωστρέφεια, σε γρήγορη προσαρμογή στις απαιτήσεις της αγοράς και εφαρμογή καινοτομιών. Έτσι θα αυξήσουμε την απασχόληση και θα περιορίσουμε την ανεργία στη χώρα μας.

Η ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων πάντα είχε και εξακολουθεί να έχει ανάγκη από προγράμματα που τώρα γίνονται γνωστά και πραγματοποιούνται, όπως και από φορείς στήριξης αυτών των προγραμμάτων. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις

είχαν και έχουν ανάγκη από ενισχυμένες επενδύσεις, από φορολογικά κίνητρα, από καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, για να δοθεί προοπτική ανάπτυξης σε αυτόν τον τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σκόπιμο, αν θέλουμε να διατηρήσουμε την πολιτική μας αξιοπιστία, ιδιαίτερα εσείς της Νέας Δημοκρατίας, να πάψετε να προσβάλλετε και να προκαλείτε την αξιοπρέπεια του 20% του ελληνικού λαού –και εννοώ τους αγρότες– με ανεκπλήρωτες υποσχέσεις. Γιατί; Γιατί οι αγρότες μας γνωρίζουν καλά την πραγματικότητα. Γνωρίζουν ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν αυτές που έδωσαν μάχες και πέτυχαν τη διατήρηση του καθεστώτος των επιδοτήσεων μέχρι το 2014. Έτσι, πέτυχαν την αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής προς όφελος των παραγωγών και μόνο αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μιλάτε συνεχώς, χωρίς να προτείνετε έστω και ένα μέτρο. Ο ελληνικός λαός σας έχει πάρει χαμπάρι. Εμείς πιστεύουμε ότι θα συνδέσουμε τα κονδύλια του Προϋπολογισμού, που θα ψηφιστεί, με μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους, τους οποίους οι συμπολίτες μας είτε είναι αγρότες είτε εργάτες είτε μικρομεσαίοι είτε επιχειρηματίες, θα τα αξιολογήσουν σωστά και θα μας αποδεχθούν, όπως μας αποδέχονται όλα αυτά τα χρόνια.

Όλοι γνωρίζουμε ότι έχουμε επιτύχει τόσο με τη φορολογική μεταρρύθμιση όσο και με την αίσθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, με την αύξηση των δαπανών της κοινωνικής πολιτικής, με τη μείωση των επιτοκίων, του πληθωρισμού, με την ασφαλή είσοδο της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την εξυγίανση της οικονομίας.

Όλα αυτά τα πέτυχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με σκληρούς αγώνες μέσα σε παγκόσμιες οικονομικές και νομισματικές κρίσεις, μέσα στο σκληρό ανταγωνιστικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ έχει αναγνωρισθεί τόσο από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και από τη διεθνή κοινότητα.

Ασφαλώς οφείλουμε να πούμε ότι έχουν γίνει και λάθη και υπάρχουν στερήσεις. Εκείνο που έχει όμως σημασία είναι ότι έχει επιτελεστεί ένα μεγάλο έργο και αυτό έχει αναγνωρισθεί από τον ελληνικό λαό, στον οποίο οφείλουμε πολλά και πρέπει να αγωνιστούμε για περισσότερα και είμαι βέβαιος ότι θα αγωνιστούμε, για να του τα προσφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες ώρες πέφτει η αυλαία και αυτού του Προϋπολογισμού. Μαζί της ολοκληρώνεται και ένας κύκλος σ' ένα μακρύ και ευρύ κύκλο χαμένων ευκαιριών για την πατρίδα μας που ακόμη και από τους προϋπολογισμούς που αυτή η Κυβέρνηση κατέθετε τόσα χρόνια, φαίνεται η αποτυχία.

Είναι ο Προϋπολογισμός αυτός προϋπολογισμός προεκλογικών οριζόντων. Είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος πατά ξεκάθαρα πάνω στις ίδιες ράγες της μικροπολιτικής, της παραπλάνησης του ελληνικού λαού, της εξωραϊσμένης πραγματικότητας. Το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο στην εισήγησή του αναφέρει ότι πολλά από τα στοιχεία τα οποία φαίνονται σε αυτόν τον Προϋπολογισμό είναι στοιχεία, τα οποία δημιουργούν πρόβλημα, τόσο στη συνταγματική ευταξία όσο και στη λογιστική ευταξία. Πιστεύω ότι πρέπει πλέον να παύσει η Κυβέρνηση, όσος χρόνος της απομένει να μετέρχεται αυτού του είδους τα τερτίπια. Μ' ένα έλλειμμα ύψους 105% επί του ΑΕΠ, με μία πολιτική, η οποία έχει ξεχάσει τα στρώματα που κάποτε στηρίχθηκε αυτή η Κυβέρνηση, με γενικότερα προβλήματα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας –μεγάλα προβλήματα– δεν νομίζω ότι μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να επαίρεται για τις διάφορες επιτυχίες, τις οποίες έχει καταγάγει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συνηθίζω ούτε να υψώνω

τους τόνους ούτε να δημιουργώ πολιτική αντιπαράθεση, χωρίς συγκεκριμένο περιεχόμενο. Υπάρχουν, όμως, δύο ζητήματα που θα ήθελα να θίξω, όσον αφορά το περιήφιο θεώρημα «τη μεγάλη ιδέα» για το ΠΑΣΟΚ της ισχυρής οικονομίας. Μέχρι να ενταχθούμε στην ονομαστική σύγκλιση –γιατί ονομαστική συνεχίζουμε να τη λέμε εμείς– προσπάθησε ο προκάτοχος του κ. Χριστοδουλάκη, να δημιουργήσει μία κατάσταση στην ελληνική οικονομία με αγορανομικούς ελέγχους στις ελεγχόμενες από το κράτος υπηρεσίες και με υπερτίμηση της δραχμής έναντι του ευρώ. Μετά την ένταξη βλέπουμε τις επελάσεις του κ. Κουλούρη με τα τηλεοπτικά συνεργεία –όταν ήδη ο πληθωρισμός και ο τιμάρημος έχει ξεφύγει– σαν ρομπέν των λαϊκών για να προστατεύσει το γλίσχρο εισόδημα του Έλληνα οικογενειάρχη, του Έλληνα μικρομεσαίου καταναλωτή.

Πιστεύω ότι αυτού του είδους τα τερτίπια χαρακτηρίζουν την πολιτική σας και τη συνέπεια της πολιτικής, την οποία τόσα χρόνια είχατε. Επειδή παρίσταται ο κ. Πάχτας στην Αίθουσα και χαίρομαι γι' αυτό, θα ήθελα να του υπενθυμίσω, αυτό που λέει «δίκη ενός βέλους στη φαρέτρα του ΠΑΣΟΚ», ο Πρωθυπουργός. Ότι τα διάφορα μεγάλα κονδύλια, τα οποία υπάρχουν από τα ολυμπιακά έργα, ύψους περίπου 1,6 δισεκατομμυρίων ευρώ κατ' έτος, μετά την ολοκλήρωση της Ολυμπιάδας, θα εκρεύουν, θα προχωρήσουν προς την ανάπτυξη. Αλλά πώς θα γίνει αυτό, κύριοι της Κυβέρνησεως του ΠΑΣΟΚ, όταν τα τεράστια ελλείμματα, τα οποία υπάρχουν, θα συμπίεσουν πάρα πολύ τους επόμενους προϋπολογισμούς; Πώς θα γίνει αυτό όταν τη στιγμή που μιλάμε κανείς δεν γνωρίζει πώς θα προχωρήσουμε στην Ολυμπιάδα και πώς θα ολοκληρωθεί η Ολυμπιάδα; Εμείς πιστεύουμε ότι η Ολυμπιάδα θα είναι η καλύτερη που έχει γίνει, αλλά όλα τα άλλα κονδύλια, τα οποία θα απελευθερωθούν απ' αυτήν, είναι βέβαιο ότι θα εισρεύσουν για την ικανοποίηση των μεγάλων ελλειμμάτων, που έχει η χώρα μας.

Θεωρώ ότι υπάρχει ένας τρόπος, τον οποίο προσπάθησε ο κ. Πάχτας με δειλά βήματα να κάνει, αλλά τον πήρε πίσω. Θυμάμαι προ διετίας ή λιγότερο, αν δεν απατώμαι, την ανακοίνωσή του ότι θα προχωρήσουμε σε αυτοχρηματοδοτούμενα έργα και ότι θα προχωρήσει η προπαρασκευή του νομοθετικού πλαισίου. Σταμάτησε και αυτό.

Είπε ο συνάδελφος εκ Λακωνίας προχθές ότι ήδη εντάχθηκε ο δρόμος Λεύκτρο-Σπάρτη. Πώς θα γίνει αυτό; Είχατε πει ότι αυτό θα γίνει με αυτοχρηματοδότηση. Πώς θα γίνει αυτό όταν δεν υπάρχει το νομοθετικό πλαίσιο; Σας λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση προχωρήστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Γιατί δεν προχωρείτε; Εμείς στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε ότι δεν προχωρείτε, επειδή θα θίξετε συγκεκριμένα κατασκευαστικά και άλλα συμφέροντα, τα οποία σας στηρίζουν, σας υποστηρίζουν, συμφέροντα τα οποία βρίσκονται από πίσω σας.

Περιμένει ακόμα η αρμόδια επιτροπή, κύριε Υπουργέ, την είσοδο αυτού του νομοσχεδίου, αλλά ακόμα δεν την έχουμε δει.

Θα πω τώρα λίγα λόγια για την ιδιαίτερη περιφέρειά μου, το Νομό Λακωνίας. Ειπώθηκαν πολλά, τα οποία μόνο ντροπή μπορούν να εμπνέουν σε αυτούς που τα είπαν. Ο Νομός Λακωνίας, ένας κατ' εξοχήν αγροτικός νομός, αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στην περιθωριοποίηση. Ο Έλληνας αγρότης, ο Λάκωνας αγρότης, ο Λάκωνας ελαιοπαραγωγός ακόμα περιμένει να πάρει την επιδότηση, την οποία δικαιούται. Πρέπει να περάσει από είκοσι επτά κριτήρια προκειμένου να πάρει την επιδότησή του. Τι πράγματα είναι αυτά; Σας ξέφυγαν οι έλεγχοι, δεν υπάρχει ελεγκτικός μηχανισμός, τα πανωγραψίματα δίνουν και παίρνουν. Άλλες περιοχές πανωγράφουν σε πλασματικό πλαφόν για το λάδι, και νομοί, οι οποίοι διακρίνονται για την ειλικρίνιά τους αυτήν τη στιγμή περιμένουν την επιδότησή τους.

Θεωρώ ότι πρέπει επιτέλους να ντρέπονται κάποιοι, οι οποίοι είναι πολιτικοί προϊστάμενοι στο Υπουργείο Γεωργίας, γι' αυτό το κατάντημα. Πιστεύω ότι θα έπρεπε να το σκεφθεί πάρα πολύ ο κ. Δρυς, που αναγκάζει να περάσει αυτά τα είκοσι επτά κριτήρια, αυτές τις είκοσι επτά εξετάσεις ο Λάκωνας αγρότης προκειμένου να πάρει την επιδότησή του. Έρχονται Χριστούγεννα και ακόμη δεν έχουν πάρει τις επιδοτήσεις τους οι Λάκωνες αγρότες.

Επίσης ένα σημαντικότερο θέμα, το οποίο και αυτό θα πρέπει να κάνει την Κυβέρνηση να κοκκινίζει, είναι τα σχέδια βελτίωσης των νέων αγροτών. Για ποια σχέδια βελτίωσης μιλάμε; Για ποιες αναδιαρθρώσεις καλλιεργειών μπορούμε να μιλάμε; Για ποια νέα κατάσταση στην ελληνική γεωργία μπορούμε να μιλάμε όταν ένας νέος αγρότης πρέπει να υποβάλει και να επανυποβάλει σχέδιο βελτίωσης, με τεράστια έξοδα γι' αυτόν και την οικογένειά του και αυτά τα σχέδια βελτίωσης της αγροτικής του καλλιέργειας δεν προχωρούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μαθητές σε όλα τα σχολεία του κόσμου και όλος ο κόσμος γνωρίζει για τη Σπάρτη, για το σπαρτιατικό ιδέωδες. Και όμως θα βρεθούν προ εκπλήξεως οι τόσο τουρίστες, οι οποίοι θα έλθουν, οι άνθρωποι που θα έλθουν το καλοκαίρι για την Ολυμπιάδα όταν δουν ότι η Σπάρτη δεν περιλαμβάνεται στις προτεινόμενες ολυμπιακές διαδρομές. Το μουσείο της Σπάρτης, το μόνο μουσείο του νομού αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε άθλια κατάσταση. Το πολλαπλώς εξαγγελόμενο από την Κυβέρνηση μουσείο, μέχρι τώρα, προεκλογικά έρχεται ο περιφερειάρχης να εξαγγείλει τη δημοπράτηση του και την εξαγορά του οικοπέδου από την Εθνική Τράπεζα.

Μίλησε ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ για το πανεπιστήμιο. Για ποιο πανεπιστήμιο μιλάμε; Εάν δεν υπήρχε η Μητρόπολη της Σπάρτης το Πανεπιστήμιο της Λακωνίας, το πανεπιστήμιο της Σπάρτης θα βρισκόταν στο δρόμο σε αντίσκηνο. Είναι παραχώρηση του Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης αυτό το κτήριο. Για να μην αναφερθώ στις σκοτεινές προεκτάσεις της υπόθεσης που λέγεται «πανεπιστήμιο Σπάρτης», όπου διδάσκουν κάποιοι κύριοι πρώην συνεργάτες Υπουργών του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό έγινε το πανεπιστήμιο της Σπάρτης; Αυτή είναι η αξιοκρατία και αυτά είναι τα αξιοκρατικά δεδομένα των κυρίων, οι οποίοι διδάσκουν στο πανεπιστήμιο. Το λέω αυτό γιατί στην Αίθουσα βρίσκονται και πανεπιστημιακοί δάσκαλοι.

Κλείνοντας θα ήθελα να μιλήσω επίσης για τη μικρομεσαία επιχείρηση. Η μικρομεσαία επιχείρηση στη Λακωνία στενάζει. Όταν ο αγρότης ο οποίος είναι ο αιμοδότης της μικρομεσαίας επιχείρησης βρίσκεται σε αυτήν την τραγική κατάσταση, αντιλαμβάνεστε ότι και η μικρομεσαία επιχείρηση βρίσκεται στο ίδιο χάλι.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κύριοι της Κυβερνήσεως, τελειώνοντας θέλω να σας κάνω έκκληση. Τώρα που τελειώνετε, τώρα που βρίσκεστε στην τελευταία του βίου σας προσπάθεια από το θεσμικό ρόλο της Αντιπολιτεύσεως, που σε λίγο καιρό θα σας τάξει η ψήφος του ελληνικού λαού, να ακολουθήσετε την ίδια τακτική αντιπολιτεύσεως που ακολουθήσαμε και εμείς, μία τακτική συνέπειας και συνέχειας, μία τακτική η οποία θα συμβάλει στο κυβερνητικό έργο της Νέας Δημοκρατίας και του Κώστα Καραμανλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο κ. Δημήτριος Λιτζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Δαβάκη, εκείνοι που έχω να παρατηρήσω είναι ότι δεν θα μου χρειαστούν οι συμβουλές σας. Νομίζω ότι δεν θα μας χρειαστούν οι συμβουλές σας, αλλά θα τις χρειαστείτε εσείς, ούτως ώστε την επόμενη τετραετία να ασκείτε το ρόλο της πραγματικής, εποικοδομητικής αντιπολίτευσης όπως και το Σύνταγμα επιβάλλει, αλλά όπως και ο λαός έχει την απαίτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο υπό ψήφιση Προϋπολογισμός, όπως όλοι οι προϋπολογισμοί των δημοκρατικών, κοινοβουλευτικών πολιτευμάτων, αποτελεί όργανο για την πραγμάτωση της κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής. Πνοή σε αυτό το εργαλείο δίνουν εκείνοι, οι οποίοι τον εκτελούν, πραγματώνοντας την υψηλή αξία της πολιτικής.

Η άσκηση της πολιτικής, σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, είναι η πραγμάτωση της αρετής και η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, αρχή με την οποία πρέπει να εναρμονίζονται όλοι οι παρόντες στο χώρο της πολιτικής. Κυβερνάν είναι το επιλέγειν.

Κατά συνέπεια, υπάρχει μία προφανής παρεξήγηση και όσον

αφορά τον Προϋπολογισμό, αλλά και τα πολιτικά δρώμενα της εποχής μας.

Η παρεξήγηση αυτή δεν είναι εξ αγαθής προθέσεως. Είναι κατευθυνόμενη και καθοδηγούμενη.

Απ' όσα ακούστηκαν στην Αίθουσα αυτή, αλλά και απ' όσα κατά καιρούς είπαν και λένουν ο κ. Καραμανλής και ο κ. Μητσοτάκης εδώ και αλλαχού, είναι προφανής η επιθυμία τους να εμφανιστούν ως νομοτελειακή, τάχα μου, αναγκαιότητα την τεχνοκρατική προσέγγιση της πολιτικής.

Εμείς αρνούμαστε αυτήν την τεχνοκρατική αντίληψη, που είναι μόνο το προπέτασμα, ή, για να εναρμονιστούμε με τη φρασεολογία της εποχής, ο «φερετζές» των επιδιωκόμενων λύσεων. Εμείς αρνούμαστε υποταγή στις προκατασκευασμένες λύσεις και απειλές, άμεσα ή έμμεσα, για λιτότητα και «σφικτή» πολιτική. Αρνούμεστε να υποταχθούμε στους νόμους της αδράνειας και της υποταγής στα τετελεσμένα.

Η παράταξη στην οποία ανήκω, αλλά και οι πολίτες της Β' Πειραιά που με εξέλεξαν, οι περισσότεροι των οποίων κατάγονται από τη ματωμένη Ιωνία, πάντα ήταν και σήμερα είναι σε ετοιμότητα για την ανατροπή των προκατασκευασμένων.

Κατά συνέπεια, πέραν της κριτικής επί ορισμένων κεφαλαίων του Προϋπολογισμού, η οποία θα μπορούσε να ασκηθεί, το κυρίαρχο ερώτημα είναι ποιος θα χειριστεί αυτό το «εργαλείο». Βεβαίως είναι αυτονόητο πως, αν κάποιος κρατά μία «χρυσή πένα», αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί να γράψει ένα ωραίο ποίημα. Πρέπει να εκτιμηθεί η πραγματική βούληση, η ικανότητα και η αξιοπιστία του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνυπολογίζοντας όλα αυτά, οδηγούμαι ανεπιφύλακτα στην υπερψήφιση αυτού του Προϋπολογισμού.

Όλοι οι προοδευτικοί διανοούμενοι συμφωνούν πως αν η τεχνολογία δεν ισορροπείται από τις πολιτικές και τις κοινωνικές δυνάμεις, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε δουλεία. Εμείς σαν οργανωμένος πολιτικός χώρος διαδηλώνουμε την αμετάστατη θλήση μας να εξανθρωπίσουμε τις δυνάμεις που εκλύει ο Προϋπολογισμός και να μην παραδώσουμε το λαϊκό πλούτο στις προκατασκευασμένες τεχνολογικές λύσεις της Νέας Δημοκρατίας και στα κελύσματα του ΣΕΒ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική δημοκρατία για το ΠΑΣΟΚ σημαίνει η αγορά να είναι θεσμικά και δημοκρατικά οργανωμένη με την κατά το δυνατόν ισότιμη συμμετοχή των οικονομικών παραγόντων, με σκοπό το μέγιστο κοινωνικό και οικονομικό όφελος.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, φιλοδοξείτε να κυβερνήσετε. Αυτός είναι θεμιτός στόχος. Άλλωστε στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν αδιέξοδα και μόνο ένα θέσφατο υπάρχει, η εκάστοτε λαϊκή εντολή.

Όμως, παρατηρώ ότι προσπαθείτε να αποσπάσετε από τον ελληνικό λαό μία «λευκή επιταγή», γι' αυτό και οφείλετε, πέρα από τις καταστροφολογίες, τις αριστεροδεξιές «κορώνες» σας, τις χασομικές αντιφάσεις σας, να απαντήσετε με σαφήνεια στο «διά ταύτα», δηλαδή τι θα πράξετε.

Στο λίγο χρόνο που μου απομένει θα προσπαθήσω να επισημάνω κάποιες θεμελιώδεις διαφορές μας, για να κατανοήσει ο ελληνικός λαός τι του επιφυλάσσετε.

Πρώτον, εμείς επιλύσαμε το ασφαλιστικό. Εσείς το επαναφέρετε. Πείτε ξεκάθαρα: Είστε υπέρ του κεφαλαιοπονητικού συστήματος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την εξασφάλιση των συντάξεων.

Δεύτερον, προετοιμάζετε πλήρη αποδόμηση των εργασιακών σχέσεων. Ετοιμάζετε να καταργήσετε τις κατακτήσεις των εργαζομένων. Πείτε τις προθέσεις σας.

Τρίτον, διατείνεστε ότι θα αναθεωρήσετε τον αναπτυξιακό νόμο. Έτσι λέει ο εισηγητής σας. Να σας θυμίσω τι έγινε. Το 1982 με το ν. 1262, το ΠΑΣΟΚ προέβλεψε ενισχύσεις σε νέους επιχειρηματίες, σε συνεταιρισμούς κλπ..

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Με κομματικά κριτήρια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΤΖΕΡΗΣ: Ακούστε με, κύριε Σπύρου.

Όταν γίνετε κυβέρνηση καταργήσατε το ν. 1890 το 1992.

Και τι καταφέρατε με αυτό; Να καταργήσετε τις επιδοτήσεις

και να φέρετε τις φορολογικές απαλλαγές υπέρ της οικονομικής ολιγαρχίας. Αυτό θα ξανακάνετε;

Εμείς με το ν. 2601/98 επαναφέραμε τον αναπτυξιακό νόμο στο σωστό προσανατολισμό και αυτός ο οποίος τώρα κατατίθεται βελτιώνει έτι περαιτέρω τα πράγματα. Εσείς στοχεύετε σε προσέλκυση κεφαλαίων ενισχύοντας την ασύδοτη επιχειρηματική δραστηριότητα του ξένου κεφαλαίου με αποικιακού άραγε τύπου διευκολύνσεις; Αυτή την ανάπτυξη επιφυλάσσετε;

Τέταρτον, υποστηρίζετε ότι θα περικόψετε τις κρατικές δαπάνες. Να ξέρετε ότι αυτός είναι και ο μόνιμος στόχος της πολιτικής μας, τον οποίο επιδιώκουμε με σειρά συγκεκριμένων και αποτελεσματικών μέτρων, όπως η πάταξη της γραφειοκρατίας, τα ΚΕΠ, η διαδικασία για ιδρύση νέων επιχειρήσεων, η αποκέντρωση των κρατικών δραστηριοτήτων κλπ.. Επίσης ο έλεγχος των συμβάσεων προμηθειών ή εκτελέσεων για έργα πάνω από 1,5 εκατομμύριο δραχμές. Σας θυμίζω όμως ότι όταν αυτά έρχονταν στη Βουλή για να νομοθετηθούν, εσείς τα καταψηφίζατε. Και βεβαίως δεν ισχυρίζομαι ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Έχουμε να κάνουμε πολλά για να πετύχουμε ένα κράτος δικαίου, το οποίο θα είναι φιλικό προς τον πολίτη και δεν θα έχει θέση σ' αυτό ούτε η διαπλοκή ούτε η διαφθορά. Κατά συνέπεια δικαιούμαι να πω ότι εμείς επιδιώκουμε την εξοικονόμηση πόρων για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής, εσείς την ύφεση της οικονομίας και την ένταση των οικονομικών ανισοτήτων.

Πέμπτον, όσον αφορά την κοινωνική πολιτική θα σας θυμίσω εν τάχει: Το 1993 οι δαπάνες ήταν 22%, σήμερα είναι 27,8% με μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 29,5%. Προσπαθούμε, κύριοι συνάδελφοι.

Να σας θυμίσω τα ΚΑΠΗ, τον κοινωνικό τουρισμό, τις συντάξεις. Όλα αυτά τα μέτρα, είναι μέτρα τα οποία αφορούν τη δική μας Κυβέρνηση. Και ελπίζω ότι το πρόγραμμα για περιστολή των καταναλωτικών δαπανών δεν περιλαμβάνει περικοπή αυτών των κατακτήσεων.

Για να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να πω ότι όσον αφορά το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, είχε δίκιο ο εισηγητής σας. Εσείς το υποβάλατε το 1993 μόνο που προέβλεπε πόρους μόνο στο ζήτημα των υποδομών, της ενέργειας και των μεταφορών. Εμείς το αναθεωρήσαμε και προσθέσαμε πόρους στο άλλο ήμισυ της οικονομίας, δηλαδή στους τομείς της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας, του τουρισμού, της γεωργίας κλπ.. Εσείς θα γυρίσετε στο παλιό, κύριοι συνάδελφοι;

Τέλος, σ' ένα μόνο συμφωνώ από τις θέσεις του κυρίου Προέδρου σας, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σ' αυτό που λέει ότι «οι Έλληνες είμαστε πολύ λίγοι για να έχουμε την πολυτέλεια να χωριζόμαστε με βάση τις πολιτικές ταυτότητες». Λυπάμαι, όμως, αλλά και σ' αυτό έρχεται δεύτερος. Παραβιάζει θύρες ανοικτές. Η εθνική συμφιλίωση είναι βίωμα για εμάς και την κάναμε πράξη. Η αξιοκρατία και η ισότιμη πρόσβαση των Ελλήνων στο δημόσιο έγινε πράξη επί των ημερών μας. Ελπίζω να μην επιστρέψετε πίσω τις κατακτήσεις μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός μας και μνήμη έχει και κρίση. Ο λαός γνωρίζει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι η πολιτική έκφραση της μεγάλης προοδευτικής και δημοκρατικής παράταξης και δεν θα αφήσει να φαλκιδευτούν οι κατακτήσεις του. Γι' αυτό και στο τέλος θα αναδείξει τη δική μας παράταξη Κυβέρνηση στις επόμενες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παπανικολάου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να παρατηρήσω στον μόλις κατελθόντα του Βήματος κύριο συνάδελφο, ότι πρέπει να είναι προσεκτικός και να μελετάει καλύτερα τα προγράμματα και δεν επιτρέπεται σαν γιατρός που είναι να αγνοεί το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, που αφορά το ασφαλιστικό.

Όσον αφορά τα πενήντα χρόνια της αξιωματικής διακυβέρνησης της χώρας, θα ήθελα να υπενθυμίσω στο συνάδελφο πάλι σαν γιατρό να διαβάσει ότι το ν. 2190, το νόμο «Πεπονή» τον έχουν κάνει σουρωτήρι. Έχουν κάνει εξήντα μία παρεμβάσεις και παραβιάσεις.

Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε τον τελευταίο προϋπολογισμό της κυβέρνησης Σημίτη, που όλα αυτά τα χρόνια πρωταγωνιστεί στο έργο «μυστικά και ψέματα». Τη γνώρισε καλά ο ελληνικός λαός, ακόμη και οι πολιτικοί της φίλοι, αφού τώρα οι αναχωρητές του ΠΑΣΟΚ δεν είναι μόνο πρώην Υπουργοί και Βουλευτές, αλλά και ο κόσμος που την ψήφισε όλα αυτά τα χρόνια. Είστε η Κυβέρνηση των κρυφών χρεών, της κρυφής ανεργίας, των μυστικών λογαριασμών, των διπλών βιβλίων και των πλαστών προϋπολογισμών. Χθες παραδεχθήκατε ότι τα ελλείμματα το πρώτο δεκάμηνο αυξήθηκαν κατά 150%, γεγονός που εκθέτει ανεπανόρθωτα την Κυβέρνηση Σημίτη και τεκμηριώνει τις θέσεις μας ότι συζητάμε έναν προϋπολογισμό αναξίπιστο, αναποτελεσματικό και αντικοινωνικό.

Μας κατηγορείτε ότι κινδυνολογούμε. Σας παρουσιάζω πρωτοσέλιδα δικών σας εφημερίδων, που μέχρι χθες ήταν οι αγιογράφοι του κ. Σημίτη και της παρέας του. Δικές σας εφημερίδες, «ΒΗΜΑ», «ΝΕΑ», «ΕΘΝΟΣ», «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», λένε: «Βουλιάζουν από χρέη και ελλείψεις τα πανεπιστήμια». «Πρώην δάση εκατομμύρια στρέμματα». «Μύθος η δωρεάν παιδεία και η υγεία για την Ελλάδα». «Με 400 ευρώ το μήνα ζει το 53% των συνταξιούχων». «Στα πρόθυρα χρεοκοπίας οι δήμοι της χώρας». «Πρωταθλητές στην ακρίβεια». «Χάθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από το Β' Κ.Π.Σ.». «Στο Γ' Κ.Π.Σ. ένα δισεκατομμύριο ευρώ έχει μπλοκάρει η γραφειοκρατία». «Εξήντα ΠΑΛΚΟ έβαλαν λουκέτο». «Απόκλιση αντί σύγκλισης». «Επιδημία διαφθοράς στο δημόσιο».

Θα μπορούσα να σταματήσω την ομιλία μου, και να περιοριστώ μόνο στους αγιογράφους σας και τους συνεταίρους σας. Αλλά, όμως, θα συνεχίσω.

Αυτά αποδεικνύουν ότι είναι γυμνός ο βασιλιάς Σημίτης και τον περιμένει πανωλεθρία στις επόμενες εκλογές, όπως μας διαβεβαίωνε πριν από ένα μήνα ο επαγγελματίας υβριστής Πάγκαλος, νυν επικεφαλής της προεκλογικής εκστρατείας του ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση προσπαθεί με ανάπτυξη «άλλα ελληνικά» και στρουθοκαμηλίζοντας πίσω από την ανάπτυξη του 4% του ΑΕΠ, να ανταδείξει τη σημασία του ρυθμού αναπτύξεως, ως καθοριστικής σημασίας παραμέτρου υγείας της ελληνικής οικονομίας. Το μοντέλο αυτό είναι κοντόφθαλμο και λανθασμένο, γιατί η ανάπτυξη δεν διαχέεται καθ' ολοκληρία στην οικονομία και την κοινωνία, με αποτέλεσμα τα αγαθά να τα απολαμβάνουν πολύ λίγοι. Παράδειγμα: Από τις έξι χιλιάδες εργοληπτικές εταιρείες το 85% των έργων το έχουν πάρει έξι εταιρείες. Τα σχόλια δικά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ. Για απόντες συναδέλφους να μην κάνουμε χαρακτηρισμούς που είναι βαρείς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Εγράφη στον Τύπο, κύριε Πρόεδρε. Ο κ. Πάγκαλος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, δεν μπορείτε να αποκαλείτε κανέναν επαγγελματία υβριστή, ιδιαίτερα συνάδελφό σας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Έχω την εφημερίδα. Να σας πω την εφημερίδα; Δική σας εφημερίδα. Και το «ΒΗΜΑ» και η «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ πάρα πολύ, φέρνετε σε δύσκολη θέση το Προεδρείο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Με συγχωρείτε, νόμιζα ότι ήταν εδώ παρών, γι' αυτό το είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ε, τότε να το ανακαλέσετε και όταν είναι παρών να πείτε ό,τι θέλετε για να μπορέι να σας απαντήσει.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Όχι, δεν το ανακαλώ, γιατί γράφτηκε. Γράφτηκε στον Τύπο.

Τότε γιατί είμαστε στις τελευταίες θέσεις των δεκαπέντε όσον αφορά τις κρατικές δαπάνες για την υγεία, την παιδεία και την έρευνα; Γιατί το κατά κεφαλήν εισόδημά μας είναι στο 67% του μέσου όρου ενώ το 1981 ήταν στο 69,5%;

Γιατί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας από τη δέκατη τρίτη θέση του 1999 βρέθηκε φέτος στην εικοστή έκτη θέση;

Γιατί η εισροή ξένων επενδύσεων το 2002 ήταν 53 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή η χειρότερη των τελευταίων είκοσι επτά ετών; Γιατί η περιφέρεια πεθαίνει; Γιατί ο αγρότης βρίσκεται στην εντατική και ο κ. Σημίτης του ζητά να αλλάξει επάγγελμα και ο κ. Δρυς να τα βγάλει πέρα μόνος του; Έτσι έρχεται η ανακρίβωση του οίκου Μούντιν να πει ότι η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να αναβαθμιστεί λόγω του υψηλού χρέους, του μεγάλου πληθωρισμού και των διαρθρωτικών αδυναμιών. Την ίδια εικόνα αντανακλά ο «ECONOMIST» που φέρνει την Ελλάδα ως παράδειγμα προς αποφυγή -άκουσον, άκουσον!- για τις υπό ένταξη χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Και ερωτά ο απλός πολίτης: Πού πήγε ο πακτωλός χρημάτων, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, πού πήγαν τα 94 τρισεκατομμύρια 228 δισεκατομμύρια από το 1996 που είναι Πρωθυπουργός ο κ. Σημίτης; Πού πήγαν τα 273 τρισ. από κοινοτικούς πόρους και την άγρια φορολογία στον Έλληνα φορολογούμενο από το 1981, τότε που λέγατε «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο»;

Ήταν ανάγκη ακόμη να εκπονήσετε επιπλέον και είκοσι τόνους χρυσού, πράγμα που δεν έκανε η πατρίδα μας σε καιρό πολέμου; Κατάφεραν οι κυβερνώντες και εξέθρεψαν τη διαφθορά, την αδιαφάνεια, τη χυδαιότητα και την παραβατικότητα και την έκαναν πρότυπο στα μάτια των Ελλήνων και όχι την ανάπτυξη. Γκρέμισαν και διέβρωσαν το κυρίαρχο σύστημα αξιών της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας και τη μετέλλαξαν αισθητικά, πολιτιστικά και ιδεολογικά, αφού επέβαλαν το μοντέλο του λαϊκισμού και της αρπαχτής.

Πρόσφατο παράδειγμα, τα πολιτιστικά σκουπίδια, οι γνωστοί πίνακες για τους οποίους πλήρωσε ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης 850 εκατομμύρια παρακαλώ. Και πλήρωσε, για να προβάλει ασήμαντους καλλιτέχνες και να επιδείξει τους πίνακες τους που προσέβαλλαν τα ψυχάνωματα εσώψυχά τους.

Προσπάθησα να βρω στους λογαριασμούς την υπόσχεση που δώσατε στους ιερείς μας για την αύξηση των 176 ευρώ. Δυστυχώς, δεν τη βρήκα. Ελπίζω ό,τι έχετε υποσχεθεί στους ιερείς να μπει σ' έναν κρυφό λογαριασμό.

Με τις ευλογίες του κ. Σημίτη ψήφισαν σειρά νόμων και έγιναν προπονητές και μάντζερ της διαπλοκής και της διαφθοράς. Αναφέρομαι στους νόμους 2172, 2446, 2522, 2579, 2790, 2843, 2955, 2940, 3021 και άλλα. Ντροπή! Ίδου η Ρόδος και η πρόκληση στον κ. Σημίτη να καταργήσει αυτούς τους νόμους της διαφθοράς και της φαυλότητας. Δυστυχώς, περνώντας τις τελευταίες ημέρες της Πομπής -ήδη τελεί υπό αντικατάσταση- ο κ. Σημίτης ούτε θέλει ούτε μπορεί. Έτσι, νομοτελειακά ο κ. Καραμανλής είναι εκείνος, ο οποίος θα καταργήσει αυτούς τους νόμους της ντροπής, αφού έκανε σημαία τη διαφάνεια και την επανίδρυση του κράτους.

Επιτρέψτε μου μια αναφορά στο Νομό Μεσσηνίας, αφού είναι ο φτωχότερος νομός στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση, καίτοι ο αείμνηστος Τρικούπης έλεγε «ομπρέλα να καρφώσεις στη Μεσσηνία, θα φυτρώσει». Δυστυχώς, εκεί μας κατάντησε το ΠΑΣΟΚ. Νότο του Νότου! Απερήμωση όλης της περιφέρειας και ιδίως της Μεσσηνίας.

Η ανεργία ξεπερνά το 23%. Τα τελευταία χρόνια μειώθηκε το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της Μεσσηνίας κατά 17%, τεσσεράμισι χιλιάδων συμπατριωτών μου βρέθηκαν στο δρόμο μέσα στα πλαίσια της εκσυγχρονιστικής πολιτικής να βάζει λουκέτο στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Μόνο η καπνοβιομηχανία ΚΑΡΕΛΙΑ έμεινε, επειδή είναι μια πατριωτική καθαρά επιχείρηση. Η αποβιομηχάνιση και η εγκατάλειψη του νομού είναι πλήρης. Οι δυο βιομηχανικές περιφέρειες Ασπροχώματος και Μελιγαλά παρά τις επανειλημμένες κοινοβουλευτικές μας παρεμβάσεις είναι ξεφραγο αμπέλι.

Οι οδικοί άξονες έχουν γίνει γεφύρι της Άρτας. Συγκεκριμένα, τμήματα του οδικού άξονα Τριπόλεως-Καλαμάτας είχαν εξαγγελθεί από τον κ. Σημίτη ότι θα παραδιδόταν φέτος και ακόμη δεν έχει γίνει η δημοπράτηση. Για την Ιονία οδό μάς έλεγε ο κ. Σημίτης το 1997 ότι υπάρχουν τα χρήματα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Δυστυχώς χθες ακούσαμε ότι είχε ειδική σύσκεψη για το πώς θα χειριστεί το θέμα αυτό μέσω του συστήματος της παραχωρήσεως. Το λιμάνι της Καλαμάτας, η

πύλη της Μεσογείου για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν εκσυγχρονίζεται. Στο αεροδρόμιο εκτελούνται μόνο πτήσεις τσάρτρες. Τα δυο στα τρία τρένα εκτροχιάζονται. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έφτασε μέχρι το Κιάτο και δεν έφτασε σε όλη την Πελοπόννησο.

Ποιος κοροϊδεύει ποιον; Αφού δεν υπάρχει μελέτη για την αναβάθμιση της περιφέρειας. Οι ελαιοπαραγωγοί είναι αναστατωμένοι και όχι μόνο στη Μεσσηνία. Έρχεται σήμερα ο κ. Αργύρης με απειλές, εκβιασμούς και λογαριθμούς να τιμωρήσει δικαίους και αδικούς, επειδή είναι ανίκανο το Υπουργείο να εφαρμόσει τους αναγκαίους εκείνους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Παρακαλώ από αυτήν τη θέση να παρέμβει προσωπικά ο κύριος Πρωθυπουργός και να δώσει τη δίκαιη λύση. Φτάνει πια η εγκατάλειψη και η περιθωριοποίηση του παραγωγού και του αγρότη ειδικότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Κουσουβάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ειπώθηκε από τον κατελθόντα εκ του Βήματος συνάδελφο ότι συζητάμε τον τελευταίο Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης Σημίτη. Θα έλεγα ότι συζητάμε απόψε έναν ιστορικό προϋπολογισμό, ο οποίος θα εκτελεσθεί από τη μακροβιότερη κυβέρνηση της πολιτικής ιστορίας της χώρας, που θα ανανεώσει την εμπιστοσύνη της από τον ελληνικό λαό στις εκλογές της άνοιξης.

Γιατί είμαστε μονόδρομος, γιατί ο ελληνικός λαός ψάχνει το μέλλον με όρους ελπίδας και γιατί δεν μπορείτε να διατυπώσετε προτάσεις, οι οποίες να μπορούν να τον πείσουν και να τον συγκινήσουν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Η συζήτηση του φετινού Προϋπολογισμού γίνεται με ορίζοντα τις εκλογές της άνοιξης και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μία συστηματική προσπάθεια από πλευράς της Αντιπολίτευσης στρέβλωσης της πραγματικότητας για τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας, για την εξυπηρέτηση καθαρά εκλογικών αναγκών.

Άκουσα πολύ ενδιαφέροντα πράγματα να λέγονται από αυτό το Βήμα, ότι η οικονομία και η χώρα έχουν δυνατότητες που ακυρώνονται ή περιορίζονται από την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική. Και εγείρονται αυτόματα βασικά ερωτήματα.

Το ΠΑΣΟΚ έχει την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας από το φθινόπωρο του 1981 μέχρι σήμερα, για δεκαεννέα ολόκληρα χρόνια. Πού θα φθάσει δεν μπορώ να το προβλέψω. Δεν νομίζω, όμως, να υπάρχουν σε αυτήν τη χώρα πολίτες που να αποσυσχετίζουν τις μεγάλες, πράγματι, δυνατότητες της χώρας μας και της εθνικής μας οικονομίας από το ηράκλειο έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ σε όλη αυτήν τη διαδρομή. Δεν νομίζω να υπάρχουν πολίτες που να ξεχνούν τι παραλάβαμε το 1993, τη συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας με τους αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, τα επιτόκια του 35%, τον πληθωρισμό του 15%. Και οδηγήσαμε τη χώρα και στην ΟΝΕ και στη σταθεροποίηση και στη δημοσιονομική εξυγίανση και στους ρυθμούς ανάπτυξης του 4% και του 4,2%.

Γίνεται επίσης μία προσπάθεια να καταργήσουμε τους αντικειμενικούς δείκτες που καθορίζουν τις επιδόσεις της οικονομίας μας και να χρησιμοποιήσουμε σαν μέτρο στο διάλογο που κάνουμε αυτές τις μέρες στο Εθνικό Κοινοβούλιο, τις αυθαίρετες και μετέωρες εκτιμήσεις των οικονομικών παραγόντων της Νέας Δημοκρατίας, πράγμα που είναι και πρωτοφανές και ενδιαφέρον.

Πιστεύω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να οδηγήσει την όλη συζήτηση στα μέτρα της. Στη μετρίότητα που χαρακτηρίζει και τον πολιτικό της σχεδιασμό και την πολιτική της δράση, γιατί αυτό είναι το γήπεδο που μπορεί να αξιοποιήσει για ό,τι καλύτερο σε λίγους μήνες στις εκλογές.

Η χώρα πορεύεται την καλύτερη και γονιμότερη περίοδο της νεότερης πολιτικής της ιστορίας συμμετέχοντας στην ευρωζώνη με το ισχυρότερο νόμισμα στον πλανήτη, με το κύρος της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Διεθνή Κοινότητα αναβαθμι-

σμένο, με την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την κινητικότητα στην πολιτική λύση του Κυπριακού, με τον πρωταγωνιστικό της ρόλο στα Βαλκάνια και την ισχυρή της συμβολή στη συνεχόμενη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη Βαλκανική και την Τουρκία που σημαίνει νέες συνθήκες ασφάλειας, ειρήνης, συνεργασίας, ανάπτυξης και ευημερίας και για τη χώρα μας και για τους λαούς του συνόλου της περιοχής.

Σε έξι μήνες από σήμερα η χώρα ολοκληρώνει ένα μεγάλο στόχο. Την άρτια διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στο χώρο που γεννήθηκαν οι ιδέες του Ολυμπισμού με τεράστια και αυτονόητη σημασία και για την εικόνα της χώρας και για το κύρος της και για την οικονομική της ανάπτυξη στο άμεσο μέλλον σε πάρα πολλούς τομείς.

Η ισχυρή μας οικονομία των τελευταίων χρόνων στήριξε με τους πόρους της ένα ευρύ δίκτυο ολυμπιακών υποδομών, που δεν είναι απλά όπως το βλέπετε, ένα πεδίο καλής, καλύτερης ή μέτριας βαθμολογίας από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, αλλά είναι υποδομές που συναντώνται με τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων του Λεκανοπεδίου για πολλές δεκαετίες. Αεροδρόμιο, μετρό, οδικοί άξονες, αθλητικές εγκαταστάσεις, Ολυμπιακό Χωριό, εργατικές κατοικίες. Η Αθήνα το Μάη του 2004 θα είναι μία διαφορετική πόλη για τους κατοίκους αυτής της περιοχής. Ήταν το μεγάλο στοίχημα που κέρδισε η χώρα αυτήν την τετραετία και το οποίο έπρεπε να αποδεχθούμε και να ανακαλύψουμε και χωρίς την πρόκληση της Ολυμπιάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2004 που συζητάμε στη Βουλή, που ανοίγει τους ορίζοντες της εθνικής μας οικονομίας, που οδηγεί τη χώρα και τους πολίτες σταθερά στο δρόμο της ανάπτυξης και της ενίσχυσης της ευημερίας, είναι προϋπολογισμός σταθερότητας και δημοσιονομικής εξυγίανσης που αποτυπώνεται στα χαμηλά ελλείμματα και στην πτωτική τάση του δημόσιου χρέους, στην περαιτέρω αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και στην πτώση των επιτοκίων. Ο Προϋπολογισμός του 2004 έχει έντονα αναπτυξιακό χαρακτήρα, γιατί για όγδοη χρονιά οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας της χώρας είναι σταθερά πάνω από το μέσο όρο της ευρωζώνης, πολλαπλασιασμοί, με αποτέλεσμα τη σταθερή πορεία συγκλίσεως της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δημιουργείται, αγαπητοί συνάδελφοι, το ερώτημα αν οι ρυθμοί ανάπτυξης αφορούν τους δείκτες ή η ανάπτυξη της οικονομίας μέσα από τις ασκούμενες πολιτικές διαχέεται στους πολίτες και στις κοινωνικές ομάδες που έχουν τις μεγαλύτερες ανάγκες. Για εμάς, για το ΠΑΣΟΚ, η βασική στρατηγική για την ανάπτυξη είναι η κοινωνική της διάσταση, η ενίσχυση δηλαδή της κοινωνικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής συνοχής.

Στο συζητούμενο Προϋπολογισμό οι κοινωνικές δαπάνες διαμορφώνονται σε ποσοστό 28% του ΑΕΠ, πάνω δηλαδή από το μέσον όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για πρώτη φορά, αν και η χώρα έχει τις μεγαλύτερες αμυντικές δαπάνες σαν ποσοστό ΑΕΠ σε ολόκληρη την Ευρώπη και όχι μόνο.

Πού συναντώνται, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτές οι δαπάνες με τους Έλληνες πολίτες, τις ανάγκες τους και τη ζωή τους;

Πρώτα απ' όλα στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση και στη στήριξη του συστήματος από τον Κρατικό Προϋπολογισμό με εγγυημένους πόρους 6 δισεκατομμύρια ευρώ κατ' έτος. Εδώ το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση έδωσε την απάντηση με τους δικούς της ιδεολογικούς και πολιτικούς όρους στο μεγάλο δίλημμα της εποχής για την ισορροπία της κοινωνίας και της αγοράς, της οικονομίας και της πολιτικής, διαμορφώνοντας ένα ασφαλές και σταθερό εργασιακό και ασφαλιστικό περιβάλλον για τα επόμενα τριάντα χρόνια.

Η κοινωνική μας πολιτική στηρίζει την ανάπτυξη ενός τεράστιου δικτύου κοινωνικών υποδομών σε όλη την ελληνική επικράτεια με τα δεκάδες νέα υπερσύγχρονα νοσοκομεία που αναπτύσσονται σε όλη τη χώρα, που εξοπλίζονται και στελεχώνονται και που παρέχουν υψηλού δείκτη υπηρεσίες υγείας σε όλους τους Έλληνες πολίτες, ανεξάρτητα αν κάποιοι εθελουφλούν και μένουν στη λογική της κατσαρίδας και του ράντσου. Η κοινωνική μας πολιτική συναντά τους Έλληνες πολίτες με

πρωτοποριακά προγράμματα κοινωνικής μέριμνας, όπως το πρόγραμμα βοήθειας στο σπίτι, το οποίο αναπτύσσεται από εκατοντάδες δήμους της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο χρόνος πιέζει και θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στο τι γίνεται μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, επικεντρώνοντας στο θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Από το 2004 κορυφώνεται ένα τεράστιο πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα μαμούθ προώθησης μεγάλων εθνικών υποδομών στην ελληνική περιφέρεια, που είναι το όραμά μας για τη σύγχρονη ισχυρή Ελλάδα, την πολυκεντρική, την περιφερειακή, χωρίς τις ανισότητες, για μια Ελλάδα που θα αξιοποιήσει το σύνολο των φυσικών, οικονομικών και ανθρωπίνων πόρων για την απογείωση της ανάπτυξης και την ευημερία του ελληνικού λαού.

Πηγαίνοντας το Σαββατοκύριακο προς την εκλογική μου περιφέρεια βλέπω να αναπτύσσεται η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, κάτι που βλέπουν όλοι οι πολίτες. Εκεί αναδεικνύονται οι μεγάλες διαφορές μας, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί εδώ δεν είναι ένα έργο. Είναι ο συμβολισμός της σύγχρονης, της ισχυρής Ελλάδας. Κι εσείς μιλάτε για λακούβες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Από και και πέρα τι γίνεται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Το δίνετε σε όλους εξάλλου.

Σας παρακολουθώ, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να κολακεύετε προσδοκίες των Ελλήνων αγροτών, αγνοώντας ότι το 1981 τον Έλληνα αγρότη τον πήραμε από το περιθώριο της ελληνικής κοινωνίας και τον φέραμε στο προσκήνιο της οικονομικής και πολιτικής ζωής της χώρας.

Δεν ξέρω τι εννοείτε, γιατί δεν ακούω προτάσεις, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Μήπως εννοείτε έτσι με τα μνημόσυνα ότι ο Έλληνας αγρότης πρέπει να προσδοκά τα συσσίτια της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Καραμανλή; Δεν ξεχνά ο Έλληνας αγρότης ότι εμείς κερδίσαμε τη μάχη της αναθεώρησης της ΚΑΠ, εμείς δίνουμε τα εφόδια, εμείς βελτιώσαμε τις συντάξεις του ΟΓΑ, εμείς προωθούμε την πολιτική της ανάπτυξης της υπαίθρου με ολοκληρωμένο σχεδιασμό.

Πιστεύω -και είμαι βέβαιος γι' αυτό- ότι ο ελληνικός λαός σε λίγους μήνες στις εκλογές της άνοιξης θα διεκδικήσει το μέλλον του με όλες τις ελπίδες και δεν θα επιτρέψει επιστροφές σε καταδικασμένο παρελθόν. Να είστε σίγουροι ότι αυτόν τον Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα, αλλά και τους επόμενους, θα τους εκτελέσει η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο κ. Βαρίνος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Τακτικός Προϋπολογισμός του Υπουργείου Αιγαίου για το 2004 είναι 25.600.000 ευρώ. Είναι δηλαδή πιο μικρός και από τον προϋπολογισμό ενός νησιώτικου δήμου. Με εξαίρεση την πίστωση για τις άγονες γραμμές όλες οι άλλες πιστώσεις έχουν μειωθεί σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2003.

Συγκεκριμένα, μειώνονται οι πιστώσεις για την επιχορήγηση στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση των νησιών, στα κέντρα και τις σχολές κοινωνικής πρόνοιας και αντίληψης, στα πολιτιστικά ιδρύματα, στις αθλητικές ομοσπονδίες και τα αθλητικά σωματεία, ενώ είναι πενιχρές για άλλα μεθυσμένα χρόνια οι πιστώσεις για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης: μόνο 590.000 ευρώ για όλους τους δήμους του Αιγαίου. Αυτά προβλέπει ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Αιγαίου.

Οι δαπάνες για την πολιτική σχεδίαση και έκτακτες ανάγκες είναι μόνο 710.000 ευρώ για όλο το Αιγαίο και οι δαπάνες εθνικού χαρακτήρα δεν υπερβαίνουν τις 190.000 ευρώ.

Εξάλλου, οι πληρωμές από το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για το Βόρειο

Αιγαίο δεν υπερβαίνουν τα 28.000.000 ευρώ για την τελευταία τετραετία, δηλαδή έχουν απορροφηθεί μέχρι σήμερα πιστώσεις για έργα που δεν υπερβαίνουν το 6%.

Με αυτές τις πιστώσεις είναι αδύνατον, κύριοι συνάδελφοι, να μιλάμε για ανάπτυξη στο Αιγαίο.

Το συνολικό έλλειμμα του ειδικού λογαριασμού για τις άγονες γραμμές υπολογίζεται από το Υπουργείο Οικονομίας για το 2003 σε 13.444.000 ευρώ. Έτσι, προχώρησε το Υπουργείο σε προανάληψη δαπάνης για να καλύψει αυτό το έλλειμμα. Δεδομένου ότι έχουν εγγραφεί πιστώσεις για τις άγονες γραμμές για το 2004 στους τακτικούς προϋπολογισμούς του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και του Υπουργείου Αιγαίου συνόλου 21.100.000 ευρώ, ο λογαριασμός των άγονων γραμμών είναι ελλειμματικός.

Τι θα γίνει, όμως, για τις πληρωμές των άγονων γραμμών το 2004; Από ποιες πιστώσεις θα καλυφθούν οι επιδοτήσεις των δρομολογίων των νησιών του Αιγαίου; Δυστυχώς οι πιστώσεις, έτσι όπως αναγράφεται στους προϋπολογισμούς, φτάνουν μόνο για έξι μήνες, δεν επαρκούν για περισσότερο.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι οι ακτοπολικές συγκοινωνίες για μια νησιώτικη χώρα όπως είναι η Ελλάδα, είναι ο σημαντικότερος κρίκος στην αλυσίδα των προϋποθέσεων ανάπτυξης των νησιών. Το Υπουργείο Αιγαίου δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτήν την ανάγκη. Η πολιτική του έχει αποτύχει. Την τελευταία δεκαετία έχουν εκπονηθεί πέντε μελέτες για τις θαλάσσιες μεταφορές στο Αιγαίο, όμως, δεν έχει γίνει δεκτή καμία από αυτές τις μελέτες.

Ο Υπουργός Αιγαίου ανακοίνωσε πιλοτικό πρόγραμμα για τον ερχόμενο Φεβρουάριο με στόχο την ναυπήγηση ή αγορά ενός οχηματαγωγού επιβατικού πλοίου με τη μέθοδο της αποχρηματοδότησης, για να δρομολογηθεί μέχρι και δώδεκα χρόνια στις άγονες γραμμές του Αιγαίου, συνδέοντας τα μεγάλα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου τρεις φορές την εβδομάδα.

Η πολιτική που προτείνει το Υπουργείο Αιγαίου, είναι λαθεμένη. Η σημερινή άμεση ανάγκη είναι η ακτοπολική σύνδεση όλων των νησιών του Αιγαίου, όχι μόνο των μεγάλων, ιδιαίτερα των μικρών σε καθημερινή βάση, χειμώνα, καλοκαίρι.

Εξάλλου, η αποκλειστικότητα για τα δώδεκα χρόνια των γραμμών, μας οδηγεί ξανά στα μονοπώλια, στην ακύρωση της απελευθέρωσης της ακτοπλοΐας. Οι άγονες γραμμές συνδέονται με την πολιτική για την ακτοπλοΐα. Συγκεκριμένα, χρειάζεται να προχωρήσουμε σε ανανέωση του στόλου, με κίνητρα που θα προβλέπονται από το νέο αναπτυξιακό νόμο, σε αναδιάρθρωση του δικτύου ακτοπολικών συγκοινωνιών, με στόχο τη βιωσιμότητα των δρομολογίων, σε ελεύθερη δρομολόγηση αξιόπιστων πλοίων, κάτω από προϋποθέσεις του νόμου, σε μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών για τους Έλληνες ναυτικούς στα υπό ελληνική σημαία πλοία, σε συνδυασμό με την εξασφάλιση των θέσεων εργασίας τους, σε περιορισμό των κρατικών παρεμβάσεων στο σύστημα της απελευθέρωσης των ακτοπολικών συγκοινωνιών, με τροποποίηση των σχετικών διατάξεων του ν. 2932/2001, σε μείωση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας από 18% σε 13% και κατάργηση του επόλου 3% επί των εισιτηρίων επιβατών και οχημάτων για τους κατοίκους των νησιών, σε κάλυψη των εκπτώσεων στα εισιτήρια που γίνονται για κοινωνικούς λόγους από τους ασφαλιστικούς φορείς των επιβατών και τον προϋπολογισμό των αρμόδιων Υπουργείων, σε εξασφάλιση καθημερινής ακτοπολικής επικοινωνίας για όλα τα νησιά του Αιγαίου χειμώνα και καλοκαίρι με την επιδότηση των άγονων γραμμών και των δρομολογίων δημοσίου συμφέροντος από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Αυτά σας τα λέω, γιατί σας λέτε εδώ συνεχώς ότι δεν σας κάνουμε προτάσεις. Τις προτάσεις, όμως, ποιος τις ακούει; Τις άκουσε κανείς από τους Υπουργούς προηγουμένως που τα έλεγα; Δεν δίνουν σημασία σε αυτά. Μήπως δίνει σημασία το Υπουργείο Αιγαίου, όταν του λέμε προτάσεις σημαντικές; Δεν δίνει σημασία.

Πάντως η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, και ιδιαίτερα το Υπουργείο Αιγαίου δεν έχει και δεν εφαρμόζει καμία νησιώτικη πολιτική. Αποτέλεσμα αυτής της αδυναμίας, είναι η υποβάθμιση

και η απομόνωση των ακριτικών νησιών του Αιγαίου. Η πραγματικότητα είναι τραγική. Η περιφέρεια βορείου Αιγαίου είναι μια από τις πιο φτωχές περιφέρειες της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι καταγεγραμμένοι άνεργοι στον ΟΑΕΔ υπερβαίνουν το 25% του εργατικού δυναμικού.

Η απορροφητικότητα, όσον αφορά τα κονδύλια του ΠΕΠ του βορείου Αιγαίου για την αντιμετώπιση της ανεργίας, είναι μηδέν. Δεν εφαρμόζεται καμία ουσιαστική πολιτική στήριξης για τους νησιώτες ναυτικούς και αγρότες. Η απορρόφηση των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης του βορείου Αιγαίου για την αγροτική ανάπτυξη είναι μόνο 5%.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ιδιαίτερα οι εμπορικές και οι τουριστικές που είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας των νησιών βρίσκονται σε απόγνωση, ενώ εκατοντάδες είναι οι χρεοκοπίες. Οι ελλείψεις σε υποδομές, λιμάνια, αεροδρόμια, φράγματα είναι μεγάλες. Τα προβλήματα στα λιμάνια δεν έχουν τελειωμό. Το λέω επανειλημμένως κάθε φορά που ανεβαίνω σε αυτό το βήμα. Θα το πω άλλη μια φορά: «Κάθε λιμάνι και καμήλας» για το Αιγαίο. Τόσα είναι τα προβλήματα.

Από τις επτά μαρίνες που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός το 1996 -Ρόδος, Κως, Σάμος, Μύκονος, Σύρος, Χίος, Μυτιλήνη- λειτουργεί μόνο της Κω. Έτσι ένας σημαντικός και δυναμικός κλάδος ανάπτυξης, όπως είναι ο θαλάσσιος τουρισμός, δεν μπορεί να προσφέρει στην προσπάθεια ανάπτυξης των νησιών.

Η υγειονομική θωράκιση του Αιγαίου έχει μείνει στις εξαγγελίες της Κυβέρνησης. Οι ελλείψεις σε προσωπικό, μέσα και εξοπλισμό στα νοσοκομεία και στα είκοσι εννέα πολυδύναμα ιατρεία των μικρών νησιών αναγκάζουν τους κατοίκους να τα εγκαταλείπουν. Οι ελλείψεις στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε ειδικευμένο προσωπικό, εξοπλισμό και πόρους αποτελούν τροχοπέδη σε κάθε νησιώτικη πρωτοβουλία ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύς θόρυβος έγινε σε αυτήν την Αίθουσα από τον Υπουργό Αιγαίου κατά την ψήφιση τον περασμένο μήνα του νόμου με τον προεκλογικό και πομπώδη τίτλο: «Αποκατάσταση προστασίας και ανάδειξη του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος των νησιών». Αυτός ο Τακτικός Προϋπολογισμός δεν προβλέπει ούτε ένα κονδύλι ούτε ένα ευρώ για να υλοποιηθεί αυτός ο νόμος. Αυτά σας τα λέω γιατί μερικοί από εσάς της Συμπόλιτευσης βγαίνατε και λέγατε ότι καλός είναι ο νόμος, δεν υπάρχουν όμως τα λεφτά για να υλοποιηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Αιγαίου είναι υποβαθμισμένο, με ευθύνη της Κυβέρνησης και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να βοηθήσει στην ανάπτυξη των νησιών μας. Το Υπουργείο Αιγαίου έχει επιτυχία μόνο στη διοργάνωση συνεδρίων και σεμιναρίων, στην έκδοση βιβλίων, CD, και σε πολλές άλλες και μεγάλες φιάτσες. Για τα CD που σας είπα προηγουμένως και για τα βιβλία πέρασε και τροπολογία στον τελευταίο νόμο να έχει δικαίωμα το Υπουργείο Αιγαίου να πουλάει βιβλία και CD...!!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτούς τους λόγους είναι αδύνατο εγώ, ένας νησιώτης, να ψηφίσω αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Το λόγο έχει η κ. Παπαζώη.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ: Κυρίες Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο προλαλήσας συνάδελφος της Χίου φαίνεται ότι φιλοδοξεί να γίνει ο επόμενος Υπουργός Αιγαίου. Εγώ του το εύχομαι, αλλά θα πρέπει τότε να αντιμετωπίσει και τα πραγματικά προβλήματα που βρίσκονται στη δύσκολη νησιωτική μας περιφέρεια και όχι αυτά τα οποία τον υποχρεώνει η Αντιπολίτευση να αναδείξει.

Θα ξεκινήσω με μια πρώτη παρατήρηση: Στην Ελλάδα ο δημόσιος διάλογος για την οικονομία και η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό αναλώνονται στην αντιπαράθεση στοιχείων για την πορεία των μακροοικονομικών μεγεθών. Είναι, όμως, γνωστό ότι οι βασικοί μακροοικονομικοί δείκτες πιστοποιούν χωρίς αμφισβήτηση μια θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας και

επομένως δεν είναι θεμιτό -και επιτρέψτε μου να πω ότι δεν είναι και ευφυές- από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να προχωρεί σε ηθελημένες παρερμηνείες αυτών των πολλαπλά δημοσιοποιημένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση στοιχείων.

Το θέμα που πιστεύω πως πρέπει να μας απασχολεί είναι αν, πέρα από τους μακροοικονομικούς δείκτες, πετύχαμε με το σύνολο των πολιτικών μας να δημιουργήσουμε το κατάλληλο μικροοικονομικό περιβάλλον, αυτό που ωθεί σε επενδύσεις και εκσυγχρονισμό τις επιχειρήσεις και τους επαγγελματίες, που καθιστά ελκυστικές για εγκατάσταση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ελληνικών και ξένων τις ελληνικές πόλεις, που οδηγεί στην απασχόληση και σε ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης το σύνολο του ελληνικού λαού. Σε αυτό το κεντρικό θέμα του υγιούς μικροοικονομικού περιβάλλοντος έχουμε, νομίζω, ως κοινωνία και οικονομία δρόμο να διανύσουμε.

Προς τη σωστή κατεύθυνση κινείται και ο κεντρικός στόχος του Προϋπολογισμού που είναι η επιτάχυνση της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης της Ελλάδας με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στόχος στον οποίο θα επικεντρωθώ σε σχέση με τρία ζητήματα που θεωρώ ζωτικής σημασίας για να γίνει η οικονομική και κοινωνική σύγκλιση της Ελλάδας, με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό.

Πρόκειται για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, την έγκαιρη αντιμετώπιση των σοβαρών οικονομικών επιπτώσεων από τη μεγαλύτερη σε ολόκληρη την ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης διεύρυνση, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας που πρέπει να βασιστεί στα ιδιαίτερα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας και του ελληνικού λαού.

Πρώτο ζήτημα η πραγματική σύγκλιση θα αναβάλλεται διαρκώς όσο δεν καταφέρνουμε να οργανώσουμε μια αποτελεσματική μικρότερη σε μέγεθος και καλύτερα αμειβόμενη Δημόσια Διοίκηση. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μέχρι την υλοποίηση αυτού του στόχου απαιτείται συγκράτηση των πρωτογενών δημόσιων δαπανών, όπως άλλωστε καταγράφεται ως υποχρέωση της Ελλάδας και στους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών για την περίοδο 2003-2005 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτή όμως η αδήριτη δημοσιονομική επιταγή θα πρέπει να συνοδεύεται από έναν πραγματικό εκσυγχρονισμό της δημόσιας μηχανής. Προς τα παρόν μέσα από τους αριθμούς του Προϋπολογισμού για το 2004 προβλέπονται περικοπές της τάξεως του 2,8% στις καταναλωτικές δαπάνες του κράτους, προκειμένου να καλυφθούν κοινωνικές πολιτικές. Φοβάμαι, όμως, ότι με τις περικοπές αυτές θα επαναληφθούν γνωστά φαινόμενα δυσλειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Δηλαδή θα πληρώσουμε για τις λεγόμενες ανελαστικές δαπάνες, για μισθώματα κτηρίων και μισθούς που φτάνουν κατά περίπτωση το 95% των δαπανών, αλλά θα περιορίσουμε άκριτα τα λειτουργικά έξοδα που θα οδηγήσουν σε ακινησία κρίσιμες εθνικές υπηρεσίες. Μερικές φορές ακόμη και οι ανάγκες για λίγους υπαλλήλους που στελεχώνουν κρίσιμες υπηρεσίες σε δύσκολες, περιοχές, μπορούν να βοηθήσουν με έναν πραγματικά αποτελεσματικό τρόπο την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, όπως συμβαίνει για παράδειγμα στις Κυκλάδες όπου η στελέχωση των χρησίων τεχνικών υπηρεσιών ή της υπηρεσίας του ΕΟΤ οδηγούν σε απόλυτη απορρόφηση των κοινοτικών πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ή σε καθυστερήσεις επενδύσεων.

Μια άλλη όψη του προβλήματος είναι πως ελέγχουμε την αποτελεσματικότητα των δαπανών. Το θέμα δεν είναι δηλαδή πόσο δαπανούμε σε κάθε δημόσιο τομέα αλλά κατά πόσο πιάνουν τόπο τα χρήματα που δαπανούμε. Για παράδειγμα τα συστήματα υγείας δεν κρίνονται πλέον μόνο από τους πόρους που διατίθενται αλλά και από την αποτελεσματικότητά τους.

Η Ελλάδα είναι γνωστό ότι υπολείπεται στην κατά κεφαλήν κρατική δαπάνη στον τομέα της υγείας σε σχέση με τις άλλες κοινοτικές χώρες. Το πιο κρίσιμο, όμως, είναι να εξασφαλίσουμε την αποτελεσματικότητα των πόρων που διατίθενται.

Αν κρίνω από τις Κυκλάδες, η βελτίωση των υπηρεσιών υγείας τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι εντυπωσιακή. Συχνά, όμως, μικρές παρεμβάσεις, ένας μικρός αριθμός γιατρών που θα στελέχωνε σωστά τα κέντρα υγείας, θα μας γλίτωνε από πολλές περιττές δαπάνες όπως αυτές της αερομεταφοράς και θα αναδείκνυε τις μεγάλες επενδύσεις που έχουν πραγματοποιηθεί.

Το δεύτερο ζήτημα είναι αν μας έχουν επαρκώς απασχολήσει οι οικονομικές συνέπειες της διεύρυνσης. Κατανοούμε όλοι ότι η κεντρική μας επιδίωξη υπήρξε η ένταξη της Κύπρου, αλλά αυτό δεν μας επιτρέπει να αγνοήσουμε ότι η διεύρυνση σηματοδοτεί μια νέα οικονομική πραγματικότητα. Είναι γνωστό ότι οι καθαρές μεταβιβάσεις κοινοτικών πόρων όπως αποτυπώνονται και στο φετινό προϋπολογισμό, αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό του εθνικού εισοδήματος και του εμπορικού ελλείμματος κατά μέσο όρο 4% και 27% αντίστοιχα για την τελευταία τριετία.

Αυτή η συμμετοχή των κοινοτικών πόρων θα μειωθεί δραματικά δεδομένου ότι επτά από τις δέκα χώρες της διεύρυνσης, εκτός δηλαδή από την Κύπρο, τη Μάλτα και τη Σλοβενία, θα μονοπωλήσουν σταδιακά το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος των κοινοτικών πόρων. Η πραγματικότητα αυτή θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στις δεκατρείς ελληνικές περιφέρειες που επωφελούνται σήμερα από τους κοινοτικούς πόρους των διαρθρωτικών ταμείων. Η κατάσταση θα είναι εξαιρετικά κρίσιμη για τις ευάλωτες νησιωτικές κοινωνίες. Ιδιαίτερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τον κοινωνικό και οικονομικό κορμό στις νησιωτικές περιοχές, θα δεχθούν με τη διεύρυνση περαιτέρω πλήγματα στην ανταγωνιστικότητά τους.

Είναι απολύτως απαραίτητο στη νέα συνταγματική συνθήκη να εξασφαλιστεί μία σαφής νομική βάση, η οποία θα επιτρέψει να αντιμετωπιστούν τα διαχρονικά αναπτυξιακά προβλήματα, που οφείλονται στη νησιωτικότητα, όπως το υψηλό κόστος και η απουσία σύγχρονων δικτύων μεταφοράς και επικοινωνίας, ενεργειακή επάρκεια, μειωμένες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας. Δυστυχώς μέχρι σήμερα είτε στη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας είτε μετέπειτα, δεν αναλήφθηκε μια πρωτοβουλία προς αυτήν την κατεύθυνση. Η Ελλάδα ως κατεχορήγη νησιωτική χώρα πρέπει να διασφαλίσει ότι και μετά τη διεύρυνση θα είναι δυνατή και συμβατή με το Κοινοτικό Δίκαιο μία εθνική νησιωτική πολιτική, όπως καθορίζεται από το ελληνικό Σύνταγμα, αλλά και ότι θα υπάρχει μια ευρωπαϊκή νησιωτική πολιτική.

Βέβαια το ίδιο το γεγονός της διεύρυνσης θεωρητικά προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες στην ελληνική οικονομία, για παραγωγικές επενδύσεις και εξαγωγές στις νέες χώρες. Η Ελλάδα θα μπορούσε να ενισχύσει την οικονομική της παρουσία και το ρόλο της στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Μέχρι στιγμής πάντως αν εξαιρεθούν οι ελληνικές εξαγωγές που κατευθύνονται προς την Κύπρο, οι εμπορικές ανταλλαγές και επενδύσεις προς τις χώρες της διεύρυνσης παραμένουν περιορισμένες και στάσιμες.

Τέλος όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και την αξιοποίηση των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων, πρέπει να πούμε ότι σε μια εποχή που η γνώση και η καινοτομία αποτελούν κρίσιμα στοιχεία ανταγωνιστικότητας, η έφεση του Έλληνα για μάθηση μετατρέπεται σε πρόβλημα συνωστισμού στα ΑΕΙ και σε αδυναμία απορρόφησης πτυχιούχων στην αγορά εργασίας. Έχουμε κάνει μια μεγάλη προσπάθεια για να καλύψουμε την κοινωνική ζήτηση για παιδεία, αλλά έχουμε ένα σοβαρό πρόβλημα ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες. Αυτό είναι ένα κατεχορήγη ζήτημα, με το οποίο κρίνεται η πραγματική σύγκλιση.

Μαζί με την έφεση για γνώση συγκριτικά μας πλεονέκτημα είναι το κλίμα, το φυσικό περιβάλλον, ο πολιτισμός μας που θεωρητικά θα έκαναν ελκυστική τη χώρα μας για την εγκατάσταση ξένων επιχειρήσεων, όπως γίνεται σε άλλες μεσογειακές πόλεις, όπως η Βαρκελώνη και η Μασσαλία. Πρέπει να φροντίσουμε τις υποδομές, αλλά και την ποιότητα του αστικού περιβάλλοντος, ώστε πόλεις όπως ο Βόλος, η Πάτρα, τα Χανιά, η Χίος, η Μυτιλήνη που θα μπορούσαν να έχουν τις προϋποθέσεις για περιφερειακή και διεθνή ακτινοβολία, να παίξουν έναν

τέτοιο ρόλο. Επίσης, πρέπει η Αθήνα που αναβαθμίζεται με σοβαρά έργα υποδομής να αποκτήσει τις αναγκαίες πολιτιστικές υποδομές που αντιστοιχούν σε μια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, δηλαδή μια σωστή Λυρική Σκηνή, ένα Σύγχρονο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης.

Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε κινείται προς την κατεύθυνση, ιδίως στα θέματα που σχετίζονται με τη δημοσιονομική εξυγίανση και με τα θέματα που σχετίζονται με το έλλειμμα και με τον περιορισμό του δημοσίου χρέους. Κινείται σωστά ως προς το βασικό μας στόχο της σύγκλισης με τις οικονομίες των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Έχοντας εξασφαλίσει σε επίπεδο μακροοικονομίας τη βάση για μια σταθερά αναπτυσσόμενη ελληνική οικονομία, είναι τώρα η στιγμή με το χαρακτήρα του κατεπείγοντος να επικεντρωθούμε στην αντιμετώπιση των μειονεκτημάτων μας. Όλα αυτά τα ζητήματα μπορεί και πρέπει να τα αντιμετωπίσει μια μεγάλη σοσιαλδημοκρατική παράταξη, όπως θέλει να είναι το ΠΑΣΟΚ, που στον πυρήνα της ιδεολογίας του έχει το κοινωνικό, συλλογικό συμφέρον και όχι βέβαια η παράταξη που αποδέχεται άκριτα την απόλυτη κυριαρχία της αγοράς και έχει ως κυρίαρχη αξία της το ιδιωτικό ατομικό συμφέρον, αλλά δεν θέλει να το παραδεχτεί, δηλαδή η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στην αγροτική μας παραγωγή και στους αγρότες μας, γιατί πολύ σπέκουλα έπεσε αυτές τις ημέρες και πολύ δούλεμα έγινε για τη μικρομεσαία αγροτιά μας και από την Κυβέρνηση και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Προχθές στη Λέσβο και στην Πελοπόννησο, αύριο στην Κέρκυρα και την Τρίτη στη Μυτιλήνη οι αγρότες δίνουν τον αγώνα ενάντια στην ανταγροτική πολιτική, δίνουν τον αγώνα για την επιβίωσή τους και διεκδικούν το δικαίωμα να ζήσουν στον τόπο τους και να συνεχίσουν να ασχολούνται με τις καλλιέργειές τους.

Αυτήν την εποχή πέρα από τα πάγια αιτήματα της πάλης των αγροτών μας, οι ελαιοπαραγωγοί διεκδικούν την άμεση καταβολή της επιδότησής τους. Ζητούν να μην πληρώσουν για μία ακόμη φορά τα σπασμένα, τις ευθύνες που ανήκουν αποκλειστικά στην Κυβέρνηση, ευθύνες που απορρέουν από την αποδοχή του χαμηλού πλαφόν που αποδέχθηκε και πάντα σε σχέση με τις δυνατότητες του ελληνικού ελαιώνα και την ανυπαρξία ελέγχων οι οποίοι έπρεπε να γίνουν για να πατάξει τα όσα πανωγραψίματα ισχυρίζεται ήδη ότι γίνονται. Επιτέλους, λοιπόν, ας αναλάβει αυτές τις ευθύνες η Κυβέρνηση και ας ικανοποιήσει το αίτημα των ελαιοπαραγωγών όλης της χώρας μας καταβάλλοντας άμεσα την επιδότηση στο σύνολό της επί του συνόλου της πραγματικής παραγωγής που έχει ο κάθε αγρότης της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί οι αγώνες και όσοι έγιναν τα προηγούμενα χρόνια δίνουν απάντηση στην προσπάθεια που καταβάλλει όλα αυτά τα χρόνια η Κυβέρνηση στο να παρουσιάσει το μαύρο άσπρο όσον αφορά την αγροτική μας παραγωγή και ούτε λίγο ούτε πολύ να μας πείσει ότι οι αγρότες μας ευημερούν.

Θυμόμαστε όλοι ότι πριν από λίγες μέρες ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ισχυρίστηκε ότι το αγροτικό εισόδημα αυξάνεται συνεχώς. Στο ίδιο βέβαια μήκος κύματος κινείται και η εν πολλοίς αμαρτία περιπεσούσα ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας. Πολλές οι αμαρτίες του! Θα αναφέρω μόνο την Αναθεώρηση της ΚΑΠ και τον ΚΟΑ των μεσογειακών προϊόντων.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε να κάνουμε με ένα απλό αναποδογύρισμα της πραγματικότητας, αλλά για μια πραγματική αλημνεία στοιχείων και αριθμών, προκειμένου η Κυβέρνηση να συγκαλύψει τις ευθύνες της στην πορεία καταστροφής της μικρομεσαίας αγροτιάς, της μικρομεσαίας αγροτικής παραγωγής της χώρας μας, εφαρμόζοντας με απλά λόγια την ανταγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία πολιτική με την οποία συμφωνεί και η ίδια και την οποία συνυπογράφει.

Με αυτήν την πολιτική συμφωνεί και το κόμμα της Αξιωματι-

κής Αντιπολίτευσης, ανεξάρτητα αν τώρα προσπαθεί να φανεί ως φιλοαγροτικό κόμμα, φίλος και συμπαραστάτης της μικρομεσαίας αγροτιάς και αυτό το κάνει για μικροκομματικούς και προεκλογικούς λόγους. Ουσιαστικά και η πολιτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν διαφέρει σε ό,τι έχει σχέση με την εφαρμοζόμενη πολιτική.

Στο σημείο αυτό θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Όταν το 1992 ήταν στην Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, τότε αποδέχθηκε η Κυβέρνηση την εφαρμογή του πλαφόν όσον αφορά τα κοπάδια μας. Αυτή ήταν μια ολέθρια απόφαση για την κτηνοτροφία μας, γιατί όπως είναι γνωστό σε όλους σας τώρα ξοδεύουμε τεράστιο εισόδημα για να εισάγουμε από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτες χώρες κρεατοκομικά κύρια, αλλά και γαλακτοκομικά προϊόντα, ενώ η χώρα μας είχε και έχει όλες τις δυνατότητες να αναπτύξει την κτηνοτροφία και να γίνει και οδηγός για την ανάπτυξη γενικότερα της αγροτικής παραγωγής της χώρας μας.

Αυτή η πολιτική βρίσκει σύμφωνο και το κόμμα του Συνασπισμού, αφού συμπαρατάσσεται στους μονοδρόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καθημερινά γίνεται όλο και πιο φανερό ότι οδηγούν στην καταστροφή της μικρής και μεσαίας αγροτικής παραγωγής.

Λέμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να αναποδογυρίσει την πραγματικότητα στον αγροτικό τομέα και αυτό βέβαια, γιατί αυτή η πραγματικότητα είναι σκληρή, αμείλικτη, ανελέητη για την πολιτική της. Και είναι σκληρή η πραγματικότητα όχι γιατί το λέμε εμείς αλλά αυτό δείχνουν όλα τα στοιχεία τα οποία έχουν σχέση με το αγροτικό εισόδημα και με τη συμμετοχή του στη διαμόρφωση του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος, με το ισοζύγιο εμπορίας αγροτικών προϊόντων και με την εξέλιξη του αγροτικού δυναμικού της χώρας.

Το αγροτικό εισόδημα έχει μειωθεί κατά πολύ τα τελευταία χρόνια και αυτό γιατί οι τιμές των αγροτικών προϊόντων παραμένουν στα ίδια επίπεδα της δεκαετίας του 1980. Ως παράδειγμα μπορείτε να δείτε την τιμή του λαδιού, του βαμβακιού και των άλλων βασικών αγροτικών προϊόντων της χώρας μας, ενώ από την άλλη πλευρά τα προϊόντα που παράγουν οι βιομηχανίες και χρησιμοποιεί η αγροτική μας παραγωγή, εφόδια, εργαλεία, λιπάσματα κλπ. έχουν ανεβεί κατακόρυφα, ανεβάζοντας το κόστος παραγωγής και εκμηδενίζοντας το ελάχιστο κέρδος που θα μπορούσαν να έχουν από αυτήν τη δουλειά οι αγρότες μας.

Η συμμετοχή του αγροτικού εισοδήματος στη διαμόρφωση του ΑΕΠ έπεσε από το 9% στο 7%. Το δε έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων ξεπέρασε τα 700 δισεκατομμύρια δραχμές. Και τούτο γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία προσκυνάτε όλοι σας αποφάσισε να επιβάλλει πλαφόν στην παραγωγή προϊόντων λάδια, κτηνοτροφία κλπ., συνυπευθυνότητες, πρόστιμα στους μικρομεσαίους αγρότες, ώστε να τους αποθαρρύνει στην ανάπτυξη και αύξηση της παραγωγής τους.

Τα προβλήματα αυτά έχουν και την επίδρασή τους βέβαια στο αγροτικό δυναμικό της χώρας μας. Έχουμε δραστηριτική μείωση τα τελευταία χρόνια του αγροτικού δυναμικού. Συγκεκριμένα σήμερα έπεσε στο 16,7% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της χώρας μας από το 22,2% που ήταν το 1990. Και τι σημαίνει αυτό; Διακόσιες χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά πετάχθηκαν έξω από την αγροτική τους παραγωγή. Και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία λένε ότι το ποσοστό πρέπει να κατέβει στο 7% με 8%.

Αυτή είναι η κατάσταση στην αγροτική μας παραγωγή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αυτήν την κατάσταση μπορεί εύκολα να την δει όποιος κάνει μια απλή βόλτα στα χωριά μας και κύρια εκείνα των ορεινών, ημιορεινών νησιωτικών περιοχών. Κλειστά σπίτια, κλειστά σχολεία, τα καφενεία κλείνουν και αυτά χωρίς τα χωριά μας φθίνουν. Τώρα πια μου λένε οι κάτοικοι των κοινοτήτων της Λέσβου ότι τα τεφτέρια τα ανοίγουν –εννοούν τα βιβλία– μονάχα για να κάνουν διαγραφές γιατί μόνο πεθαίνουν, δεν γεννιούνται στα χωριά.

Βέβαια και πέρα απ' αυτό θα δει και την εικόνα της οργής ζωγραφισμένη στα μάτια των ξωμάχων για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν που πέρα από κείνα που έχουν σχέση με την παραγωγή τους, με το εισόδημά τους που συνεχώς μειώνεται, με τη σύνταξη που δεν φθάνει έχουν και τα προβλήματα που έχουν σχέση με την υγεία, την πρόνοια και την παιδεία. Αυτή η κατάσταση βέβαια δεν πρόκειται να βελτιωθεί, αλλά θα γίνει ακόμα πιο επώδυνη για την αγροτιά μας όπως πιο επώδυνη ήταν και η χρονιά που πέρασε παρ' όλα τα μεγάλα λόγια που ακούστηκαν κατά την περσινή συζήτηση του προϋπολογισμού. Και αυτό επαναλαμβάνω όχι γιατί δεν υπάρχουν δυνατότητες για την ανάπτυξη της αγροτικής μας παραγωγής, αλλά γιατί κάτι τέτοιο δεν το θέλει η πολιτική που υπηρετείτε και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Στόχος και των δύο είναι η καταστροφή όπως είπαμε της μικρομεσαίας αγροτιάς και η συγκέντρωση της γης και της παραγωγής σε λίγα, όσο το δυνατόν λιγότερα χέρια.

Να γιατί εμείς σαν Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας λέμε ότι αν δεν συγκρουστούν οι μικρομεσαίοι αγρότες της χώρας μ' αυτήν την πολιτική, όχι μόνο δεν πρόκειται να ξημερώσει καλύτερη μέρα γι' αυτούς, αλλά θα γίνουν ακόμα χειρότερες οι μέρες τους και ακόμα χειρότερη η θέση τους. Να συγκρουστούν, λοιπόν, και να απαιτήσουν μια άλλη πολιτική που θα αντιμετωπίζει τα όποια υπαρκτά προβλήματα έχει η αγροτική μας οικονομία -και έχει τέτοια προβλήματα- όχι με την καταστροφή των μικρών και μεσαίων αγροτικών νοικοκυριών, αλλά με την ανάπτυξη του παραγωγικού συνεταιρισμού που θα συνενώσει σε εθελοντική βάση τις δυνάμεις τους και θα αναπτύξει τη δραστηριότητά τους στην παραγωγή και θα αναπτύξει και το εισόδημά τους συνάμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω μια υπόθεση. Αν η καταστροφολογική κριτική της Νέας Δημοκρατίας για τους τελευταίους έντεκα προϋπολογισμούς επαληθευόταν πιστεύει κανείς πραγματικά ότι η θέση της χώρας θα ήταν όπως είναι τώρα ισχυρή στα Βαλκάνια και υπολογίσιμη στην Ευρώπη; Είναι κάτι που όλοι παραδέχονται αλλά και εσείς οι ίδιοι παραδέχεσθε όταν έχετε τις ιδιαίτερες συζητήσεις σας. Και είναι δυνατό να δεχθεί κανείς ότι παραπλανήθηκε ή έκανε λάθος επιλογή ο ελληνικός λαός το 1993, το 1996 και το 2000 όπως αφήνει να υπονοηθεί η ελληνική Δεξιά;

Όμως, το πιο εκπληκτικό στη συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2004 είναι οι αναφορές του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας σε αριθμούς και νούμερα του 1980, τους οποίους επικαλέστηκε για σύγκριση με τους αντίστοιχους αριθμούς του σήμερα. Δεν έχω τον απαιτούμενο χρόνο, κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ εκτενώς. Γι' αυτό θα κάνω μια μόνο αναφορά.

Είπε ο κ. Αλογοσκούφης επί λέξει: «Το ποσοστό ανεργίας το 1980 βρισκόταν στο 2,7% του εργατικού δυναμικού.» Πριν από λίγο, όταν ήταν στο Βήμα συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας από το βόρειο Αιγαίο, του έκανε την ευθεία ερώτηση: Πότε έγινε ο ΟΑΕΔ στην περιοχή του; Γιατί μιλούσε για ανεργία και μαχόταν για την περιοχή του; Είπε ότι αυτό έγινε περίπου τα τελευταία δεκαπέντε-δεκαέξι χρόνια.

Το ποσοστό ανεργίας το 1980 πράγματι βρισκόταν στο 2,7% του εργατικού δυναμικού, όπως είπε ο κ. Αλογοσκούφης. Με επιείκεια, λοιπόν, να πω πως ξεχάσε ότι ο ΟΑΕΔ του 1980 με τον ΟΑΕΔ του 2003 και την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία του σήμερα, με εκσυγχρονισμένες υπηρεσίες, καταμετρούν πλέον και την τελευταία λεπτομέρεια και αποτυπώνουν την πραγματικότητα της ανεργίας, που για μας είναι σε επώδυνο ποσοστό. Γι' αυτό συνεχώς παίρνουμε μέτρα για την απασχόληση.

Δεν αναφέρθηκε στην περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, δηλαδή την περίοδο 1990-1993. Ίσως το ξεχάσε. Απόψε, όμως, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκε σε αυτήν την περίοδο. Έκανε, όμως, εντελώς επιλεκτικές αναφορές με μεγά-

λη δόση αυταρέσκειας. Οι προεκλογικές ανάγκες υποχρεώνουν τη Νέα Δημοκρατία να καταφεύγει σε γενικότητες, ισοπέδωση και απόκρυψη όσων αρνητικών έγιναν στην πρόσφατη αυτή περίοδο διακυβέρνησης της χώρας -την περίοδο 1990-1993-περίοδος που προκαλεί και σήμερα ακόμη ρωγμές στη συντηρητική παράταξη.

Η Νέα Δημοκρατία καταφεύγει στη βάνουση κακοποίηση της πρόσφατης μνήμης, αφού την ονομάζει «παρελθοντολογία» και την υποχρέωση όλων μας στη γνώση της πρόσφατης πολιτικής και ιστορικής αλήθειας την ονομάζει «διχασμός».

Είναι άραγε παρελθοντολογία να θυμίζουμε ότι το 1980 ο αγρότης, η αγρότισσα και η οικογένειά τους δεν είχαν ιατρο-φαρμακευτική περίθαλψη ή ότι η Ελληνίδα αγρότισσα δεν είχε ξεχωριστή σύνταξη ή ότι ο εργαζόμενος στην περιφέρεια, εκτός αγροτικού τομέα, δεν ήταν ασφαλισμένος, μιας και το ΙΚΑ πήγε μετά το 1982 στην περιφέρεια από το ΠΑΣΟΚ;

Είναι άραγε παρελθοντολογία να θυμίζουμε ότι το 1980 δεν υπήρχε Εθνικό Σύστημα Υγείας; Είναι άραγε παρελθοντολογία να θυμίζουμε ότι ο Στρατός, η Αστυνομία ήταν άβατο για την πλειονότητα του ελληνικού λαού; Είναι άραγε παρελθοντολογία να θυμίζουμε ότι το 1990 η Νέα Δημοκρατία το πρώτο πράγμα -και το αναφέρω εντελώς ενδεικτικά- που έκανε ήταν να κόψει τις συντάξεις των αντιστασιακών;

Προφανώς, αυτά κάνει ότι δεν τα θυμάται η Νέα Δημοκρατία και κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ ότι διαχειρίστηκε παρ' όλα αυτά τεράστιους πόρους και το μεγαλύτερο αναπτυξιακό πρόγραμμα μέσα σε ευνοϊκές και δεν τα κατάφερε όσο έπρεπε. Αποσιωπά, όμως, και δεν έχει τη γενναιότητα να παραδεχθεί ότι οι ευνοϊκές συνθήκες, οι τεράστιοι πόροι και το μεγαλύτερο αναπτυξιακό πρόγραμμα είναι αποτέλεσμα σκληρών διαπραγματεύσεων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, μια στάση του ΠΑΣΟΚ ξένη, βέβαια, προς τη Νέα Δημοκρατία.

Με την ανέξοδη ρητορεία η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι δεν απορροφούνται πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ παράλληλα υποστηρίζει -άκουσον, άκουσον!- ότι η ανάπτυξη της χώρας οφείλεται μόνο σε ευρωπαϊκούς πόρους. Τι άλλο είναι αυτή η συλλογιστική από ευκαιριακές, αλλά και αντιφατικές πολιτικές λόγος στο εκκρεμές της Νέας Δημοκρατίας; Και διερωτάται ο πολίτης; Μα, είναι δυνατόν να συμβαίνουν όλα αυτά μαζί;

Δυστυχώς η αλήθεια είναι πικρή για τη Νέα Δημοκρατία. Ο ελληνικός λαός έχει κρίση, αλλά και μνήμη. Το εμπόριο ελπίδων της συντηρητικής παράταξης, με κλείσιμο του ματιού σε όλους και σε όλα, έγινε αντιληπτό. Οφείλω, βέβαια, να ομολογήσω ότι στην αποκάλυψη των πραγματικών αυτών προθέσεων βοήθησαν και οι δηλώσεις τόσο του Προέδρου του ΣΕΒ, όσο και του επίτιμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, που μίλησαν έμμεσα ή άμεσα για επιστροφή σε αντιλαϊκές πολιτικές γνωστές στο λαό μας. Και έτσι η σωπή για τις πραγματικές πολιτικές σας πέφτει στο κενό ως προεκλογική υπόσχεση.

Το 1993 το ΠΑΣΟΚ παρέλαβε από τη Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης.

Το σχέδιο του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο είχε εκπονήσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επεστράφη και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το υπέβαλε ξανά με αξιοπιστία. Αργότερα η Νέα Δημοκρατία εκτιμούσε ότι η χώρα θα έμενε εκτός του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που μίλησαν έμμεσα ή άμεσα για επιστροφή σε αντιλαϊκές πολιτικές γνωστές στο λαό μας. Και έτσι η σωπή για τις πραγματικές πολιτικές σας πέφτει στο κενό ως προεκλογική υπόσχεση.

Το 1993 το ΠΑΣΟΚ παρέλαβε από τη Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης. Το σχέδιο του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο είχε εκπονήσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επεστράφη και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το υπέβαλε ξανά με αξιοπιστία. Αργότερα η Νέα Δημοκρατία εκτιμούσε ότι η χώρα θα έμενε εκτός του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που μίλησαν έμμεσα ή άμεσα για επιστροφή σε αντιλαϊκές πολιτικές γνωστές στο λαό μας. Και έτσι η σωπή για τις πραγματικές πολιτικές σας πέφτει στο κενό ως προεκλογική υπόσχεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κεντρικός πολιτικός στόχος που υπηρετεί ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι η επιτάχυνση της κοινωνικής και οικονομικής σύγκλισης της χώρας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες στην απασχόληση, τους μισθούς, τα εισοδήματα, την παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα, τις κοινωνικές παροχές, τις συντάξεις, την υγεία, την παιδεία και την αποτελεσματικότητα των δημοσίων υπηρεσιών.

Είναι η αρχή μιας περιόδου, της περιόδου Σύγκλισης 2004-2008, όπου μειώνονται σταδιακά οι εξοπλιστικές δαπάνες, το χρέος, η έμμεση φορολογία, οι δαπάνες του κράτους. Αυξάνονται οι δαπάνες για την παιδεία και το κοινωνικό κράτος, την υγεία, την πρόνοια, τους μισθούς, τις συντάξεις, για κοινωνία αλληλεγγύης και συνοχής.

Την περίοδο 1996-2000, με προσεκτικό σχεδιασμό της Κυβέρνησης και τις προσπάθειες και τις θυσίες του ελληνικού λαού, η χώρα είναι στην ΟΝΕ και την Ευρωζώνη, χωρίς την απώλεια βασικών κατακτήσεων των εργαζομένων και χωρίς μείωση του κοινωνικού κράτους, όπως σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μετά το 2000, στις δικαιολογημένες προσδοκίες, θεωρήθηκε ότι δεν υπήρξε ανταπόκριση, γεγονός που δεν οφείλεται στην προσαρμογή της οικονομίας στο νέο περιβάλλον της Ευρωζώνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό θα ήθελα ακόμα.

Τώρα που η προσαρμογή προχώρησε, υπήρξε ανταπόκριση. Με την ανακοίνωση του περασμένου καλοκαίρι του κοινωνικού πακέτου, με μέτρα ανακούφισης των ασθενέστερων τάξεων, μέτρα προς την κατεύθυνση της σύγκλισης -σύμφωνα με το περιεχόμενο της Χάρτας Σύγκλισης, μιας πρότασης του ΠΑΣΟΚ για το 2004-2008 προς τον ελληνικό λαό- με κοστολογημένα τα μέτρα και τις πολιτικές μέχρι το 2008, παραδείγματος χάρι προδιαγράφονται ακόμα και τα όρια των κατώτερων συντάξεων του ΟΓΑ και του ΙΚΑ για το 2008.

Είναι μια πρωτοφανής δέσμευση για ένα κόμμα. Το περιεχόμενο του κοινωνικού πακέτου άρχισε την υλοποίησή του. Τα υπόλοιπα αρχίζουν να υλοποιούνται από 1-1-2004, δηλαδή σε λίγες ημέρες από σήμερα, όπως μέτρα για την ύπαιθρο, τους αγρότες και όχι μόνο.

Θα αναφέρω τα βασικά, όπως τη μείωση του πετρελαίου, την αύξηση των αγροτικών συντάξεων, την αύξηση της εξισωτικής αποζημίωσης. Στην αγρότιση χορηγείται βασική σύνταξη, χωρίς υποχρέωση υπαγωγής στο καθεστώς υποχρεωτικής ασφάλισης, μεταβίβαση και αγορά γης για αγροτική χρήση απεριόριστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή δεν έχω χρόνο εκείνο που θα ήθελα να πω για τον αγρότη και για την ύπαιθρο χώρα είναι πώς «κλειδώθηκε» οριστικά πλέον, τον Οκτώβριο του 2002, το ότι οι ενισχύσεις για τα προϊόντα του Έλληνα παραγωγού θα δίνονται μέχρι το 2013. Αυτό έχει διασφαλιστεί μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις. Σίγουρα υπάρχουν και θα υπάρχουν προβλήματα. Και δεν ωραιοποιώ την κατάσταση. Πρόβλημα είναι οι αδικαιολόγητες αυξήσεις που θέλουν αντιμετώπιση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Είπα και προηγουμένως ότι για μας επώδυνο είναι το ποσοστό ανεργίας. Και λάθη έγιναν και παραλείψεις υπάρχουν. Κάθε μέρα δίνουμε όμως αγώνα, καταβάλλεται προσπάθεια και προτείνουμε λύσεις για αυτά τα προβλήματα. Δεν περιμένουμε μοιρολατρικά, όπως η Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για μας η Ελλάδα προχωρά μπροστά στο μέλλον, με αγώνες και δουλειά για την απασχόληση, το κοινωνικό κράτος, τη δημόσια υγεία, την παιδεία, την εργασία, την ανάπτυξη της υπαίθρου. Ο λαός κρίνει και αποφασίζει. Θέλει την πρόοδο και όχι την στασιμότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Κίρκο, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Εκεί που η Δεξιά βλέπει παντού αδιέξοδο, εμείς -το ΠΑΣΟΚ- χαράσσουμε την πορεία προς τα εμπρός, για την ευημερία όλων σε κοινωνία αλληλεγγύης και συνοχής.

Κρίνω τον Προϋπολογισμό του 2004 φιλόδοξο και θετικό και γι' αυτό τον ψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σταύρος Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ κινούμενο μέσα στην έρημο του εγωκεντρισμού και της αλαζονείας της εξουσίας, αλλά και του τρόπου σκέψης και δράσης του ίδιου του Πρωθυπουργού δημιούργησε μια χαοτική κατάσταση σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής, μέσα στην οποία δυναμικά σκάλωσε τα πλοκάμια της η διαπλοκή απομυζώντας το μεδούλι του Έλληνα πολίτη και δημιουργώντας ένα κράτος κοινωνικά άδικο, ανήμπορο να απονείμει αγάπη και κοινωνική δικαιοσύνη. Τα οράματα κοινωνικής δικαιοσύνης του κράτους πρόνοιας, του κράτους δικαίου και αγάπης, που υπόσχεται στους πάντες τα πάντα δια της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑΣΟΚ, έγιναν εφιάλτες και όνειρα θερινής νυκτός και οδήγησαν στη φτώχεια, στην εξαθλίωση και στην κοινωνική απαξίωση του ελληνικού λαού. Και όλα αυτά γίνονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 2004, που οδηγεί την Ελλάδα και τους Έλληνες χωρίς προοπτική και ελπίδα γιατί είναι πλαστός ως προς τα στοιχεία, κοινωνικά άδικος και ανάλγητος, που οδηγεί σε οικονομικά αδιέξοδα χωρίς προοπτική ανάπτυξης -απόδειξη μεγάλη είναι η ανεργία που μαστίζει τον τόπο- και αναποτελεσματικός, που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους σκορπίζοντας απελπισία και δυστυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ αναφέρουν ότι η ασκούμενη οικονομική πολιτική αποβλέπει στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και στην εμπέδωση του κλίματος φορολογικής και κοινωνικής δικαιοσύνης. Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: είναι φορολογική δικαιοσύνη όταν μένουν εκτός φορολογίας οι πραγματικά έχοντες και κατέχοντες, τα λεγόμενα «διαπλεκόμενα συμφέροντα», προς τους οποίους χαρίζετε τρισεκατομμύρια και κλείνετε στις φυλακές φτωχούς, ανήμπορους και πολύτεκνους όταν οφείλουν λίγες μόνον εισφορές στο ΙΚΑ και στο ΤΕΒΕ;

Είπατε -και λέτε- ότι θα δημιουργήσετε ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη για την καταπολέμηση της ανεργίας και την οικονομική τόνωση της υπαίθρου και ιδιαίτερα των παραμεθωρίων περιοχών. Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης: είναι περιφερειακή ανάπτυξη η απερήγωση και η αποβιομηχανοποίηση των παραμεθωρίων περιοχών, ως η ιδιαίτερη πατρίδα μου η Δράμα; Είναι περιφερειακή ανάπτυξη η καταστροφή όλων των βιοτεχνιών ετοιμού ενδύματος στην Δράμα όπου εργαζόντουσαν οκτώμισι χιλιάδες γυναίκες και αυτήν τη στιγμή εργάζονται μόνον τριακόσιες; Είναι ανάπτυξη η μη τέλεση του υδροηλεκτρικού έργου και του φράγματος στον ποταμό Νέστο στην περιοχή Περνεστίου Δράμας, που είναι μια από τις φτωχότερες περιοχές της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς καμία ελπίδα επιβίωσης με την ακολουθούμενη πολιτική σας; Είναι περιφερειακή ανάπτυξη η μη υλοποίηση του μεγάλου έργου για το Νομό Δράμας έργου της άρδευσης του κάμπου της Δράμας από τα νερά του Νέστου που, παρά τις διαβεβαιώσεις σας ότι μπήκε στο εθνικό πρόγραμμα τέλεσης έργων χρονικού διαστήματος 2000-2010, μέχρι σήμερα δεν προβλέφθηκε κανένα ποσό για την εκτέλεση του έργου; Είναι ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη η μη δημιουργία πανεπιστημιακής σχολής στη Δράμα όπου φοιτούν μόνον εφτακόσιοι σπουδαστές, ενώ σε όλη την περιφέρεια ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης φοιτούν πάνω από τριάντα εφτά χιλιάδες;

Πέραν όμως όλων αυτών, κύριοι της Κυβέρνησης, αναφέρεστε πάντοτε στην αξιοπιστία εκτέλεσης των προγραμμάτων σας. Και ερωτώ και πάλι: Είναι αξιοπιστία και ανάπτυξη το κλείσιμο της «SOFTEX», παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις

σας; Πουλήσατε τη «SOFTEX», κύριε Υπουργέ, με μία λεόντεια, μπορώ να πω χαρακτηριστική σε βάρος του δημοσίου και των εργαζομένων σύμβασης, με αδιαφανή τρόπο που, όπως είπτε και ο Πρόεδρος του κόμματός μας, για πρώτη φορά αγοραστές αντί να πληρώσουν πληρώθηκαν από πάνω περίπου 20,5 δισεκατομμύρια δραχμές.

Είναι αξιοπιστία το ότι μέχρι σήμερα δεν υλοποιήσατε τα εξαγγελθέντα προγράμματα αποκατάστασης των απολυθέντων από τη «SOFTEX», που εξακολουθούν να παραμένουν άνεργοι περίπου είκοσι μήνες χωρίς κανένα επίδομα, χωρίς καμία βοήθεια, χωρίς αγάπη και πρόνοια, με το χριστουγεννιάτικο τραπέζι που έρχεται να είναι αδειανό; Είναι αξιοπιστία η αναστολή εκτέλεσης των έργων για το Τελωνείο Εξοχής Κάτω Νευροκοπίου Δράμας, παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις σας;

Είναι αξιοπιστία η μη δημιουργία μεταβατικού εφετείου στη Δράμα παρά τη ρητή δέσμευση του κ. Σταθόπουλου και του κ. Πρωτόπαπα; Είναι ανάπτυξη και αξιοπιστία όταν οι γεωργοκτηνοτρόφοι της χώρας μας δεν παίρνουν ποτέ έγκαιρα τις επιδοτήσεις που δικαιούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις αποζημιώσεις από τον ΕΛΓΑ και τα ΠΣΕΑ παρά τις περί του αντιθέτου επαναλαμβανόμενες διαβεβαιώσεις σας; Είναι αξιοπιστία και ανάπτυξη η μεγαλυτέρα κλοπή του αιώνα; Περίπου 35 τρισεκατομμύρια δραχμές άλλαξαν χέρια σε βάρος ενάμιση εκατομμυρίου Ελλήνων και υπέρ των διαπλεκόμενων μέσω του χρηματιστηρίου Αθηνών. Όταν ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός παρότρυνε τον ελληνικό λαό να επενδύσει στο Χρηματιστήριο Αθηνών γιατί ο δείκτης θα έφθανε στις επτά χιλιάδες μονάδες τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ αποχωρούσαν από το χρηματιστήριο αφού προηγουμένως τα είχαν αρπάξει.

Για τον αγροτικό τομέα, κύριε Πρόεδρε: Για άλλη μια φορά οι παραγωγοί της χώρας μας είτε ντοματοπαραγωγοί είτε τευτοπαραγωγοί είτε βαμβάκοπαραγωγοί είτε καπνοπαραγωγοί είτε πατατοπαραγωγοί είτε κτηνοτρόφοι που μαζί με τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, βιοτέχνες και εμπόρους αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας όπως και σεις λέτε, έφθασαν στα όρια της φτώχειας και της κοινωνικής απαξίωσης εξαιτίας της ανάληψης και αντικοινωνικής αγροτικής πολιτικής σας των τελευταίων ετών. Ειπώθηκε δια στόματος του κυρίου Υπουργού πολλές φορές αλλά και του Πρωθυπουργού ότι το εισόδημα των γεωργοκτηνοτρόφων της χώρας, τα τελευταία χρόνια αυξήθηκε κατά 12%. Και το ερώτημα που τίθεται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα προς όλους τους συναδέλφους που προέρχονται από αγροτικές περιοχές είναι το εξής: Πείτε μου ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα αγροτικό προϊόν, ένα που τα τελευταία χρόνια είχε ανοδική πορεία. Όλα τα αγροτικά προϊόντα στα χέρια του παραγωγού όσον αφορά τις τιμές είναι προς τα κάτω, έχουν φθίνουσα πορεία. Απεναντίας οι συντελεστές παραγωγής που είναι τα φυτοφάρμακα, τα λιπάσματα, τα αγροτικά εργαλεία, οι σπόροι και τα καύσιμα υπερτριπλασιάστηκαν. Τα ποσά είναι αντιστρόφως ανάλογα εις βάρος του παραγωγού. Και σεις, κύριε Υπουργέ και κύριε Πρωθυπουργέ, χωρίς ντροπή λέτε ότι το εισόδημά τους αυξήθηκε κατά 12% τα δύο τελευταία χρόνια, ενώ γνωρίζετε πολύ καλά ότι μειώθηκε κατά 12% το αντίστοιχο χρονικό διάστημα!

Ιδιαίτερα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην περιοχή της Προσοτσάνης του Παρανεστίου και του Κάτω Νευροκοπίου τα χρέη των παραγωγών ξεπερνούν τα 10 δισεκατομμύρια δραχμές, ποσά που προέρχονται ως επί το πλείστον από πανωτόκια και που σημαίνει ότι οι άνθρωποι αυτοί όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία τους να πουλήσουν δεν μπορούν να εξοφλήσουν τα χρέη τους προς την ΑΤΕ.

Αλλά ελάτε κύριε Υπουργέ, ακόμη και στις πιο πλούσιες περιοχές του Νομού Δράμας, στις περιοχές Κалаμποκίου και στις περιοχές Φωτολίβους Δράμας και τραβήξτε μια κάρτα από την Αγροτική Τράπεζα ή αν θέλετε τραβήξτε όλες τις κάρτες. Θα δείτε ότι το 95% των παραγωγών χρωστούν προς την Αγροτική Τράπεζα όχι γιατί είναι τεμπέληδες, όχι γιατί τα τρώνε σε κέντρα διασκέδασης, αλλά χρωστούν γιατί ακριβώς οι τιμές των αγροτικών προϊόντων στα χέρια του παραγωγού δεν καλύπτουν το κόστος της παραγωγής.

Για την ανεργία: Η ανεργία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μαζί με την υπογεννητικότητα σε αυτό τον τόπο είναι ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος για την πατρίδα μας. Στις παραμεθόριες περιοχές όπως είναι η πατρίδα μου η Δράμα δεν έμειναν πλέον άνθρωποι για να φυλάνε Θερμοπύλες. Η ανεργία στη Δράμα ξεπερνάει το 25% και ιδιαίτερα η ανεργία των νέων ξεπερνάει το 50%. Σε αυτό το οξύ πρόβλημα της ανεργίας που παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις στον τόπο μας μπορεί να βρεθεί λύση μόνο με αγάπη και αληθινή συναίνεση του ελληνικού λαού. Χρειάζεται αληθινή κοινωνία ανθρωπιάς και αλληλεγγύης και όχι μόνο αλληλεγγύη της κυβέρνησης απέναντι στα διαπλεκόμενα που μόνο ανθρωπιά και αλληλεγγύη δεν έχουν.

Με όλα αυτά μπορώ να πω ότι οι πράξεις και οι παραλείψεις της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που φωτογραφίζουν και τον παρόντα Προϋπολογισμό μου θυμίζουν ένα έργο του Μολιέρου το «Γιατρό με το στανιό». Σε αυτό, λοιπόν, ο μέθυσος σύζυγος γιατρός με το στανιό έχει διάλογο με τη σύζυγό του και λέει η σύζυγος: Έχω τέσσερα παιδιά βρε μασκαρά στα χέρια μου. Απαντά ο σύζυγος: Άστα χάω. Και όταν μου ζητούν ψωμί, λέει η σύζυγος. Λέει ο γιατρός με το στανιό: Δώστους ξύλο. Σαν έχουμε φάει εμείς καλά θέλω στο σπίτι να είναι όλοι χορτάτοι. Έτσι, λοιπόν, και στο ΠΑΣΟΚ. Υπάρχουν ορισμένοι φιλότιμοι, υπάρχουν ορισμένοι συνάδελφοι και ορισμένα στελέχη που λένε στον Πρωθυπουργό: Κύριε Πρόεδρε, πολύς κόσμος πεινάει, διαμαρτύρεται και φωνάζει. Και απαντάει ο Πρόεδρος: Άστους να φωνάζουν. Σαν έχουμε φάει εμείς και οι διαπλεκόμενοι καλά θέλουμε όλοι οι άλλοι Έλληνες να είναι χορτάτοι.

Μήπως έτσι δεν έγινε με τους συνταξιούχους που τους δώσατε όχι φυσικά ψωμί, αλλά χολή άμα και ξύλο; Μήπως έτσι δεν έγινε με τα Σώματα Ασφαλείας -τους λιμενικούς και τους πυροσβέστες- που τους δώσατε όχι φυσικά ψωμί μα ξύλο και πολλά δάκρυα με καπνογόνα και χημικά αέρια;

Δυστυχώς αυτοί είσατε! Και τέτοια πράγματα «αρέσουν στους βαρβάρους», όπως έλεγε και ο ποιητής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Αθανασιάδης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους ίδιους χαρακτηρισμούς που ακούστηκαν φέτος τους ακούσαμε από την Αντιπολίτευση και πέρυσι για τον προϋπολογισμό του 2003. Οι εκπρόσωποί της είχαν μιλήσει και τότε για πλασματικό προϋπολογισμό, για προϋπολογισμό συρρίκνωσης, διάλυσης, για προϋπολογισμό «κουρελού».

Κυρίες και κύριοι, το αποτέλεσμα κρίνει την αξιοπιστία. Ο προϋπολογισμός του 2003 ήταν αυτός, με τον οποίο η Ελλάδα κέρασε αλώβητη μια χρονιά στην οποία ξέσπασε μια παγκόσμια κρίση πρώτου μεγέθους. Και όχι μόνο αυτό. Η χρονιά που καθήλωσε αναπτυξιακά τις ανεπτυγμένες οικονομίες αποτέλεσε για μας τον έβδομο συνεχόμενο χρόνο δυναμικής ανάπτυξης με ρυθμούς κορυφαίους για την Ευρωζώνη.

Πάνω από όλα, όμως, ένας προϋπολογισμός αντανάκλα πολιτικές, αντανάκλα κοινωνικές προτεραιότητες και αυτός ο προϋπολογισμός -παράλληλα με την ανάπτυξη- σήκωσε από τις πλάτες μισθωτών και συνταξιούχων σχεδόν μισό δισεκατομμύριο ευρώ σε φόρους, ενίσχυσε τα εισοδήματα των εργαζομένων και τη ζήτηση, επέτρεψε μέσα από την αύξηση του ΑΕΠ παρεμβάσεις κοινωνικού χαρακτήρα.

Πριν από τον Προϋπολογισμό του 2004 το ΠΑΣΟΚ κατέθεσε άλλους δέκα προϋπολογισμούς από το 1993. Η Νέα Δημοκρατία τους περιέγραψε ισοπεδωτικά ως αλυσίδα φαύλων προϋπολογισμών, όμως αυτοί οι προϋπολογισμοί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, άλλαξαν κατηγορία την Ελλάδα. Όμως αντί να καταλαγιάσουν οι μηδενιστικές κραυγές και να γίνουν επιτέλους εποικοδομητική κριτική, ακούγονται τα ίδια και φέτος με κανονικότητα χριστουγεννιάτικου εθίμου.

Είπε ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας: «Παρά τις τεράστιες εισροές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πορεία της χώρας από το 1980 υπήρξε απογοητευτική. Αντί για πραγματική σύγκλιση υπήρχε απόκλιση».

Θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Το πιστεύετε πραγματικά; Η Ελλάδα του 1980 είχε περισσότερο ομοιότητες με την Ευρώπη και το βιοτικό της επίπεδο τότε; Ποιο είναι το μέτρο σύγκρισης; Ένα ταξίδι στο εξωτερικό τότε ήταν αφορμή για συντριπτικές συγκρίσεις και ίσως αφορμή για κατάθλιψη για το επίπεδο της Ελλάδας.

Είπε ακόμα ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας «το κοινωνικό κράτος εξακολουθεί να υπολείπεται, ενώ η Δημόσια Διοίκηση αποδιοργανώθηκε».

Θα ήθελα και πάλι να ρωτήσω το εξής: Υπήρχε άραγε κοινωνικό κράτος πριν από το 1980; Υπήρχε ως έννοια και ως πρακτική το κοινωνικό κράτος πριν την Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου; Το κοινωνικό κράτος αποτέλεσε την προγραμματική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ, πριν γίνει κυβέρνηση για πρώτη φορά. Το κοινωνικό κράτος ήταν ο πυρήνας της πολιτικής μας στη συνέχεια.

Σε ποιους μιλάτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Ποιοι σας ακούν; Ποιους προσπαθείτε να πείσετε και βέβαια με ποια επιχειρήματα; Εμείς δεν λέμε ότι όλα έγιναν τέλεια, αλλά προσπαθούμε για το καλύτερο και σας ανησυχεί το γεγονός ότι χρόνο με το χρόνο το πετυχαίνουμε.

Κατηγορεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση την Κυβέρνηση για κρυφά και απόκρυφα βιβλία, αποδίδοντάς της ικανότητες να ξεγελάσει συστηματικά την Ένωση, τις διεθνείς αγορές, τους Έλληνες πολίτες. Κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ για υποτιθέμενη δημιουργική λογιστική και στον αντίποδα ανακαλύπτει μια νέα: την καταθλιπτική λογιστική.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κινδυνολογείτε. Κινδυνολογείτε αποθαρρύνοντας τον επιχειρηματικό κόσμο να τολμήσει επενδύσεις. Ρυμουλκείτε την προοπτική λιτότητας, μια προοπτική που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεσμεύθηκε να αφήσει πίσω της και το πέτυχε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός το 2004 είναι σαφώς αναπτυξιακός και σε αυτό θα ήθελα να αναφερθώ. Η ανάπτυξη δεν είναι μια λογιστική διαδικασία που μπορεί κανείς να τη διατάξει. Είναι μια δυναμική διαδικασία που ευδοκίμει όταν το γενικότερο κλίμα είναι ευνοϊκό. Ειδικότερα η ανάπτυξη επιταχύνεται όταν τα επιτόκια λειτουργούν αναπτυξιακά, όταν η κοινωνική ειρήνη και αλληλεγγύη διασφαλίζεται με αναδιανομή του εισοδήματος και κοινωνική πολιτική, όταν φτιάχνονται υποδομές και εντάσσονται ομαλά στην παραγωγική διαδικασία, όταν η ποιότητα ζωής βελτιώνεται, όταν η ταλαιπωρία μειώνεται, όταν τα εισοδήματα των αδυνάτων στηρίζονται, όταν τα φορολογικά βάρη ανακατανέμονται δικαιοτέρα.

Όλα αυτά τα πετύχαμε. Ο σχεδιασμός των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια εξασφάλισε αυτές τις συνθήκες σε επίπεδο πρωτόγνωρο. Για την μνήμη όλων μας σε αυτήν την Αίθουσα, κόντρα στις ετήσιες ισοπεδωτικές εκτιμήσεις της Αντιπολίτευσης, τα αποτελέσματά μας είναι καλύτερα χρόνο με το χρόνο. Αλλά η στείρα κριτική της Νέας Δημοκρατίας δε σταματάει εκεί. Ένα ολόκληρο κόμμα προσπαθεί να δημιουργήσει ανασφάλεια στον κόσμο σχετικά για την μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες εποχή. Είναι θεμιτό για ένα κόμμα να αναδεικνύει τα θέματα που θεωρεί ότι σηκώνουν κριτική. Όταν, όμως, αυτά τα θέματα δεν υπάρχουν και η ανάδειξή τους απλώς παραπλανά, είναι ανάγκη να αποκαλύπτεται η αλήθεια. Είναι αλήθεια πως η σχετική με τα ολυμπιακά έργα οικονομική δραστηριότητα λειτούργησε θετικά στο να μας αφήσει ανεπηρέαστους η κρίση. Αυτό έκανε την Αντιπολίτευση να φοβάται ή αν θέλετε να δείχνει ότι φοβάται ότι μετά το πέρας των ολυμπιακών έργων θα έρθουν οι ημέρες των ισχυρών αγελάδων για τη χώρα αγνοώντας την απλή αρχή ότι μία επένδυση αποδίδει πλήρως μετά την ολοκλήρωσή της. Αγνοώντας το γεγονός ότι γίνεται μέχρι τότε δημιουργεί πολλαπλάσια θετικά αποτελέσματα στο μέλλον βάσει τις βάσεις για τεράστιες προϋποθέσεις ανάπτυξης. Τα πραγματικά κέρδη τα εισοδήματα, η πραγματική βελτίωση στην απασχόληση έρχονται όταν όλα τα νέα έργα γίνουν αναπόσπαστο κομμάτι της οικονομικής δραστηριότητας στη χώρα. Οι θετικές επιπτώσεις από τη διασύνδεση του Νομού Κοζάνης με την Εγνατία για παράδειγμα, σήμερα περιορίζονται σε αυτούς

που απασχολούνται. Αύριο τα θετικά αποτελέσματα θα καρπωθεί ο έμπορος, ο επαγγελματίας, ο ξενοδόχος, ο καταναλωτής και βέβαια ο απλός πολίτης που θα αισθάνεται ασφάλεια κυκλοφορώντας σε αυτούς τους δρόμους. Αυτές οι θετικές επιπτώσεις είναι πολλαπλασιαστικές. Αυτές κινητοποιούν και επιταχύνουν την ανάπτυξη. Το να ισχυριστεί κάποιος ότι τα θετικά της κατασκευής των έργων που γίνονται αυτήν τη στιγμή από άκρη σε άκρη στην Ελλάδα θα εξατμηθούν μόλις τα έργα αυτά είναι έτοιμα προς χρήση, είναι τουλάχιστον αφελές. Γι' αυτό το 2004 θα είναι ακόμη ένα έτος ανάπτυξης ρεκόρ για την ελληνική οικονομία. Οι περιοριστικές πολιτικές λιτότητας είναι πίσω μας. Η λεωφόρος της ανάπτυξης είναι μπροστά μας. Το τέλος των Ολυμπιακών Αγώνων δεν θα είναι το τέλος της ανάπτυξης. Θα σηματοδοτήσει την ανακατανομή των εθνικών πόρων προς την περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση κτίζει την Ελλάδα του μέλλοντος. Και κτίζει θεμελιωμένα με σχεδιασμό και όχι με κριτήριο τον εύκολο εντυπωσιασμό. Κτίζει με το νου στον άνθρωπο και όχι στις επιταγές της αγοράς. Ο Προϋπολογισμός του 2004 περιγράφει τεκμηριωμένα, συγκεκριμένα, αξιόπιστα το αναπτυξιακό πρόσωπο της χώρας και την κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης. Καθορίζει την πορεία για την ολοκλήρωση της πραγματικής σύγκλισης. Προκαθορίζει την ανάπτυξη περιγράφοντας με σαφήνεια και όχι με γενικότητες το πού θα βρεθούν οι πόροι. Ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι ρεαλιστικός. Έχει ενσωματώσει όλα τα κοστολογημένα μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής, τις φοροαπαλλαγές για τους αγρότες, τις αυξημένες συντάξεις του ΟΓΑ, τις αποζημιώσεις των ορεινών περιοχών, την αύξηση του ΕΚΑΣ, το φτηνότερο πετρέλαιο, τα μειωμένα τέλη κυκλοφορίας. Η πρόνοια και η ικανότητα εξεύρεσης πόρων για την στήριξη της ανάπτυξης και της κοινωνικής πολιτικής είναι βασική αρετή κάθε κυβέρνησης. Και η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη έχει αποδείξει αυτές τις ικανότητές της. Τις αποδεικνύει με τη συνεχή αύξηση του ΑΕΠ, τις απέδειξε εξοικονομώντας εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από τον εκσυγχρονισμό των Ενόπλων Δυνάμεων τις απέδειξε στη διαπραγμάτευση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης τότε που εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, λέγατε ότι το ύψος του δεν θα ξεπεράσει το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Το ξεπέρασε.

Σε όλα αυτά η Νέα Δημοκρατία σιωπά. Στις ομιλίες των εισηγητών της οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας είναι ένα μικρό, γενικόλογο και ατεκμηρίωτο κομμάτι, όπως όταν ήμασταν μικροί και προσπαθούσαμε να ξεγελάσουμε το δάσκαλο της έκθεσης στο σχολείο, κάνοντας μεγάλα γράμματα και αφήνοντας μεγάλα κενά ανάμεσα στις λέξεις.

Η δικαιολογία της μέχρι σήμερα ήταν ότι δεν ήθελε το ΠΑΣΟΚ να αντιγράψει την πολιτική της. Σήμερα, λίγους μήνες πριν τις εκλογές, αυτή η δικαιολογία δεν διαθέτει καν τα χρονικά περιθώρια να γίνει πιστευτή.

Είμαι απ' αυτούς που υποστηρίζουν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν λέει το πρόγραμμά της όχι γιατί δεν έχει. Βεβαίως έχει και το εφάρμοσε, όσο μπορούσε, την περίοδο 1990-1993 με τα γνωστά αποτελέσματα. Ο λόγος που η Νέα Δημοκρατία δεν αποκαλύπτει τι σχεδιάζει να κάνει είναι απλός και είναι απόρροια της αλαζονείας της προσδοκώμενης νίκης. Διακατέχεται από τη βεβαιότητα του ώριμου φρούτου, ότι δηλαδή το ΠΑΣΟΚ θα πέσει από μόνο του, ότι θα κερδίσουν τις εκλογές έτσι κι αλλιώς και τότε ελπίζουν να έχουν τα χέρια λυμένα. Θέλουν και να κερδίσουν τις εκλογές και να μη δώσουν λογαριασμό σε κανέναν για το τι πρόκειται να κάνουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τη βολεύει η Νέα Δημοκρατία να περνάει την υπόσχεση της νέας, μυστηριώδους, ειδυλλιακής διακυβέρνησης, για την οποία το μόνο που μας λένε είναι ότι θα είναι καλύτερη του ΠΑΣΟΚ, έτσι χωρίς καμία θεμελίωση, καμία διευκρίνιση, καμία

δέσμευση.

Δεν μπορεί όμως να είναι έτσι. Ο λαός ξέρει ότι το πραγματικό πρόσωπο εμφανίζεται μετά το στεφάνι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Αθανασιάδη, δεν μπορώ να σας δώσω άλλο χρόνο. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Εάν μιλούσε κάποιος άλλος, θα του δίνετε το λόγο. Ένας Βουλευτής επαρχίας θέλει να πει κάποια πράγματα και δεν του δίνετε το λόγο. Μίλησαν κάποιοι για έντεκα και δώδεκα λεπτά.

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι μπορεί να έχουμε ένα νέο ασφαλές οικονομικό περιβάλλον, με ισχυρό νόμισμα και χαμηλά επιτόκια. Μπορεί να έχουμε μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες μία καινούρια χώρα από άποψη οικονομίας, υποδομών, ασφάλειας, οργανωτικής κουλτούρας. Όμως, υπάρχουν και άλλα πράγματα που απομένει να γίνουν, προκειμένου να μιλάμε για πλήρη ευθυγράμμιση της Ελλάδας με τη Δυτική Ευρώπη, ένα στόχο που γαλούχησε γενιές και είμαστε εμείς εκείνοι που βιώνουμε αυτήν την ποιοτική αλλαγή.

Αυτά απαιτούν δουλειά, συσσωρευμένη εμπειρία και όραμα για κοινωνική αλληλεγγύη και όχι γενικόλογες εξαγγελίες, πειρατισμούς και νεοφιλελεύθερες λύσεις.

Γι' αυτούς τους λόγους, ψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, έχει δίκιο ο συνάδελφος ο κατελθών του Βήματος πριν από λίγο, όταν είπε ότι δεν αρκούμαστε και δεν θέλουμε γενικόλογες διακηρύξεις όμοια μ' αυτό που ανέφερε προηγουμένως, ότι δηλαδή όταν δεν ξέραμε στο σχολείο γράφαμε μεγάλα γράμματα με μεγάλα κενά.

Δεν το κάναμε όλοι αυτό, κύριε συνάδελφε. Εμείς γράφαμε και καλά γράμματα, χωρίς μεγάλα κενά, γιατί θέλουμε να κάνουμε με καλή γραφή προσφορά στον τόπο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Να έχει και περιεχόμενο η γραφή. Η καλή γραφή δεν φθάνει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Ασφαλώς. Μα, είπατε ότι κάνεις τα μεγάλα γράμματα με τα μεγάλα κενά, όταν δεν ξέρεις τι να γράψεις.

Κύριοι συνάδελφοι, οι χθεσinoί προστάτες των μη προνομιούχων Ελλήνων, κάτοικοι των δυτικών συνοικιών της Αττικής, μετακόμισαν μαζικά προς τα βόρεια προάστια και έγιναν δυνάστες των αδυνάμων. Έτσι χάσατε την ευαισθησία σας.

Για ποιους μιλάτε σήμερα λοιπόν; Πόσο ξένοι είστε από τα μεγάλα προβλήματα που ζουν σήμερα οι πολίτες, που βιώνει σήμερα ο ελληνικός λαός;

Ακούσαμε, επίσης, από συνάδελφο Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ που προηγήθηκε σ' αυτό το Βήμα, ότι το ΠΑΣΟΚ περνάει αυτό το διάστημα την πιο γόνιμη κοινοβουλευτική περίοδο της μακράς του πορείας. Δεν ξέρω, κύριοι συνάδελφοι, ακριβώς τι εννοούσε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Περίοδος πολιτικών τοκετών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Μίλησε για γόνιμη περίοδο και φαντάζομαι ότι έχει δίκιο γιατί αυξήθηκαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν κάνετε διάλογο, ύστερα δεν θα σας φτάνει και ο χρόνος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυξήθηκαν τα διαζύγια –εννοώ τα πολιτικά– αφού φεύγουν αηδιασμένοι, απογοητευμένοι και πληγωμένοι πολλοί συνάδελφοι και εγκαταλείπουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θρησκευτικά διαζύγια να μην υπάρχουν, τα πολιτικά δεν πειράζει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Δεν άλλαξε απλώς το ΠΑΣΟΚ, αλλά έγινε μεταλλαγμένο προϊόν που δημιουργεί καθημερινά φτωχούς, άνεργους και περιθωριοποιημένους.

Άλλαξε το δόγμα στο ΠΑΣΟΚ. Παλαιότερα έλεγαν ότι «όταν τρώει ο λαός, είναι σαν να τρώνε οι Υπουργοί». Τώρα εφαρμόζουν άλλη τακτική: «Όταν τρώνε οι Υπουργοί είναι σαν να τρώει

και ο λαός». Γι' αυτό λέμε ότι είναι ξεκομμένοι από την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έντονη είναι η ανησυχία και η απορία τελευταία στο χώρο του κυβερνώντος κόμματος για την οικονομική πολιτική που θα ακολουθήσει η Νέα Δημοκρατία, όταν πολύ σύντομα ο ελληνικός λαός της δώσει με την ψήφο του την εντολή να κυβερνήσει. Αυτό που έχω να σας πω σήμερα είναι ότι η πολιτική μας δεν θα είναι χειρότερη από τη δική σας.

Και ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, γιατί το λέω αυτό; Γιατί πιάσαμε πάτο, κύριοι της Κυβέρνησης. Δεν πάει άλλο. Βγείτε λίγο στις αγορές και θα διαπιστώσετε την τραγική κατάσταση που υπάρχει. Δεν φθάνουν τα χρήματα στους πολίτες. Έφθασε να ισχύει το «μπουκιά και ευρώ». Εκεί έφθασαν οι τιμές. Ούτε βέβαια η πολιτική μας θα κινείται ως εκκρεμές, τότε δεξιά και τότε αριστερά, ανάλογα με τα συμφέροντα και τις ανάγκες. Δεν βγάξετε τελικά και την ταμπέλα του σοσιαλισμού από το μαγαζί για να μην μπερδεύονται οι οπαδοί σας, οι οποίοι φεύγουν από κοντά σας; Και φεύγουν, γιατί δεν περιμένουν τίποτα από εσάς πλέον, γιατί κατάλαβαν ότι δεν σας απασχολεί τίποτα περισσότερο από το να παραμείνετε γαντζωμένοι στην εξουσία, γιατί έχετε εθιστεί με την εξουσία, έχετε εθιστεί με την υπουργική καρέκλα.

Οι πολίτες στο χορό των δισεκατομμυρίων ευρώ παραμένουν παγερά αδιάφοροι, καθ' ότι τα νούμερα και οι αριθμοί δεν τους αφορούν, δεν τους αγγίζουν, γιατί ο δικός τους προϋπολογισμός των ολίγων χιλιάδων ευρώ δεν επαρκεί να καλύψει ακόμα και στοιχειώδεις ανάγκες αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Η Κυβέρνηση μιλάει για αυξήσεις εισοδήματος, αλλά δεν λέει κουβέντα για την ακρίβεια. Μιλάει για θαύματα με μισές αλήθειες. Μιλάει για ποιότητα στα αγροτικά προϊόντα, όταν δεν έκανε τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση. Τα ελληνικά προϊόντα εκτοπίζονται και από τις εσωτερικές αγορές, όταν η χώρα μας αναγκάζεται να κάνει εισαγωγή βασικών αγροτικών προϊόντων από γειτονικές χώρες.

Η οικονομία, από ισχυρό χαρτί του κ. Σημίτη έγινε αδύναμος κρίκος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρόσφατα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως γνωρίζετε, δήλωσε στον έλεγχο ότι έχετε διπλάσιο χρέος και έλλειμμα, κύριε Υπουργέ, το οποίο εσείς συστηματικά αποκρύβετε. Δηλαδή με απλά λόγια σας λέει ότι λέτε ψέματα, ότι μαγειρεύετε τα οικονομικά στοιχεία, έχετε κρυφούς λογαριασμούς, ασκείται μια κρυφή και άνομη εξουσία. Παίξετε χρόνια τώρα με το τεράστιο δημόσιο χρέος που δεν μειώνεται, αλλά χρεώνεται το κάθε παιδί που γεννιέται σε αυτόν τον τόπο με 6.000.000 δραχμές, χωρίς να του εξασφαλίσετε τίποτα. Επιπλέον ξεπουλάτε κοινωνικά αποθέματα, επιτεύγματα δηλαδή του ίδιου του ελληνικού λαού, όπως τα ναυπηγεία, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, το καζίνο, την περιουσία του ΕΟΤ, για να καλύψετε τις αμαρτίες σας.

Ο εισηγητής σας και οι Υπουργοί της Κυβέρνησης που προηγήθηκαν του Βήματος αυτού –και προηγήθηκαν σε χρόνο υψηλής ακροαματικότητας για να αφήσουν εμάς τους Βουλευτές να μιλήσουμε τώρα που κοιμούνται οι μισοί Έλληνες, αλλά να είστε βέβαιοι ότι οι πατριώτες μου οι Κερκυραίοι εξαγρυπνούν για να ακούσουν το χάλι στο οποίο έχετε οδηγήσει τον τόπο– αναλύουν τον Προϋπολογισμό με μια ακατάσχετη παροχολογία και κομίζουν δώρα ενόψει των εορτών, αλλά και ενόψει των εκλογών, χωρίς να εξηγούν από πού θα εισπραχθούν οι επιπλέον φόροι των 2 δισεκατομμυρίων 661 εκατομμυρίων ευρώ, όταν ακόμα δεν έχουν εξοφληθεί οι φόροι από την περαίωση και τη συνάφεια που επιβάλλατε στους επιχειρηματίες και στους ελεύθερους επαγγελματίες και τους εξουθενώσατε.

Ή νομίζετε, κύριοι της Κυβέρνησης ότι ο ελληνικός λαός παράγραψε και ξέχασε το μεγάλο και τεράστιο έγκλημα του χρηματιστηρίου; Όσες αλχημείες και να κάνετε, όσο και αν επιστρατεύετε επιτυχίες για ανάπτυξη διπλάσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορείτε να δώσετε πειστική απάντηση στο 22% των ελληνικού λαού που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, στους χιλιάδες άνεργους, οι οποίοι αριθμούν εκατόν σαράντα οκτώ χιλιάδες το 1981 και έφθασαν τις εξακόσιες χιλιάδες,

στους εκατόν πενήντα χιλιάδες πτυχιούχους που δεν βρίσκουν δουλειά, στις γυναίκες που το ποσοστό τους είναι το μεγαλύτερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε αναλογία ανέργων, γιατί δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα.

Πού πήγε η ανάπτυξη του 4%; Πώς διανέμεται αυτή η ανάπτυξη και υπάρχουν τόσο ακρίβεια, τόσο φτώχεια, τόσο αδυναμία, τόσο προβλήματα; Πώς γίνεται ο ένας στους τρεις νέους πολίτες που συναντά κανείς στο δρόμο, να είναι άνεργος; Αυτό συμβαίνει, γιατί μειώθηκαν οι απασχολούμενες ελληνικές επιχειρήσεις κατά 37,3% και γιατί δεν γίνονται επενδύσεις στη χώρα μας που έχει την εκατόν δέκατη τρίτη θέση από εκατόν δέκα οκτώ χώρες.

Όσον αφορά την κατά κεφαλήν αγοραστική δύναμη, η χώρα μας έχει την δέκατη πέμπτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα χάσει δύο ακόμα θέσεις και θα πάει στην δέκατη έβδομη θέση, με την είσοδο της Κύπρου και της Σλοβενίας, οι οποίες μας ξεπερνούν. Αυτά φαίνεται, όμως, ότι δεν σας απασχολούν.

Εγώ διερωτώμαι: Πού επενδύθηκαν τα 100 τρισεκατομμύρια; Μήπως, με αυτά τα χρήματα λύσαμε το θέμα της παιδείας, της υγείας, της γεωργίας; Μήπως τώρα νιώθουν καλύτερα οι συνταξιούχοι ή οι μισθωτοί. Μπορείτε να ρωτήσετε κάποιους απ' αυτούς στο δρόμο, αν μπορούν να πουν ευθαρσώς ότι «κάθε φέτος και καλύτερα» ή μήπως ισχύει το αντίθετο.

Κύριε Πρόεδρε, η περιφέρεια επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ εγκαταλείφθηκε. Η Κέρκυρα, η ιδιαίτερη πατρίδα μου, οπισθοδρόμησε τα τελευταία χρόνια σε βασικούς τομείς. Έλειψε η πολιτική βούληση, ο σχεδιασμός, οι χρηματοδοτήσεις. Ο αγροτικός τομέας εγκαταλείφθηκε και η Κέρκυρα έχασε το βασικό της αγροτικό προϊόν που ήταν το λάδι. Ο κερκυραϊκός ελαιώνας καταστρέφεται και η επιδότηση του ελαιολάδου μετατρέπεται κάθε χρόνο σε περιπέτεια. Τη Δευτέρα απεργούν οι αγρότες, για να πάρουν την ετήσια επιδότηση η οποία θα είναι μειωμένη. Οι Κερκυραίοι αγρότες θα χάσουν πάνω από 1 με 1,5 δισεκατομμύρια δραχμές, όπως και πάρα πολλοί άλλοι αγρότες σε πολλούς νομούς της χώρας μας.

Ο τουρισμός απειλείται σταδιακά με μείωση του οικονομικού αποτελέσματος.

Το νέο Νομαρχιακό Νοσοκομείο της Κέρκυρας αποτελεί και αυτό δείγμα της πολιτικής σας στον τομέα της υγείας και εγκαταλείφθηκε. Δεν λειτουργεί κατά 40% και καταστρέφονται οι δομές του από τις βροχοπτώσεις. Η χρηματοδότηση της έρευνας δεν υπάρχει και δεν έχω λάβει απάντηση γι' αυτό. Ελπίζω κάποια στιγμή να μου απαντήσει ο αρμόδιος Υπουργός.

Το οδικό δίκτυο είναι σε άθλια κατάσταση και η Κέρκυρα έχει να δει αθλητικές εγκαταστάσεις εδώ και είκοσι χρόνια. Αυτά είναι τα κατορθώματά σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός προϋπολογισμός πλαστογραφεί την οικονομία και εξωραϊζει τα μεγέθη, προκειμένου να ξεγελάσετε τους πολίτες. Δημιουργείτε με ψεύτικους δείκτες κοινωνική ευημερία και διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα. Τα χρόνια που έρχονται, πρέπει να είναι μία περίοδος δημιουργίας για την Ελλάδα, με κύριο στόχο την ανάπτυξη για όλους μέσα από μεταρρυθμίσεις, από συναίνεση και με κοινωνικό διάλογο που θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις, ντόπιες και ξένες, θα προωθήσει την απασχόληση και θα αξιοποιήσει τους πόρους με ένα δικαιότερο φορολογικό σύστημα, με δικαιότερη αμοιβή στην εργασία, με έμφαση στις αναδιανεμητικές πολιτικές που θα βοηθήσουν τόσο την οικονομική όσο και την κοινωνική σύγκλιση, που και τα δύο απειλούνται σήμερα. Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας που έρχεται να ενώσει και όχι να διχάσει. Η Νέα Δημοκρατία θα στηρίξει το κοινωνικό κράτος.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με μία τελευταία φράση. Θυσιάσατε τους πολλούς, για να εξυπηρετήσετε τους ολίγους και γίνετε υπηρέτες τους. Όσο και αν φωνάζετε, μόνο οι βολεμένοι σας ακούνε, αλλά και αυτοί έγιναν επώνυμοι και τους έμαθε πλέον ο λαός

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Σκουλάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνά-

δελφοι, παρακολουθώντας αυτό το τετραήμερο τις αγορεύσεις των συναδέλφων διερωτώμαι ποιο έτος διανύουμε. Είναι το 1993, το 1994, το 1995, το 2000 ή το 2003; Εδώ στη Βουλή έχω ακούσει, τουλάχιστον, δέκα φορές τα ίδια πράγματα από διαφορετικούς κάθε χρόνο εισηγητές. Άκουσα την αμφισβήτηση των πάντων, ότι διαλύεται η χώρα, ότι καταστρέψαμε τα πάντα, ότι παντού υπάρχει φτώχεια, κακομοιριά και δυστυχία.

Κύριοι συνάδελφοι, σας λέμε τα οικονομικά στοιχεία, αλλά εσείς τα αμφισβητείτε. Σας λέμε ότι το 1993 ο πληθωρισμός ήταν 14,4% και σήμερα είναι στο 3,3%, αλλά εσείς γελάτε. Ο ρυθμός ανάπτυξης το 1993 ήταν στο 1,6% και σήμερα διαμορφώνεται στο 4%, αλλά εσείς συνεχίζετε να λέτε ότι καταστρέφουμε την Ελλάδα.

Το έλλειμμα του ΑΕΠ ήταν 14,2%, έχει φθάσει στο 1,4% κ.ο.κ. Οι κοινωνικές δαπάνες από 22,3% ανέβηκαν στο 27,7%. Εσείς και πάλι τα αμφισβητείτε. Εμείς αναγκαζόμαστε να σας τα επαναλαμβάνουμε. Προχωρούμε στα αποτελέσματα της πολιτικής μας που είναι χειροπιαστά.

Σας λέμε, δείτε το νέο αεροδρόμιο, το βιώνετε, το απολαμβάνετε. Όμως, θυμηθείτε τι λέγατε πριν ανοίξει το αεροδρόμιο. Θυμάστε τα μύρια όσα καταστροφολογικά ελέχθησαν στις τηλεοράσεις, τα πρωινάδικα και τα ξενυχτάδικα για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος». Και ήλθε η ΙΑΤΑ μετά από δύο χρόνια και το βγάζει πρώτο στον κόσμο σε ασφάλεια και σε εξυπηρέτηση των επιβατών.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και το πιο ακριβό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Καλά, δεν νιώθετε την ανάγκη να απολογηθείτε γι' αυτά που λέγατε; Για όνομα του Θεού! Μήπως θυμάστε τι λέγατε για το μετρό; Να σας πω τι λέγανε κάποιοι Χανιώτες ομοϊδεάτες σας για το πιο μεγάλο έργο του νομού; Θα καταθέσω και στα Πρακτικά το σχετικό δημοσίευμα. Δεν θα το σχολιάσω. Σε εσάς θα αφήσω να σχολιάσετε. Είναι της εφημερίδας «ΚΗΡΥΚΑΣ». «ΕΚΤΟΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΑΙ ... ΑΛΜΥΡΑ: Διαβάζω: "Την ερχόμενη Κυριακή 2 Οκτωβρίου ο Υφυπουργός Πρόνοιας εγκαινιάζει το νέο νοσοκομείο Χανίων...Με το καλό να το εγκαινιάσει ως «ασθενής»...Είναι η καλύτερη ευχή για το φίλο (κατά τα άλλα) Μανώλη. Ποτέ δεν πρόκειται να αρρωστήσει γιατί νέο νοσοκομείο (με ΠΑΣΟΚ) δεν πρόκειται ποτέ να κατασκευασθεί... Απλά ένας θεμέλιος λίθος και μια σκουριασμένη ταμπέλα μετά από λίγο καιρό θα σηματοδοτούν και θα προσδιορίζουν το μέγεθος ενός ακόμη άγριου (προεκλογικού) εμπαιγμού». Το καταθέτω στα Πρακτικά ως μνημείο αντιπολιτευτικής καταστροφολογίας και όχι μόνο. Τα άλλα δεν τα λέγω. Το νοσοκομείο τελείωσε. Δεν ένιωσα την ανάγκη ο αρθρογράφος αλλά και η εφημερίδα ποτέ να ανακαλέσουν αυτό το δημοσίευμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμ. Σκουλάκης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτήν την αντιπολίτευση κάνουν, κύριε Πρόεδρε, σε όλα τα θέματα. Παντού καταστροφολογία και εντός και εκτός Βουλής διγλωσσία.

Αλήθεια, με τα κέντρα ελευθέρων σπουδών δεν μας ξεκαθαρίσατε τι θα κάνετε. Με το ΑΣΕΠ; Θα το καταργήσετε; Δεν θα το καταργήσετε; Με το ΣΔΟΕ τι σκέφθεσθε να κάνετε; Τελικά, δεν μας ξεκαθαρίσατε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα το αντικαταστήσουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Παντού διγλωσσία, χάιδεμα των αυτιών. Ένα μόνο σας ενδιαφέρει, η ανακατάληψη της εξουσίας, ενώ εδώ ο λαός από όλους σας περιμένει υπεύθυνες τοποθετήσεις. Είναι η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Να έρθετε εδώ να πείτε τις προτάσεις σας, κύριοι συνάδελφοι, να καταλάβουμε και εμείς πώς γίνεται και λιγότερους φόρους να βάλετε –γιατί αυτό μας λέτε– και καλύτερη κοινωνική πολιτική θα ασκήσετε. Ποια συνταγή θα ακολουθήσετε; Τη συνταγή του Επίτιμου Προέδρου σας με σφιγμένο της ζώνης, με απολύσεις, που επιβεβαίωσε και ο πρώην Πρωθυπουργός ο κ. Ράλλης; Μήπως αυτές είναι οι αληθινές σας προθέσεις; Γιατί δεν ξεκαθαρίζετε τις θέσεις σας στα μεγάλα θέματα; Όταν αναγκα-

σθείτε να πάρετε θέση, βρίσκεσθε σε αδυναμία διότι δεν έχετε μια ενιαία θέση. Άλλα λέει το ένα στέλεχος, άλλα το άλλο. Λέτε ότι αυτό είναι πλουραλισμός. Αυτό δεν είναι πλουραλισμός. Αυτό είναι διγλωσσία, τριγλωσσία, τετραγλωσσία, ανευθυνότητα, χαιδέμα των αυτιών, γιατί εσάς σας ενδιαφέρει και με «τον χωροφύλαξ και με το αστυφύλαξ» και με όλους, για να εγκλωβίσετε τους Έλληνες, γιατί σας ενδιαφέρουν οι ψήφοι τους και τίποτε άλλο.

Ακούσθηκαν εδώ πέρα, και από αριστερά και από δεξιά, καταστροφικά πράγματα: Για την Ελλάδα της φτώχειας, της μιζέριας, της ρεμούλας, της διαπλοκής, της διαφθοράς! Πότε τα λέτε;

Θα σας διαβάσω τι γράφουν σήμερα οι εφημερίδες, για να δείτε πως βλέπουν την Ελλάδα οι Ευρωπαίοι. Την Ελλάδα της προόδου, της προκοπής, του νοικοκυρέματος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια εφημερίδα είναι;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Σήμερα συζητάνε στην Ευρώπη για τη σκληρή ομάδα, εάν δεν πάει καλά αυτή η διαπραγμάτευση, η πολιτική της αβαν γκάρντ ή η νέα Ευρώπη των επτά και συζητά ο Σιράκ και ο Σρέντερ να μπουν στην πρώτη ομάδα των ισχυρών, οι πέντε - έξι χώρες και η Ελλάδα. Ακούστε, κύριοι συναδελφοί, γιατί το λέει καθαρά, ως έβδομη χώρα. Ας σημειωθεί ότι θεωρούν σίγουρα την Ελλάδα που διακρίνεται για το σταθερά ευρωπαϊκό της πνεύμα. Αυτή είναι η απάντηση της Ευρώπης για το πώς βλέπουν οι Ευρωπαίοι την Ελλάδα και πως εσείς αδικείτε τη χώρα μας, την πατρίδα μας. Μιζεριαζόμαστε εδώ μέσα.

Δεν ήρθα εγώ απόψε να πω ότι τα λύσαμε όλα. Βεβαίως, κάναμε και λάθη. Υπάρχουν αδυναμίες, καθώς και υστερήσεις. Για όνομα του Θεού, όμως, δεν βλέπετε τίποτα; Βιώνετε καθημερινά την πρόοδο, δεν την βλέπετε; Ακούνε οι πατριώτες μου οι Χανιώτες για την έλλειψη κοινωνικής πολιτικής, κοινωνικής ευαισθησίας. Την ίδια ώρα έχουν ένα υπερσύγχρονο νοσοκομείο. Έχουν τρία Κέντρα Υγείας. Έχουν τριάντα τρία περιφερειακά ιατρεία. Έχουν δεκατρία προγράμματα βοήθειας στο σπίτι που εξυπηρετούν χίλιους τετρακοσίους ηλικιωμένους και άτομα με ειδικές ανάγκες. Έχουν περίπου δεκαοκτώ ΚΕΠ. Δέκα παιδικούς σταθμούς. Προγράμματα στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Δύο υπερσύγχρονα θεραπευτήρια και τόσες άλλες λειτουργίες κοινωνικής ευαισθησίας. Και εσείς σώνει και καλά θέλετε να τους πείσετε ότι τα έχουμε διαλύσει όλα.

Καλά, είναι δυνατόν; Έτσι νομίζετε ότι θα εγκλωβίσετε τους Έλληνες ψηφοφόρους, χωρίς να τους λέτε, πώς θα λύσετε τα προβλήματα τα οποία ακόμη υπάρχουν; Εμείς έχουμε έργο, έχουμε πρόγραμμα. Θα συνεχίσουμε να δημιουργούμε με δυσκολίες με προβλήματα και λάθη με αδυναμίες, αλλά θα δημιουργούμε. Εσείς θα υπόσχεστε, αλλά χωρίς να λέτε πως θα τα κάνετε αυτά τα πράγματα. Έτσι είναι αγαπητοί μου φίλοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν σας ενδιαφέρει η λύση των προβλημάτων.

Επανερχομαι. Είναι δυνατόν εσείς το 2003 να ανακινήσετε θέμα ΑΣΕΠ; Γιατί το κάνατε αυτό; Για να χαϊδέψετε τα αυτιά των δικών σας των παιδιών.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ακόμη δεν το καταλάβατε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Γιατί ξέρατε ότι αυτό δεν μπορείτε να το αγγίξετε. Διότι είναι συνταγματική διάταξη που έχει πάρει διακόσιες ογδόντα οκτώ ψήφους και το έχετε ψηφίσει και εσείς. Αλλά θέλατε να χαϊδέψετε τα αυτιά των δικών σας των παιδιών, να στείλετε μήνυμα, όπως στείλατε μήνυμα και μέσω της σκέψης για κατάργηση τους ΣΔΟΕ. Στείλατε μήνυμα στους επιχειρηματίες: Μη φοβάστε, εμείς θα είμαστε εδώ κ.ο.κ. Και οι δηλώσεις του επίτιμου Προέδρου δεν είναι τίποτε άλλο παρά μήνυμα στους βιομηχάνους. Μη φοβάστε: και την ζώνη θα σφίξουμε και απολύσεις θα γίνουν.

Αυτή είναι η πολιτική σας. Έτσι είναι, αγαπητοί συνάδελφοι. Έτσι έχουν τα πράγματα. Να σοβαρευτούμε όλοι. Καταθέστε τις απόψεις σας, καταθέστε τις προτάσεις σας. Εμείς θα συνεχίσουμε να δημιουργούμε. Θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε. Θα μας εμπιστευθεί ο λαός και πάλι τη διακυβέρνηση της χώρας, γιατί αυτό, το να αμφισβητείτε τα πάντα δεν το αντέχει

άλλο ο λαός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Σκουλάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με ένα πραγματικό περιστατικό.

Πρέπει να ήταν μαθητής σας αυτός ο γιατρός, ο πρωταγωνιστής του περιστατικού. Ένας πατέρας πάει στο νοσοκομείο των Χανίων -σ' αυτό το υπερσύγχρονο- και εξυπηρετείται άφoga από το τμήμα επειγόντων περιστατικών σε ελάχιστο χρόνο. Όταν έφευγε ο άνθρωπος ένοιωσε την ανάγκη να ευχαριστήσει το γιατρό. Του λέει, «σε ευχαριστώ γιατρέ, πρώτη φορά μπαίνω και εγώ σ' αυτό το νοσοκομείο, πρώτη φορά εξυπηρετήθηκα τόσο πολύ, μπράβο σας και συγχαρητήρια, θα δημοσιεύσω και κάτι αύριο για εσάς». Ξέρετε τι του απάντησε ο γιατρός; «Μην ακούτε κύριε, αυτά που είδατε είναι οφθαλμαπάτες». Μάλλον δικό σας κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μαθητής ήταν.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συζήτηση του Προϋπολογισμού στην εθνική αντιπροσωπεία κλείνει ένας ολόκληρος ιστορικός κύκλος που άνοιξε το 1996. Η συζήτηση αυτή σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής, της εποχής του ανύπαρκτου ή του αδύνατου εκσυγχρονισμού. Αυτόν τον εκσυγχρονισμό επαγγέλθηκε ο κ. Σημίτης και η σημερινή ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, υποτίθεται για να απαλλάξει το κίνημα που ίδρυσε ο Ανδρέας Παπανδρέου από τις παιδικές του ασθένειες, τον αντιευρωπαϊσμό, το πλέγμα και το σύμπλεγμα του τρίτου δρόμου προς το σοσιαλισμό, τον κρατισμό, τις κρατικοποιήσεις, τις εκλεκτικές συγγένειες με καθεστώτα τύπου Γιαρουζέλσκι κλπ. Ταυτόχρονα ο κ. Σημίτης υποτίθεται ότι ξεκίνησε αυτήν την υπόθεση του εκσυγχρονισμού για να προσαρμόσει τη χώρα μετά τις περιπέτειες της πρώτης οκταετίας του ΠΑΣΟΚ, στα νέα πλαίσια στα οποία έπρεπε να προσαρμοστεί η χώρα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκεί που την ενέταξε ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Αυτός ο ιδιότυπος αναθεωρητισμός, ρεφορμισμός, για τον οποίο χύθηκαν ποταμοί μελάνης, γιατί έγινε προσπάθεια να μετατραπεί και σ' ένα ιδεολόγημα, παρ' όλο που συνέπεσε με μια περίοδο μεγάλων ευκαιριών, στην πράξη απέδωσε ισχνά έως ανύπαρκτα αποτελέσματα, παρά τα επάλληλα κύματα παραγάνδας και τις επικοινωνιακές καταιγίδες που εξαπέλυσε στην περίοδο αυτή η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είμαι από εκείνους που τους αρέσει ο μηδενισμός ή η καταστροφολογία. Δεν θα πω ότι δεν έγινε τίποτα σε αυτό το διάστημα, από το 1996 μέχρι σήμερα, θα πρέπει όμως να παραδεχούμε όλοι ότι οι κυβερνήσεις Σημίτη ήταν οι κυβερνήσεις των μεγάλων ευκαιριών, διαχειρίστηκαν περίπου 100 τρισεκατομμύρια δραχμές από πόρους ευρωπαϊκών ταμείων και από πόρους που προήλθαν από την τσέπη του ελληνικού λαού. Μπορούσαν να κάνουν τα πολλά και έκαναν τα ελάχιστα, τα ολίγιστα. Αποδείχθηκαν κυβερνήσεις φρούδων ελπίδων, χαμένων ευκαιριών, κυβερνήσεις προσδοκιών που διαψεύστηκαν.

Τι λένε σήμερα τα στοιχεία που προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Μπορεί να τα βρει ο κάθε συμπολίτης μας εάν μπει μέσω internet στο side της «EUROSTAT». Η ελληνική οικονομία σήμερα είναι η φτωχότερη οικονομία της Ευρώπης. Στην Ελλάδα το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι το 70% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, δηλαδή αποκλίνουμε τριάντα ολόκληρες μονάδες από το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Η ελληνική οικονομία βαρύνεται από ένα υπέρογκο δημόσιο χρέος και για να πούμε τα πράγματα πιο απλά, από τα 100 ευρώ που θα εκταμιεύσει το κράτος, με βάση το νέο προϋπολογισμό, μόνο κάποια ευρώ πάνω από τα 12, 13 θα πάνε στην ανάπτυξη, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, στην προώθηση της απασχόλησης, στην καταπολέμηση της ανεργίας. Τα υπόλοιπα

θα πάνε στην εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, στην εξυπηρέτηση δηλαδή των χρεών τα οποία φόρτωσε στον Έλληνα και την Ελληνίδα και στις επερχόμενες γενεές η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη.

Η Ελλάδα κατήντησε να είναι χώρα σβησμένων καμινάδων. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου διευρύνεται από χρόνο σε χρόνο. Δηλαδή μειώνονται ταχύτατα οι εξαγωγές και αυξάνονται οι εισαγωγές. Γίναμε λαός καταναλωτών.

Το αποτέλεσμα το ξέρετε όλοι. Η ανεργία καλπάζει, η απασχόληση υποχωρεί, η Ελλάδα έχει θλιβερές πρωτιές στο ευρωπαϊκό σκηνικό. Είμαστε πρώτοι στην ανεργία των γυναικών, πρώτοι στην ανεργία των νέων.

Ένα μεγάλο μέρος της Β' ελογικής περιφέρειας της Αθήνας, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία, στη Βουλή των Ελλήνων, μαζί με αρκετούς συναδέλφους, καταλαβαίνει πολύ καλά τι σημαίνει ανεργία, ιδιαίτερα ανεργία των γυναικών και των νέων.

Οι άμεσες ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα βρέθηκαν σχεδόν σε μηδενικά επίπεδα, κάτω και από τις επενδύσεις στη Λιβύη του συνταγματάρχη Καντάφι, για την οποία γνωρίζουμε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μέχρι πρότινος βρισκόταν υπό τον ασφυκτικό κλοιό του διεθνούς εμπάργκο, μετά την τρομοκρατική ενέργεια στο Λόκερμπι.

Η σημερινή Κυβέρνηση με τον Προϋπολογισμό που κατέθεσε επιβεβαίωσε αυτό το οποίο δεν κουραζόμαστε να λέμε όλα τα τελευταία χρόνια. Είναι προϋπολογισμοί σε πλήρη δημοσιονομική αταξία, σε σύγχυση, είναι προϋπολογισμοί ψευδεπίγραφοι και ανεπικρινείς.

Μου έκανε εντύπωση δε σήμερα το απόγευμα όταν άκουγα εδώ στη Βουλή τον κ. Χριστοδουλάκη να κινδυνολογεί για το τι θα γίνει με το που θα έρθει στην κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία. Θα ήταν καλύτερα ο κ. Χριστοδουλάκης να έρθει στη Βουλή των Ελλήνων και να απολογηθεί για τις λαθροχειρίες και τις παραχαράξεις που διέπραξε ο ίδιος μαζί με τον Πρωθυπουργό κ. Σημίτη στους προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών, παραχαράξεις και λαθροχειρίες οι οποίες αποκαλύφθηκαν τόσο από τους ελέγχους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που κατά το Σύνταγμα της Ελλάδας είναι το εντεταλμένο όργανο, όσο και από τους ελέγχους της EUROSTAT. Οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη υποχρεώθηκαν, υποχρεώθηκε και ο «πατέρας» της λαθροχειρίας και των παραχαράξεων των προϋπολογισμών, ο κ. Χριστοδουλάκης, να αλλάξει τα νούμερα που είχε καταγράψει.

Σήμερα στην Ελλάδα βλέπουμε τις κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες να διευρύνονται και να πολλαπλασιάζονται. Στην ακρίβεια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ πέτυχαν το ακατόρθωτο, δηλαδή να έχουμε σήμερα στην Ελλάδα κόστος ζωής για την ελληνική οικογένεια που προσεγγίζει το 90%-95% του κόστους ζωής στην Ευρώπη, του μέσου ευρωπαϊκού κόστους και να έχουμε συντάξεις, ημερομίσθια και μισθούς που να κυμαίνονται μεταξύ του 50% και του 57% των αντιστοίχων συντάξεων και μισθών στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Στην υγεία, ο ιδιώτης, ο οικογενειάρχης, ο Έλληνας πολίτης και η Ελληνίδα καλούνται να πληρώσουν περίπου το 43% των συνολικών δαπανών, δηλαδή, ότι ξοδεύει το κράτος πρέπει να ξοδεύει και ο πολίτης, αν θέλει να βρει την υγεία του, για να μην κάνω αναφορά και επαναλάβω αυτά που έχουν ειπωθεί για τα ράντζα στα νοσοκομεία, για τις λίστες στα εξωτερικά ιατρεία, για τις ουρές στα χειρουργεία, όταν κανείς θέλει να εγχειρίσει τον άνθρωπό του για να βρει την υγεία του.

Όσον αφορά την παιδεία, γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι τα τελευταία χρόνια στο όνομα του ψευδοσοσιαλισμού και ψευδοεκσυγχρονισμού διευρύνθηκαν ραγδαία οι κοινωνικές ανισότητες. Σήμερα υπολογίζουμε –και αυτά είναι στοιχεία από την Ευρωπαϊκή Ένωση– ότι η ελληνική οικογένεια για κάθε παιδί που σπουδάζει στο λύκειο, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, χρεώνεται περίπου 1,5 με 2 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο για να μπορέσει με υποστηρικτική διδασκαλία να τα βγάλει πέρα.

Θα πρέπει να προσθέσουμε ότι από τα περιώνυμα μεγάλα έργα και στο χώρο του Λεκανοπεδίου, πολύ λίγο ανακουφίστηκαν ο Έλληνας και η Ελληνίδα, οι συμπολίτες μας, που έχουμε

την τιμή να εκπροσωπούμε εδώ, στο Εθνικό Κοινοβούλιο, γιατί τα έργα αυτά έγιναν μεμονωμένα και δεύτερον γιατί τα έργα, με τον τρόπο που έγιναν, είναι υπερκοστολογημένα και έτσι πολλά χρήματα «πετάχτηκαν από το παράθυρο» ή καλύτερα πήγαν σε τσέπες αρμοδίων.

Δεν θέλω να αναφερθώ στο Κτηματολόγιο, να επαναλάβω το σκάνδαλο του 1 τρισεκατομμυρίου δραχμών που πετάχτηκαν στη «μαύρη τρύπα» της Ολυμπιακής, για να καταντήσει η Ολυμπιακή στην κατάσταση που είναι σήμερα.

Θέλω απλώς να τονίσω κάτι, γιατί μας ρωτούν από πού θα κάνουμε κοινωνική πολιτική. Μόνο το Υπουργείο Μεταφορών του οποίου προϊστάται ο κ. Βερελής, έχει συνολικό χρέος πάνω από 2,6 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτή είναι η «μαύρη τρύπα» στο Υπουργείο του κ. Βερελή. Να από πού θα γίνει κοινωνική πολιτική.

Θα μπορούσε κανείς να πει πολλά για τον ανηλεή διωγμό που έχετε εξαπολύσει με την περαίωση και τη συνάφεια και τις άλλες φορολογικές «επιδρομές» σε βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, όπως επίσης να σας μιλήσει για τον τρόπο με τον οποίο ευτελίστηκε το «εργαλείο» των ιδιωτικοποιήσεων.

Τι κάνατε; Αυτό απεδείχθη περίτρανα εδώ στη Βουλή, ότι δηλαδή κάνατε ιδιωτικοποιήσεις με τη μέθοδο των μετοχοποιήσεων, για να πάρετε χρήματα ξεπουλώντας τη δημόσια περιουσία, προκειμένου να καλύψετε τις «μαύρες τρύπες» που έχει δημιουργήσει στο δημόσιο η σπάταλη και διεφθαρμένη διαχείρισή σας.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας λέω ότι πολλά θα μπορούσε κανείς να πει για την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει σήμερα η χώρα, καθώς έχουμε μπροστά μας το τέλος εποχής, γιατί αυτό σηματοδοτεί ο Προϋπολογισμός, το τέλος εποχής του αδύνατου, του ανύπαρκτου εκσυγχρονισμού που επαγγέλθηκε η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ υπό τον κ. Σημίτη.

Θέλω να διευκρινίσω και το εξής: Αυτό το οποίο δεν επιτρέπουμε –και θα μου επιτρέψετε να το πω με έμφαση– είναι να αμφισβητείτε το κοινωνικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία θα προχωρήσει προς δυο απολύτως συμβατές κατευθύνσεις, απελευθέρωση της οικονομίας και ταυτόχρονα γενναία κοινωνική πολιτική. Λιγότερο κράτος επιχειρηματίας γιατί το κράτος απεδείχθη ότι σωρεύει διαφθορά και τεράστιες μαύρες τρύπες δημοσίων ελλειμμάτων. Και περισσότερο και πιο ενισχυμένο κράτος κοινωνικής πρόνοιας που θα σκύψει πάνω στον άνεργο, στον οικονομικά αδύνατο, στο χαμηλόσυνταξιούχο και χαμηλόμισθο.

Και κάτι ακόμη για να κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Επειδή τον τελευταίο καιρό βλέπουμε να δημοσιεύονται –ιδιαίτερα το Σαββατοκυριακό που πέρασε– πάρα πολλά σενάρια για αλλαγή στην κορυφή του ΠΑΣΟΚ, θέλω απλώς να τονίσω ότι η οποία μεταμόρφωση και το όποιο προσώπιο δεν θα αλλάξει σε τίποτα την ουσία της πολιτικής του κινήματος. Ο κ. Κωνσταντίνος Σημίτης με τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου είναι οι δυο όψεις του αυτού νομίσματος. Και αυτό το νόμισμα είναι η αντιλαϊκή πολιτική του ΠΑΣΟΚ, την οποία δοκίμασε ο ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα μετά απ' αυτά που είπε και ο κύριος συνάδελφος που μόλις κατέβηκε από το βήμα και άλλοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που προηγήθηκαν, να απαντήσω σε κάποια σημεία γιατί νομίζω ότι για μια ακόμη φορά ήταν παρόντα εδώ με τους ομιλητές της σε μια απόλυτη διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Είμαστε οι τελευταίοι παντού.

Θέλω, λοιπόν, να υπενθυμίσω κάποια πράγματα. Το πρώτο είναι ότι η πατρίδα μας, από μια μικρή χώρα του ευρωπαϊκού περιθωρίου αλλά και της παγκόσμιας ανυποληψίας, μια χώρα που πριν από είκοσι περίπου χρόνια βρισκόταν σε αποκλίνουσα και μακρινή θέση της παγκόσμιας κατάταξης των οικονομιών,

τώρα υπάρχει και ακτινοβολεί μεταξύ των είκοσι πέντε πρώτων χωρών του κόσμου. Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι σήμερα η πατρίδα μας διαθέτει μια από τις πληρέστερες δημοκρατίες στον κόσμο; Να υπενθυμίσω την έκθεση του ΟΗΕ που έβγαλε τη χώρα μας, μεταξύ των διακοσίων δυο κρατών-μελών του ΟΗΕ, την ισχυρότερη δημοκρατία στον κόσμο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος την αποκατέστησε και ποιος ψήφισε το Σύνταγμα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θέλω να υπενθυμίσω ότι παραλάβαμε το 1993 μια Ελλάδα, βαλκανική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παραδίδουμε σήμερα, έχουμε αναγάγει την πατρίδα μας ως την ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια.

Όλοι γνωρίζουμε, όσοι είχαμε την τύχη ή την εμπειρία των διεθνών οργανισμών, ποια ήταν η εικόνα της πατρίδας μας κατά τη διάρκεια που διακυβερνήσατε τη χώρα μας, την περίοδο 1990-1993.

Έχουμε τα τελευταία εισοδήματα είπε ο κύριος συνάδελφος προηγούμενως. Θέλω να τονίσω και σήμερα το εθνικό εισόδημα της πατρίδας μας, το εισόδημα των δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων είναι διπλάσιο από το εισόδημα των τριάντα πέντε εκατομμυρίων των τεσσάρων βαλκανικών χωρών, Αλβανίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας και FYROM...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με αυτούς μας συγκρίνετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Και βεβαίως, το εισόδημα των δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων είναι ακριβώς το ίδιο με το εισόδημα των 75 εκατομμυρίων, του πληθυσμού των βαλκανικών λαών. Αυτό δε το εισόδημα των Ελλήνων είναι το ίδιο ακριβώς με το εισόδημα των εβδομήντα εκατομμυρίων Τούρκων. Και σήμερα η πατρίδα μας συναγωνίζεται τις ισχυρότερες οικονομίες του κόσμου. Αυτή η Ελλάδα που δεν έχει στο μεγαλύτερο γεωγραφικό της τμήμα καν εκατό χρόνια ελεύθερης ζωής ανταγωνίζεται, συναγωνίζεται, προσπαθεί να φθάσει και να προσπεράσει τις ισχυρότερες οικονομίες του κόσμου που επί εκατοντάδες χρόνια διαφέντευαν τον πλούτο όλης της γης.

Θέλω επίσης να τονίσω, επειδή μιλήσατε για μισθούς και για συντάξεις, ότι την περίοδο 1994-1995 μέχρι σήμερα αυξήθηκαν τα πραγματικά εισοδήματα στην πατρίδα μας κατά 21%, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην αντίστοιχη περίοδο αυξήθηκαν μόλις κατά 0,75%.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ονομαστικά ή πραγματικά;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μήπως πρέπει να θυμηθείτε και να μας πείτε πόσο αυξήθηκαν οι μισθοί κατά την περίοδο 1990, 1991, 1993;

Και βεβαίως δεν αυξήθηκαν, μειώθηκαν. Και το μέσο εισόδημα την περίοδο 1990-1993 μειώθηκε κατά 7,5%, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την αντίστοιχη περίοδο σημειώνει αύξηση 4,5%. Και βεβαίως δεν μπορούσαν να αυξηθούν τα εισοδήματα, κύριοι συνάδελφοι, γιατί τότε ο πληθωρισμός ήταν 19% και, για να έχουμε πραγματικές αυξήσεις, έπρεπε οι αυξήσεις των μισθών να ήταν πάνω από το 19%, για να μπορέσουμε να έχουμε πραγματική αύξηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσος ήταν μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Να μην μονολογείτε με την ασφάλεια του Κανονισμού της Βουλής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Άντ' αυτού είχαμε εκείνο το περίφημο «0+0=14». Αυτή ήταν η πολιτική σας και μη μιλάτε σήμερα για μισθούς και συντάξεις. Και θέλουμε να τονίσουμε επίσης ότι είναι χαρακτηριστικό ότι οι συντάξεις στην πατρίδα μας εκείνη την περίοδο 1991-1993 μειώθηκαν κατά 11%, ενώ κατά την περίοδο 1994-2003 η μέση σύνταξη έχει σημειώσει αύξηση 27%.

Θα ήθελα να πω και δύο λόγια για την ανεργία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για ένα λεπτό το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, ξέρετε ότι δεν μπορείτε να πάρετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα παραβιάζει κατάφωρα τον Κανονισμό της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υπουργός δικαιούται να λάβει το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για τρία λεπτά όχι για πέντε. Λέει ανακρίβειες εκ του ασφαλούς, γιατί δεν μπορεί να του απαντήσει κανείς. Αυτά τα πράγματα είναι απαράδεκτα και δεν μπορεί να διαστρεβλώνει την πραγματικότητα με τέτοιους όρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, όπως καταλαβαίνετε, ο μόλις κατελθών του Βήματος κ. Παναγιωτόπουλος αναφέρθηκε σε κάποια στοιχεία και επί των στοιχείων αυτών απαντάει ο κύριος Υπουργός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Γιατί να μιλάει δύο λεπτά παραπάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε.

Κύριε Υπουργέ, κλείστε σας παρακαλώ. Πείτε τα στοιχεία που θέλετε να πείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Να σιωπήσει λίγο ο κ. Παυλόπουλος και η παρέα του εκεί.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Δεν είμαστε παρέα του. Είμαστε μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρέα είναι οι εκσυγχρονιστές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ναι όλοι είμαστε μια παρέα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Μην στενοχωριέστε, κύριοι συνάδελφοι.

Σας ακούγαμε με απόλυτη προσοχή και κατάνυξη. Είπατε προηγούμενως για την ανεργία ότι και εκεί είμαστε τελευταίοι. Κάνετε και εδώ λάθος. Ελπίζω να κάνετε λάθος και να μην ψεύδεστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προτελευταίοι, αλλά ποιοτικά που είμαστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μειώσαμε την ανεργία μας από το 2000 κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες. Είμαστε στο 8,9% και οδηγούμαστε στο τέλος του 2004 στο 8%.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς την πήρατε το 1993;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να μην γράφονται οι διακοπές στα Πρακτικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Γιατί δεν θέλετε να ακούσετε; Είμαστε ήδη κάτω από το μέσο όρο που είναι 9% και γνωρίζετε ότι ισχυρά κράτη της Ευρώπης όπως η Γερμανία και η Γαλλία έχουν αυτή τη στιγμή 9,5% και 10%. Εμείς μειώνουμε την ανεργία χωρίς να διώχνουμε τα παιδιά μας στο εξωτερικό, μειώνουμε την ανεργία στην πατρίδα μας δίνοντας δουλειά στα παιδιά μας και σε παιδιά άλλων λαών.

Εμείς δεν ερημώσαμε την ελληνική ύπαιθρο στέλνοντας τα νιάτα της πατρίδας μας στην ξενιτιά για να ισχυροποιήσουν την οικονομία της Δύσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η Ελλάδα, λοιπόν, προχωρά, αλλάζει εικόνα, αλλάζει πορεία, αλλάζει τροχιά, αλλάζει κατηγορία και οι Έλληνες είναι υπερήφανοι για την πατρίδα που φτιάξαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Και η απάντηση θα δοθεί και αύριο στη συνέχεια, κύριε συνάδελφε, και εδώ και στην ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.41' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Δευτέρα 22 Δεκεμβρίου 2003 και

ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατι-

κού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2004».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ